ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอล โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

โดย

นายปองภพ นิลนพรัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขากฎหมายมหาชน
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Ref. code: 25605801032136PCI

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอล โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

โดย

นายปองภพ นิลนพรัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขากฎหมายมหาชน
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Ref. code: 25605801032136PCI

LEGAL ISSUE ON PUNISHMENT TO FOOTBALL CLUB BY THE FOOTBALL ASSOCIATION OF THAILAND

BY

MR. PONGPHOP NILNOPPARAT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWS

PUBLIC LAW

FACULTY OF LAW

THAMMASAT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2017

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

Ref. code: 25605801032136PCI

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะนิติศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นายปองภพ นิลนพรัตน์

เรื่อง

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอลโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2561

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ _____
(ศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ _____
(ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ _____
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ต่อพงศ์ กิตติยานุพงศ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ _____
(อาจารย์ ดร. ประสาท พงษ์สุวรรณ์)

คณบดี _____
(ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอล โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย
ชื่อผู้เขียน	นายปองภพ นิลนพรัตน์
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	กฎหมายมหาชน นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

ในการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศไทย สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ได้ตราข้อบังคับลักษณะการปกครอง สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 มีเนื้อหาส่วนหนึ่งเพื่อควบคุมให้การแข่งขันลีกฟุตบอลเป็นไปอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีมาตรฐานสอดคล้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ รวมถึงกำหนดบทลงโทษสำหรับสโมสรฟุตบอลที่กระทำความผิดข้อบังคับในกรณีต่างๆ เมื่อเกิดกรณีที่สโมสรฟุตบอลใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามข้อบังคับดังกล่าวและต่อมาสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งลงโทษแก่สโมสรฟุตบอลนั้น ย่อมทำให้สโมสรฟุตบอลดังกล่าวได้รับความเสียหายหากถูกคำสั่งลงโทษที่มีความร้ายแรง เช่น ปรับเงิน ปรับแพ้ หรือ ริบเงินรางวัล เป็นต้น ส่งผลให้สโมสรพยายามค้นหาช่องทางต่างๆ เพื่อลบล้างคำสั่งลงโทษ ซึ่งในปัจจุบันพบว่าสโมสรฟุตบอลมักจะนำคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศ ทั้งต่อศาลยุติธรรม และศาลปกครอง เพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษ จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้เขียนต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษสโมสรฟุตบอลที่ลงทำการแข่งขันในลีกฟุตบอลในประเทศไทย (ไทยลีก) โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และวิเคราะห์สถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศ อันจะทำให้สามารถทราบได้ว่าข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการลงโทษสโมสรฟุตบอลโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยควรอยู่ในเขตอำนาจของศาลใด

นอกจากนี้ การที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม

Ref. code: 25605801032136PCI

ที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนด ซึ่งบทบัญญัติของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศต้องดำเนินการด้วยความเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซงใดๆ จากบุคคลที่สาม รวมถึงกำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศต้องยอมรับอนุญาโตตุลาการกีฬาว่าเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเพียงองค์กรเดียว การส่งเรื่องไปยังศาลภายในประเทศเป็นสิ่งที่ต้องห้ามที่ไม่สามารถกระทำได้ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นการเฉพาะในธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งไม่พบว่ามีการบัญญัติข้อยกเว้นไว้แต่อย่างใด การบัญญัติในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต้องออกข้อบังคับภายในองค์กรให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ด้วยการกำหนดห้ามมิให้บรรดาสโมสร หรือนักกีฬาฟุตบอลที่ได้รับคำสั่งลงโทษจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยนำข้อพิพาทไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศ เว้นแต่จะนำไปยื่นต่ออนุญาโตตุลาการกีฬา เมืองโลซาน เท่านั้น เห็นได้ว่าข้อบังคับที่มีลักษณะดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ขัดต่อสิทธิทางรัฐธรรมนูญในเรื่องที่บุคคลทุกคนสามารถใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในชั้นศาลได้เมื่อตนถูกกระทำละเมิดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จากปัญหาในประเด็นนี้ทำให้ผู้เขียนต้องวิเคราะห์ถึงอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอีกด้วย

ในต่างประเทศที่มีชื่อเสียงด้านการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอล พบว่าแต่ละประเทศมีการกำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษที่เกิดจากการลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลที่แตกต่างกันออกไป ในประเทศฝรั่งเศสมองว่าคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อเกิดข้อพิพาทจึงสามารถส่งเรื่องไปยังศาลปกครองเพื่อวินิจฉัยข้อพิพาทได้ สำหรับในประเทศอังกฤษมิได้มองว่าคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลเป็นคำสั่งทางปกครอง ส่วนประเทศญี่ปุ่นมองว่าคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลเป็นคำสั่งทางปกครอง แต่ทั้งสองประเทศดังกล่าวมีการกำหนดไว้ว่าข้อพิพาทเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษจะต้องระงับโดยอนุญาโตตุลาการหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่ระงับข้อพิพาทภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลเท่านั้น

สำหรับประเทศไทย ศาลปกครองและหน่วยงานของรัฐเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นฝ่ายปกครอง เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นจึงสามารถนำเรื่องมายื่นต่อศาลปกครองเพื่อวินิจฉัยได้ แต่การยื่นเรื่องต่อศาลปกครองหรือศาลภายในประเทศก็นับเป็นปัญหาอย่างมาก เนื่องจากเป็นการกระทำที่ขัดต่อข้อบังคับภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และเป็นการขัดต่อธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งอาจทำให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในลักษณะต่างๆ ได้ เช่น ห้ามมิให้ส่งทีมฟุตบอลทีมชาติไทยลงทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติ หรือการงดสนับสนุนการดำเนินงานด้านต่างๆ

Ref. code: 25605801032136PCI

ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยด้วย อันส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและรายได้หลักโดยตรง

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้เขียนจึงเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองและไม่เป็นฝ่ายปกครองแล้วแต่กรณี กล่าวคือ หากเป็นหน้าที่ด้านการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศ ผู้เขียนเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีสถานะเป็นฝ่ายปกครอง เนื่องจากหน้าที่ในการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลเป็นอำนาจที่มิได้รับมอบหมายจากการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานรัฐอื่นๆ รวมถึงอำนาจดังกล่าวนี้เป็นอำนาจที่สมาคมมีตั้งแต่ก่อตั้งแต่แรกแล้ว แต่หากเป็นหน้าที่ด้านการสนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเล่นกีฬาฟุตบอล เช่น สร้างสนามกีฬาฟุตบอลให้ประชาชนทั่วไปใช้งาน นั้น ผู้เขียนเห็นว่าการกระทำดังกล่าวสมาคมฯ ได้กระทำโดยในฐานะเป็นฝ่ายปกครอง ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่าในประเด็นการลงโทษสโมสรฟุตบอลที่ทำการแข่งขันในลีกฟุตบอลภายในประเทศ มิได้เป็นการออกคำสั่งโดยใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง ข้อพิพาทประเภทดังกล่าวจึงควรอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรม

ส่วนประเด็นอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ผู้เขียนเห็นว่าธรรมนูญฉบับดังกล่าวมีอำนาจบังคับในลักษณะที่เป็นอำนาจทางสังคมหรืออำนาจโดยพฤตินัย (De facto) เท่านั้น กล่าวคือเป็นอำนาจที่สามารถทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศต้องปฏิบัติตาม เนื่องจากหากสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศใดไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติก็อาจจะต้องถูกขับออกจากสังคมในกีฬาฟุตบอล รวมถึงอาจถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติขับออกจากการเป็นสมาชิกหรือลงโทษไม่ให้สามารถส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติได้

จากปัญหาดังกล่าวผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีการระงับข้อพิพาทโดยคณะกรรมการอุทธรณ์ หรืออนุญาโตตุลาการภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเท่านั้น แต่หากสโมสรใดมีความประสงค์จะนำคดีพิพาทขึ้นสู่ศาลเนื่องจากไม่พอใจในคำวินิจฉัยขององค์กรภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ก็สามารถกระทำได้เพราะเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองและคุ้มครองไว้ เพียงแต่จะต้องออกจากการเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเสียก่อน เพื่อมิให้ขัดต่อข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและป้องกันมิให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้

คำสำคัญ: ฟุตบอล, สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย, สโมสรฟุตบอล

Ref. code: 25605801032136PCI

Thesis Title	LEGAL ISSUE ON PUNISHMENT TO FOOTBALL CLUB BY THE FOOTBALL ASSOCIATION OF THAILAND
Author	Mr. Pongphop Nilnopparat
Degree	Master of Laws
Major Field/Faculty/University	Public Law Law Thammasat University
Thesis Advisor	Professor Udom Ratamarit, Ph.D.
Academic Years	2017

ABSTRACT

The Football Association of Thailand (FAT) assigned FAT Regulation 2018 for enforce with Football league competition in Thailand. Regulation has content about competition control to be orderly and standard as required by FIFA Statutes. In addition Regulation has content about punishment process in case football club break the rule. When the Football Association of Thailand has a penal order to some football club such as Fine impound the reward. Those football club like to filling a lawsuit in Ordinary court such as Justice court and Administrative court in order to court has a revocation FAT's penal order. Such a problem made me to study about Problem of the review penal order from the Football Association of Thailand and analysis the legal status of the Football Association of Thailand in duties organizing the domestic football league.

Due to the football association of Thailand became a member of the International Federation of Association Football (FIFA) .The Football association of Thailand has been complying with FIFA statutes. FIFA statues specify Each member associations shall manage its affairs independently and without undue influence from third parties and Each member association must agree to recognize CAS as an independent judicial authority and to ensure that their members comply with the decisions passed by CAS. Recourse to ordinary courts of law is prohibited unless

Ref. code: 25605801032136PCI

specifically provided for in the FIFA regulations. Provision above influence the football association of Thailand who is a member of FIFA assign regulation have content same as FIFA statutes. It can be seen that provision of FAT Regulation 2018 has content against constitutional right in Thailand because constitution of Thailand authorize the person who was violate the law can filling a lawsuit in ordinary court. Such a problem made the author to study about the mandatory power of FIFA statutes with the review penal order from the Football Association of Thailand.

In countries which have famous in Football found each countries have different process with the review penal order from Football association. In France, Football club can filling a lawsuit in administrative court in order to court have a revocation French football association penal order because French football association is one type of administrative body. In England and Japan, Football club can' t filling a lawsuit in ordinary court but can filling a lawsuit in arbitration or appeal penal order in appeal department of football association.

In Thailand, Administrative court and Government body predicate the football association of Thailand have legal status same as administrative body so the review penal order from the Football Association of Thailand can made by administrative court. However, recourse to administrative court or other court by football club is prohibited by the FIFA statutes. If football club does not obey this statutes may be make FIFA prohibit the football association of Thailand.

From the research the author can conclude that the football association of Thailand has legal status in two formats depends on the duties. If the football association of Thailand organizing the football league competition, The football association of Thailand will has legal status is private body because duty on organizing the football league competition is a duty of the football association of Thailand since establish. But if the football association of Thailand encourage the people to play football in various fields such as build a football stadium for people to use, The football association will has legal status is administrative body because duties as above is one type of public service. Thus when has dispute from FAT's penal order, Football club should filling a lawsuit in Justice court because the penal order is not order from administrative body.

Ref. code: 25605801032136PCI

In problem issue about the mandatory power of FIFA statutes with the review penal order from the Football Association of Thailand. The author can conclude that FIFA statutes have power to enforce who involve FIFA in type of social power or De facto. This power made each football association must comply with FIFA order include comply with FIFA statutes. If any football association does not comply with FIFA order and FIFA statutes. Those association must be punished by FIFA and may be Banned from FIFA. As a result, the football association each country who banned can not send them football team to compete in international football match.

The author has suggest that should be settlement of dispute about the FAT' s penal order by the appeals board or arbitration in the football association of Thailand only. However, if some football club need to filling a lawsuit in justice court, football club can be done because it is a right that constitution assure but football club must resign from membership of the football association of Thailand before filling a lawsuit in order that the football association of Thailand was not punished by FIFA.

Keywords: Football, The Football Association of Thailand, Football Club

Ref. code: 25605801032136PCI

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาและความเมตตาอย่างยิ่งจาก ท่านศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้เขียนที่ได้สละเวลามากรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณสำหรับคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ข้อติชม ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับหลักกฎหมายที่ได้รับจากท่าน ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อีกทั้งผู้เขียนต้องขอกราบขอบพระคุณ ท่านศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ ที่ได้กรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านอาจารย์ ดร.ประสาท พงษ์สุวรรณ์ และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต่อพงศ์ กิตติยานุพงศ์ ที่ได้กรุณารับกรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านอาจารย์ทุกท่านได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะข้อบกพร่อง รวมถึงข้อเสนอแนะในการค้นหาข้อมูลทางด้านกฎหมายและการจัดทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้ผู้เขียนสามารถจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผ่านไปได้ด้วยดีและมีเนื้อหาที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.จุมพต สายสุนทร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ มาเม้า อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตลอดจนคณาจารย์ท่านอื่นๆ อีกหลายท่านที่กรุณาให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายที่มีประโยชน์รวมทั้งกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการกล่าวในกิตติกรรมประกาศนี้คือ ผู้เขียนต้องขอขอบพระคุณบิดามารดา น้องชายของผู้เขียน ที่พยายามช่วยผู้เขียนทั้งในด้านความรู้และกำลังใจในระหว่างที่ผู้เขียนจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จในวันนี้ได้ นอกจากนี้ผู้เขียนต้องขอขอบพระคุณ คุณบุญญภัทร์ ชูเกียรติ ที่คอยให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือระหว่างทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. ท่าพระจันทร์ ที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนปริญญาโทในทุกๆ ด้านตั้งแต่ปี 1 จนถึงปี 3 ขอบคุณเพื่อนๆและพี่ๆ สาขากฎหมายมหาชน 58 ที่เป็นกำลังใจและให้คำแนะนำที่เกี่ยวกับการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ ขอบคุณเพื่อนๆหลายๆคน ที่เรียนในสาขากฎหมายอาญา 58 สาขาสิ่งแวดล้อม 59-60 สาขาธุรกิจ 58 สาขาภาษี 58 สาขาการค้าระหว่างประเทศ 60 รวมถึงขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ และพี่ๆ จากกองกฎหมายไทย สำนักงานกฤษฎีกาทุกๆ คน

สุดท้ายนี้ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษากฎหมายมหาชน และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยทุกหน่วยงาน รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจพิเศษในเรื่องนี้

นายปองภพ นิลนพรัตน์

Ref. code: 25605801032136PCI

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	6
1.4 วิธีการศึกษา	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิดและหลักกฎหมายเกี่ยวกับสโมสรฟุตบอลและสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย	9
2.1 ประวัติขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับลีกฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย	9
2.1.1 ประวัติของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย	9
2.1.2 ประวัติสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย	12
2.2 หลักเกณฑ์ทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและสโมสรกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย	14
2.2.1 หลักเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการเป็นสมาคมกีฬาในประเทศไทย	14
2.2.1.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	14
2.2.1.2 พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558	18
2.2.1.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556	23
2.2.2 หลักเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวการเป็นสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย	24

Ref. code: 25605801032136PCI

2.2.3 นิติสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย กับสโมสรฟุตบอล 28
2.2.3.1 ประเภทสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 28
2.2.3.2 ขั้นตอนการขอเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 28
2.2.3.3 ขั้นตอนการพิจารณาเพื่อรับเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมแห่งประเทศไทย 29
2.2.3.4 หน้าที่สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 30
2.2.3.5 สิทธิของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 31
2.2.3.6 การระงับสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 32
2.2.3.7 การถอดถอนสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 33
2.2.3.8 การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 33
2.2.3.9 สถานภาพของสโมสร ลีก สมาคมระดับภูมิภาคและกลุ่มอื่นๆ ของสมาคม 34
2.3 มาตรการทางวินัยแก่ผู้ฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 34
2.3.1 มาตรการเบื้องต้นในการลงโทษ 34
2.3.1.1 มาตรการเบื้องต้นสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล 35
2.3.1.2 มาตรการเบื้องต้นสำหรับบุคคลธรรมดา 35
2.3.1.3 มาตรการเบื้องต้นสำหรับนิติบุคคล 35
2.3.2 ลักษณะโทษ 36
2.3.2.1 โทษของนักกีฬาฟุตบอลหรือเจ้าหน้าที่ทีม 36
2.3.2.2 โทษขององค์กรสมาชิก (ทีม) 36
2.3.2.3 โทษของกองเชียร์ หรือกลุ่มบุคคล หรือบุคคล 37
2.4.2.4 ระวางโทษขององค์กรสมาชิก (ทีม) 37
2.4 ทฤษฎีว่าด้วยฝ่ายปกครอง 42
2.4.1 ความหมายของฝ่ายปกครอง 42
2.4.1.1 ฝ่ายปกครองในทางรูปแบบ 42
2.4.1.2 ฝ่ายปกครองในทางเนื้อหา 45

Ref. code: 25605801032136PCI

2.4.2 ประเภทของฝ่ายปกครอง 46
2.4.2.1 พิจารณาจากภารกิจและวัตถุประสงค์ของการปกครอง 46
2.4.2.2 พิจารณาจากลักษณะของการกระทำและระดับความผูกพันต่อกฎหมาย 48
2.5 ทฤษฎีว่าด้วยการบริการสาธารณะ 49
2.5.1 ความหมายของบริการสาธารณะ 50
2.5.2 ประเภทของบริการสาธารณะ 51
2.5.2.1 บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครอง 51
2.5.2.2 บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม 52
2.5.2.3 บริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม 54
2.5.3 หลักเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะ 55
2.5.3.1 หลักการต่อเนื่องของบริการสาธารณะ 55
2.5.3.2 หลักว่าด้วยความเสมอภาค 57
2.5.3.3 หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง 58

บทที่ 3 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในต่างประเทศ 59

3.1 องค์กรและบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพในระดับนานาชาติ 59
3.1.1 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 59
3.1.2 อนุญาโตตุลาการกีฬา 60
3.1.2.1 เขตอำนาจของอนุญาโตตุลาการกีฬา 60
3.1.2.2 ระเบียบของอนุญาโตตุลาการกีฬา 62
3.1.2.3 โครงสร้างของอนุญาโตตุลาการกีฬา 62
3.1.3 ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 63
3.1.3.1 วัตถุประสงค์ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 63
3.1.3.2 การจัดองค์กรของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 63
3.1.3.3 หน่วยงานที่ทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาท 64
3.1.3.4 หน้าที่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศ 66
3.1.4 ประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 67
3.1.5 ประมวลจริยธรรมแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 68
3.2 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในประเทศฝรั่งเศส 68

Ref. code: 25605801032136PCI

3.2.1 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ 69
3.2.1.1 สมาคมกีฬา 70
3.2.1.2 บริษัทกีฬา 71
3.2.1.3 สหพันธ์นักกีฬา 71
3.2.1.4 ศูนย์การสอนกีฬา 73
3.2.1.5 คณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งประเทศฝรั่งเศส 73
3.2.2 การกำกับดูแลกีฬาอาชีพ 74
3.2.2.1 การกำกับดูแลโดยสหพันธ์นักกีฬา 74
3.2.2.2 การกำกับดูแลบริษัทกีฬา 74
3.2.2.3 การกำกับดูแลนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพอื่นๆ 76
3.2.2.4 การกำกับดูแลด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ 78
3.2.2.5 การกำกับดูแลด้านความปลอดภัย 80
3.2.3 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬา 81
3.3 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในประเทศอังกฤษ 82
3.3.1 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ 83
3.3.1.1 กระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และกีฬา 83
3.3.1.2 องค์กรกำกับดูแลแห่งชาติ 83
3.3.1.3 สภากีฬาแห่งประเทศอังกฤษ 85
3.3.2 องค์กรกำกับดูแลกีฬาอาชีพ 85
3.3.2.1 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ 85
3.3.2.2 บริษัทพรีเมียร์ลีก 86
3.3.2.3 องค์กรฟุตบอลลีก 87
3.3.3 การกำกับดูแลนักกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ 88
3.3.3.1 นักกีฬาภายใต้สัญญา 89
3.3.3.2 นักกีฬาไม่มีสังกัดชัดเจน 89
3.3.3.3 นักกีฬาอิสระ 89
3.3.3.4 ผู้ควบคุมการแข่งขัน 90
3.3.3.5 เอเย่นต์ 90
3.3.4 การกำกับดูแลด้านจริยธรรมของนักกีฬาอาชีพ 91
3.3.4.1 ประมวลจริยธรรมของนักกีฬา 91
3.3.4.2 ประมวลจริยธรรมของสโมสร 92

Ref. code: 25605801032136PCI

3.3.5 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬา 92
3.3.5.1 Alternative Dispute Resolution 93
3.3.5.2 Sport Resolutions 94
3.4 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในประเทศญี่ปุ่น 95
3.4.1 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ 96
3.4.1.1 กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 96
3.4.1.2 สภากีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น 97
3.4.1.3 กองทุนสนับสนุนการกีฬา 97
3.4.1.4 สมาคมกีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น 97
3.4.1.5 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศญี่ปุ่น 98
3.4.2 การกำกับดูแลนักกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ 99
3.4.3 การกำกับดูแลด้านจริยธรรม 100
3.4.4 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬา 101

บทที่ 4 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลและองค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลและการลงโทษสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย 103

4.1 องค์กรและบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย 103
4.1.1 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 104
4.1.1.1 สำนักงานรัฐมนตรี 105
4.1.1.2 สำนักงานปลัดกระทรวง 105
4.1.1.3 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ 105
4.1.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย 106
4.1.3 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ 107
4.1.3.1 คณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 107
4.1.3.2 คณะกรรมการอุทธรณ์ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 108
4.1.4 บริษัทไทยลีก จำกัด 108
4.1.5 กฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย 108
4.1.5.1 พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 108
4.1.5.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556 110

Ref. code: 25605801032136PCI

4.1.5.3 ข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 110
4.1.5.4 ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 112
4.2 กระบวนการลงโทษตาม ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560 113
4.3 การระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยตามระเบียบของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ 115
4.3.1 ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบด้านวินัยและจริยธรรม 115
4.3.2 ข้อพิพาทเกี่ยวกับการโอนย้ายนักกีฬาฟุตบอลระหว่างประเทศ 116
4.4 กระบวนการทางศาลเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 116
4.4.1 การฟ้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลปกครอง 117
4.4.1.1 เขตอำนาจศาลปกครอง 117
4.4.1.2 ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง 123
4.4.1.3 เงื่อนไขการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง 124
4.4.2 การฟ้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลยุติธรรม 125
4.4.2.1 เขตอำนาจศาลยุติธรรม 125
4.4.2.2 เงื่อนไขการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม 129

บทที่ 5 วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอลโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 132

5.1 ปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 132
5.1.1 สถานะในมุมมองว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่เป็นฝ่ายปกครอง 132

Ref. code: 25605801032136PCI

5.1.2 สถานะในมุมมองว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายปกครอง 136
5.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 140
5.1.3.1 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาฟุตบอลโดยหน่วยงานภายในขององค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 141
5.1.3.2 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาฟุตบอลโดยองค์กรตุลาการในประเทศไทย 144
5.2 ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 145

บทที่ 6 บทสรุป 149

6.1 บทสรุป 149
6.1.1 บทสรุปสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 151
6.1.2 บทสรุปกระบวนการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาฟุตบอล 153
6.1.3 บทสรุปอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย 156
6.2 ข้อเสนอแนะ 158

บรรณานุกรม 161

ภาคผนวก 167

ภาคผนวก ก 168
ภาคผนวก ข 172
ภาคผนวก ค 174
ภาคผนวก ง 176
ภาคผนวก จ 181

ประวัติผู้เขียน 188

Ref. code: 25605801032136PCI

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาฟุตบอล (Football) หรือซอคเกอร์ (Soccer) เป็นกีฬาที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน แรกเริ่มตามหลักฐานวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์ได้ มีการเล่นกีฬาที่คล้ายฟุตบอลในบันทึกคู่มือทางการทหารของประเทศจีนระหว่างราชวงศ์ฮั่น ช่วงศตวรรษที่สองและสามก่อนคริสศักราช โดยในสมัยนั้นเรียกการเล่นกีฬาที่คล้ายกับการเล่นฟุตบอลว่า ซื่อ-ซู (Tsu-Chu) ที่มีความหมายว่าการเตะลูกด้วยหนังเท้า[1] และยังมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของการเล่นกีฬาที่คล้ายกับฟุตบอลในอีกหลายประเทศทั่วโลก ตัวอย่างเช่นในประเทศญี่ปุ่น มีกีฬาที่คล้ายกันชื่อเคมาริ (Kemari) เป็นการละเล่นที่ต้องยืนเป็นวงกลม แล้วผู้เล่นต่างส่งบอลให้กันและกันโดยพยายามไม่ให้บอลสัมผัสพื้น เมื่อเทียบกับ ซือ-ซู แล้วเป็นกีฬาที่ไม่มีปัจจัยของการแข่งขัน ไม่มีการแย่งกันครองบอล แต่ก็ยังมีการเล่นกันมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะของกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ง่าย ต้องการเพียงอุปกรณ์การเล่นเพียงอย่างเดียวคือลูกฟุตบอลและต้องการพื้นที่การเล่นพอสมควรก็สามารถทำการแข่งขันกีฬาชนิดนี้ อีกทั้งผู้เล่นแต่ละฝ่ายยังสามารถตกลงกันกำหนดกติกาการแข่งขันขึ้นได้เอง เช่นตกลงทำการแข่งขันแบบมีหรือไม่มีขอบเส้นสนาม ใครทำประตูได้ก่อนเป็นผู้ชนะ เป็นต้น ทำให้กีฬาฟุตบอลได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มคนทุกระดับ จึงเกิดการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับต่างๆ ในเวลาต่อมา ไม่ว่าจะเป็นในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค หรือแม้กระทั่งในระดับประเทศ

สำหรับในประเทศไทย ได้ปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่ามีการเล่นกีฬาฟุตบอลมาตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 โดยได้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ขึ้นในสมัยนั้นเพื่อให้มีหน้าที่ทำการคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มารวมเป็นทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลกับนานาประเทศ แต่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในสมัยนั้นยังไม่มีบทบาททางด้านอื่นๆมากนัก จนกระทั่งเมื่อปีพุทธศักราช 2552 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้มีการจัดระบบการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศใหม่ ด้วยกำหนดชื่อลีกฟุตบอลสูงสุดว่า “ไทยพรีเมียร์ลีก” รายการลีกฟุตบอลระดับดิวิชั่น 1 และ

---

[1] รังสฤษฏ์ บุญชะลอ, รวมประวัติ กติกา การเล่นกีฬา (ฉบับเอเชี่ยนเกมส์), พิมพ์ครั้งที่ 1 (ปทุมธานี : สกายบุ๊ค, 2541), น.56.

Ref. code: 25605801032136PCI

ลีกฟุตบอลภูมิภาคดิวิชั่น 2 และกำหนดรูปแบบการจัดการแข่งขันให้สอดคล้องกับการแข่งขันลีกฟุตบอลในต่างประเทศ โดยนำรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการแข่งขันกีฬาลีกสูงสุดของฟุตบอลของประเทศอังกฤษ (พรีเมียร์ลีก) มาเป็นตัวอย่างในการประยุกต์ใช้กับการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศไทย ประกอบกับการดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ (Vision Asia) ที่ออกโดยสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) อันเป็นระเบียบที่มีเนื้อหากำหนดให้สโมสรฟุตบอลของทุกประเทศทวีปเอเชียจะต้องมีการดำเนินงานเป็นธุรกิจแบบเต็มตัว มีการบริหารการตลาด การเงิน และทุกด้านอย่างเป็นมืออาชีพ เพื่อปรับใช้กับการดำเนินงานและกำหนดโครงสร้างการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่มีฐานะเป็นสมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายพาณิชย์ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดข้อบังคับภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อใช้สำหรับควบคุมการแข่งขันฟุตบอลลีกภายในประเทศให้อยู่ภายใต้กติกาเดียวกันและให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการแข่งขัน สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้ดำเนินการตราข้อบังคับลักษณะการปกครอง สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 โดยมีเนื้อหาด้านต่างๆ เช่น วิธีการการเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ วิธีการจัดการบริหารภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ องค์กรคณะตุลาการและมาตรการทางวินัย เป็นต้น ทั้งนี้เนื้อหาบทบัญญัติในข้อบังคับฯดังกล่าวมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่สมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติทุกประเทศต้องปฏิบัติตาม

เป็นที่น่าสังเกตว่าในข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ มีบทบัญญัติที่ในหมวดองค์กรคณะตุลาการ และมาตรการทางวินัย มีเนื้อหาห้ามมิให้สมาคม สมาชิก นักกีฬา เจ้าหน้าที่ การแข่งขันและตัวแทนของนักกีฬา บุคลากร นำกรณีพิพาทต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างสมาคม สมาชิก สโมสร นักกีฬา เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบการแข่งขันตลอดจนตัวแทนของผู้เล่น มาฟ้องต่อศาลภายในประเทศ แต่เมื่อได้พิจารณาถึงเหตุผลหรือเจตนารมณ์ในการตราเนื้อหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ได้ตราเนื้อหาดังกล่าวขึ้นเพื่อให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่กำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติทุกประเทศต้องบริหารจัดการ ดำเนินงานใดๆ ด้วยความเป็นอิสระ และต้องไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลหรืออำนาจขององค์กรอื่นที่มิได้เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย[2]

ต่อมาเมื่อการแข่งขันฟุตบอลลีกภายในประเทศมีมาตรฐานและเป็นที่สนใจของประชาชนมากขึ้น การแข่งขันในแต่ละแมตช์จึงมีความเข้มข้นและดุเดือดทั้งภายในและนอกสนาม

---

[2] FIFA Statutes, article 19.

ฟุตบอล แต่ละสโมสรจึงกระทำทุกวิถีทางทั้งในการแข่งขันและนอกการแข่งขันในการเอาชนะคู่แข่ง เพื่อให้ตนได้รับชัยชนะในการแข่งขันในรายการต่างๆ ซึ่งการตรวจสอบว่าสโมสรใดกระทำผิดข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่สโมสรต่างๆ นำมาใช้ในการฟ้องร้องสโมสรอื่นต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯด้วย ด้วยเหตุนี้เมื่อมีการร้องเรียนจากสโมสรใดกล่าวหาว่าสโมสรอื่นได้ทำผิดข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ มีหน้าที่ที่จะต้องตัดสินปัญหาต่างๆเพิ่มขึ้นมาด้วย และเมื่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้มีคำวินิจฉัยเป็นอย่างไรแล้ว หากฝ่ายที่ได้รับผลร้ายจากคำวินิจฉัยไม่พอใจในคำวินิจฉัยของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ฝ่ายนั้นมักจะนำข้อพิพาทยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพราะเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่แม้จะมาสถานะเป็นสมาคมตามกฎหมายเอกชน แต่ได้รับอำนาจจากการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นหน่วยงานทางปกครองให้ทำการจัดการแข่งขันฟุตบอลแทน จึงมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง รวมถึงศาลปกครองได้มีแนวคำวินิจฉัยไปในทิศทางที่เห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองและย่อมอาจถูกฟ้องต่อศาลปกครองได้

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาปัญหาการนำเรื่องพิพาทในกีฬาฟุตบอลยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆหลายประการขึ้นมาเป็นอย่างมากทั้งในปัญหาทางข้อเท็จจริง และปัญหาการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษอันเป็นปัญหาในทางข้อกฎหมายด้วย ยกตัวอย่างกรณีปัญหา เช่น เมื่อปี พ.ศ. 2558 ได้เกิดกรณีพิพาทระหว่างสโมสรบีอีซี เทโรศาสน กับสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ที่สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่วินิจฉัยให้สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ดแพ้สโมสรบีอีซี เทโรศาสน เนื่องจากทำผิดข้อบังคับของการจัดการ[3] การยื่นฟ้องคดีนี้ทำให้ทั้งสองสโมสรรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ต้องรอให้ศาลมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายที่ชนะคดี จึงอาจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันลีกภายในประเทศที่ไม่สามารถหยุดทำการแข่งขันเพื่อรอความชัดเจนจากคำวินิจฉัยจากศาลปกครองในคดีนี้ได้ หรือเมื่อปี พ.ศ. 2559 ได้มีบรรดาสโมสรในลีกฟุตบอลภูมิภาคในขณะนั้น ได้แก่ สโมสรสโมสรสุราษฎร์ เอฟซี, ยะลา ยูไนเต็ด, พังงา เอฟซี และ ปัตตานี เอฟซี ร่วมกันยื่นฟ้องสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลปกครอง จ.นครศรีธรรมราช เพื่อให้ออกคำสั่งระงับการเลือกตั้ง 30 เสียง ซึ่งเป็นตัวแทนจากลีกภูมิภาค เพื่อเป็นตัวแทนเข้าไปโหวตเลือกตั้งนายกสมาคมกีฬาฟุตบอลที่จะมีขึ้นในขณะนั้น การยื่นฟ้องคดีต่อศาลดังกล่าวเป็นเหตุให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้ส่งหนังสือตักเตือนมายังสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยโดยมีเนื้อหาในลักษณะที่ให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยดำเนินการให้สโมสรทั้ง 4 สโมสรดังกล่าวถอนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เนื่องจาก

[3] ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในคำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 2073/2558 (โปรดดูคำสั่งศาลปกครองฉบับเต็มที่ ภาคผนวก ก).

Ref. code: 25605801032136PCI

เป็นการกระทำที่ขัดต่อธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งการฝ่าฝืนธรรมนูญฯ ดังกล่าวอาจทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกลงโทษระงับสภาพสมาชิกได้ที่จะทำให้ทีมชาติไทยและสโมสรฟุตบอลของประเทศไทยหมดสิทธิ์ลงแข่งขันเกมการแข่งขันระดับนานาชาติและได้รับผลกระทบด้านอื่นๆ ตามมา ต่อมาสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจึงได้ออกประกาศสมาคมฯ โดยมีคำสั่งให้สโมสรทั้ง 4 สโมสรต้องดำเนินการยื่นคำร้องถอนฟ้องต่อศาล ตามที่หนังสือตักเตือนของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติระบุ มิฉะนั้นสโมสรที่ไม่ดำเนินการถอนฟ้องจะต้องถูกระงับสิทธิการเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และส่งผลให้ไม่สามารถส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศได้ อย่างไรก็ตาม สโมสรทั้ง 4 ได้ดำเนินการถอนฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามประกาศของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ปัญหาดังกล่าวจึงได้ยุติไป แต่ก็ใช้ระยะเวลาในการแก้ปัญหานานพอสมควร จากปัญหาที่ยกตัวอย่างมาในข้างต้นจึงเห็นได้ว่าการนำข้อพิพาทเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไปฟ้องคดีต่อศาลภายในประเทศในรูปแบบนี้เป็นปัญหาที่กระทบต่อการแข่งขันฟุตบอลลีกภายในประเทศและกระทบต่อการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่นับได้ว่ามีกรณีพิพาทเช่นนี้มากขึ้นทุกๆ วัน

การฟ้องคดีต่อศาลปกครองของสโมสรฟุตบอลต่างๆ เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯตราขึ้น และขัดต่อธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดโทษไว้ว่าหากสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศใดได้ละเลยให้มีฝ่ายใดนำเรื่องพิพาทในเรื่องของกีฬาฟุตบอลไปยื่นฟ้องต่อหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มิใช่ศาลอนุญาโตตุลาการกีฬา สมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศนั้นๆ อาจถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติลงโทษมิให้สมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศนั้นๆ ส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในทุกรายการที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นผู้จัด นับเป็นบทลงโทษที่ร้ายแรงต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลอย่างยิ่ง เนื่องจากหากสมาคมกีฬาฟุตบอลใดไม่สามารถส่งทีมชาติของตนเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติได้ย่อมส่งผลอื่นๆ ตามมา เช่น สมาคมกีฬาฟุตบอลจะขาดรายได้ต่างๆ จากการขายตั๋วเข้าชมการแข่งขัน ของที่ระลึก ค่าลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสด เงินอุดหนุนจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และรายได้ทางอื่นๆ รวมถึงไม่สามารถพัฒนานักฟุตบอลภายในประเทศให้สามารถแสดงทักษะความสามารถหรือลงแข่งขันกับคู่แข่งในระดับนานาชาติได้ นอกจากนี้ยังมีผลเสียอื่นๆ ที่ตามมาอีกมากมาย อย่างไรก็ตาม การฟ้องคดีต่อศาลปกครองก็เป็นสิทธิที่สโมสรหรือบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากคำสั่งของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ชอบที่จะใช้สิทธิทางศาลตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองสิทธิดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 การที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้มีประกาศให้สโมสรดำเนินการถอนฟ้องคดีต่อศาลปกครองจึงก่อให้เกิดประเด็นคำถามว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสิทธิตามกฎหมายห้ามมิให้ผู้ใดใช้สิทธิทางศาลได้หรือไม่

Ref. code: 25605801032136PCI

จากปัญหาดังกล่าวเป็นสถานการณ์ที่ยากลำบากต่อการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯเป็นอย่างมาก เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายภายในประเทศ เมื่อกระทำการใดแล้วมีผู้โต้แย้งว่าเป็นสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมจะต้องถูกฟ้องต่อศาลภายในประเทศ เพื่อให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในประเทศพิจารณาชี้ขาดว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายถูกหรือผิด อย่างไรก็ตาม สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ก็จะต้องปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติอันเป็นองค์กรที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ตกลงเข้าร่วมเป็นสมาชิกเพื่อให้ประเทศไทยมีสิทธิต่างๆ ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติด้วย นับเป็นปัญหาว่าในท้ายที่สุดแล้วสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยควรดำเนินการอย่างไรให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศและธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติไปพร้อมกัน ซึ่งจะได้ทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้สถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ยังเป็นปัญหาอยู่เช่นเดียวกันว่าแท้ที่จริงแล้วสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจะมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองหรือมีสถานะเป็นสมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายพาณิชย์ เนื่องจากสถานะของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีผลต่อการฟ้องร้องต่อศาลในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้น โดยหากมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองจะต้องอยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง แต่หากมีสถานะเป็นสมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายพาณิชย์จะต้องอยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม ซึ่งจะได้ทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เช่นกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพความเป็นมาและสภาพปัญหาของการดำเนินการตามข้อบังคับลักษณะการปกครอง สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

1.2.2 เพื่อศึกษาสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยพิจารณาจากทฤษฎีกฎหมายเอกชนและทฤษฎีกฎหมายมหาชน

1.2.3 เพื่อศึกษาอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไท

1.2.4 เพื่อศึกษาเนื้อหากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาในประเทศไทย ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและการกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ และผลของการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

Ref. code: 25605801032136PCI

1.2.5 เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับสมาคมกีฬาของต่างประเทศ เพื่อนำมาปรับใช้กับกฎหมายต่างๆ ในประเทศไทยให้มีความสอดคล้องกับหลักสากล และเพื่อให้เห็นรูปแบบต่างๆ ของการดำเนินงานของสมาคมกีฬาในต่างประเทศว่ามีลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายกับการดำเนินงานของสมาคมกีฬาในประเทศไทยฯหรือไม่

1.2.6 เพื่อศึกษาหามาตรการชี้ขาดข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลให้มีความเหมาะสมกับหลักสากลและสอดคล้องกับระบบกฎหมายไทย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาถึงสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประเด็นแรกที่ควรจะพิจารณาคือพิจารณาที่มา หน้าที่และอำนาจ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาประเภทต่างๆที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย จากนั้นจะพิจารณาถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ โดยวิเคราะห์ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของการดำเนินงานของ ว่าจัดตั้งขึ้นอย่างไร มีอำนาจหน้าที่อย่างไร และอยู่ภายใต้หน่วยงานใดตั้งแต่ในช่วงอดีต และในช่วงภายหลังที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯได้เข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจนถึงในช่วงปัจจุบัน

ประเด็นต่อมาจะพิจารณาในด้านศึกษาหน้าที่และอำนาจ และสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาในต่างประเทศ เนื่องจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศไทยได้นำหลักการสำคัญที่เกี่ยวกับสมาคมกีฬาของต่างประเทศมาใช้ในการตรากฎหมายใช้บังคับกับสมาคมกีฬาในประเทศไทยในหลายด้าน ซึ่งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยก็ได้นำหลักเกณฑ์ต่างๆของสมาคมกีฬาฟุตบอลต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการจัดการและการบริหารการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมาปรับใช้กับข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะประเทศอังกฤษที่เป็นประเทศต้นแบบในการจัดระบบการจัดการภายในเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก

สำหรับการศึกษาในส่วนการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ประเด็นที่จะพิจารณาคือ อำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งเป็นกฎระเบียบหลักที่บังคับให้สมาคมกีฬาฟุตบอลของทุกประเทศที่เป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต้องปฏิบัติตาม โดยจะพิจารณาว่าธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นกฎระเบียบที่มีสถานะทางกฎหมายอย่างไร และสามารถมีผลบังคับใช้ได้ในประเทศไทยได้หรือไม่ และหากมีกรณีที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีข้อความที่ขัดต่อกฎหมายภายในประเทศจะมีผลเป็นอย่างไร ส่วนประเด็นถัดมาจะพิจารณาถึงสภาพบังคับของกฎหมายระดับพระราชบัญญัติและระเบียบภายในที่มีผลต่อการ

Ref. code: 25605801032136PCI

ดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และประเด็นสุดท้ายที่จะพิจารณาคือการหาช่องทางยุติปัญหาข้อพิพาทที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลให้มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยจะพิจารณาถึงรูปแบบการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาฟุตบอลในระดับระหว่างประเทศ และรูปแบบการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

1.4 วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ จะใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นตำราทางกฎหมายมหาชน บทความวิชาการทางกฎหมายและทางกีฬา แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง คำพิพากษาฎีกา แนวคำ*วินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล* หนังสือพิมพ์กีฬา เอกสารงานวิชาการในรูปแบบอื่น และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและเกี่ยวข้องโดยตรงกับวงการกีฬาภายในประเทศมาใช้ประกอบในเนื้อหา เพื่อให้เนื้อหาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อมูลที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติมากที่สุด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงพัฒนาการการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และทราบถึงพัฒนาการของการวินิจฉัยข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลภายในประเทศไทย

1.5.2 ทำให้ทราบว่าสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ควรมีสถานะเป็นสมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายพาณิชย์ หรือมีสถานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2539

1.5.3 ทำให้ทราบว่าเมื่อเกิดข้อพิพาททางด้านกีฬาขึ้น รวมถึงกีฬาฟุตบอล ศาลใดจะมีเขตอำนาจในการรับฟ้องและดำเนินกระบวนพิจารณาคดีในเรื่องดังกล่าว และทำให้ทราบว่าช่องทางการยุติข้อพิพาทช่องทางใดเหมาะสมที่จะเป็นช่องทางยุติปัญหาข้อพิพาททางด้านกีฬาที่เหมาะสมที่สุด

1.5.4 ทำให้ทราบว่าอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจะส่งผลอย่างไรต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

1.5.5 เพื่อประโยชน์ในการพัฒนากฎหมายทางด้านกีฬาในประเทศไทยให้มีการบัญญัติเนื้อหากฎหมายที่จะใช้บังคับในด้านกีฬาให้เหมาะสมกับช่วงยุคสมัยและหลักสากล

Ref. code: 25605801032136PCI

1.5.6 เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการกีฬา เช่นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สมาคมกีฬาชนิดต่างๆในประเทศไทย รวมถึงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้มีการพิจารณาหรือวินิจฉัยข้อพิพาทต่างๆทางด้านกีฬาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกีฬา หลักกฎหมายทางด้านกีฬา และกฎหมายภายในประเทศ

Ref. code: 25605801032136PCI

บทที่ 2
แนวคิดและหลักกฎหมายเกี่ยวกับสโมสรฟุตบอลและสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยนั้น เราควรจะต้องทราบข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศ อันได้แก่ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และสโมสรกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงที่มา การดำเนินงาน และความสัมพันธ์ของทั้งสององค์กรต่อกัน รวมถึงจะต้องศึกษาทฤษฎีหลักกฎหมายมหาชนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ได้แก่ ทฤษฎีว่าด้วยฝ่ายปกครอง และทฤษฎีว่าด้วยการบริการสาธารณะ ประกอบกันด้วย

2.1 ประวัติขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับลีกฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในปัจจุบันมีหลากหลายองค์กร ขึ้นอยู่กับว่าเป็นการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเภทใด โดยปัจจุบันมีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลหลากหลายประเภท เช่น การแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติ การแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับประเทศ และการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับสโมสร สำหรับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับสโมสรจะมีองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการแข่งขันสององค์กรหลักๆ ได้แก่ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นฝ่ายจัดการแข่งขันให้เป็นไปอย่างราบรื่น และอีกองค์กรหนึ่งคือ สโมสรฟุตบอล ซึ่งเป็นฝ่ายที่ต้องส่งทีมเข้าแข่งขันในรายการที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน

อย่างไรก็ตามการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับสโมสรในประเทศไทยมีการแข่งขันมาเป็นระยะเวลานาน จึงควรจะต้องศึกษาถึงประวัติ ความเป็นมา และวิวัฒนาการขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับสโมสร ดังนี้

2.1.1 ประวัติของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

กีฬาฟุตบอลในประเทศไทย เริ่มเป็นที่รู้จักตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) เนื่องจากพระองค์ได้ส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชบริพารไปศึกษาวิชาการด้านต่างๆ ที่ประเทศอังกฤษ จากนั้นไม่นานเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี

Ref. code: 25605801032136PCI

หรือสนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา หรือ “ครูเทพ” ได้ทรงเป็นผู้ที่นำกีฬาฟุตบอลเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก[1]

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีทรงดำรงตำแหน่งเป็นเสนาบดีกระทรวงธรรมการในระหว่างปี พ.ศ. 2454 ถึง พ.ศ. 2458 โดยเมื่อท่านได้นำกีฬาฟุตบอลเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยได้มีเสียงวิจารณ์ต่างๆ มากมายถึงความเหมาะสมในการนำกีฬาฟุตบอลมาเล่นในประเทศไทย เนื่องจากผู้คนในสมัยนั้นเห็นว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องเล่นกลางแจ้ง ไม่น่าจะเหมาะสมกับการเล่นในประเทศไทยที่มีอากาศร้อน รวมถึงเห็นว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องมีการปะทะระหว่างนักกีฬาทั้งสองทีมอาจทำให้เกิดอันตรายต่อนักกีฬาและผู้ชมได้ อย่างไรก็ตาม เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีได้พยายามปลูกฝัง และส่งเสริมการเล่นฟุตบอลในระดับต่างๆ ตั้งแต่การส่งเสริมให้นักเรียนเล่นกีฬาฟุตบอลในโรงเรียน ทำให้กีฬาฟุตบอลเริ่มมีความแพร่หลายมากยิ่งขึ้น กระทั่งมีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2443 ณ สนามหลวง โดยเป็นการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระหว่างทีม “ชุดบางกอก” กับ “ชุดกรมศึกษาธิการ” จากกระทรวงธรรมการ และเรียกชื่อการแข่งขันครั้งนี้ว่า “การแข่งขันฟุตบอลตามข้อบังคับของแอสโซซิเอชั่น” อันเป็นชื่อที่ใช้เรียกชื่อสมาคมฟุตบอลในอดีตที่เรียกกันว่า ASSOCIATIONS FOOTBALL การแข่งขันฟุตบอลคู่ดังกล่าวเป็นต้นแบบของการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนักเรียนอย่างเป็นทางการในเวลาต่อมา โดยให้กรมศึกษาธิการเป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน โดยใช้วิธีการจัดการแข่งขันแบบน็อกเอาต์หรือแบบแพ้คัดออก

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่มีความสนพระทัยกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างยิ่ง โดยทรงได้ตั้งทีมกีฬาฟุตบอลส่วนพระองค์เองในชื่อทีม “เสือป่า” และเสด็จพระราชดำเนินประทับทอดพระเนตรการแข่งขันฟุตบอลเป็นพระราชกิจวัตรเสมอมา

ในช่วงปี พ.ศ. 2458 กรมศึกษาธิการได้พัฒนาวิธีการเล่น วิธีจัดการแข่งขัน การตัดสิน กติกาฟุตบอลที่สากลยอมรับ ตลอดจนระเบียบการแข่งขันที่รัดกุมยิ่งขึ้น และผู้ใหญ่ในวงการให้ความสนใจอย่างแท้จริง ทำให้กีฬาฟุตบอลในช่วงดังกล่าวเริ่มเป็นที่สนใจของประชาชนชาวไทยมากยิ่งขึ้น จนชาวไทยมักจะเรียกกีฬาฟุตบอลกันติดปากว่า “หมากเตะ” และในปีเดียวกันนี้

---

[1] Adminvisa, “ประวัติฟุตบอลไทย ประวัติฟุตบอลในประเทศไทย”, สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2561, จาก http://www.educatepark.com/story/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%9F%E0%B8%B8%E0%B8%95%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2/.

Ref. code: 25605801032136PCI

ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลประเภทสโมสรครั้งแรกด้วย โดยเป็นการแข่งขันเพื่อชิงถ้วยพระราชทานและเรียกชื่อการแข่งขันฟุตบอลประเภทนี้ว่า “การแข่งขันฟุตบอลถ้วยทองของหลวง”

นอกจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับสโมสรแล้ว ยังมีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลของทีมชาติไทยครั้งแรกด้วย โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ก่อตั้งสโมสรคณะฟุตบอลสยาม ซึ่งเป็นทีมชาติไทยชุดแรกเพื่อทำการแข่งขันกับทีมราชกรีฑาสโมสร ณ สนามราชกรีฑาสโมสรหรือสนามม้าปทุมวันในปัจจุบัน เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2458 โดยมี มร.ดักลาส โรเบิร์ตสัน เป็นผู้ตัดสิน ซึ่งผลการแข่งขันปรากฏว่าทีมชาติสยามชนะทีมราชกรีฑาสโมสรไปด้วยสกอร์ 2 ประตูต่อ 1

ในปีถัดมา (พ.ศ. 2459) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2459 โดยมีชื่อย่อว่า ส.ฟ.ท. และมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า THE FOOTBALL ASSOCIATION OF THAILAND UNDER THE PATRONAGE OF HIS MAJESTY THE KING (F.A.T.) พร้อมทั้งตราข้อบังคับสมาคมฯ และแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อดำเนินงานของสมาคมฯ ทั้งนี้สมาคมฯ มีหน้าที่กำกับดูแลกีฬาฟุตบอลภายในราชอาณาจักรรวมถึงฟุตบอลทีมชาติไทยทุกชุด

สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ลำดับที่ 37 ของโลก ตามหนังสือเชิญของจูล ริเมท์ ประธานสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติในขณะนั้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2468

เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสมาคมฯ และเรียกชื่อข้อบังคับดังกล่าวว่า “ข้อบังคับลักษณะปกครองสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์” เพื่อให้สามารถส่งทีมฟุตบอลทีมชาติสยามเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 16 ณ เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยมีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน และในปีถัดมาสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศสยามฯ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกกับสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) เมื่อปี พ.ศ. 2500

ในปี พ.ศ. 2504 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศสยามฯ ได้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลถ้วยน้อยและถ้วยใหญ่ อันเป็นการจัดการแข่งขันแบบเดียวกับสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศอังกฤษในขณะนั้น ด้วยการจัดเป็นการแข่งขันในประเภทถ้วยพระราชทาน ก ข ค และ ง รวมถึงจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการอื่นๆ อีก เช่น ฟุตบอลนักเรียน ฟุตบอลเตรียมอุดม ฟุตบอลอาชีวะ ฟุตบอลเยาวชนและอนุชน ฟุตบอลอุดมศึกษา ฟุตบอลเอฟเอ คัพ ฟุตบอลควีนส์ คัพ ฟุตบอลคิงส์คัพ เป็นต้น

Ref. code: 25605801032136PCI

ภายหลังมีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องสมาคมในปี พ.ศ. 2535 สมาคมกีฬาฟุตบอลฯ จึงได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในชื่อ “สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์”

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสมาคมกีฬาฟุตบอลได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์” เนื่องจากได้จดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาตามที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กำหนดหน้าที่ให้สมาคมกีฬาทุกชนิดต้องจดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าว

2.1.2 ประวัติสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย

สโมสรฟุตบอลราชนาวีเป็นสโมสรฟุตบอลที่ก่อตั้งยาวนานที่สุดในบรรดาสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย เริ่มก่อตั้งโดยกองทัพเรือเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2499 แต่เดิมก่อนที่จะมีการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลราชนาวีอย่างเป็นทางการ กองทัพเรือได้จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลเป็นการภายในอยู่ก่อนแล้ว โดยมีเสนาบดีกระทรวงทหารเรือและผู้บัญชาการทหารเรือท่านต่างๆ ในอดีตเป็นผู้ให้การสนับสนุนโดยตลอด เห็นได้จากการที่พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสิงหวิกรมเกรียงไกร ได้ให้การสนับสนุนฟุตบอลภายในกองทัพ โดยเฉพาะนักเตะจากโรงเรียนนายเรือจนทำให้ทีมประสบความสำเร็จสามารถคว้าแชมป์ถ้วยทองหลวงในปี พ.ศ. 2458 ก่อนจะมาได้แชมป์ถ้วย ก. 2 สมัยในปี พ.ศ. 2466 และ พ.ศ. 2467 ในสมัยพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทรงเป็นเสนาบดีกระทรวงทหารเรือ[2]

ลักษณะของสโมสรฟุตบอลในประเทศไทยในอดีตส่วนใหญ่จะเป็นสโมสรที่ก่อตั้งขึ้นจากหน่วยงานของรัฐ หรือจากหน่วยงานเอกชน โดยใช้ชื่อหน่วยงานของตนเป็นชื่อสโมสรฟุตบอลโดยตรง เนื่องจากในอดีตยังไม่มีการกำหนดให้การแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศเป็นการแข่งขันกีฬาอาชีพ บุคคลที่มีความสนใจที่จะก่อตั้งสโมสรฟุตบอลด้วยตนเองจึงยังมีให้เห็นได้ไม่มากนัก บุคคลใดที่ประสงค์จะตั้งสโมสรเองก็จะต้องเป็นบุคคลที่มีเงินทุนเพื่อใช้จ่ายภายในสโมสรตนเองพอสมควร แตกต่างจากสโมสรที่ก่อตั้งโดยหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน ที่มีหน่วยงานต้นสังกัดของตนเองสามารถให้เงินอุดหนุนได้โดยไม่กระทบต่อหน่วยงานต้นสังกัด ดังนั้น สโมสรฟุตบอลในประเทศไทยในอดีตจึงมีชื่อสโมสรที่เป็นชื่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นส่วนใหญ่ เช่น สโมสรการท่าเรือ สโมสรทหารบก สโมสรทหารอากาศ สโมสรตลาดหลักทรัพย์ฯ สโมสรธนาคารกรุงเทพ สโมสรธนาคารกรุงไทย สโมสรธนาคารกสิกรไทย สโมสรองค์การโทรศัพท์ สโมสรโอสถสภา เป็นต้น

---

[2] สโมสรฟุตบอลราชนาวี, “ประวัติสโมสรฟุตบอล”, สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2561, จาก http://www.navyfootballclub.com/teams.

Ref. code: 25605801032136PCI

ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) ได้ออกระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ (Vision Asia) เพื่อใช้บังคับกับฟุตบอลของทุกประเทศในเอเชีย ด้วยการกำหนดให้สโมสรฟุตบอลของทุกประเทศทวีปเอเชียจะต้องมีการดำเนินงานเป็นธุรกิจแบบเต็มตัว มีการบริหารการตลาด การเงิน และทุกด้านอย่างเป็นมืออาชีพ หากประเทศใดไม่ปฏิบัติตามสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียมีสิทธิตัดสิทธิมิให้ส่งสโมสรฟุตบอลภายในประเทศนั้นๆ เข้าแข่งขันรายการชิงแชมป์สโมสรเอเชีย (AFC Champion League) ที่จัดขึ้นในทุกปี นอกจากนี้สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียจะทำการประเมินสโมสรในประเทศทุกประเทศแล้วประเมินว่าประเทศใดมีสโมสรที่ดำเนินการไปตามระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบบ้าง โดยประเทศที่มีสโมสรฟุตบอลดำเนินการได้ตามเป้าหมายดีที่สุดก็จะได้คะแนนสูงสุด และลดลงมาตามผลการดำเนินการของแต่ละประเทศ ซึ่งผลคะแนนดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดโควตาในการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลรายการชิงแชมป์สโมสรเอเชียของแต่ละประเทศ อันเป็นรายการที่มีเงินรางวัลเป็นจำนวนสูงที่สุดในการแข่งขันฟุตบอลในระดับทวีปเอเชีย

การกำหนดระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบดังกล่าวส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในขณะนั้นต้องดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อบริหารลีกฟุตบอลภายในประเทศ โดยมีการจัดตั้งบริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2552 และออกข้อบังคับให้สโมสรฟุตบอลภายในประเทศที่ประสงค์จะลงแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศจะต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้ทำหน้าที่ดำเนินการบริหารสโมสรฟุตบอลในเชิงธุรกิจแบบเต็มตัว อันจะทำให้สโมสรสามารถดำเนินงานด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้เงินสนับสนุนของหน่วยงานใดเป็นหลัก การกำหนดข้อบังคับของสมาคมฯ ที่มีลักษณะตามที่สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียได้ออกระเบียบไว้นั้น ทำให้สโมสรฟุตบอลในประเทศไทยหลายสโมสรต้องยุติการเป็นสโมสร เนื่องจากไม่สามารถจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลได้เพราะจะเป็นการกระทำที่ขัดต่อระเบียบและนโยบายของผู้ก่อตั้ง เช่น สโมสรธนาคารกสิกรไทย สโมสรธนาคารกรุงไทย สโมสรธนาคารกรุงเทพ[3] เป็นต้น โดยหลายสโมสรก็ใช้วิธีการขายสิทธิในการแข่งขันลีกฟุตบอลในระดับลีกสูงสุดไปให้แก่บริษัทที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น สโมสรธนาคารกรุงไทยโอนสิทธิการทำทีมให้กับบริษัท BGFC SPORT จำกัด หรือสโมสรบางกอกกล๊าส เอฟซีในปัจจุบัน ส่วนสโมสรที่สามารถ

[3] Pao'o, "ตำนานสโมสรฟุตบอลประเทศไทย", สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2561, จาก http://www. trueplookpanya.com/knowledge/content/56176/-blo-spo-.

Ref. code: 25605801032136PCI

จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ได้ก็สามารถส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอลได้ต่อไป เช่น สโมสรชลบุรี เอฟซี ที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทโดยใช้ชื่อว่าบริษัท ชลบุรี เอฟ.ซี.จำกัด หรือสโมสรเอสซีจีเมืองทองยูไนเต็ด ที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทโดยใช้ชื่อว่าบริษัทเมืองทอง ยูไนเต็ด จำกัด

2.2 หลักเกณฑ์ทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและสโมสรกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

การที่บุคคลใดจะตั้งหน่วยงานใดขึ้นเป็นสมาคมกีฬาฟุตบอลหรือสโมสรกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย จะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือระเบียบตามที่กฎหมายแต่ละฉบับกำหนดไว้ ซึ่งในประเทศไทยได้มีการบัญญัติพระราชบัญญัติและกฎหมายฉบับต่างๆ ที่มีเนื้อหาเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การดำเนินงาน และความรับผิดของสมาคมกีฬาประเภทต่างๆ และสโมสรกีฬาฟุตบอลไว้ดังนี้

2.2.1 หลักเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการเป็นสมาคมกีฬาในประเทศไทย

สมาคมกีฬาที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคลประเภทหนึ่งที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายภายในประเทศ ปัจจุบันมีบทบัญญัติกฎหมายที่บัญญัติเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดตั้งสมาคม วัตถุประสงค์ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาคมอยู่ในหมวด 1 ส่วนที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ดำเนินงานทางด้านกีฬาดังเช่นสมาคมกีฬาชนิดต่างๆ นั้น นอกจากจะต้องดำเนินการในเรื่องใดๆ ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดแล้ว ยังจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับต่างๆ ที่บัญญัติให้สมาคมกีฬาต้องปฏิบัติตามด้วยเช่นกัน อันได้แก่ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556

2.2.1.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

แต่เดิมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติเรื่องการจัดตั้งสมาคมไว้ในบรรพ 3 ว่าด้วยเอกเทศสัญญา ตั้งแต่มาตรา 1274 ถึงมาตรา 1297 เนื่องจากเห็นว่าการตั้งสมาคมเป็นลักษณะของการทำสัญญาประเภทหนึ่ง แต่ปัจจุบันได้เกิดแนวคิดที่แตกต่างออกไป โดยเห็นว่าการก่อตั้งสมาคมที่เป็นนิติบุคคลนั้นไม่จำเป็นจะต้องทำเป็นสัญญาเหมือนแต่ดั้งเดิมเสมอไป จึงมีการตราพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2535 เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสมาคมในมาตรา 1274 ถึง 1279 และย้ายมาบัญญัติไว้ในบรรพ 1 ตั้งแต่มาตรา 78 ถึง 109 แทน เนื่องจากเห็นว่าการก่อตั้งสมาคมเพื่อให้เป็นนิติบุคคลนั้น

Ref. code: 25605801032136PCI

เพียงแต่ยื่นคำขอจดทะเบียนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็เป็นนิติบุคคลครบถ้วนตามที่กฎหมายรับรองแล้ว ไม่จำเป็นต้องทำเป็นรูปแบบของสัญญาเหมือนในอดีตอีก

โดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้มีการกำหนดลักษณะของสมาคมไว้ว่า

(1) ต้องมีการก่อตั้งเป็นสมาคม

สมาชิกของสมาคมจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนที่ต้องการรวมตัวกันเพื่อก่อตั้งสมาคม จะต้องมีหน้าที่ร่วมกันยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมจะตั้งขึ้นเพื่อขอจดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์[4] ซึ่งเมื่อได้จดทะเบียนแล้วก็จะทำให้กิจการนั้นเป็นนิติบุคคลในรูปของสมาคมที่สมบูรณ์ตามกฎหมาย[5]

(2) มีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำการใดๆอันมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด

การก่อตั้งสมาคมภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำการอันใดที่มีลักษณะที่ต่อเนื่องร่วมกัน และจะต้องมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งกัน กล่าวคือ ตัวแทนสมาคมมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องกระทำกิจการต่างๆของสมาคมตามวัตถุประสงค์ที่ได้จดทะเบียนไว้อย่างต่อเนื่อง ไม่หยุดชะงักถ้าไม่มีเหตุจำเป็น และสมาคมใดที่มีผลกำไรจากการประกอบกิจการจะนำผลกำไรและรายได้ที่ได้มานั้นมาแบ่งปันกันในระหว่างผู้ก่อตั้งหรือสมาชิกไม่ได้เด็ดขาด เนื่องจากสมาคมมีหน้าที่นำผลกำไรหรือรายได้ที่ได้มานั้นเป็นทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการภายในสมาคมให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสมาคม

(3) ต้องกระทำตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

นอกจากผู้ก่อตั้งสมาคมจะต้องมีหน้าที่จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังกำหนดให้สมาคมมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องกำหนดข้อบังคับภายในสมาคม เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์การดำเนินงานของสมาคมให้ชัดเจนอันเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่จะเข้าร่วมงานกับสมาคมและบุคคลภายนอกที่สมาคมไปร่วมงานด้วย โดยข้อบังคับของสมาคมอย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้[6]

1. ชื่อสมาคม
2. วัตถุประสงค์ของสมาคม

---

[4] มาตรา 81 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[5] มาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[6] มาตรา 79 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

3. ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ และที่ตั้งสำนักงานสาขาทั้งปวง

4. วิธีการรับสมาชิก และการขาดจากสมาชิกภาพ

5. อัตราค่าบำรุง

6. ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะกรรมการของสมาคม ได้แก่ จำนวนกรรมการ การตั้งกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการประชุมของคณะกรรมการ

7. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการสมาคม การบัญชี และทรัพย์สินของสมาคม

8. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประชุมใหญ่

ต่อมาภายหลังหากสมาคมมีความประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมก็สามารถทำได้แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่ จากนั้นสมาคมจะต้องนำข้อบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้วไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ชองสมาคมตั้งอยู่ภายในสิบสี่วันนับตั้งแต่วันที่ได้ลงมติ และเมื่อนายทะเบียนได้จดทะเบียนแล้วจึงจะถือว่าข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย[7] ผลใช้บังคับได้ตามกฎหมายนี้มีข้อต้องพึงระวังว่ากฎหมายบัญญัติให้มีผลเมื่อนายทะเบียนได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้น ดังนั้น ตราบใดที่นายทะเบียนยังมิได้จดทะเบียนให้แม้จะมีมติในที่ประชุมใหญ่ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับได้แล้ว แต่ข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นก็ยังจะไม่มีผลบังคับตามกฎหมายแต่อย่างใด โดยถือว่ายังไม่มีผลสมบูรณ์และไม่มีผลใช้บังคับต่อสมาคม[8]

เมื่อได้ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว สมาคมซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลไม่สามารถดำเนินกิจการใดๆ ได้เอง กฎหมายจึงกำหนดให้อำนาจแก่คณะกรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำเนินกิจการของสมาคมตามกฎหมายและข้อบังคับแทน โดยการดำเนินการทั้งหมดจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของที่ประชุมใหญ่[9] และหากสมาคมมีกิจการใดที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกก็ให้คณะกรรมการของสมาคมเป็นผู้แทนของสมคมในการดำเนินกิจการแทนเช่นกัน คณะกรรมการจึงเป็นกลไกที่สำคัญในการทำให้สมาคมมีความเคลื่อนไหว และสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสมาคมนั้นๆ ได้[10]

---

[7] มาตรา 84 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[8] คำพิพากษาฎีกาที่ 532/2522.

[9] มาตรา 86 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[10] รชฏ เจริญฉ่ำ, หลักกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล สมาคม มูลนิธิ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอัยการสูงสุด, 2540) , น.139.

Ref. code: 25605801032136PCI

เมื่อสมาคมได้ก่อตั้งขึ้นและดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของสมาคมตนเองแล้ว ในท้ายที่สุดก็อาจจะมีการยกเลิกสมาคมนั้นได้ด้วยเหตุต่างๆ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงได้ระบุให้สมาคมอาจเลิกกันได้ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้[11]

1. เมื่อมีเหตุตามที่กำหนดในข้อบังคับ
2. ถ้าสมาคมตั้งขึ้นไว้เฉพาะระยะเวลาใด เมื่อสิ้นระยะเวลานั้น
3. ถ้าสมาคมตั้งขึ้นเพื่อกระทำกิจการใด เมื่อกิจการนั้นสำเร็จแล้ว
4. เมื่อที่ประชุมใหญ่มีมติให้เลิก
5. เมื่อสมาคมล้มละลาย
6. เมื่อนายทะเบียนถอนชื่อออกจากสมาคมตามมาตรา 102 กล่าวคือ เมื่อปรากฏในภายหลังการจดทะเบียนว่าวัตถุประสงค์ของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภยันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ และนายทะเบียนได้สั่งให้แก้ไขแล้วแต่สมาคมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดไว้ หรือเมื่อปรากฏว่าการดำเนินกิจการของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภยันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ หรือเมื่อสมาคมหยุดดำเนินกิจการติดต่อกันตั้งแต่สองปีขึ้นไป หรือเมื่อปรากฏว่าสมาคมให้หรือปล่อยให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำเนินกิจการของสมาคม หรือเมื่อสมาคมมีสมาชิกเหลือน้อยกว่าสิบคนมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันกว่าสองปี[12]
7. เมื่อศาลสั่งให้เลิกตามมาตรา 104 กล่าวคือ เมื่อมีกรณีตามมาตรา 102 และมีผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้นายทะเบียนถอนชื่อสมาคมออกจากทะเบียน โดยหากนายทะเบียนมิได้ปฏิบัติตามคำร้องขอดังกล่าวโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องทราบภายในเวลาอันสมควร หรือนายทะเบียนได้แจ้งเหตุผลให้ทราบแล้วแต่ผู้ร้องขอไม่พอใจในเหตุผลดังกล่าว ผู้ร้องขอนั้นอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเลิกสมาคมก็ได้

จากบทบัญญัติในเรื่องการเลิกสมาคมที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์สามารถสรุปได้ว่าผู้มีอำนาจให้เลิกสมาคมได้แก่สามกรณี ได้แก่ กรณีที่นายทะเบียนสั่งให้เลิกสมาคม กรณีศาลมีคำพิพากษาให้สั่งเลิกสมาคม และกรณีผู้มีอำนาจให้เลิกสมาคมตามกฎหมายอื่น เช่น ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 ได้กำหนดให้เลขาธิการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติสามารถมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมได้ และเมื่อแจ้งให้นายทะเบียนทราบ นายทะเบียนก็จะเพิกถอนชื่อสมาคมนั้นออกจากทะเบียน

---

[11] มาตรา 101 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[12] มาตรา 102 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

เมื่อมีการเลิกสมาคมแล้ว ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังไม่ได้กำหนดให้บุคคลแต่ละฝ่ายสิ้นสุดหน้าที่อันเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมไปทันทีแต่อย่างใด เนื่องจากกฎหมายได้กำหนดหน้าที่แก่บุคคลบางประการให้ยังต้องมีหน้าที่ภายหลังจากที่มีการเลิกสมาคมไปแล้ว ได้แก่ การกำหนดให้นายทะเบียนมีหน้าที่ประกาศการเลิกสมาคมในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้มีผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระบัญชีของสมาคมโดยการนำบทบัญญัติในบรรพ 3 ลักษณะ 22 ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของสมาคมโดยอนุโลม[13]

มีข้อสังเกตว่าเมื่อผู้ชำระบัญชีรวบรวมทรัพย์สินที่มีอยู่ของสมาคมภายหลังสมาคมเลิกกันแล้ว หากพบว่าเหลืออยู่เท่าใด ผู้ชำระบัญชีไม่สามารถนำทรัพย์สินที่เหลือจัดแบ่งให้แก่สมาชิกเป็นอันขาด แม้ทรัพย์สินที่เหลืออยู่จะเพียงพอที่จะจัดแบ่งให้กับสมาชิกทุกคนอย่างเท่าๆ กัน ก็ไม่สามารถทำได้ เพราะวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดตั้งสมาคมคือมิได้จัดตั้งขึ้นเพื่อแสวงหากำไร ดังนั้น ผู้ชำระบัญชีจึงต้องโอนทรัพย์สินที่เหลือให้แก่สมาคมหรือมูลนิธิหรือนิติบุคคลอื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับสาธารณกุศล หรือเกี่ยวกับกิจการอื่นๆ ที่มิได้แสวงหากำไรได้ หรือตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสมาคม[14]

2.2.1.2 พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 เป็นพระราชบัญญัติที่ได้รับการปรับปรุงมาจากพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานทางด้านกีฬาในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2558) ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่สำคัญหลายประเด็น อันรวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬา เพื่อให้สมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาสามารถจดทะเบียนจัดตั้งเป็นสมาคมกีฬาได้ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการกำกับดูแลการดำเนินการของสมาคมกีฬาและการกระทำการต่างๆ ของคณะกรรมการสมาคมกีฬาและกรรมการสมาคมกีฬาเพื่อให้การกำกับดูแลการดำเนินการของสมาคมกีฬามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสมาคมกีฬาในเรื่องต่างๆ ดังนี้

---

[13] มาตรา 106 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[14] รชฏ เจริญฉ่ำ, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 10*, น.188-190.

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) การจัดตั้งสมาคมกีฬา

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กำหนดให้ผู้เริ่มก่อการเพื่อจะจัดตั้งสมาคมต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนจึงจะสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬาประเภทต่างๆ ได้ โดยให้ยื่นคำขอจดทะเบียนพร้อมกับข้อบังคับสมาคมกีฬาต่อนายทะเบียนประจำท้องที่ที่จะตั้งสำนักงาน[15] เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนแล้วย่อมทำให้สมาคมกีฬามีฐานะเป็นนิติบุคคลทันที[16] ทั้งนี้สมาคมกีฬาประจำกรุงเทพมหานครจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมการจดทะเบียนของสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมกีฬาในสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย ส่วนสมาคมกีฬาประจำจังหวัดจะต้องอยู่ภายใต้สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด โดยผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนกลางสมาคมกีฬาและนายทะเบียนสมาคมกีฬาประจำกรุงเทพมหานคร และให้ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นนายทะเบียนสมาคมกีฬาประจำจังหวัด[17]

ข้อบังคับที่สมาคมกีฬาจะต้องบัญญัติให้มีจะต้องมีข้อความที่เกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อ ซึ่งต้องมีคำว่า “สมาคมกีฬา” กำกับไว้กับชื่อนั้น
2. วัตถุประสงค์
3. ที่ตั้งสำนักงานและวันเวลาเปิดทำการ
4. วิธีการรับสมาชิกและการขาดจากสมาชิกภาพ
5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก
6. อัตราค่าบำรุง
7. ข้อกำนดเกี่ยวกับคณะกรรมการสมาคมกีฬา ได้แก่ จำนวนกรรมการ การตั้งกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมคณะกรรมการสมาคมกีฬา
8. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการสมาคมกีฬาการบัญชีและทรัพย์สินของสมาคมกีฬา
9. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประชุมใหญ่
10. ข้อกำหนดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

---

[15] มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[16] มาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[17] มาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

Ref. code: 25605801032136PCI

ทั้งนี้ในประเด็นเรื่องการกำหนดระยะเวลาของวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ 7. ของกรรมการสมาคม กีฬาทั่วไปและสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด ต้องกำหนดให้ไม่เกินสี่ปี ส่วนการกำหนดระยะเวลาของวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ ช. ของกรรมการสมาคม กีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ชนิดกีฬาใด ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับระยะเวลาของวาระการ ดำรงตำแหน่งของกรรมการบริหารสหพันธ์กีฬานานาชาติของชนิดกีฬานั้นด้วย[18]

ต่อมาภายหลังหากสมาคมใดมีความประสงค์จะแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของตนจะต้องมีมติของที่ประชุมใหญ่อนุญาตให้สามารถกระทำได้เสียก่อน จากนั้นจะต้องไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานของสมาคมกีฬาตั้งอยู่ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่มีมติของที่ประชุมใหญ่ และเมื่อนายทะเบียนได้จดทะเบียนแล้วจึงจะมีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมที่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม นายทะเบียนมีอำนาจใช้ดุลพินิจไม่รับจดทะเบียนก็ได้ หากพบว่าการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นขัดต่อวัตถุประสงค์ของสมาคมกีฬาหรือขัดต่อกฎหมาย[19]

(2) รูปแบบของสมาคมกีฬา

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 แบ่งรูปแบบของสมาคมกีฬาที่จะได้รับการรับรองสถานะภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าวออกเป็น 3 ประเภท คือ สมาคมกีฬาทั่วไป สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย”[20] ดังรายละเอียดดังนี้

1. สมาคมกีฬาทั่วไป

สมาคมกีฬาทั่วไปเป็นสมาคมกีฬาที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาแก่สมาชิกเป็นการทั่วไป[21] เช่น สมาคมที่ก่อตั้งขึ้นจากกลุ่มบุคคลภายในชุมชนๆ หนึ่งร่วมกันจัดตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้มีหน้าที่ควบคุมการฝึกซ้อม ควบคุมการแข่งขัน และพัฒนาศักยภาพของประชาชนในชุมชนทางด้านกีฬาฟุตบอล เป็นต้น

2. สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด

สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด เป็นสมาคมกีฬาทั่วไปที่จัดตั้งขึ้นในแต่ละจังหวัด โดยมีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาชนิดต่างๆ ภายในจังหวัดนั้นๆ เช่น หน้าที่

---

[18] มาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[19] มาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[20] มาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[21] มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

Ref. code: 25605801032136PCI

ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมจัดการแข่งขันกีฬาในนามของจังหวัด[22] ในการแข่งขันกีฬาระดับประเทศหรือระดับภาค ซึ่งสมาคมในแต่ละจังหวัดเมื่อได้จดทะเบียนอย่างถูกต้องแล้วจะมีชื่อนำหน้าว่าสมาคมกีฬาแห่งแล้วตามด้วยชื่อจังหวัดนั้นๆ เช่น สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดชลบุรี สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น นอกจากนี้สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดอาจพิจารณารับสมาชิกจากสมาคมกีฬาทั่วไป ชมรม สโมสร องค์กร หรือบุคคลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาซึ่งอยู่ในวัตถุประสงค์ของสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดนั้นได้[23]

3. สมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย”

สมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เป็นสมาคมกีฬาทั่วไปที่จัดตั้งขึ้นโดยจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในระดับชาติ และได้รับอนุญาตให้เป็นสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” จากนายทะเบียนกลางสมาคมกีฬา[24] มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา โดยส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย[25] เช่น การส่งนักกีฬาชนิดต่างๆ ในนามทีมชาติไทยเพื่อไปแข่งขันกีฬาในรายการระดับนานาชาติ หรือทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโดยใช้ชื่อประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ อย่างไรก็ตาม ในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย จะต้องขออนุญาตจากนายทะเบียนกลางสมาคมกีฬาเป็นรายกรณีไป

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทยฯ ยังได้กำหนดห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดที่มิได้เป็นสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดหรือสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” แสดงตนว่าเป็นสมาคมประเภทดังกล่าวเด็ดขาด รวมถึงห้ามมิให้สมาคมกีฬาทั่วไป สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด คณะบุคคล หรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใดที่แสดงว่าเป็นสมาคม คณะบุคคล หรือบุคคลซึ่งดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย หรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนกลางสมาคมกีฬา[26]

---

[22] มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[23] มาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[24] มาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[25] มาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[26] มาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

Ref. code: 25605801032136PCI

(3) การเลิกสมาคมกีฬา

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กำหนดเงื่อนไขการเลิกสมาคมกีฬาว่าจะเลิกได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใด ดังนี้

1. เมื่อมีเหตุตามที่กำหนดในข้อบังคับของสมาคมกีฬา
2. ถ้าสมาคมกีฬาตั้งขึ้นไว้เฉพาะระยะเวลาใด เมื่อสิ้นระยะเวลานั้น
3. เมื่อที่ประชุมใหญ่มีมติให้เลิก
4. เมื่อสมาคมกีฬาล้มละลาย
5. เมื่อนายทะเบียนถอนชื่อสมาคมกีฬาออกจากทะเบียนตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กล่าวคือ เมื่อปรากฏในภายหลังการจดทะเบียนว่าวัตถุประสงค์ของสมาคมกีฬาขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่การกีฬาของชาติ และนายทะเบียนได้สั่งให้แก้ไขแล้วแต่สมาคมกีฬาไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดไว้ หรือเมื่อปรากฏว่าการดำเนินกิจการของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่การกีฬาของชาติ หรือเมื่อสมาคมกีฬาหยุดดำเนินกิจการติดต่อกันตั้งแต่สองปีขึ้นไป หรือเมื่อปรากฏว่าสมาคมกีฬาให้หรือปล่อยให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการของสมาคมกีฬาเป็นผู้ดำเนินกิจการของสมาคมกีฬา หรือเมื่อสมาคมกีฬามีสมาชิกเหลือน้อยกว่าสิบรายมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันกว่าสองปี หรือเมื่อสมาคมกีฬาไม่แก้ไขหรือระงับการดำเนินการตามที่นายทะเบียนสั่ง และการฝ่าฝืนดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สมาคมกีฬาหรือ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่การกีฬาของชาติ และหากเป็นกรณีสมาคมกีฬาประเภทสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” นายทะเบียนจะเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” โดยไม่ถอนชื่อสมาคมกีฬานั้นออก จากทะเบียนก็ได้
6. ศาลสั่งให้เลิกตามมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กล่าวคือ เมื่อมีกรณีตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้นายทะเบียนถอนชื่อสมาคมกีฬาใดออกจากทะเบียน โดยหากนายทะเบียนมิได้ปฏิบัติตามคำร้องขอดังกล่าวโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องทราบภายในเวลาอันสมควร หรือนายทะเบียนได้แจ้งเหตุผลให้ทราบแล้วแต่ผู้ร้องขอไม่พอใจในเหตุผลดังกล่าว ผู้ร้องขอนั้นอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเลิกสมาคมก็ได้

Ref. code: 25605801032136PCI

2.2.1.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556

พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ได้กำหนดคำนิยามของ “สมาคมกีฬาอาชีพ” ไว้ว่าหมายถึงสมาคมที่ได้จดทะเบียนแล้วตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาอาชีพหรือการส่งเสริมกีฬาอาชีพ[27]

หมวด 2 ว่าด้วยสโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดหน้าที่ให้สมาคมกีฬาอาชีพต้องจดแจ้งการดำเนินการต่อนายทะเบียนซึ่งหมายถึงผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือบุคคลที่ถูกมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยให้ปฏิบัติหน้าที่แทน โดยการจดแจ้งจะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับนักกีฬาอาชีพและบุคลากรอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรือในความดูแลของตน[28]

เมื่อนายทะเบียนได้รับจดแจ้งและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดแจ้งให้แก่ผู้ยื่นจดแจ้งเป็นสมาคมกีฬาอาชีพแล้ว สมาคมกีฬาอาชีพนั้นย่อมมีสิทธิตามกฎหมายที่จะใช้คำที่แสดงว่าเป็นกีฬาอาชีพประกอบกับชื่อสมาคมได้ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ การส่งเสริม และการสนับสนุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด[29]

นอกจากนี้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพฯ ยังได้กำหนดหน้าที่ให้สมาคมกีฬาอาชีพปฏิบัติตามในด้านต่างๆ ดังนี้

(1) สมาคมกีฬาอาชีพที่ได้รับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพเข้าอยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลจะต้องจัดทำสัญญาจ้างหรือความตกลงเป็นหนังสือ โดยข้อกำหนดในสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันจะต้องมีลักษณะที่เป็นไปตามมาตรฐานการจ้างหรือมาตรการในการคุ้มครองที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องกำหนดเรื่องชั่วโมงในการทำงานตามปกติ วันหยุด วันลา การเลิกจ้าง มาตรการด้านความปลอดภัย และการคุ้มครองนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพ การทำประกันเพื่อคุ้มครองชีวิต สุขภาพ และอุบัติเหตุสำหรับนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ การเยียวยารักษากรณีมีความเสียหายหรืออันตรายอันเกิดจากการบาดเจ็บในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาอาชีพ รายได้ การแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างสมาคมกีฬาอาชีพกับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพ[30]

(2) สมาคมกีฬาอาชีพมีหน้าที่ออกระเบียบหรือข้อบังว่าด้วยจรรยาสำหรับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในความดูแล โดยต้องไม่มีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับ

---

[27] มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[28] มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[29] มาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[30] มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

Ref. code: 25605801032136PCI

ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ เพื่อใช้บังคับเป็นการภายในให้ชัดเจน ซึ่งในข้อบังคับดังกล่าวจะต้องกำหนดบทลงโทษนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลที่ฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับ หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้[31]

(3) สมาคมกีฬาอาชีพมีหน้าที่ส่งระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยจรรยาสำหรับนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดแจ้ง และหากต่อมามีระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยจรรยาเปลี่ยนแปลงไป สมาคมกีฬาอาชีพจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วย[32]

(4) สมาคมกีฬาอาชีพมีอำนาจตัดสิทธินักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแล ในการได้รับเสนอชื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพในนามสมาคมกีฬาอาชีพในรายการใดๆ ตามระยะเวลาที่สมาคมกีฬาอาชีพกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หากพบว่าศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่านักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพมีความผิดฐานให้สินบนแก่นักกีฬา ความผิดฐานเป็นนักกีฬาเรียกหรือรับสินบน ความผิดฐานให้สินบนแก่ผู้ตัดสิน และความผิดเป็นผู้ตัดสินฐานเรียกหรือรับสินบน[33]

(5) ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพมีหน้าที่ดูแลนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และบรรดากองเชียร์หรือผู้เข้าชมการแข่งขันที่อยู่ภายในบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันให้อยู่ในความเรียบร้อยตลอดระยะเวลาที่จัดการแข่งขัน[34]

หน้าที่ดังกล่าวที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้สมาคมกีฬาอาชีพต้องปฏิบัติตาม สมาคมกีฬาอาชีพจะต้องปฏิบัติตามทุกประการ หากพบว่าสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ปฏิบัติตาม คณะกรรมการมีอำนาจสั่งงดหรือระงับการช่วยเหลือ การส่งเสริม และการสนับสนุนสมาคมกีฬาอาชีพนั้นๆ ได้ทั้งหมดหรือเพียงแต่บางส่วนตามดุลพินิจ[35]

2.2.2 หลักเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวการเป็นสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย

การกำหนดระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) เมื่อปี พ.ศ.2551 ส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่ง

---

[31] มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[32] มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[33] มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[34] มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

[35] มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

Ref. code: 25605801032136PCI

ประเทศไทยต้องออกข้อบังคับภายในสมาคมกำหนดให้สโมสรฟุตบอลภายในประเทศที่ประสงค์จะลงแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศจะต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารสโมสรฟุตบอลในเชิงธุรกิจแบบเต็มตัว อันจะทำให้สโมสรสามารถดำเนินงานด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้เงินสนับสนุนของหน่วยงานใดเป็นหลัก

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมวด 4 ว่าด้วยบริษัทจำกัด ได้กำหนดลักษณะและองค์ประกอบของบริษัทจำกัด ดังนี้

(1) กำหนดให้สัญญาจัดตั้งบริษัทต้องประกอบไปด้วยบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป โดยผู้ที่เริ่มก่อการตอนจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิจะต้องเป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น ส่วนผู้ถือหุ้นอาจจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้[36]

(2) ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(3) เมื่อได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดแล้ว ให้มีการแบ่งทุนออกเป็นหุ้น แต่ละหุ่นมีมูลค่าเท่าๆ กัน กล่าวคือ บริษัทต้องมีทุนคิดกำหนดจะจดทะเบียน โดยแบ่งออกเป็นหน่วย เรียกว่าหุ้น แต่ละหุ้นต้องมีมูลค่าเท่าๆ กัน

(4) ผู้ถือหุ้นมีความรับผิดจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ ดังนั้น ถ้าผู้ถือหุ้นได้ชำระค่าหุ้นของตนครบถ้วนแล้ว ก็ไม่ต้องรับผิดในหนี้ของบริษัทอีกต่อไป

(5) ต้องเป็นกิจการที่มุ่งหากำไร

(6) หุ้นในบริษัทสามารถโอนแก่กันได้ ไม่ว่าจะเป็นการโอนโดยสัญญาหรือโดยผลของกฎหมายก็ตาม เนื่องจากคุณสมบัติของผู้ถือหุ้นไม่ใช่สาระสำคัญของบริษัท เพราะผู้ถือหุ้นมีความรับผิดจำกัดไว้อยู่แล้ว

(7) บริษัทจำกัดเป็นนิติบุคคลที่จะคงสภาพบุคคลตลอดไปจนกว่าจะมีการเลิกบริษัท ดังนั้น แม้ว่าผู้ถือหุ้นคนหนึ่งคนใดตาย ล้มละลาย หรือตกเป็นผู้ไรความสามารถ บริษัทนั้นก็ยังคงอยู่ดำเนินกิจการต่อเนื่องไป

(8) การทำงานภายในบริษัทจะมีลักษณะการทำงานรูปแบบรวมอำนาจการจัดการ กล่าวคือ การจัดการงานของบริษัทจะต้องกระทำโดยกลุ่มบุคคลที่เรียกว่าคณะกรรมการ

---

[36] จันตรี สินศุภฤกษ์, <u>คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยห้างหุ้นส่วนและบริษัท</u>, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2556), น.123-124.

Ref. code: 25605801032136PCI

ของบริษัท ในลักษณะที่แยกออกจากบุคคลซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น ซึ่งต่างจากการดำเนินงานในนิติบุคคลรูปแบบอื่นๆ เช่น ห้างหุ้นส่วน ที่ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการสามารถจัดการกิจการงานของห้างฯ เองได้[37]

หลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เป็นหลักเกณฑ์ทางกฎหมายเบื้องต้นที่บริษัทจำกัดจะต้องมี ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดหน้าที่ การดำเนินงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจำกัดในด้านต่างๆ ไว้หลายส่วน ได้แก่ สภาพและการตั้งบริษัท หุ้นและผู้ถือหุ้น วิธีจดการบริษัทจำกัด การสอบบัญชี การตรวจ การเพิ่มทุนและลดทุน หุ้นกู้ และการเลิกบริษัท ซึ่งในที่นี้จะอธิบายในส่วนที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิทยานิพนธ์นี้เท่านั้น ดังนี้

(1) การจัดตั้งบริษัท

ในขั้นตอนแรกที่จะต้องทำในการจัดตั้งบริษัทจำกัด คือ ต้องมีผู้เริ่มประกอบการตั้งแต่สามคนขึ้นไป และจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิ ซึ่งหนังสือบริคณห์สนธินี้เป็นตราสารแม่บทที่เป็นข้อกำหนดของบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก โดยจะต้องมีการกำหนดรายละเอียดต่างๆ ตามที่มาตรา 1098 แห่งประมวลกฎหมาแพ่งและพาณิชย์กำหนด ดังนี้

1. ชื่อบริษัทอันคิดจะตั้งขึ้นต้องมีคำว่า “จำกัด” ไว้ปลายชื่อนั้นด้วย เพื่อให้บุคคลทั่วไปทราบว่ากิจการนั้นๆ เป็นบริษัทจำกัดซึ่งผู้ถือหุ้นมีความรับผิดจำกัด โดยชื่อของบริษัทที่ตั้งขึ้นต้องไม่พ้องหรือคล้ายคลึงกับชื่อของบริษัทอื่นที่จดทะเบียนแล้วหรือที่กำลังของจดทะเบียนอยู่ก่อน หากพ้องหรือคล้ายคลึงกับชื่อของบริษัทดังกล่าวแล้ว นายทะเบียนก็จะไม่รับจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิให้[38]

2. ที่สำนักงานของบริษัทซึ่งบอกทะเบียนนั้นจะตั้งอยู่ ณ ที่ใดในพระราชอาณาเขต เพื่อแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่จะจดทะเบียนมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย

3. วัตถุประสงค์ของบริษัท เพื่อทำให้ทราบว่าบริษัทมีอำนาจ หน้าที่กระทำการในด้านใดบ้าง อันเป็นสิ่งที่กำหนดให้บริษัทหรือผู้แทนบริษัทจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของบริษัทที่ได้ระบุไว้เท่านั้น เช่น ระบุว่าบริษัทมีวัตถุประสงค์ในการบริหารและจัดการสโมสรฟุตบอล หรือจำหน่ายเครื่องกีฬาและของที่ระลึก เป็นต้น

4. ถ้อยคำว่าสำแดงว่า ความรับผิดของผู้ถือหุ้นจะมีจำกัด เพื่อให้ทราบว่าความรับผิดของผู้ถือหุ้นในบริษัทจะมีจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ

5. จำนวนทุนเรือนหุ้นซึ่งบริษัทคิดกำหนดจะจดทะเบียนแบ่งออกเป็นหุ้นมีมูลค่ากำหนดหุ้นละเท่าไหร่

---

[37] *เพิ่งอ้าง*, น.125.

[38] มาตรา 1115 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

6. ชื่อ สำนัก อาชีวะ และลายมือชื่อของบรรดาผู้เริ่มก่อการ ทั้งจำนวนหุ้นซึ่งต่างคนต่างเข้าชื่อซื้อไว้คนละเท่าใด เพื่อให้บุคคลที่ประสงค์จะซื้อหุ้นของบริษัททราบว่าผู้เริ่มก่อการเป็นใคร ประกอบอาชีพใด มีภูมิลำเนาแห่งใด และเป็นการกำหนดตัวผู้ต้องรับผิดชอบในหนี้และรายจ่ายในการก่อตั้งบริษัทซึ่งที่ประชุมตั้งบริษัทไม่อนุมัติตามมาตรา 1113 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมาตรา 1100 ยังได้กำหนดให้ผู้เริ่มก่อการทุกคนต้องลงชื่อซื้อหุ้นๆ หนึ่งเป็นอย่างน้อย

7. รายการอื่นๆ

นอกจากรายการตามทีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติให้ต้องมีรายละเอียดตามข้อ ก. ถึง จ. ในหนังสือบริคณห์สนธิแล้ว หากบริษัทใดเห็นว่าจำเป็นต้องมีการระบุรายละเอียดในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้ ก็สามารถกำหนดเพิ่มเติมเป็นรายการอื่นๆ ได้ เช่น กำหนดให้กรรมการของบริษัทมีความรับผิดไม่จำกัดจำนวน หรืออนุญาตให้บริษัทออกหุ้นมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าที่กำหนดไว้ เป็นต้น

(2) การเลิกบริษัท

ส่วนที่ 8 ว่าด้วยเลิกบริษัทจำกัด แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดเหตุของการเลิกบริษัทออกเป็นสองประเภท คือ การเลิกบริษัทโดยบริษัทเอง และการเลิกบริษัทโดยคำสั่งศาล

การเลิกบริษัทโดยบริษัทเอง หมายถึง กรณีที่มีการกำหนดในข้อบังคับของบริษัทว่าให้เลิกเมื่อมีกรณีตามที่ได้กำหนดไว้เกิดขึ้น กรณีที่มีการกำหนดในข้อบังคับว่าให้เลิกตามที่กำหนดระยะเวลาไว้ กรณีที่มีการกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดแต่อย่างเดียวสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัทแล้ว กรณีมีมติพิเศษให้เลิก และกรณีที่บริษัทล้มละลาย[39]

ส่วนการเลิกบริษัทโดยคำสั่งศาล จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ถือหุ้นหรือกรรมการร้องขอต่อศาลเพื่อให้เลิกบริษัท เมื่อเกิดกรณีต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ได้แก่ บริษัททำผิดในการยื่นรายงานประชุมตั้งบริษัท หรือทำผิดในการประชุมตั้งบริษัท กรณีบริษัทไม่เริ่มทำการภายในหนึ่งปีนับแต่วันจดทะเบียนหรือหยุดทำการถึงหนึ่งปีเต็ม กรณีที่เห็นว่าการค้าของบริษัททำไปก็มีแต่จะขาดทุนอย่างเดียว และไม่มีหวังว่าจะกลับฟื้นตัวได้ และกรณีจำนวนผู้ถือหุ้นลดน้อยลงจนเหลือไม่ถึงสามคน[40]

เมื่อบริษัทเลิกแล้ว ก็จะต้องมีการชำระบัญชีของบริษัท แต่ถ้าหากเป็นการเลิกเพราะบริษัทล้มละลาย ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายล้มละลายต่อไป โดยการเลิกบริษัทนี้มิได้มีผลให้บริษัทสิ้นสภาพนิติบุคคลในทันทีแต่มีผลเพียงให้บริษัทหยุดประกอบธุรกิจตามปกติและกรรมการ

---

[39] มาตรา 1236 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[40] มาตรา 1237 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

ของบริษัทหมดอำนาจในการบริหารงานของบริษัทอีกต่อไป เพื่อให้ผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วแต่กรณี เข้ามาจัดการงานของบริษัทในภายหลัง

2.2.3 นิติสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกับสโมสรฟุตบอล

สโมสรฟุตบอลในประเทศไทยที่ประสงค์จะเข้าร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายจัดการแข่งขันจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกำหนด

ปัจจุบันสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้บัญญัติหลักเกณฑ์มาตรฐานระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกับสโมสรกีฬาฟุตบอลที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในชื่อว่า “ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๑)” ซึ่งเนื้อหาในข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ มีการบัญญัติเกี่ยวกับนิติสัมพันธ์ระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกับสมาชิกประเภทต่างๆ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ขั้นตอนการสมัครเพื่อเข้าเป็นสมาชิกสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อให้ตนเองมีสิทธิร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอลที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดการแข่งขัน รวมถึงสิทธิหน้าที่ และความรับผิด ของสมาชิกฯ โดยกำหนดรายละเอียดดังนี้

2.2.3.1 ประเภทสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ แบ่งประเภทสมาชิกสามัญของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ บุคคลธรรมดา นิติบุคคล และนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในลีกสูงสุด ลีกลำดับที่สอง ลีกลำดับที่สาม ลีกลำดับที่ ลีกลำดับที่ห้า ลีกกีฬาฟุตซอลชายและหญิง ลีกฟุตบอลหญิง และลีกกีฬาฟุตบอลชายหาดชายและหญิง[41]

2.2.3.2 ขั้นตอนการขอเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

บุคคลที่มีความประสงค์จะเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลจะต้องยื่นใบสมัครเป็นหนังสือต่อสำนักงานเลขาธิการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยโดยมีรายละเอียดต่างๆ ตามที่ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ กำหนด ได้แก่

---

[41] ข้อ 10 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) ข้อบังคับและระเบียบที่มีผลใช้ตามกฎหมายจำนวน 1 ชุด

(2) เอกสารแสดงเจตนารมณ์ว่าผู้สมัคร สโมสร ตลอดจนบุคลากร และนักกีฬาของผู้สมัคร (ถ้ามี) จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบและมติของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย และสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

(3) เอกสารแสดงเจตนารมณ์ว่าจะปฏิบัติตามกติกากีฬาฟุตบอล ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะยื่นใบสมัครหรือที่จะใช้บังคับในภายภาคหน้า

(4) เอกสารแสดงเจตนารมณ์ว่าจะยอมรับอนุญาโตตุลาการของสมาคม หรืออนุญาโตตุลาการกีฬาตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับลักษณะปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

(5) กรณีผู้สมัครเป็นนิติบุคคลจะต้องมีหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยโดยมีที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(6) เอกสารแสดงเจตนารมณ์ว่าจะทำการแข่งขันเป็นทีมเหย้าภายในประเทศไทย

(7) เอกสารแสดงเจตนารมณ์ที่ผู้สมัครให้คำยืนยันว่าจะตัดสินใจโดยอิสระไม่ขึ้นอยู่กับหน่วยงานภายนอกใดๆ

(8) ชื่อกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

(9) เอกสารแสดงเจตนารมณ์ว่าจะรับจัดหรือมีส่วนร่วมในการแข่งขันเพื่อมิตรภาพก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยก่อนเท่านั้น

(10) รายงานการประชุมของที่ประชุมใหญ่ หรือการประชุมเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับรอบล่าสุด 1 ฉบับ

2.2.3.3 ขั้นตอนการพิจารณาเพื่อรับเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

วิธีดำเนินการเพื่อพิจารณาบุคคลที่มีความประสงค์จะเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย จะต้องได้รับอนุมัติจากสภากรรมการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยก่อน โดยสภากรรมการฯ จะต้องเสนอขออนุมัติต่อที่ประชุมใหญ่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และที่ประชุมใหญ่จะเป็นฝ่ายมีมติว่าอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้บุคคลใดเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ซึ่งที่ประชุมใหญ่จะประกอบไปด้วยสมาชิก บุคคลธรรมดา หรือตัวแทนโดยชอบด้วยกฎหมายของนิติบุคคลผู้เป็นสมาชิก จะเป็นผู้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมใหญ่ หากที่ประชุมใหญ่มีมติไม่อนุมัติจะต้องให้โอกาสแก่บุคคลที่มีความประสงค์จะเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยชี้แจงเหตุผลได้

Ref. code: 25605801032136PCI

กรณีที่ที่ประชุมใหญ่มีมติอนุมัติให้บุคคลใดเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแล้ว จะส่งผลให้สมาชิกใหม่ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลมีสิทธิและหน้าที่ในฐานะสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยทันที[42]

2.2.3.4 หน้าที่สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมแรกเข้าจำนวน 10,000 บาท และมีหน้าที่ชำระค่าบำรุงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยปีละ 3,000 บาท[43] และมีหน้าที่ปฏิบัติตามที่สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดในด้านอื่นๆ ดังนี้

(1) ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และมติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย และสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด

(2) รับรองผลการเลือกตั้ง และการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

(3) เคารพกติกากีฬาฟุตบอลที่ออกโดยคณะกรรมการบริหารของสมาคมกีฬาฟุตบอลระหว่างประเทศ รวมทั้งกติกาฟุตซอลและกีฬาฟุตบอลชายหาดที่ออกโดยคณะกรรมการบริหารของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติและรับรองว่าสมาชิกจะเคารพต่อกติกาเหล่านี้

(4) ปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อบังคับลักษณะปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ที่ระบุว่าภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายหากเกิดข้อพิพาทอื่นใดระหว่างสมาชิกกับสมาคมก็ดี หรือระหว่างสมาชิกด้วยกันเองก็ดี หรือเกิดข้อพิพาทที่เกี่ยวกับข้อบังคับระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และมติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย สหพันธ์ฟุตบอลแห่งอาเซียน และสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย หรือลีก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นระหว่างผู้ใด จะต้องใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการ โดยอาจเป็นคณะอนุญาโตตุลาการการกีฬาของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย หรือของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่มีอำนาจพิจารณาข้อพิพาทนอกศาล

---

[42] ข้อ 11 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

[43] ข้อ 12 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

(5) กรณีที่สมาชิกเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องแจ้งให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยทราบถึงการแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมวัตถุที่ประสงค์ ข้อบังคับ และระเบียบ รวมทั้งชื่อผู้มีอำนาจกระทำการแทนสมาชิกในนั้นในการลงชื่อผูกพันตนกับบุคคลภายนอก

(6) ต้องไม่ดำเนินกิจกรรมใดๆ ด้านกีฬากับสมาชิกที่ถูกระงับสมาชิกภาพหรือถูกถอดถอนออกจากการเป็นสมาชิก

(7) ปฏิบัติตามหลักการด้วยความซื่อสัตย์ เกียรติยศ คุณธรรม และพฤติกรรมที่มีจรรยาบรรณทางการกีฬาที่ดี เป็นการแสดงออกถึงการให้ความยุติธรรมต่อทุกฝ่ายภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(8) ดำเนินการจัดทำทะเบียนสมาชิกให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(9) ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย และข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด[44]

หากพบว่าสมาชิกใดของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสมาชิก จะต้องนำข้อพิพาทขึ้นสู่กระบวนการพิจารณาลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับลักษณะปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

2.2.3.5 สิทธิของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสิทธิกระทำการต่างๆ ตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้รับรองไว้[45] ดังนี้

(1) เข้าร่วมการประชุมใหญ่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และรับรู้วาระการประชุมใหญ่ของล่วงหน้า

(2) จัดทำข้อเสนอแก่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อบรรจุในระเบียบวาระการประชุมของที่ประชุมใหญ่

(3) เสนอชื่อผู้รับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสภากรรมการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

(4) รับทราบผลการดำเนินงานประจำปีของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

---

[44] ข้อ 14 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

[45] ข้อ 13 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

(5) มีส่วนร่วมในการแข่งขันที่จัดภายใต้การกำกับดูแลของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

(6) มีสิทธิอื่นๆ ที่เกิดจากข้อบังคับและระเบียบของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

(7) มีสิทธิได้รับการสนับสนุนจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

(8) สมาชิกสามารถเข้าชื่อรวมตัวกันจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ร้องขอต่อสภากรรมการ เพื่อขอตรวจสอบกิจการและทรัพย์สินของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และร้องขอให้จัดการการประชุมใหญ่รอบพิเศษได้

2.2.3.6 การระงับสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสิทธิระงับสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ต่อเมื่อมีมติที่ประชุมใหญ่ให้ระงับสมาชิกภาพ สาเหตุหลักของการระงับสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยนั้นเกิดจากการที่สมาชิกไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ในเรื่องต่างๆ ที่บัญญัติให้สมาชิกปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยผลของการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ มีสองประเภทหลักคือ การฝ่าฝืนข้อบังคับอย่างรุนแรง และการฝ่าฝืนข้อบังคับทั่วไป โดยหากเป็นกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อบังคับอย่างรุนแรง เช่น สมาชิกนำข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกับตนไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศ และสภากรรมการเห็นว่าหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง สภากรรมการอาจมีมติสั่งให้ระงับสมาชิกภาพในทันทีก็ได้ และให้สภากรรมการรายงานการระงับข้อพิพาทต่อที่ประชุมใหญ่ในคราวถัดไป ซึ่งการระงับสมาชิกภาพในกรณีนี้จะมีผลต่อเนื่องไปจนกว่าที่ประชุมใหญ่ในคราวถัดไปจะได้พิจารณา หรือจนกว่าสภากรรมการจะสั่งยกเลิกการระงับสมาชิกภาพนั้น

ในการประชุมใหญ่คราวถัดไป หากที่ประชุมใหญ่มีมติยืนยันการระงับสมาชิกภาพด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้มีสิทธิออกเสียงที่มาประชุมแล้ว ให้การระงับสมาชิกภาพมีผลต่อไป แต่หากที่ประชุมใหญ่ไม่ยืนยันก็ให้การระงับสมาชิกภาพนั้นสิ้นสุดลง

ผลของการระงับสมาชิกภาพนั้นจะทำให้สมาชิกนั้นถูกดำเนินการตามมาตรการที่คณะกรรมการฝ่ายพิจารณาวินัยมารยาทกำหนด และอาจถูกสภากรรมการเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ถอดถอนออกจากสมาชิกภาพได้ด้วย

นอกจากนี้สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลใดที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของสมาคมเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน ซึ่งอาจเป็นกรณีที่สมาชิกไม่ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลเป็นเวลาสองฤดูกาลติดต่อกัน จะต้องถูกระงับการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมใหญ่ และตัวแทน

Ref. code: 25605801032136PCI

ของสมาชิกอาจจะไม่ได้รับการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้ง จนกว่าข้อผูกพันนั้นจะได้รับการแก้ไขให้เป็นที่เรียบร้อย รวมถึงอาจถูกที่ประชุมใหญ่ถอดถอนจากการเป็นสมาชิกภาพ

สำหรับสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่ถูกระงับสมาชิกภาพ และไม่พอใจคำสั่งของสภากรรมการ ชอบที่จะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งระงับสมาชิกภาพนี้ได้ โดยต้องยื่นอุทธรณ์ต่อสภากรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งระงับสมาชิกภาพ[46]

2.2.3.7 การถอดถอนสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ที่ประชุมใหญ่มีสิทธิถอดถอนสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ในกรณี ดังนี้[47]

(1) กรณีสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกระงับสมาชิกภาพและที่ประชุมใหญ่มิได้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของสภากรรมการ

(2) สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมิได้ชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบำรุงใดๆ ที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับลักษณะการปกครองฉบับนี้

(3) สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือมติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง

หากพบว่าสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยใดได้กระทำการตามกรณีใดในสามประการข้างต้น สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอื่นๆ มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเพื่อลงมติถอดถอนสมาชิกฯ ที่ฝ่าฝืนได้ แต่ต้องมีการลงมติถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนซึ่งอยู่ในที่ประชุมใหญ่

2.2.3.8 การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยใดประสงค์จะลาออกจากการเป็นสมาชิกฯ สามารถทำหนังสือยื่นต่อสำนักเลขาธิการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่ง

---

[46] ข้อ 15 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

[47] ข้อ 16 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

ประเทศไทยได้ในระยะเวลาไม่ต่ำกว่าหกเดือนก่อนสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน ซึ่งผลของการลาออกจากการเป็นสมาชิกฯ นั้น จะมีผลหลังจากสิ้นฤดูกาลแข่งขันปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม การทำหนังสือลาออกดังกล่าวจะไม่มีผลอย่างสมบูรณ์จนกว่าสมาชิกฯ ที่ประสงค์จะลาออกได้ดำเนินการข้อผูกพันเกี่ยวกับการเงินกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และสมาชิกฯ อื่นๆ เป็นที่เรียบร้อย

2.2.3.9 สถานภาพของสโมสร ลีก สมาคมระดับภูมิภาคและกลุ่มอื่นๆ ของสมาคม

สโมสร ลีก สมาคมกีฬาฟุตบอลระดับภูมิภาค หรือกลุ่มสมาชิกอื่นๆ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจะต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชาและเป็นที่ยอมรับของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย รวมถึงจะต้องรับมติทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดก็ตามโดยอิสระไม่ขึ้นกับคณะกรรมการภายนอกใดๆ และไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใดจะไม่สามารถใช้สิทธิควบคุมสโมสรหรือกลุ่มสมาชิกฯ ได้มากกว่าหนึ่งสโมสรหรือกลุ่มสมาชิกฯ เพื่อผดุงความซื่อสัตย์และหลักคุณธรรมในการแข่งขัน

2.3 มาตรการทางวินัยแก่ผู้ฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้กำหนดลักษณะโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนระเบียบ หรือข้อบังคับที่ออกโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ด้วยการกำหนดขั้นตอนการลงโทษออกเป็นสองขั้นตอน ได้แก่ มาตรการทางวินัยอันเป็นมาตรการเบื้องต้นในการลงโทษทางวินัยแก่สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่ได้กระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 และมาตรการการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 พ.ศ. 2560)

2.3.1 มาตรการเบื้องต้นในการลงโทษ[48]

ข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 ได้กำหนดมาตรการทางวินัยเบื้องต้นแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ไว้

---

[48] ข้อ 65 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

โดยแบ่งมาตรการลงโทษเป็นดังนี้

2.3.1.1 มาตรการเบื้องต้นสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้กำหนดมาตรการเบื้องต้นเพื่อลงโทษก่อนการกำหนดโทษในลักษณะที่เป็นมาตรการทางวินัยเพื่อใช้สำหรับบุคคลธรรมดา เช่น นักกีฬาฟุตบอล บุคลากรต่างของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและของสโมสรฟุตบอล และใช้สำหรับนิติบุคคล เช่น สโมสรฟุตบอล ไปพร้อมกันด้วย ดังนี้

(1) การตักเตือน

(2) การตำหนิ

(3) การปรับ

(4) การยึดรางวัลคืน

2.3.1.2 มาตรการเบื้องต้นสำหรับบุคคลธรรมดา

รูปแบบมาตรการทางวินัยเพื่อใช้ลงโทษสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยประเภทบุคคลธรรมดา สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท ดังนี้

(1) การตักเตือน

(2) การขับไล่

(3) การระงับการแข่งขัน

(4) ห้ามเข้าห้องแต่งตัว และ/หรือซุ้มม้านั่งสำรอง

(5) ห้ามไม่ให้เข้ามาในสนาม

(6) ห้ามมีส่วนร่วมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล

(7) การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

2.3.1.3 มาตรการเบื้องต้นสำหรับนิติบุคคล

มาตรการทางวินัยเพื่อใช้ลงโทษสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยประเภทนิติบุคคล สามารถแบ่งออกได้เป็น 10 ประเภท ดังนี้

(1) ระงับการโอนย้าย ยืม ซื้อขาย นักกีฬา

(2) เล่นกีฬาฟุตบอลในสนามเหย้าโดยไม่มีผู้ชม

(3) ทำการแข่งขันในสนามเหย้าโดยไม่มีผู้ชม

(4) ห้ามเล่นในสนามกีฬาที่ระบุไว้

(5) ยกเลิกผลของการแข่งขัน

(6) การขับไล่

(7) การปรับ

(8) การหักคะแนน

Ref. code: 25605801032136PCI

(9) การลดชั้นให้ตกไปในลีกที่ต่ำกว่า

(10) การแข่งขันอีกครั้ง

2.3.2 ลักษณะโทษ

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พ.ศ. 2560) ได้กำหนดลักษณะโทษที่จะใช้ลงแก่นักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม กองเชียร์ขององค์กรสมาชิก องค์กรสมาชิกหรือนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอลที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน ที่กระทำผิดต่อระเบียบดังกล่าว และพบว่ามีการรายงานโดยเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน หรือการรายงานจากฝ่ายจัดการแข่งขัน หรือจากการประท้วงว่ามีการกระทำความผิดต่อระเบียบนี้เกิดขึ้น

2.3.2.1 โทษของนักกีฬาฟุตบอลหรือเจ้าหน้าที่ทีม

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ กำหนดลักษณะโทษที่จะลงแก่นักกีฬาฟุตบอลหรือเจ้าหน้าที่ทีม ดังนี้

(1) เตือน

(2) เพิ่มจำนวนใบเหลือง หรือใบแดงสะสม

(3) ปรับเงิน

(4) พักการเล่นหรือการทำหน้าที่

(5) ไม่อนุญาตให้เข้าไปในห้องพักของนักกีฬา

(6) ไม่อนุญาตให้นั่งในที่นั่งนักกีฬาฟุตบอลสำรอง

(7) ไม่อนุญาตให้เข้าสนาม

(8) ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขัน

(9) ริบเงินรางวัลหรือคืนรางวัล

2.3.2.2 โทษขององค์กรสมาชิก (ทีม)

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ กำหนดลักษณะโทษที่จะลงแก่องค์กรสมาชิก (ทีม) หรือนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอล ดังนี้

(1) เตือน

(2) ปรับเงิน

(3) เล่นโดยไม่อนุญาตให้กองเชียร์ของทีมเหย้าเข้าสนาม

(4) เล่นในสถานที่จัดการแข่งขันกลางที่คณะกรรมการกำหนด

(5) เล่นในสนามที่คณะกรรมการกำหนด

Ref. code: 25605801032136PCI

(6) ปรับแพ้

(7) ตัดคะแนน

(8) ไม่อนุญาตให้ทำการซื้อ-ขายนักกีฬา

(9) ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขัน

(10) ลดชั้นลงไปเล่นในลีกที่ต่ำกว่า

(11) ริบเงินรางวัลหรือคืนเงินรางวัล

2.3.2.3 โทษของกองเชียร์ หรือกลุ่มบุคคล หรือบุคคล

นอกจากระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จะได้กำหนดรูปแบบโทษที่จะใช้สำหรับลงโทษนักกีฬาฟุตบอลหรือเจ้าหน้าที่ทีม และองค์กรสมาชิก (ทีม) แล้ว ระเบียบดังกล่าวยังได้กำหนดรูปแบบโทษที่จะใช้สำหรับลงโทษกองเชียร์ หรือกลุ่มบุคคล หรือบุคคล ที่ทำให้องค์กรสมาชิก (ทีม) ต้องถูกลงโทษตามมาไปด้วย โดยมีลักษณะโทษดังนี้

(1) เตือน

(2) ปรับเงินองค์กรสมาชิก

(3) ห้ามเข้าสถานที่จัดการแข่งขัน

2.3.2.4 ระวางโทษขององค์กรสมาชิก (ทีม)

นอกจากลักษณะโทษที่กำหนดเป็นประเภทต่างๆ ตามที่ได้อธิบายข้างต้นมาแล้ว ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ยังได้กำหนดระวางโทษที่จะลงแก่องค์กรสมาชิก (ทีม) เพิ่มเติม โดยระบุรายละเอียดของการกระทำที่เป็นความผิดในลักษณะต่างๆ และจำนวนโทษหรือประเภทโทษที่จะลงเนื่องจากการกระทำความผิดนั้นด้วย[49] ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นดังนี้

(1) ทีมใดจัดชุดแข่งขันไว้สำหรับใช้ใส่ทำการแข่งขันไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขัน ในแต่ละรายการแข่งขัน จะถูกปรับเงินครั้งละตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 20,000 บาท เว้นแต่กรณีมีเหตุสุดวิสัยตามสมควรเกิดขึ้นในวันแข่งขัน ผู้ประเมิน ผู้ตัดสินที่ทำหน้าที่คู่นั้นๆ หรือผู้ควบคุมการแข่งขันอาจใช้ดุลพินิจให้เปลี่ยนแปลงตามสมควรเพื่อให้การแข่งขันดำเนินต่อไปได้ แต่หากไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ต้องรับผิด และแต่ละครั้งต้องชดใช้ค่าเสียหายหากฝ่ายสิทธิประโยชน์เรียกร้องมาจากกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายของผู้สนับสนุนการแข่งขันติดที่แขนเสื้อด้านขวา

---

[49] หมวดที่ 2 ข้อที่ 3 แห่งระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พ.ศ. 2560).

Ref. code: 25605801032136PCI

(2) ทีมใดนำตัว Mascot เดินนำหน้าทีมเข้าสู่สนามแข่งขัน ทั้งในครึ่งเวลาแรกหรือครึ่งเวลาหลัง จะถูกปรับเงินครั้งละตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 20,000 บาท

(3) ทีมใดนำบุคคลที่ไม่ได้มีชื่อแจ้งไว้ในรายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีสิทธินั่งในที่นั่งนักกีฬาฟุตบอลสำรอง 9 คน ภายในเขตเทคนิคเข้าไปนั่งในที่นั่งดังกล่าวระหว่างการแข่งขัน จะถูกปรับเงินคนละ 10,000 บาท

กรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่ใช่เจ้าหน้าที่ทีม แต่ได้กระทำการอันเป็นความผิดตามที่กำหนดไว้ในหมวดของเจ้าหน้าที่ทีม ทีมจะต้องรับผิดเสมือนว่าบุคคลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ทีมของทีมตนเอง โดยให้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดเจ้าหน้าที่ทีม

(4) นักกีฬาฟุตบอลถูกผู้ตัดสินคาดโทษ (ได้รับใบเหลือง) หรือให้ออกจากสนามแข่งขัน (ได้รับใบแดง) จากการเล่นที่ผิดกติกาและเสียมารยาทรวมกันตั้งแต่ 5 คน ในทีมหนึ่งๆ จากการแข่งขันนัดเดียวกันจะถูกปรับเงิน 30,000 บาท

(5) เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการอื่น ในปีเดียวกันกับที่ได้ส่งองค์กรสมาชิกเข้าแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพอยู่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายจัดการแข่งขันจะถูกปรับเงินตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 50,000 บาท

(6) ไม่สามารถเริ่มการแข่งขันได้ทันตามเวลาที่กำหนดในครึ่งเวลาแรกหรือครึ่งเวลาหลังหรือไม่ทำตามกำหนดการ ขั้นตอนและการนับเวลาถอยหลัง (OFFICIAL COUNTDOWN)

ครั้งแรก เตือนเป็นลายลักษณ์อักษร และ ชดใช้ค่าเสียหายตามที่ผู้ถือลิขสิทธิ์ถ่ายทอดสด หรือ ผู้เสียหายเรียกร้อง

ครั้งต่อไป จะถูกปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 60,000 บาท และชดใช้ค่าเสียหายตามที่ผู้ถือลิขสิทธิ์ถ่ายทอดสด หรือ ผู้เสียหายเรียกร้อง

(7) กรณีที่ทีมใดมีนักกีฬาฟุตบอลในขณะหนึ่งขณะใดน้อยกว่า 20 คน ถูกปรับเงินครั้งละ 30,000 บาท

(8) ทีมใดประท้วงการตัดสินด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ทำให้การแข่งขันที่กำลังดำเนินอยู่ต้องหยุดชะงักลงชั่วขณะหนึ่ง จะถูกปรับเงินตั้งแต่ 30,000 บาท ถึง 50,000 บาท และต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

(9) ทีมใดไม่ร่วมการแข่งขันต่อจนหมดเวลา หรือนักกีฬาฟุตบอลผละจากการแข่งขัน หรือเจ้าหน้าที่ หรือนักกีฬาฟุตบอล หรือกองเชียร์ของทีมนั้นเป็นต้นเหตุให้การแข่งขันยุติลงตามการรายงานของผู้ควบคุมการแข่งขัน หรือผู้ตัดสิน ให้ปรับทีมนั้นเป็นแพ้ และให้ปรับเงินตั้งแต่ 30,000 บาท ถึง 60,000 บาท และ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

Ref. code: 25605801032136PCI

(10) กรณีทีมใดไม่ไปแข่งขันตามวัน เวลา ที่กำหนด หรือไปถึงสนามแล้ว แต่ไม่ลงสนามแข่งขัน โดยไม่ใช่เหตุจากความบกพร่อง หรือ ความไม่พร้อมของสถานที่จัดการแข่งขัน ให้ปรับทีมนั้นเป็นแพ้ และถูกปรับเงินดังนี้

ครั้งแรกปรับ 50,000 บาท

ครั้งต่อไปปรับครั้งละ 100,000 บาท

ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่ “เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน” ตามที่จ่ายจริง นอกจากนั้นต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

กรณีทีมเหย้า ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่ทีมเยือนตามจริงแต่ไม่น้อยกว่า 50,000 บาท อีกส่วนหนึ่ง

(11) ทีมใดลงสนามแข่งขันแล้วเหลือนักกีฬาฟุตบอลในสนามน้อยกว่า 7 คน ให้ปรับทีมนั้นเป็นแพ้

(12) ทีมใดนำนักกีฬาฟุตบอลที่มีคุณสมบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการแข่งขันฯ ส่งรายชื่อลงทำการแข่งขัน หรือ ลงสนามแข่งขัน ให้ปรับทีมนั้นเป็นแพ้

(13) องค์กรสมาชิกใดถอนองค์กรสมาชิกในระหว่างฤดูกาลแข่งขัน หรือถูก “สมาคม” ลงโทษถอนองค์กรสมาชิกออกจากรายการแข่งขัน หรือ องค์กรสมาชิกใดล้มละลาย หรือถูกศาลตัดสินให้หมดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขัน จะถูกปรับเงิน 1,000,000 บาท รวมถึงชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริงตามที่มีผู้ร้องขอ

และห้ามไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ “สมาคม” จัดขึ้นทุกประเภทเป็นเวลา 2 ปี และต้องส่งเงินสนับสนุนองค์กรสมาชิกที่ได้รับไปแล้วทั้งหมดคืนและให้ยกเลิกผลการแข่งขันขององค์กรสมาชิกทั้งสิ้นยกเว้นโทษที่เกิดจากการตัดสิน การเข้าร่วมการแข่งขันใหม่ จะต้องไปเริ่มแข่งขันในกีฬาฟุตบอลรายการ “ไทยลีก 4”

องค์กรสมาชิกใดประกาศพักการแข่งขัน ก่อนเริ่มฤดูกาลแข่งขัน องค์กรสมาชิกนั้นจะถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ “สมาคม” จัดขึ้นในฤดูกาลที่จะทำการแข่งขัน การเข้าร่วมการแข่งขันใหม่ จะต้องไปเริ่มแข่งขันในกีฬาฟุตบอลรายการ “ไทยลีก 4”

กรณีองค์กรสมาชิก “ไทยลีก 4” ขอพักการแข่งขัน ก่อนเริ่มหรือระหว่างฤดูกาลแข่งขัน ห้ามไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ “สมาคม” จัดขึ้นทุกประเภทเป็นเวลา 2 ปี และจะไม่ได้รับเงินสนับสนุนองค์กรสมาชิกในปีที่กลับเข้าไปร่วมการแข่งขันใหม่ เว้นแต่ “สมาคม” หรือ “ทีแอล” จะเห็นเป็นอย่างอื่น

(14) หากปรากฏว่านักกีฬาฟุตบอลของทีมใดกระทำการส่อไปในทางสมยอมกันในการแข่งขัน หรือเจ้าหน้าที่ของทีมใด ดำเนินการให้นักกีฬาฟุตบอลของทีมใดกระทำการ

Ref. code: 25605801032136PCI

ในลักษณะดังกล่าว โดยมีพยานหลักฐานเชื่อได้ว่าองค์กรสมาชิกร่วมสมคบ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำดังกล่าว จะถูกลงโทษดังนี้

1. ปรับให้ออกจากการแข่งขันทันที โดยถือเสมือนว่าไม่ได้เข้าแข่งขันมาตั้งแต่ต้นฤดูกาล และ

2. ส่งเงินสนับสนุนหรือเงินได้อื่นใดที่ได้รับไปแล้ว คืนให้กับ “สมาคม” และ

3. ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขัน ในทุกรายการที่ “สมาคม” จัดการแข่งขัน หรือให้การรับรอง มีกำหนดเวลาตั้งแต่ 1 ปี ถึง 3 ปี และเสนอให้ “สมาคม” พิจารณาดำเนินการตามขั้นตอน ระงับหรือถอดถอนสมาชิกภาพต่อไป

กรณีหากมีสิทธิกลับเข้าร่วมการแข่งขันให้แข่งขันในลีกอาชีพระดับล่างสุด

(15) องค์กรสมาชิกใด ไม่ให้ความร่วมมือ กับ “สมาคม” หรือ “ทีแอล” ในการจัดกิจกรรมใดๆ ในสถานที่จัดการแข่งขันขององค์กรสมาชิกนั้น หรือ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามที่ “สมาคม” หรือ “ทีแอล” กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร จะมีโทษครั้งแรกปรับ 30,000 บาท และ ครั้งต่อไปจะถูกปรับเพิ่มเป็นสองเท่า

สำหรับการกระทำผิดในข้อนี้ซ้ำอีก และ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

(16) องค์กรสมาชิกใดไม่ให้ความยินยอมกับ “สมาคม” หรือ “ทีแอล” ในการดำเนินการด้านสิทธิประโยชน์ได้แก่การถ่ายทอดสด นำเทปบันทึกการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปเผยแพร่ การจัดหาผู้สนับสนุนการจัดการแข่งขัน การใช้ตราสโมสร นำภาพชุดแข่งขัน ภาพสถานที่จัดการแข่งขัน ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวของนักกีฬาฟุตบอลขององค์กรสมาชิกไปผลิตสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์การแข่งขัน การใช้นักกีฬาฟุตบอลของสโมสรองค์กรสมาชิกจานวนไม่เกิน 3 คนต่อองค์กรสมาชิกเป็นผู้แสดงภาพยนตร์โฆษณา ภาพนิ่ง ประชาสัมพันธ์การแข่งขัน งานแถลงข่าว ร่วมกิจกรรมทางการตลาด เป็นต้น จะมีโทษครั้งแรกปรับ 50,000 บาท และ ครั้งต่อไปจะถูกปรับเพิ่มเป็นสองเท่า

สำหรับการกระทำผิดในข้อนี้ซ้ำอีก และ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

(17) องค์กรสมาชิกทีมเหย้าใดไม่จัดหน่วยรักษาความปลอดภัยเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน หรือไม่ควบคุมบุคคลใด จนเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันถูกรุมล้อม หรือกักขังจนไม่สามารถเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่จัดการแข่งขันได้ หรือไม่สามารถออกจากสถานที่จัดการแข่งขัน ได้ภายใน 1 ชั่วโมง นับแต่เวลาการแข่งขันสิ้นสุดลงอย่างปลอดภัยมีโทษ ดังนี้

Ref. code: 25605801032136PCI

ครั้งแรกปรับ 30,000 บาท และห้ามองค์กรสมาชิกทีมเหย้าจัดการแข่งขันในฐานะทีมเหย้า 1 นัด

ครั้งที่สองปรับ 60,000 บาท และห้ามองค์กรสมาชิกทีมเหย้าจัดการแข่งขันในฐานะทีมเหย้า 3 นัดและถูกตัดคะแนน 3 คะแนน

ครั้งที่สามปรับ 120,000 บาท และห้ามองค์กรสมาชิกทีมเหย้าจัดการแข่งขันในฐานะทีมเหย้าตลอดฤดูกาลแข่งขัน และถูกตัดคะแนน 6 คะแนน

(18) ห้ามบุคคลใด ในสโมสรใด ซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เข้าไปในห้องพักของเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน หรือห้องพักของทีมคู่แข่งขัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ทั้งก่อน ระหว่าง หรือหลังการแข่งขัน หากฝ่าฝืนทีมจะถูกปรับเงินตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 20,000 บาท

(19) ทีมเหย้าต้องจัดเตรียมสนามสำหรับการฝึกซ้อมให้กับทีมเยือนก่อนการแข่งขัน 1 วัน ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันรายการนั้นๆ หากไม่ดำเนินการ จะถูกปรับเงินตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 20,000 บาท

(20) องค์กรสมาชิกใด จัดให้มีการถ่ายทอดสดการแข่งขัน ทางเคเบิลทีวีท้องถิ่น หรือทางวิทยุกระจายเสียงท้องถิ่น หรือ ช่องทางอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก “ฝ่ายจัดการแข่งขัน” ถือว่าเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่“สมาคม” และ “ทีแอล” จะมีความผิดดังนี้

ครั้งแรกปรับ 100,000 บาท และ ชดใช้ค่าเสียหายตามที่ผู้ถือลิขสิทธิ์ถ่ายทอดสด หรือผู้เสียหายเรียกร้อง

ครั้งต่อไปปรับครั้งละ 200,000 บาท และ ชดใช้ค่าเสียหายตามที่ผู้ถือลิขสิทธิ์ถ่ายทอดสด หรือผู้เสียหายเรียกร้อง

(21) องค์กรสมาชิก ต้องชำระค่าปรับแทน “สมาคม” กรณีที่สมาคมถูก “ฟีฟ่า” หรือ “เอเอฟซี” ลงโทษปรับ เนื่องมาจากองค์กรสมาชิกปล่อยให้บุคคลที่ถูก ฟีฟ่า หรือ เอเอฟซี ลงโทษห้ามยุ่งเกี่ยวกับวงการกีฬาฟุตบอล เข้าไปเกี่ยวข้องกับการแข่งขันขององค์กรสมาชิกนั้น ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม

กรณี “ฟีฟ่า” หรือ “เอเอฟซี” ลงโทษอื่นใดต่อ “สมาคม” และก่อให้เกิดความเสียหายต่อ “สมาคม” อันเกิดจากองค์กรสมาชิกนั้น ให้องค์กรสมาชิกนั้น ชดใช้ค่าเสียหายตามที่ “สมาคม” เรียกร้อง

(22) องค์กรสมาชิก ที่สมัครเข้าร่วมการแข่งขันแต่ไม่ดำเนินการขึ้นทะเบียนนักกีฬาฟุตบอล ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขัน ในแต่ละรายการแข่งขัน จะมีโทษดังนี้

Ref. code: 25605801032136PCI

1. ไม่ดำเนินการขึ้นทะเบียนนักกีฬาฟุตบอลไม่น้อยกว่า 20 คน ภายใน 30 วัน ก่อนการแข่งขันนัดแรกของฤดูกาลของลีกที่ทำการแข่งขันจะถูกปรับเงินตั้งแต่ 30,000 บาท ถึง 50,000 บาท

2. ไม่ดำเนินการขึ้นทะเบียนนักกีฬาฟุตบอลไม่น้อยกว่า 20 คน ภายใน 3 วัน ก่อนการแข่งขันของทีมนั้นให้ปรับเป็นแพ้

3. ไม่ดำเนินการขึ้นทะเบียนนักกีฬาฟุตบอลไม่น้อยกว่า 20 คน หลังจากการแข่งขันนัดแรกของฤดูกาลไปแล้ว 1 สัปดาห์ ให้ปรับออกจากการแข่งขัน

ทั้งนี้ ระยะเวลาการดำเนินการขึ้นทะเบียนนักกีฬาฟุตบอลให้เป็นไปตามที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกำหนด

(23) หากเกิดความเสียหายของทรัพย์สินขึ้นในห้องแต่งตัว และไม่สามารถระบุว่าเป็นการกระทำของบุคคลหนึ่ง บุคคลใดในทีมที่ได้ใช้ห้องแต่งตัวนั้นโดยเฉพาะ สโมสรที่นักกีฬาฟุตบอลเหล่านั้นสังกัดจะต้องรับผิดแทน จะถูกปรับเงิน 10,000 บาท ถึง 40,000 บาท และชดใช้ค่าเสียหายตามราคาประเมินให้ผู้เสียหาย

(24) ในระหว่างการแข่งขัน นักกีฬาฟุตบอล และ/หรือ เจ้าหน้าที่ทีม รายใดใช้อุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารใดๆ เพื่อสื่อสารระหว่างกันในบริเวณเขตเทคนิคและสนามแข่งขัน องค์กรสมาชิกของต้นสังกัดของผู้กระทำจะถูกปรับเงินตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 30,000 บาท เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ให้ขออนุญาตผู้ควบคุมการแข่งขัน เพื่อใช้เครื่องมือสื่อสาร และต้องใช้ต่อหน้าผู้ควบคุมการแข่งขันเท่านั้น

2.4 ทฤษฎีว่าด้วยฝ่ายปกครอง

ทฤษฎีว่าด้วยฝ่ายปกครองเป็นทฤษฎีที่ควรศึกษาเป็นทฤษฎีแรกในการศึกษากฎหมายปกครอง เนื่องจากทฤษฎีว่าด้วยฝ่ายปกครองจะทำให้ผู้ศึกษาทราบว่าองค์กรหรือองคภาวะใดเป็นฝ่ายปกครองและมีอำนาจในการดำเนินกิจกรรมทางปกครองในรูปแบบต่างๆ บ้าง

2.4.1 ความหมายของฝ่ายปกครอง

นิยามของฝ่ายปกครองสามารถแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ความหมาย ดังนี้

2.4.1.1 ฝ่ายปกครองในทางรูปแบบ

ฝ่ายปกครองในทางรูปแบบเป็นการแบ่งประเภทของฝ่ายปกครองโดยพิจารณาถึงลักษณะการจัดการองค์กร การบังคับบัญชาและการสั่งการของผู้มีอำนาจตามกฎหมาย จึงสามารถสรุปได้ว่าฝ่ายปกครองในประเภทนี้หมายถึง หน่วยงาน องค์กร และเจ้าหน้าที่

Ref. code: 25605801032136PCI

ของรัฐที่ตกอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง[50] อันได้แก่

(1) ราชการบริหารส่วนกลาง

ราชการบริหารส่วนกลาง คือ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมในระเบียบบริหารราชการส่วนกลางซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง

(2) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ราชการบริหารส่วนภูมิภาค คือ จังหวัด อำเภอ ในระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(3) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

(4) รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยกฎหมายมหาชน

รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายมหาชนหมายถึงรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติเฉพาะหรือกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์เท่ากับพระราชบัญญัติเช่นพระราชกำหนดหรือคำสั่งคณะปฏิวัติ เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทย การท่าเรือแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นดังกล่าวนี้จะเป็นประเภทที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจมหาชนในการดำเนินการใดๆ ที่กระทบต่อทรัพย์สินหรือสิทธิของประชาชน[51]

นอกจากนี้ยังรวมถึงรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งรัฐวิสาหกิจประเภทนี้ส่วนใหญ่จะใช้คำนำหน้าว่า “องค์การ” เช่น องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ องค์การตลาดเพื่อการเกษตร องค์การรถไฟฟ้ามหานคร องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ เป็นต้น

---

[50] วรเจตน์ ภาคีรัตน์, กฎหมายปกครอง ภาคทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : นิติราษฎร์, 2544), น.8.

[51] ชาญชัย แสวงศักดิ์, คำอธิบายกฎหมายปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 26 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2560), น.212-213.

Ref. code: 25605801032136PCI

(5) องค์การมหาชน

องค์การมหาชน หมายถึงองค์การที่อยู่กึ่งกลางระหว่างส่วนราชการของรัฐกับรัฐวิสาหกิจ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกตัวออกไปจากส่วนราชการระดับต่างๆ ไม่ใช่นิติบุคคลเช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจทั่วๆ ไป องค์การมหาชนมีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะเช่นเดียวกับราชการบริหารส่วนกลาง เพียงแต่มีความแตกต่างตรงที่องค์การมหาชนมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะเฉพาะเรื่อง ส่วนราชการบริหารส่วนกลางมีหน้าที่รับผิดชอบการจัดทำบริการสาธารณะในลักษณะทั่วๆ ไป[52]

องค์การมหาชนสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้[53]

1. องค์การมหาชนทางปกครอง

องค์การมหาชนทางปกครองเป็นองค์การฯ รูปแบบแรกที่เกิดขึ้นในประเทศฝรั่งเศส มีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจของรัฐ และแบ่งภารกิจที่รัฐเคยเป็นผู้ดำเนินการอยู่ไปดำเนินการเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ

2. องค์การมหาชนในทางวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และวิชาชีพ

องค์การมหาชนประเภทนี้มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมของรัฐในด้านวิทยาศาสตร์ การวิจัย การศึกษา และการส่งเสริมวัฒนธรรม

3. รัฐวิสาหกิจในรูปแบบขององค์การมหาชน

รัฐวิสาหกิจที่ดำเนินกิจกรรมด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมเป็นองค์การมหาชนประเภทหนึ่ง เนื่องจากเป็นฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะและสามารถหารายได้จากการทำภารกิจที่รับผิดชอบและมีรายได้ที่เพียงพอในการดำรงอยู่ในทางการเงินและงบประมาณของฝ่ายปกครองนั้นๆ ได้ องค์การมหาชนประเภทนี้จึงต้องการสิทธิพิเศษหรืออำนาจบังคับบางประการต่อประชาชนที่หน่วยงานทางเอกชนโดยปกติมีสิทธิหรืออำนาจพิเศษดังกล่าวไม่ได้ จึงต้องมาจัดตั้งในรูปแบบองค์การมหาชนเพื่อให้กิจการที่มีสภาพรัฐวิสาหกิจซึ่งปกติจะมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนสามารถมีสิทธิและอำนาจในฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนด้วย

---

[52] สุรพล นิติไกรพจน์, มหาวิทยาลัยในรูปแบบองค์การมหาชน : กรณีตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. 2535, น.436.

[53] สุรพล นิติไกรพจน์, รายงานการวิจัยเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างทางกฎหมายในการจัดองค์กรในภาคมหาชน : ความเป็นไปได้และแนวทางในการตรากฎหมายจัดตั้งองค์กรของรัฐที่มิใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2541), น.61-62.

Ref. code: 25605801032136PCI

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นหน่วยงานที่มีสถานะเป็นฝ่ายปกครองและบุคลากรของหน่วยงานมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของฝ่ายปกครองด้วย ซึ่งหน่วยงานที่กล่าวถึงนี้จะมีลักษณะที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลหรือกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีโดยตรง แต่มีกฎหมายกำหนดให้รัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดมีอำนาจบางประการในการควบคุมดูแลหน่วยงานนั้น เช่น องค์การวิชาชีพ มหาวิทยาลัยเอกชน เป็นต้น รวมถึงหน่วยงานที่เป็นอิสระจากการบังคับบัญชาหรือกำหับดูแลของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดโดยสิ้นเชิง เช่น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานที่ทำหน้าที่ด้านธุรการของศาลยุติธรรม หรือศาลอื่นๆ หน่วยธุรการขององค์กรอิสระ เป็นต้น

2.4.1.2 ฝ่ายปกครองในทางเนื้อหา

ฝ่ายปกครองในทางเนื้อหาเป็นการพิจารณาถึงหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ เป็นหลัก กล่าวคือหน่วยงานที่จะสามารถมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองในทางเนื้อหาได้จะต้องเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจในทางปกครองเท่านั้น โดยไม่คำนึงว่าแท้ที่จริงแล้วหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจในทางปกครองจะเป็นหน่วยงานที่เป็นฝ่ายปกครองในทางรูปแบบหรือไม่ ดังนั้น หน่วยงานที่อาจเป็นฝ่ายปกครองในทางเนื้อหาได้ สามารถแบ่งออกเป็นดังนี้

(1) องค์กรของรัฐฝ่ายบริหาร

องค์กรของรัฐฝ่ายบริหารในความหมายอย่างกว้างประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี องค์กรฝ่ายปกครองที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าองค์กรของรัฐฝ่ายบริหารที่เป็นองค์กรซึ่งกำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินและการกระทำทางรัฐธรรมนูญ ได้แก่ พระมหากษัตริย์ คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใด หากได้กระทำการใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครองอันมีลักษณะเป็นการบริการสาธารณะ บุคคลต่างๆ เหล่านี้จะมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองในทางเนื้อหาทันที

(2) องค์กรอิสระ

องค์กรอิสระคือองค์กรที่มิได้อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใด ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดประเภทขององค์กรอิสระขึ้น เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุตริจแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งเมื่อองค์กรอิสระได้กระทำการใดโดยใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครอง ย่อมมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองในทางเนื้อหา

Ref. code: 25605801032136PCI

(3) องค์กรย่อยขององค์กรนิติบัญญัติและองค์กรตุลาการ

องค์กรย่อยขององค์กรนิติบัญญัติและองค์กรตุลาการเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ เช่น ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ เป็นต้น โดยทั่วไปองค์กรเหล่านี้จะปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย เช่น ประธานศาลฎีกามีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี อันเป็นการกระทำในทางตุลาการ หรือประธานวุฒิสภา มีหน้าที่ในการดูแล ควบคุมการประชุมวุฒิสภา รวมถึงพิจารณากลั่นกรองกฎหมาย อันเป็นการกระทำในทางนิติบัญญัติ อย่างไรก็ตาม องค์กรนิติบัญญัติและองค์กรตุลาการอาจจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติเพื่อดำเนินภารกิจในทางปกครองได้เช่นกัน เช่น ประธานศาลฎีกาเป็นประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ซึ่งกรณีนี้ถือว่าการดำเนินภารกิจดังกล่าวเป็นการดำเนินภารกิจทางปกครอง ส่งผลทำให้ประธานศาลฎีกามีสถานะเป็นฝ่ายปกครองในทางเนื้อหาตามไปด้วย

(4) เอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจปกครอง

นอกจากองค์กรของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจในการดำเนินกิจกรรมทางปกครองแล้ว ทำให้หน่วยงานเอกชนไม่สามารถดำเนินกิจกรรมทางปกครองได้โดยปริยาย แต่เมื่อเกิดกรณีที่องค์กรของรัฐเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่สามารถดำเนินการกิจกรรมทางปกครองในบางประเภทได้ เนื่องจากเหตุผลต่างๆ เช่น งบประมาณ ความเชี่ยวชาญ บุคลากร ทำให้องค์กรของรัฐมีความจำเป็นจะต้องมอบหมายให้หน่วยงานเอกชนที่มีประสิทธิภาพดำเนินกิจกรรมทางปกครองแทน ดังนั้น เมื่อหน่วยงานเอกชนใดได้รับมอบหมายจากองค์กรของรัฐให้ดำเนินกิจกรรมทางปกครองแล้ว หน่วยงานเอกชนนั้นจึงมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองในทางเนื้อหาเช่นเดียวกัน

2.4.2 ประเภทของฝ่ายปกครอง

การแบ่งประเภทของฝ่ายปกครองสามารถแบ่งโดยใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทได้หลายรูปแบบ สำหรับเกณฑ์การแบ่งประเภทของฝ่ายปกครองอันเป็นที่นิยมของนักกฎหมายมหาชนหลายท่าน จะใช้หลักเกณฑ์การแบ่งโดยพิจารณาจากภารกิจและวัตถุประสงค์ และพิจารณาจากลักษณะของการกระทำและผลในทางกฎหมายอันเนื่องมาจากการกระทำทางปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้[54]

2.4.2.1 พิจารณาจากภารกิจและวัตถุประสงค์ของการปกครอง

เมื่อพิจารณาภารกิจและวัตถุประสงค์ของการปกครองแล้ว สามารถแบ่งประเภทของฝ่ายปกครองได้ดังนี้

---

[54] วรเจตน์ ภาคีรัตน์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 50*, น.12-16.

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม

หน้าที่ของฝ่ายปกครองประเภทนี้เป็นหน้าที่พื้นฐานที่ฝ่ายปกครองจะต้องปฏิบัติด้วยการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม รักษาความปลอดภัยสาธารณะ หรือป้องปัดภยันตรายที่มีต่อสาธารณะ เช่น ควบคุมประชาชนภายในรัฐให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ป้องกันการรุกรานที่เกิดจากศัตรูภายนอก ควบคุมมิให้มีการก่อการร้ายภายในประเทศ ส่งเสริมให้ประชาชนเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าหน้าที่ดังกล่าวบางประการย่อมทำให้ฝ่ายปกครองจำเป็นต้องกระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการล่วงล้ำสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่กฎหมายคุ้มครองไว้บ้างบางประการ อย่างไรก็ตาม การก้าวล่วงสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวจะต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นและคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

(2) ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

ฝ่ายปกครองประเภทนี้มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านสุขอนามัย นอกจากนี้ฝ่ายปกครองประเภทนี้ยังมีหน้าที่ดำเนินการให้มีสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนด้วยการสร้างสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่เป็นการอำนวยความสะดวกต่อประชาชนในการใช้ชีวิตประจำวันขั้นพื้นฐาน เช่น สร้างถนนทางสัญจร ผลิตกระแสไฟฟ้า ผลิตน้ำประปา สร้างโรงพยาบาล สร้างโรงเรียน สร้างรถไฟฟ้า เป็นต้น

(3) ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ด้านการคลังและภาษีอากร

การคลังและภาษีอากรเป็นปัจจัยที่สำคัญประเภทหนึ่งในการดำรงอยู่ของรัฐและฝ่ายปกครอง เนื่องจากเป็นรายได้ประเภทคงที่และแน่นอนมากที่สุด ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ในด้านนี้จึงมีหน้าที่ต้องจัดเก็บรายได้รูปแบบต่างๆ เช่น ภาษี อากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และนำเงินรายได้ประเภทต่างๆ เหล่านี้เก็บเข้าสู่คลังของรัฐ

(4) ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่สนับสนุนและควบคุมกิจกรรมของรัฐในทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ฝ่ายปกครองประเภทนี้เป็นฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ดำเนินการตามนโยบายของฝ่ายบริหารและกำหนดมาตรการที่สำคัญใน 3 ด้านหลักๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เช่น การออกมาตรการกระตุ้นให้ประชาชนจับจ่ายซื้อสินค้าในช่วงใดช่วงหนึ่งในช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดี การกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้คอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือสื่อสารไปในทิศทางที่ล่อแหลมต่อความมั่นคงของรัฐ การกำหนดระดับความเหมาะสมของภาพยนตร์ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ เป็นต้น

Ref. code: 25605801032136PCI

(5) ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่สนับสนุนฝ่ายปกครองด้วยกันเอง

ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ประเภทนี้มีหน้าที่ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมืออำนวยความสะดวก งบประมาณ รวมถึงบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญให้แก่ฝ่ายปกครองที่ประสบปัญหาด้านต่างๆ ที่ไม่สามารถหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งได้ด้วยตนเอง

(6) ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่กำกับกิจการของรัฐที่แปรรูปเป็นเอกชน

ฝ่ายปกครองประเภทนี้มีหน้าที่กำหนดกฎเกณฑ์การออกใบอนุญาตประกอบกิจการ กฎเกณฑ์การแข่งขันด้านธุรกิจ รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นข้อพิพาทจากประชาชนที่มาใช้บริการกิจกรรมทางเศรษฐกิจในส่วนนี้ ได้แก่ กิจการพลังงาน กิจการโทรคมนาคม กิจการไปรษณีย์ กิจการขนส่งมวลชน เป็นต้น

2.4.2.2 พิจารณาจากลักษณะของการกระทำและระดับความผูกพันต่อกฎหมาย

เมื่อพิจารณาลักษณะของการกระทำและผลในทางกฎหมายที่เกิดจากการกระทำของฝ่ายปกครอง และพิจารณาระดับความผูกพันที่ฝ่ายปกครองมีต่อกฎหมายแล้ว สามารถแบ่งประเภทของฝ่ายปกครองได้ดังนี้

(1) ฝ่ายปกครองที่ใช้อำนาจทางปกครองกระทบสิทธิของประชาชน

ฝ่ายปกครองประเภทนี้จะกระทำการทางปกครองด้วยการกำหนดภาระหน้าที่ให้แก่ประชาชน กล่าวคือกำหนดให้ประชาชนกระทำการ งดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใดให้ประชาชนยอมให้ผู้อื่นกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นผลร้ายต่อตนเอง แต่มิได้มีลักษณะเป็นการหน่วงเหนี่ยวกักขัง โดยฝ่ายปกครองสามารถใช้วิธีการออกคำสั่งเพียงฝ่ายเดียว ไม่ต้องรอให้ได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้ตกอยู่ภายใต้คำสั่ง ดังที่เรียกว่าคำสั่งทางปกครองหรือปฏิบัติการทางปกครอง เช่น การสั่งให้รื้อถอนอาคาร การสั่งอนุญาตให้สร้างสิ่งปลูกสร้าง คำสั่งให้จ่ายค่าปรับทางปกครอง การสั่งสลายการชุมนุม เป็นต้น

(2) ฝ่ายปกครองที่ดำเนินการบังคับตามกฎหมาย

หน้าที่ในการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของฝ่ายปกครองเพื่อให้บรรลุผลของการดำเนินกิจกรรมทางปกครองให้ได้มากที่สุด ฝ่ายปกครองประเภทนี้จึงมีหน้าที่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายด้วยการใช้และตีความกฎหมาย รวมถึงใช้อำนาจจากฐานของกฎหมายที่บัญญัติให้อำนาจตนเองไว้ ซึ่งการดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายอาจมีผลกระทบเป็นการสร้างภาระหรือเป็นประโยชน์ต่อประชาชนแต่ละฝ่ายได้ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์หลักว่าต้องการให้ประชาชนกลุ่มใดได้รับผลจากการกระทำของฝ่ายปกครองมากที่สุด โดยพิจารณาจากประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก

Ref. code: 25605801032136PCI

(3) ฝ่ายปกครองที่ดำเนินกิจกรรมทางปกครองโดยไม่ต้องอาศัยฐานอำนาจทางกฎหมาย

ฝ่ายปกครองประเภทนี้สามารถดำเนินกิจกรรมทางปกครองได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด ซึ่งฝ่ายปกครองที่จำมีอำนาจดังกล่าวได้จะต้องเป็นฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเท่านั้น เช่น ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ผลิตและให้บริการน้ำประปา เป็นต้น

(4) ฝ่ายปกครองที่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์แก่ประชาชน

ฝ่ายปกครองประเภทนี้จะดำเนินการให้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ แก่ประชาชน เช่น การออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาที่เรียนดี การให้ค่ารักษาพยาบาลแก่ผู้ยากไร้ การให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นต้น

(5) ฝ่ายปกครองที่ดำเนินกิจกรรมในรูปแบบของนิติบุคคลเอกชน

ฝ่ายปกครองประเภทนี้จะดำเนินกิจกรรมทางปกครองด้วยการก่อตั้งนิติบุคคลเอกชนให้เป็นผู้กระทำการแทนฝ่ายปกครองเอง บางครั้งอาจมีการแปรรูปหน่วยงานทางปกครองที่ตั้งขึ้นในระบบกฎหมายมหาชนให้เป็นบริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคลเอกชนโดยรัฐจะเป็นผู้ถือหุ้นหรือกำกับดูแลอยู่การดำเนินการในลักษณะนี้มักจะเป็นการดำเนินการเพื่อการบริการสาธารณะ เช่น การดำเนินการของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

2.5 ทฤษฎีว่าด้วยการบริการสาธารณะ

ทฤษฎีว่าด้วยบริการสาธารณะเป็นทฤษฎีที่สำคัญเกี่ยวกับกฎหมายมหาชน มีที่มาจากแนวคำวินิจฉัยของสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งมาจากความเห็นของพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน (Commissaire du gouvernement) อันเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่สรุปความเห็นทางกฎหมายให้สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐตัดสิน หรือความเห็นของศาลคดีขัดกัน (Tribunal des Conflicts) ในคดี Blanco ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1873 ที่ศาลขัดกันได้ให้ความเห็นไว้ว่า “ความรับผิดของรัฐในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อเอกชนจากบุคคลที่ทำงานในองค์กรบริการสาธารณะ ไม่สามารถนำหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งมาใช้บังคับ ความรับผิดดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นการทั่วไปหรือเด็ดขาดอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์พิเศษ ซึ่งแตกต่างจากความจำเป็นของการบริการและความจำเป็นที่จะต้องประสานประโยชน์ของรัฐและของเอกชน ดังนั้นเรื่องดังกล่าวจึงเป็นอำนาจของฝ่ายปกครองตามกฎหมาย” อันแสดงให้อย่างชัดเจนว่าคดีที่เกี่ยวกับ

Ref. code: 25605801032136PCI

บริการสาธารณะซึ่งเป็นภารกิจประเภทหนึ่งของรัฐ ไม่อยู่ภายใต้อำนาจของศาลยุติธรรมที่จะมีอำนาจพิจารณาคดีนี้ได้

นอกจากนี้ในเวลาต่อมาก็ได้มีคำวินิจฉัยของสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการบริการสาธารณะออกมามากขึ้นเรื่อยๆ เช่นในคดี Terrier และคดี Thérnod เพื่อยืนยันว่าการจัดทำบริการสาธารณะเป็นหน้าที่ประเภทหนึ่งของรัฐในระดับต่างๆ และอยู่ภายใต้อำนาจของศาลปกครอง[55]

2.5.1 ความหมายของบริการสาธารณะ

คำว่า “บริการสาธารณะ” มีอาจารย์ ตุลาการศาลปกครอง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายมหาชน ได้ให้คำนิยามไว้ในหลากหลายความหมาย ดังนี้

ศาสตราจารย์ ฌ็อง ริเวโร่ ได้ให้คำนิยามของคำว่าบริการสาธารณะไว้ว่า “บริการสาธารณะ คือ การตอบสนองความต้องการของสังคมและปัจเจกบุคคลที่เป็นสมาชิกของสังคมในอันที่จะได้รับบริการจากรัฐในเรื่องที่เอกชนหรือรัฐวิสาหกิจเอกชนไม่สามารถตอบสนองได้ ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้มีบริการสาธารณะ ในด้านให้ความคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ ฯลฯ

กิจกรรมของรัฐประเภทนี้จึงเป็นการที่รัฐจัดทำหรือจัดให้มีบริการต่างๆ ที่เป็นที่ต้องการของสังคมซึ่งเอกชนไม่อยู่ในฐานะที่จะจัดทำได้เอง (ในรูปแบบที่รัฐอาจมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ)”[56]

ศาสตราจารย์ ดร.ประยูร กาญจนดุล ได้ให้นิยามของคำว่าบริการสาธารณะไว้ว่า “บริการสาธารณะ หมายถึง กิจการที่อยู่ในความอำนวยการหรืออยู่ความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน”[57]

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชาญชัย แสวงศักดิ์ ได้ให้นิยามของคำว่าบริการสาธารณะไว้ว่า “บริการสาธารณะ เป็นกิจกรรมที่นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน ได้แก่ รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน มีหน้าที่จัดทำหรือจัดหา โดยอาจดำเนินการเองหรือ

---

[55] นันทวัฒน์ บรมานันท์, หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2560), น.19-24.

[56] Jean Rivero et Jean Waline, Droit administrative, 16e edition, (Paris : Dalloz, 1996), p.385.

[57] ประยูร กาญจนดุล, คำอธิบายกฎหมายปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), น.108.

Ref. code: 25605801032136PCI

มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน และรวมถึงกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน”[58]

ศาสตราจารย์ ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์ ได้ให้นิยามของคำว่าบริการสาธารณะไว้ว่า “บริการสาธารณะนั้นจะต้องประกอบด้วยเงื่อนไขสองประการคือ

(1) กิจกรรมที่ถือว่าเป็นบริการสาธารณะที่จะต้องเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลมหาชน ซึ่งหมายถึง กรณีที่นิติบุคคลมหาชนเป็นผู้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง อันได้แก่ กิจกรรมที่รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ดำเนินการ และยังหมายความรวมถึงกรณีที่รัฐมอบกิจกรรมของรัฐบางประเภทให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการด้วย

(2) กิจกรรมดังกล่าวในข้อ (1) จะต้องเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน”[59]

จากความหมายของคำว่า “บริการสาธารณะ” ที่อาจารย์ ตุลาการศาลปกครอง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายมหาชน ได้ให้คำนิยามต่างๆไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่า “บริการสาธารณะหมายถึงกิจกรรมที่รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และเอกชนที่ได้รับมอบอำนาจให้จัดทำบริการสาธารณะจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน”

2.5.2 ประเภทของบริการสาธารณะ

บริการสาธารณะสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครอง (services publics administratifs) บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม (services publics industriels et commerciaux) และบริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม

2.5.2.1 บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครอง

บริการสาธารณะทางปกครอง หมายถึง กิจกรรมของรัฐที่เป็นหน้าที่ของรัฐโดยแท้ มีลักษณะเป็นงานที่ฝ่ายปกครองจะต้องจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ได้แก่ การดูแลความปลอดภัยและรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนภายในรัฐเป็นหลัก

บริการสาธารณะทางปกครองจะให้อำนาจฝ่ายปกครองเต็มที่ในการดำเนินการต่างๆ ภายใต้ที่กฎหมายภายในรัฐบัญญัติรับรองไว้ แต่จะดำเนินการใดๆ

---

[58] ชาญชัย แสวงศักดิ์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 51*, น. 76.

[59] นันทวัฒน์ บรมานันท์, บริการสาธารณะในระบบกฎหมายปกครองฝรั่งเศส, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, 2541), น. 7-9.

Ref. code: 25605801032136PCI

นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติรับรองไว้มิได้ เนื่องจากเห็นว่าฝ่ายปกครองเท่านั้นที่เป็นฝ่ายที่มีประสิทธิภาพ ความสามารถ บุคลากร เครื่องมือช่วยเหลือ งบประมาณ และ “อำนาจพิเศษ” ตามกฎหมายมหาชน[60] ที่พร้อมจะดำเนินการทางปกครองในรูปแบบต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งการดำเนินการของฝ่ายปกครองที่มีลักษณะทางปกครองนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่รัฐหรือฝ่ายปกครองดำเนินการให้แก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือไม่เสียค่าตอบแทน และเนื่องจากเนื้อหาของบริการสาธารณะทางปกครองส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เป็นหน้าที่เฉพาะของฝ่ายปกครองที่ต้องอาศัยอำนาจพิเศษหรือเทคนิคพิเศษในการจัดทำ ดังนั้น บริการสาธารณะประเภทนี้ ฝ่ายปกครองจึงไม่สามารถมอบหมายให้องค์กรอื่นที่มิใช่หน่วยงานของรัฐเช่นเอกชนเข้ามาดำเนินการในส่วนนี้ได้

บริการสาธารณะทางปกครองในอดีตมักถือว่าบริการสาธารณะทุกประเภทเป็นบริการสาธารณะทางปกครองทั้งสิ้น เนื่องจากรัฐสมัยก่อนมีหน้าที่สำคัญเพียงไม่กี่ประเภทเท่านั้น แต่เนื่องจากการพัฒนาทางสังคม ประเพณีและวัฒนธรรมในแต่ละยุคแต่ละสมัยภายในรัฐ ก่อให้รัฐมีหน้าที่ที่สำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างไม่มีข้อจำกัด จึงเห็นได้ว่าในรัฐสมัยใหม่จะมีกิจกรรมที่เรียกได้ว่าเป็นบริการสาธารณะทางปกครองหลากหลายประเภทมากขึ้น ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบภายในประเทศ การป้องกันประเทศจากศัตรูภายนอกประเทศ การเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ การจัดระเบียบวินัยทางการเงินการคลังของรัฐ การจัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ เป็นต้น

2.5.2.2 บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม

บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม หมายถึง กิจกรรมของรัฐที่มิใช่หน้าที่ของรัฐโดยแท้ มีลักษณะเป็นงานที่ฝ่ายปกครองจะต้องจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประชาชนเช่นเดียวกันกับบริการสาธารณะทางปกครอง แต่เป็นจัดทำบริการมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับวิสาหกิจเอกชนทั้งในด้านวัตถุแห่งการบริการ แหล่งที่มาของเงินทุน และวิธีปฏิบัติงาน[61]

(1) วัตถุประสงค์แห่งบริการ

บริการสาธารณะทางปกครองที่มีวัตถุประสงค์แห่งบริการจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในประเทศเพียงอย่างเดียว ส่วนการบริการ

---

[60] นันทวัฒน์ บรมานันท์, หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน), 2560, น.35-36.

[61] ชาญชัย แสวงศักดิ์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 51*, น.78.

Ref. code: 25605801032136PCI

สาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ของบริการทางด้านเศรษฐกิจเหมือนกับวิสาหกิจเอกชน คือ เน้นตัวเลขด้านการผลิต การจำหน่าย การให้บริการ และมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับดังเช่นกิจการของวิสาหกิจเอกชน

(2) วิธีปฏิบัติงาน

บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครอง จะมีรูปแบบของการดำเนินการที่รัฐกำหนดขึ้นมาเป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีระบบบังคับบัญชาเพื่อควบคุมผู้ปฏิบัติงานทุกคน ส่วนบริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมนั้น มีวิธีปฏิบัติงานที่สร้างขึ้นมาเองแตกต่างไปจากบริการสาธารณะที่มีลักษณะทางปกครอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการต่างๆให้เหมาะสมกับสภาวะและปัจจัย ณ ขณะดำเนินการให้มากที่สุด เช่น หน่วยงานทางพาณิชย กรรมจะมีการออกระเบียบภายในหน่วยงาน เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานให้ตอบสนองเป้าหมายหลักของหน่วยงาน รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์ประกอบด้านอื่นๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างคล่องตัว เช่น การกำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีลักษณะพิเศษไม่เหมือนกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทั่วไป เป็นต้น

(3) แหล่งที่มาของเงินทุน

บริการสาธารณะทางปกครองจะมีแหล่งที่มาของเงินทุนจากรัฐเพียงแห่งเดียว โดยรัฐจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมดที่นำมาใช้จ่ายในการดำเนินงาน ส่วนบริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมนั้น แหล่งรายได้ส่วนใหญ่จะมาจากผลตอบแทนที่มาจากการดำเนินกิจการของเอกชนเอง เช่น ค่าตอบแทนจากการบริการของผู้ใช้บริการ ผลกำไรสุทธิจากการประกอบกิจการประจำปี เป็นต้น

จากการแบ่งแยกข้อแตกต่างของบริการสาธารณะทางปกครองกับบริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมแล้ว นักวิชาการทางกฎหมายมหาชนของประเทศฝรั่งเศสอีกหลายคนยังมองว่า ผู้ใช้บริการสาธารณะทั้งสองประเภทยังมีสถานภาพที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ใช้บริการสาธารณะทางปกครองจะต้องเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดโดยกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ฝ่ายปกครองกำหนดขึ้นทั้งหมด ตั้งแต่การกำหนดองค์กร การจัดการองค์กรและการปฏิบัติงาน การใช้บริการสาธารณะประเภทนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้บริการกับผู้ให้บริการจะมีลักษณะเป็นนิติกรรมที่มีเงื่อนไข ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้บริการกับผู้ให้บริการของบริการสาธารณะประเภทอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมจะมีลักษณะเป็นสัญญาตามกฎหมายเอกชน เช่น เป็นสัญญาที่คู่สัญญาสามารถกำหนดเองได้ทั้งสองฝ่ายแล้วแต่จะตกลงกัน ไม่มีรูปแบบสัญญาที่กำหนดเป็นรูปแบบตายตัวแต่อย่างใด

Ref. code: 25605801032136PCI

2.5.2.3 บริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม

บริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง บริการสาธารณะที่เป็นการให้บริการทางสังคมและวัฒนธรรมที่ต้องการความเป็นอิสระ คล่องตัวในการทำงานโดยไม่มุ่งเน้นการทำกำไร สามารถแบ่งออกเป็นบริการสาธารณะประเภทต่างๆ ย่อยได้อีกตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดประเทศฝรั่งเศส ดังนี้[62]

(1) บริการสาธารณะทางสังคม

บริการสาธารณะทางสังคม หมายถึงกิจกรรมทุกประเภทที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือทางสังคม ส่วนใหญ่จะเป็นบริการสาธารณะที่ทำกันจนกลายเป็นประเพณีนิยม และจะพบบริการสาธารณะประเภทนี้มากในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล หรือจังหวัด ซึ่งมักจะเป็นการให้บริการสาธารณะที่มีลักษณะเป็นการให้ความช่วยเหลือทางสังคม แก่โรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กแรกเกิด รวมถึงสถานธนานุบาล ในเขตเทศบาลหรือเขตจังหวัดนั้นๆ

(2) บริการสาธารณะทางสุขภาพ

บริการสาธารณะทางสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่รัฐจัดให้มีขึ้นตามหลักสิทธิมนุษยชนที่ประชาชนทุกคนไม่ว่าจะมีฐานะใดพึงจะได้รับสิทธิประเภทนี้ โดยรัฐจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ รณรงค์ให้มีการรักษาสุขภาพ หรือรณรงค์เพื่อต่อต้านโรคภัยไข้เจ็บบางประเภท รวมทั้งจัดตั้งองค์กรหรือสถาบันพิเศษขึ้นมาเพื่อรักษาโรคบางประเภท

ในประเทศฝรั่งเศสแต่เดิมนั้นถือว่าการตั้งองค์กรหรือสถาบันพิเศษเพื่อดูแลผู้ป่วยประเภทต่างๆ เป็นการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นหน้าที่ของรัฐโดยแท้ที่จะต้องดำเนินการ แต่เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายสถานพยาบาลโดยรัฐบัญญัติลงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1970 ก็ได้มีการสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะทางพยาบาลขึ้นโดยเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะประเภทนี้ได้ทั้งๆ ที่แต่เดิมเป็นหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

และได้มีการยืนยันอีกครั้งถึงการให้เอกชนสามารถเข้ามาร่วมจัดทำบริการสาธารณะทางพยาบาลได้ ด้วยการออกรัฐบัญญัติลงวันที่ 31 กรกฎาคม ค.ศ. 1991 โดยมีเนื้อหาที่กล่าวว่า สถานพยาบาลเอกชนที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรสามารถเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะทางการพยาบาลได้ภายใต้เงื่อนไขบางประการ คือ งบประมาณและการที่จะตัดสินใจที่มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของสถานพยาบาลเอกชนที่ร่วมจัดทำบริการสาธารณะทางการพยาบาลกับรัฐจะต้องเสนอต่อตัวแทนของรัฐเพื่อขอความเห็นชอบก่อน

---

[62] Jean-Marie PONTIER, Les service publics, (Paris : HACHETTE, 1996), pp.25–32.

Ref. code: 25605801032136PCI

(3) บริการสาธารณะทางวัฒนธรรมและศิลปกรรม

บริการสาธารณะทางวัฒนธรรมละศิลปกรรม เป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งของรัฐที่รัฐจัดให้มีเพื่อความบันเทิง หรือเพิ่มความรู้ทางวัฒนธรรมและศิลปกรรมแก่ประชาชน เช่น การที่รัฐสร้างโรงละคร ศูนย์ส่งเสริมเยาวชน พิพิธภัณฑ์ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ต่างๆ นอกจากนี้ในระยะหลังรัฐอาจมอบหมายให้เอกชนดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะประเภทนี้แทนได้

(4) บริการสาธารณะทางด้านกีฬา

บริการสาธารณะทางด้านกีฬา เป็นบริการสาธารณะทางปกครองที่รัฐมีหน้าที่ต้องทำ ในประเทศฝรั่งเศส หลักการดังกล่าวมีที่มาจากคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุดที่เคยกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยหลายคดีด้วยกัน เช่นคำวินิจฉัยในคดี Epoux Hébert ลงวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1963 ที่ศาลปกครองสูงสุดกล่าวไว้ว่าการจัดทำสระว่ายน้ำโดยเทศบาลถือเป็นบริการสาธารณะทางปกครอง รวมถึงคำวินิจฉัยในคดี Ville de Toulouse c/Association Toulouse Football Club ลงวันที่ 13 กรกฎาคม ค.ศ. 1961 ที่ศาลปกครองสูงสุดได้กล่าวว่าการสร้างสนามกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเล่นกีฬาและเสริมสร้างสุขภาพ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงเป็นการบริการสาธารณะประเภทหนึ่ง

ต่อมาในระยะหลัง เมื่อมีการมอบให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสมาคมกีฬาและจัดให้มีสถานที่เล่นกีฬา รวมทั้งฝึกนักกีฬาให้เป็นนักกีฬาระดับชาติตามที่กำหนดไว้ในรัฐบัญญัติลงวันที่ 29 ตุลาคม ค.ศ. 1975 แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 1984 สถานภาพของบริการสาธารณะทางกีฬาที่เป็นบริการสาธารณะทางปกครองจึงเปลี่ยนแปลงเป็นบริการสาธารณะประเภทใหม่ที่สามารถให้เอกชนเข้ามาร่วมมือได้

2.5.3 หลักเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะ

เมื่อพิจารณาความหมายและประเภทของบริการสาธารณะดังที่กล่าวในหัวข้อก่อนหน้านี้แล้ว จะเห็นได้ว่าการจัดทำบริการสาธารณะเป็นกิจกรรมของรัฐที่มีลักษณะแตกต่างจากกิจกรรมของเอกชน ดังนั้น เพื่อควบคุมการจัดทำบริการสาธารณะให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือประชาชนอย่างแท้จริง การดำเนินการกิจกรรมดังกล่าวย่อมจะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่สำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

2.5.3.1 หลักการต่อเนื่องของบริการสาธารณะ

บริการสาธารณะเป็นกิจกรรมของรัฐที่ไม่สามารถหยุดชะงักลงไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม เนื่องจากอาจจะทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายได้

หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริกการสาธารณะเป็นผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากหลักที่ว่าด้วยความต่อเนื่องของรัฐ และพัฒนามาเป็นหลักการขั้นพื้นฐานของบริการสาธารณะที่มีคุณค่าเป็นหลักกฎหมายทั่วไป หลักการที่สำคัญของหลักดังกล่าว คือ นิติบุคคลผู้มีหน้าที่

Ref. code: 25605801032136PCI

จัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา ไม่สามารถหยุดชะงักได้แม้ชั่วคราวก็ตาม อย่างไรก็ตาม หากมีเหตุหยุดชะงักเกิดขึ้นจะต้องมีหน่วยงานรัฐซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะออกมาแสดงความรับผิดชอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว เพื่อเป็นหลักประกันในความต่อเนื่องของการบริการสาธารณะ[63]

คำว่า “ความต่อเนื่อง” ไม่มีนิยามกำหนดตายตัวว่าจะต้องมีความต่อเนื่องในลักษณะใด เนื่องจากจะต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไปว่าบริการสาธารณะประเภทใดควรจะต้องมีความต่อเนื่องในลักษณะใด กล่าวคือ หากเป็นการบริการสาธารณะประเภทที่จะต้องจัดทำอย่างถาวร เช่น การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในและภายนอกประเทศ การรักษาพยาบาล การควบคุมการคมนาคม เป็นต้น รัฐหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลบริการสาธารณะประเภทนี้จะต้องดำเนินกิจกรรมดังกล่าวไปตลอดทั้งวันและทุกๆวัน (24 ชั่วโมงต่อวัน หรือ 365 วันต่อปี) ส่วนการบริการสาธารณะประเภทที่ไม่จำเป็นต้องจัดทำอย่างถาวรแต่ต้องจัดทำอย่างสม่ำเสมอ รัฐหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลบริการสาธารณะประเภทนี้สามารถจัดทำบริการสาธารณะภายใต้หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขบางประการ เช่น การจัดการศึกษาของรัฐ จะต้องมีการกำหนดช่วงเวลาเปิดและปิดภาคเรียนของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานของรัฐในระดับชั้นต่างๆ หรือการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับชาติประจำปี หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็จะต้องกำหนดวันเวลาเปิดและปิดของการแข่งขันกีฬา ช่วงเวลาการซ้อม เป็นต้น

หลักความต่อเนื่องของบริการสาธารณะมีข้อควรพิจารณานอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งส่งผลให้เกิดหลักกฎหมายต่างๆ อีก 2 ประเด็น ดังนี้

(1) ผลที่มีต่อสัญญาทางปกครอง

สำหรับบุคคลผู้เป็นคู่สัญญากับฝ่ายปกครองนั้น หลักความต่อเนื่องของบริการสาธารณะจำนำมาใช้ใน 3 กรณี คือ[64]

(1) การเปลี่ยนแปลงสัญญาซึ่งทำให้อำนาจฝ่ายปกครองที่จะแก้ไขข้อสัญญาได้เพียงฝ่ายเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของบริการสาธารณะ

(2) การลงโทษกรณีที่เกิดความผิดร้ายแรงที่ขัดขวางการดำเนินงานของบริการสาธารณะซึ่งฝ่ายปกครองผู้รับผิดชอบจะต้องแก้ไขด้วยการเข้าไปทำแทนคู่สัญญาฝ่ายเอกชนหรือนำกลับมาทำเอง เพื่อก่อให้เกิดความต่อเนื่อง ไม่หยุดชะงัก

(3) กรณีที่เกิดเหตุการณ์ใดขึ้นอันส่งผลให้คู่สัญญาฝ่ายเอกชนซึ่งได้รับมอบหมายจากฝ่ายปกครองให้จัดทำบริการสาธารณะไม่สามารถดำเนินการตามสัญญาต่อไปได้

---

[63] นันทวัฒน์ บรมานันท์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 60*, น.46-47.

[64] ชาญชัย แสวงศักดิ์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 51*, น.81.

Ref. code: 25605801032136PCI

ตามปกติ ฝ่ายปกครองจะต้องเข้าไปรับภาระบางส่วนร่วมกับเอกชนคู่สัญญา ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้บริการสาธารณะต้องหยุดชะงักลง

(2) ผลที่มีต่อการนัดหยุดงาน

ในประเทศฝรั่งเศสก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง หลักความต่อเนื่องของบริการสาธารณะมีผลใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำการหยุดงานซึ่งถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมาย ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปี ค.ศ. 1946 ใช้บังคับ ได้มีการบัญญัติไว้ในคำปรารภของรัฐธรรมนูญด้วยการรองรับสิทธิในการหยุดงาน ก่อให้เกิดหลักเกี่ยวกับสิทธิในการหยุดงาน 2 หลัก คือ หลักการให้บริการขั้นต่ำ ซึ่งกำหนดให้ไม่สามารถหยุดงานทั้งหมดได้ อย่างน้อยจะต้องมีการบริการอยู่บ้างบางส่วน และหลักการให้เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ เช่น ทหารหรือตำรวจ เข้ามาดำเนินการแทนกรณีที่ไม่มีพนักงานทำงานหรือนัดหยุดงานทั้งหมด

เช่นเดียวกับในประเทศไทยได้ปรากฏหลักเกี่ยวกับการนัดหยุดงานไว้ในกฎหมายหลายฉบับ เช่น การห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดงานตามมาตรา166 แห่งประมวลกฎหมายอาญา รวมถึงการห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ลาออกจากงานหยุดงานจนกว่าจะได้รับอนุญาต สังเกตได้จากมาตรา 109 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่กำหนดให้การลาออกจากราชการต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจ ตราบใดที่ยังไม่ได้รับอนุญาต หากข้าราชการหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน มาตรา 85 (3) ถือว่าเป็นการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงอาจต้องรับโทษทางวินัยถึงขั้นไล่ออกจากราชการได้[65]

2.5.3.2 หลักว่าด้วยความเสมอภาค

หลักว่าด้วยความเสมอภาคเป็นหลักที่เกิดขึ้นเนื่องจากการที่รัฐเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะนั้น รัฐมิได้มีจุดประสงค์ที่จะจัดทำบริการสาธารณะขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้ใดผู้หนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่เป็นการจัดทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคนและทุกภาคส่วน หากกิจกรรมใดที่รัฐจัดทำเพื่อบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจงจะไม่มีลักษณะเป็นบริการสาธารณะ ดังนั้นประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติหรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคหรือเท่าเทียมกัน

หลักว่าด้วยความเสมอภาคที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะนี้ส่วนหนึ่งแล้วมีที่มาจากแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดของประเทศฝรั่งเศส ที่ได้แบ่งหลักความเสมอภาคออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือคำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับผู้ใช้บริการสาธารณะ และคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐ

---

[65] มานิตย์ จุมปา, <u>คำอธิบายกฎหมายปกครอง เล่ม 1 ว่าด้วยหลักทั่วไป</u>, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556), น.90-91.

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) หลักผู้ใช้บริการสาธารณะ

ศาลปกครองสูงสุดของประเทศฝรั่งเศส ได้วางหลักไว้ว่า การเลือกปฏิบัติในระหว่างผู้ใช้บริการสาธารณะ อันทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันในการได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะไม่สามารถทำได้

หากแบ่งประเภทของผู้ใช้บริการสาธารณะประเภทต่างๆ จะเห็นได้ว่า กรณีผู้ใช้บริการสาธารณะทางปกครอง ผู้ใช้บริการจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบของฝ่ายปกครอง ซึ่งจะทำให้ในบางครั้งผู้ใช้บริการจะถูกสั่งหรือบังคับฝ่ายเดียวอันทำให้เกิดความไม่เสมอภาค ส่วนกรณีผู้ใช้บริการสาธารณะที่มีลักษณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ผู้ใช้บริการจะอยู่ในสถานะของคู่สัญญาตามกฎหมายเอกชน ซึ่งมีข้อยกเว้นบางประการที่ผู้ใช้บริการจะต้องยอมรับ เช่น การที่รัฐตัดสินใจขึ้นราคาค่าใช้บริการสาธารณะบางประเภท อันเป็นการตัดสินใจฝ่ายเดียวของผู้ให้บริการหรือรัฐ ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้บริการโดยตรง[66]

(2) หลักการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐ

หลักว่าด้วยความเสมอภาค เป็นหลักที่กำหนดให้บุคคลทุกคน ไม่ว่าจะมีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ ความเชื่อ ศาสนา หรือด้านอื่นๆ มีความเสมอภาคอย่างเท่าเทียมในการเข้าทำงานกับหน่วยงานของรัฐ การเลือกปฏิบัติไม่รับเข้าทำงานด้วยเหตุผลที่มิใช่เรื่องความรู้ความสามารถของบุคคลจะกระทำมิได้ ฉะนั้น คงมีเพียงความรู้และความสามารถเท่านั้นที่รัฐสามารถสร้างเป็นเงื่อนไขในการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐได้[67]

2.5.3.3 หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้บริการสาธารณะอยู่เสมอ เพื่อให้การบริการสาธารณะที่ฝ่ายปกครองจัดทำขึ้นมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยผู้ใช้บริการสาธารณะจะไม่สามารถคัดค้านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะทางปกครองได้ เนื่องจากถือว่าเป็นเจตจำนงของรัฐที่จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบริการสาธารณะทางปกครองนั้นได้เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้บริการสาธารณมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้บริการสาธารณะดำเนินการไปอย่างปกติตามเดิมหลักจากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปแล้วได้[68]

---

[66] GUGLIELMI, Introduction au droit des services publics, (Paris : L.G.D.J., 1994), p.41.

[67] *Ibid.*, pp.42-43.

[68] นันทวัฒน์ บรมานันท์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 60*, น.50-52.

Ref. code: 25605801032136PCI

บทที่ 3
หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในต่างประเทศ

การที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลนั้น เราควรจะต้องศึกษาองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวกับฟุตบอลในต่างประเทศหรือในระดับนานาชาติ เพื่อให้ทราบว่าในระดับนานาชาติมีแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานทางด้านกีฬาฟุตบอลอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในประเทศที่ประสบความสำเร็จในการจัดการหรือดำเนินการเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อจะนำไปสู่แนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลที่เกิดขึ้นในประเทศไทยต่อไป

3.1 องค์กรและบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพในระดับนานาชาติ

การแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ จำเป็นที่จะต้องทราบรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล และบทบัญญัติสำหรับการลงโทษสโมสรฟุตบอลที่กระทำความผิดให้ครอบคลุมเพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปเป็นประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะต่อไป กล่าวคือ ศึกษาเกี่ยวกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) อนุญาโตตุลาการกีฬา ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และประมวลจริยธรรมแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (International Federation of Association Football) หรือ FIFA[1] ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ.1904 ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยมีผู้แทนจากประเทศ เบลเยี่ยม เดนมาร์ค ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ สเปน สวีเดน และสวิสเซอร์แลนด์ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติขึ้น และจดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งของประเทศสวิสเซอร์แลนด์

ปัจจุบันสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีที่ตั้งสำนักงานใหญ่อยู่ในเมืองซูริก ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ มีสมาคมกีฬาฟุตบอลทั่วโลกเป็นสมาชิกจำนวน 209 ประเทศ โดยมีพันธกิจ

---

[1] คำว่า FIFA มาจากตัวย่อของชื่อสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติในภาษาฝรั่งเศสนั้นคือ The Fédération Internationale de Football Association.

Ref. code: 25605801032136PCI

ตามที่ปรากฏในธรรมนูญของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statutes) คือ มีหน้าที่ติดตามรูปแบบการดำเนินงานของธรรมนูญของสมาคมกีฬาฟุตบอลแต่ละประเทศ โดยกำหนดกฎเกณฑ์ขั้นพื้นฐานเพื่อให้สมาคมกีฬาฟุตบอลกีฬาแต่ละประเทศยึดถือไปปฏิบัติตาม ได้แก่ กฎระเบียบที่ใช้ในการแข่งขัน การโอนย้ายนักเตะ การใช้สารกระตุ้น (ยาโดป) และความกังวลด้านอื่นๆ

3.1.2 อนุญาโตตุลาการกีฬา (The Court of Arbitration for Sport)

อนุญาโตตุลาการกีฬา (The Court of Arbitration for sport) หรือ CAS[2] เป็นองค์กรกึ่ง ตุลาการระหว่างประเทศ จัดตั้งขึ้นด้วยสาเหตุที่เนื่องมาจากในช่วงปี ค.ศ. 1980 ได้เกิดข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับกีฬาในระดับระหว่างประเทศจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และปราศจากองค์กรผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินปัญหาข้อพิพาททางด้านกีฬาดังกล่าว ในปีต่อมาจึงเกิดความคิดของประธานคณะโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee หรือ IOC) ในขณะนั้นว่าควรมีการจัดตั้งศาลพิเศษสำหรับข้อพิพาททางกีฬาโดยเฉพาะ ทำให้สมาชิกของ IOC ที่ชื่อว่า MR. Kéba Mbaye ซึ่งเป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice) ณ กรุงเฮก ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ได้จัดตั้งคณะทำงานร่วมฯโดยตนเองเป็นประธานคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อดำเนินการจัดเตรียมกฎเกณฑ์ของการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการกีฬาอย่างเร่งด่วน และต่อมาจึงได้มีการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการกีฬาสำเร็จในปี ค.ศ.1983[3]

นับแต่วันก่อตั้งเป็นต้นมาอนุญาโตตุลาการกีฬาได้มีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขข้อขัดแย้งทางกีฬาในระดับระหว่างประเทศ ผ่านคณะอนุญาโตตุลาการและการเป็นตัวกลางในการไกล่เกลี่ย มีสำนักงานใหญ่อยู่ในเมืองโลซาน (Lausanne) ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และมีสำนักงานศาลฯ อยู่อีกในหลายประเทศ ได้แก่ เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และเมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งสำนักงานศาลต่างประเทศแบบเฉพาะกิจ ณ เมืองที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกอีกด้วย

3.1.2.1 เขตอำนาจของอนุญาโตตุลาการกีฬา

ข้อพิพาทที่อาจจะถูกส่งไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬาจะต้องเป็นไปโดยเฉพาะกรณีที่มีข้อตกลงระหว่างคู่ความทั้งสองฝ่ายว่าตกลงที่จะส่งข้อพิพาทมายังอนุญาโตตุลาการกีฬา ซึ่งมีประมวลอนุญาโตตุลาการกีฬามาตรา R27 วางเงื่อนไขไว้ว่าอนุญาโตตุลาการกีฬามีอำนาจพิจารณาพิพากษาข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพียงแต่ผู้เดียว[4]

---

[2] มีชื่อเรียกอีกชื่อในภาษาฝรั่งเศสว่าTribunal arbitral du sport หรือ TAS.

[3] Court of Arbitration for Sport, “History of the CAS”, สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2560, จาก http://www.tas-cas.org/en/general-information/history-of-the-cas.html.

[4] *เพิ่งอ้าง.*

Ref. code: 25605801032136PCI

ข้อพิพาทที่อยู่ในเขตอำนาจศาลนี้มี 2 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

(1) ข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องเชิงพาณิชย์

ข้อพิพาทประเภทนี้จะเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการบังคับตามสัญญา เช่น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้สนับสนุน (Sponsorship) สิทธิในลิขสิทธิ์การถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ การซื้อขายนักกีฬาและความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬาและผู้ฝึกสอนหรือสโมสร และ/หรือตัวแทน (สัญญาจ้างและสัญญาตัวแทน) รวมถึงข้อพิพาทที่เกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง เช่น การเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการแข่งขัน

(2) ข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องทางวินัย

ข้อพิพาทประเภทนี้จะเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการกระทำของนักกีฬาที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของกีฬาแต่ละชนิด รวมถึงข้อพิพาทที่เกี่ยวกับองค์กรหรือหน่วยงานทางด้านกีฬาต่างๆ เช่น การกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในสนามแข่งขัน ทั้งนี้ข้อพิพาททางวินัยที่ถูกส่งมายังอนุญาโตตุลาการกีฬาส่วนมากจะเป็นเรื่องของการที่นักกีฬาใช้สารกระตุ้น (ยาโดป) และกระบวนการลงคะแนนในองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ

ผลคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการกีฬาถือเป็นที่สุด และผูกพันคู่ความตั้งแต่เวลาที่ทราบคำตัดสินและผลคำตัดสินดังกล่าวสามารถผูกพันตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศเช่นเดียวกับกระบวนการตัดสินระหว่างประเทศทั่วไป[5]

สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้มีการยอมรับให้อนุญาโตตุลาการกีฬาเป็นหน่วยงานพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งมาตรา R47 ของประมวลกฎหมายอนุญาโตตุลาการกีฬาระบุว่า “การอุทธรณ์ร้องคัดค้านคำตัดสินของสหพันธ์ สมาคมหรือองค์กรกีฬาใดๆ สามารถยื่นฟ้องร้องต่ออนุญาโตตุลาการกีฬาได้ ตราบเท่าที่บทกฎหมายหรือระเบียบขององค์กรดังกล่าวได้กำหนดไว้ หรือตามที่คู่กรณีได้ลงมติความเห็นชอบทางการอนุญาโตตุลาการจำเพาะ และตราบเท่าที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเยียวยาตามกฎหมายที่สามารถกระทำได้จนหมดสิ้นแล้วก่อนที่จะร้องอุทธรณ์ โดยให้เป็นไปตามบทกฎหมายหรือข้อบังคับขององค์กร

---

[5] สุนาฏ หาญเพียรพงศ์, “กฎหมายคุ้มครองนักกีฬาอาชีพ”, (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550), น.145-146.

Ref. code: 25605801032136PCI

กีฬาที่เกี่ยวข้อง”[6] ดังนั้น กระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการกีฬาและสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจึงมีความเกี่ยวพันกัน[7]

3.1.2.2 ระเบียบของอนุญาโตตุลาการกีฬา

ระเบียบ ข้อบังคับของอนุญาโตตุลาการกีฬาที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน คือ ฉบับที่มีผลบังคับใช้ไปเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ.2010 โดยมีบทบัญญัติจำนวนทั้งหมด 70 มาตรา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีอำนาจในการระงับข้อพิพาท (ปรากฏในมาตรา S1 ถึง S26) อีกส่วนคือบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนพิจารณาในชั้นศาลฯ (ปรากฏในมาตรา R27 ถึง R70)

3.1.2.3 โครงสร้างของอนุญาโตตุลาการกีฬา

(1) ข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องเชิงพาณิชย์

สภาอนุญาโตตุลาการกีฬานานาชาติ (The International Council of Arbitration for Sport) หรือ ICAS เป็นองค์กรสูงสุดของอนุญาโตตุลาการกีฬา โดยทำหน้าที่หลักในการรักษาความเป็นอิสระของศาลอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศและรักษาสิทธิของคู่ความที่มีคดีข้อพิพาทในศาลนี้ รวมถึงมีหน้าที่ในการเฝ้าดูแลการบริหารการจัดการและเรื่องทางการเงินของอนุญาโตตุลาการกีฬา

สภาอนุญาโตตุลาการกีฬานานาชาติประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 20 คน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับข้อพิพาทด้านกีฬาในระดับสูง โดยเมื่อสมาชิกสภาอนุญาโตตุลาการคนใดได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้จะต้องลงนามให้สัตยาบันว่าตนจะดำเนินการด้วยความเป็นกลางและเป็นอิสระจากบุคคลอื่น

(2) อนุญาโตตุลาการ

อนุญาโตตุลาการของศาลฯ นี้มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 150 คน โดยเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาอนุญาโตตุลาการกีฬานานาชาติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี โดยผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งอนุญาโตตุลาการจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่สภาอนุญาโตตุลาการกีฬานานาชาติกำหนด กล่าวคือ ต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและเป็นผู้ที่มีการยอมรับจากองค์กรกีฬานานาชาติต่างๆ เช่น คณะโอลิมปิกสากล ว่ามีความสามารถทางด้านกีฬาด้วย ทั้งนี้อนุญาโตตุลาการที่ทำหน้าที่ในอนุญาโตตุลาการกีฬานี้จะต้องลงนามให้สัตยาบันว่าตนจะดำเนินการ

---

[6] เอกสารการกีฬาแห่งประเทศไทย, แปลคำพิพากษาระหว่างสมาคมมวยแห่งประเทศไทยกับสหพันธ์มวยนานาชาติ, น.18.

[7] สมพล วิธีธรรม, “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับสัญญานักกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย”, (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556), น.16.

Ref. code: 25605801032136PCI

ด้วยความเป็นกลางและเป็นอิสระจากบุคคลอื่นเช่นกัน รวมทั้งต้องรักษาความลับและข้อมูลที่ไม่อาจเปิดเผยได้เพื่อไม่ให้คู่ความพิพาทอีกฝ่ายได้ทราบประเด็นแห่งคดีนั้นๆ

3.1.3 ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นบทบัญญัติที่ได้วางระเบียบการดำเนินงานทุกขั้นตอนที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเพื่อให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศสมาชิกและสมาพันธ์ฟุตบอลแต่ละทวีปนำไปยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติฉบับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันคือธรรมนูญ ฉบับปี ค.ศ.2016 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 เมษายน ค.ศ.2016[8] และนอกจากนี้ยังมีระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางด้านกีฬาฟุตบอลในด้านอื่นๆ อีกหลายฉบับ

3.1.3.1 วัตถุประสงค์ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติไว้หลายประการ ได้แก่ พัฒนากีฬาฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นสากลของกีฬาฟุตบอลทั้งในด้านของความเป็นปึกแผ่น การศึกษา คุณค่าทางวัฒนธรรมและมนุษยธรรมโดยผ่านทางการพัฒนาเยาวชน การออกกฎระเบียบเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การควบคุมสมาคมกีฬาฟุตบอลที่เป็นสมาชิกเพื่อมิให้มีการกระทำการอันเป็นการละเมิดต่อธรรมนูญหรือระเบียบหรือคำวินิจฉัยใดๆ ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติรวมถึงกติกาในเกมฟุตบอลโดยเฉพาะ ป้องกันการดำเนินการหรือกระทำการใดๆ ที่อาจเป็นภัยต่อความเรียบร้อยของการแข่งขันนัดใดหรือรายการใด หรืออาจก่อให้เกิดการกระทำที่เป็นละเมิดโดยสมาคมฟุตบอล และสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติยังมีหน้าที่ในการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติ[9]

3.1.3.2 การจัดองค์กรของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

ในการจัดรูปแบบองค์กรของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ได้มีการแบ่งออกเป็น 6 ฝ่ายหลัก[10] ดังนี้

(1) ฝ่ายสภา (The Congress) เป็นหน่วยงานที่มีฐานะสูงสุดขององค์กร และมีหน้าที่ออกกฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ

---

[8]"FIFA STATUTES 2016 edition", Retrieved on April 2017, from http://resources.fifa.com/mm/document/affederation/generic/02/78/29/07/fifastatutsweben_neutral.pdf.

[9] FIFA Statutes, article 2.

[10] FIFA Statutes, article 24.

Ref. code: 25605801032136PCI

(2) สภาด้านกลยุทธ์และการกำกับดูแล (The Council is the strategic and oversight body) เป็นหน่วยงานฝ่ายบริหารที่มีหน้าที่บริหารงาน และดำเนินการต่างๆ ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

(3) สำนักเลขาธิการ (The general secretariat) เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่บริหารภายในองค์กร

(4) คณะกรรมการชั่วคราวและคณะกรรมการถาวรต่างๆ (Standing and ad-hoc committees) เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและเป็นผู้ช่วยคณะกรรมการบริหารในการชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามหน้าที่พื้นฐานที่กำหนดในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

(5) คณะกรรมการอิสระ (The independent committees) มีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติและบังคับใช้กฎ ระเบียบต่างๆ ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

(6) ผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระ (The independent auditors) เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีและการเงินทั้งหมดของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศสวิสเซอร์แลนด์

3.1.3.3 หน่วยงานที่ทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาท

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการวินิจฉัยข้อพิพาทต่างๆที่ระบุไว้ในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ[11] ได้แก่

(1) คณะกรรมการวินัย (The Disciplinary Committee)

ประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Disciplinary Code 2017) ได้ระบุอำนาจของคณะกรรมการวินัยไว้ให้มีอำนาจกำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ เช่น สมาชิก สโมสร เจ้าหน้าที่ผู้เล่น ผู้จัดการแข่งขัน เป็นต้น ทั้งนี้ คณะกรรมการวินัยมีอำนาจลงโทษเฉพาะข้อพิพาทใดๆ ที่มิได้อยู่ภายใต้อำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการอื่นๆ เท่านั้น[12]

นอกจากนี้ ประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดให้คณะกรรมการวินัยมีอำนาจรับผิดชอบในการกำหนดบทลงโทษการกระทำผิดระเบียบการแข่งขันอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดที่ไม่ถูกตรวจพบจากเจ้าหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน แก้ไขคำตัดสินของผู้ตัดสินที่มีความผิดพลาดอย่างชัดแจ้งให้มีความถูกต้อง ขยายระยะเวลาการห้ามเข้าร่วมการแข่งขัน

---

[11] FIFA Statues, article 52.

[12] FIFA Disciplinary Code 2017, article 76.

Ref. code: 25605801032136PCI

ในกรณีที่ผู้เล่นถูกไล่ออกจากสนาม และมีอำนาจกำหนดโทษเพิ่มอื่นๆ เพิ่มเติม เช่นการลงโทษปรับเป็นเงิน[13]

(2) คณะกรรมการจริยธรรม (The Ethics Committee)

ประมวลจริยธรรมแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Code of Ethics) ได้ระบุอำนาจของคณะกรรมการจริยธรรมไว้ โดยให้บุคคล ได้แก่ สมาชิก สโมสร เจ้าหน้าที่ ผู้เล่น ผู้จัดการแข่งขัน มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม[14] และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจตราบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมด้านต่างๆ[15]

ข้อพิพาทซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการจริยธรรมนั้น ได้แก่ การกระทำทั้งหลายไม่ว่าจะเกิดในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลนั้นๆ หรือไม่ก็ตาม อันทำให้เกิดความเสียหายแก่ความเสียหายต่อความมั่นคงและชื่อเสียงของกีฬาฟุตบอล และการกระทำผิดต่อกฎหมาย ศีลธรรม รวมถึงการกระทำที่ปราศจากจริยธรรม[16]

(3) คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ (The Appeal Committee)

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statues) ได้ระบุอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้ คือ มีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์โต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัย และคณะกรรมการจริยธรรมซึ่งไม่มีข้อบังคับใดของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และคณะกรรมการจริยธรรมเป็นที่สุด เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยใดแล้วให้คำวินิจฉัยนั้นไม่สามารถถูกยกเลิกและมีผลบังคับใช้กับคู่ความทุกฝ่ายโดยถือว่าเป็นที่สุดแล้ว แต่หากคู่ความต้องการที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์จะต้องส่งเรื่องไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬา (The Court of Arbitration for Sport) เท่านั้น[17]

(4) คณะกรรมการพิจารณาสถานะของผู้เล่นแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (The Players' status Committee)

ข้อบังคับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติว่าด้วยสถานะและการโอนย้ายนักนักกีฬาฟุตบอล (FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players) ได้บัญญัติว่า เพื่อให้

---

[13] FIFA Disciplinary Code 2017, article 77.

[14] FIFA Code of Ethics 2012, article 2.

[15] FIFA Statues, article 54.

[16] FIFA Code of Ethics 2012, article 1.

[17] FIFA Statues, article 54.

ผลกระทบต่อสิทธิของนักกีฬาฟุตบอลและสโมสรได้รับการเยียวยาแก้ไขก่อนที่จะมีการนำข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิดังกล่าวไปยื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลแรงงาน สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจึงกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาสถานะของผู้เล่นแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติทำหน้าที่ตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการจ้างงานระหว่างสโมสรฟุตบอลหรือสมาคมกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอน ซึ่งต้องเป็นข้อพิพาทที่มีลักษณะนานาชาติและไม่มีศาลอนุญาโตตุลาการในระดับประเทศมาระงับข้อพิพาทดังกล่าว รวมถึงข้อพิพาทระหว่างสโมสรฟุตบอลซึ่งสังกัดสมาคมกีฬาฟุตบอลคนละประเทศ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของสภาระงับข้อพิพาทแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ทั้งนี้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาสถานะของผู้เล่นแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาขาติอาจถูกอุทธรณ์ไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬาได้เท่านั้น[18]

(5) สภาระงับข้อพิพาท (Dispute Resolution Chamber : DRC)

ข้อบังคับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติว่าด้วยสถานะและการโอนย้ายนักนักกีฬาฟุตบอล (FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players) ได้บัญญัติให้มีสภาระงับข้อพิพาทเพื่อให้มีหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาทระหว่างสโมสรฟุตบอลกับนักกีฬาฟุตบอลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามสัญญา การกำหนดบทลงโทษทางการกีฬาและการกำหนดค่าปรับในกรณีผิดสัญญา ข้อพิพาทจากการจ้างงานซึ่งมีลักษณะระหว่างประเทศและไม่มีการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการในระดับประเทศอันเป็นไปตามข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลและข้อตกลงร่วมของประเทศที่เกี่ยวข้อง ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าตอบแทนการพัฒนานักกีฬาระหว่างสโมสรไม่ว่าจะอยู่ในสังกัดสมาคมกีฬาฟุตบอลเดียวกันหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการออกใบรับรองการโอนย้ายผู้เล่นระหว่างประเทศ ทั้งนี้คำวินิจฉัยของสภาระงับข้อพิพาทอาจถูกอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการกีฬาได้เช่นกัน[19]

3.1.3.4 หน้าที่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศ

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศมีหน้าที่ปฏิบัติตามธรรมนูญ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และการตัดสินใจของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติตลอดเวลา รวมถึงปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอนุญาโตตุลาการกีฬาด้วย[20]

---

[18] FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players, article 22-23.

[19] FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players, article 23-24.

[20] FIFA Statues, article 14 part 1 (a).

Ref. code: 25605801032136PCI

และกำหนดหน้าที่ไว้ในหมวดความเป็นอิสระของสมาชิกว่าให้สมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต้องดำเนินการด้วยความเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซงใดๆ จากบุคคลที่สาม[21]

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศ สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลของแต่ละประเทศ รวมถึงลีกการแข่งขันของแต่ละประเทศ (League) จะต้องให้การยอมรับอนุญาโตตุลาการกีฬาว่าเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีที่เป็นอิสระ และกำหนดให้สมาชิก สโมสร เจ้าหน้าที่ ผู้เล่น ผู้จัดการแข่งขันต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการกีฬา การส่งเรื่องไปยังศาลภายในประเทศเป็นสิ่งต้องห้ามที่ไม่สามารถกระทำได้ เว้นแต่จะกำหนดไว้โดยเฉพาะในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ [22]

สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศมีหน้าที่ต้องกำหนดในข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศตนเองว่า เมื่อมีข้อพิพาทในสมาคมกีฬาฟุตบอลหรือมีข้อพิพาทที่มีผลกระทบต่อการจัดการแข่งขัน สโมสร ผู้เล่น เจ้าหน้าที่ ห้ามนำข้อพิพาทนั้นๆ ส่งเรื่องไปยังศาลภายในประเทศเพื่อให้วินิจฉัยเพราะเป็นสิ่งต้องห้ามที่ไม่สามารถกระทำได้ตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ เว้นแต่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรือมีบทบัญญัติเฉพาะให้อำนาจให้กระทำได้ แต่การกำหนดข้อยกเว้นดังกล่าวเมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นจะต้องกระทำการภายใต้กฎเกณฑ์ของสมาคมกีฬาฟุตบอลหรือสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปหรือฟ้องไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬา[23] นอกจากนี้ สมาคมกีฬาฟุตบอลแต่ละประเทศมีหน้าที่รับรองว่าข้อตกลงนี้จะมีการดำเนินการในสมาคมฯ หากมีความจำเป็นสมาคมฯ จะต้องกำหนดภาระผูกพันของสมาชิกในสมาคมฯ โดยอาจจะเป็นการลงโทษฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่กระทำตามข้อบังคับในเรื่องดังกล่าว และจะต้องรับรองว่าการอุทธรณ์การลงโทษต่างๆ จะต้องกระทำโดยอนุญาโตตุลาการกีฬาอย่างเคร่งครัดโดยไม่ส่งเรื่องไปยังศาลภายในประเทศแต่อย่างใด

3.1.4 ประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Disciplinary Code)

ประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ได้กำหนดห้ามสมาคมกีฬาฟุตบอล สโมสรฟุตบอล เจ้าหน้าที่ของสมาคมหรือของสโมสร นักกีฬาฟุตบอล และบุคคลอื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล รวมถึงกองเชียร์ กระทำการในลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนกฎกติกาการแข่งขันกีฬาฟุตบอล การก่อความวุ่นวายในการแข่งขัน การแสดงพฤติกรรมที่น่ารังเกียจหรือการเลือกปฏิบัติ

---

[21] FIFA Statues, article 19 part 1.

[22] FIFA Statues, article 59 part 1-2.

[23] FIFA Statues, article 59 part 3.

Ref. code: 25605801032136PCI

การล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น การปลอมหรือการแปลงเอกสาร การทุจริตในการแข่งขัน การใช้สารกระตุ้น การไม่ปฏิบัติตามคำตัดสินของหน่วยงานของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรืออนุญาโตตุลาการกีฬา การไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดไว้สำหรับสโมสรกีฬาฟุตบอลหรือสมาคมกีฬาฟุตบอล และกระทำที่ไม่ชอบเพื่อให้ผลการแข่งขันเป็นไปตามที่ตนต้องการ[24]

3.1.5 ประมวลจริยธรรมแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Code of Ethics)

ประมวลจริยธรรมแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ได้กำหนดกรอบจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาคมกีฬาฟุตบอล สโมสรฟุตบอล เจ้าหน้าที่ของสมาคมหรือของสโมสร นักกีฬาฟุตบอล และบุคคลอื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล รวมถึงกองเชียร์ ไว้หลายประการ เช่น หน้าที่ในการวางตัวเป็นกลาง (duty of neutrality) มีความซื่อสัตย์สุจริต (royalty) รักษาความเชื่อถือและไว้วางใจ (confidentiality) โดยการเก็บข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ไว้เป็นความลับไม่นำเปิดเผยต่อผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง แต่ในกรณีที่ต้องรายงานการสืบสวนหรือรายงานความประพฤติที่ไม่เหมาะสมใดๆ ก็มีหน้าที่ที่จะต้องเปิดเผยข้อมูล (duty of disclosure, cooperation and reporting) เป็นต้น[25]

3.2 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในประเทศฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าด้านการกีฬาประเทศหนึ่ง เนื่องจากเป็นประเทศที่ได้มีการรวบรวมระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาชนิดต่างๆ ไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันที่เรียกว่า ประมวลกฎหมายกีฬา (Code du Sport) ซึ่งประมวลกฎหมายกีฬาฉบับสำคัญนี้เกิดขึ้นจากความพยายามของสหพันธ์กีฬาตัวแทนของรัฐ (Fédérations Sportives Délégataires) [26] ร่วมกับกระทรวงเยาวชน กีฬาและวิถีชีวิตชุมชน (le ministère de la Jeunesse, des Sports et de la Vie associative) ที่ต้องการรวบรวมกฎหมายด้านกีฬาไว้อยู่ในแหล่งเดียวกัน

---

[24] FIFA Disciplinary Code 2017, Chapter II Special part.

[25] FIFA Code of Ethics 2012.

[26] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. .... พร้อมทั้งยกร่างกฎหมายลำดับรอง, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสถาบันวิจัยทางกฎหมาย, 2557), น. 85.

Ref. code: 25605801032136PCI

โดยใช้เวลา 2 ปี ในการรวบรวมและประสบความสำเร็จด้วยการตรารัฐกฤษฎีกาที่ 2006-596 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 2006 เพื่อประกาศใช้บังคับประมวลกฎหมายกีฬาดังกล่าว[27]

ประมวลกฎหมายกีฬา ประกอบด้วย 4 บรรพ[28] ดังนี้

(1) การจัดการกิจกรรมพลศึกษาและการกีฬา (ORGANISATION DES ACTIVITÉS PHYSIQUES ET SPORTIVES)

(2) บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ชมรมกีฬา และผู้ฝึกสอนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษาแห่งชาติ (ACTEURS DU SPORT)

(3) รูปแบบการฝึกซ้อมกีฬา ความปลอดภัย และสุขอนามัยของสถานที่ฝึกซ้อม รวมทั้งการแข่งขันกีฬา (PRATIQUE SPORTIVE)

(4) การจัดหาเงินทุนให้กับการกีฬาและการใช้ประมวลกฎหมายการปกครองเขตโพ้นทะเล ในเรื่องกีฬา (DISPOSITIONS DIVERSES)

รูปแบบในการบัญญัติกฎระเบียบทางด้านกีฬาในประมวลกฎหมายกีฬา แม้จะมีการจัดทำประมวลกฎหมายในเมื่อไม่นานมานี้ แต่รูปแบบของการตรากฎหมายก็ยังใช้รูปแบบการตรากฎหมายในลักษณะดั้งเดิมอยู่ กล่าวคือ จะมีการกำหนดตัวอักษรไว้หน้าเลขมาตรา เพื่อแสดงที่มาของบทบัญญัตินั้น โดยมาตราที่ขึ้นต้นด้วย “LO” สามารถเทียบเคียงได้กับรัฐบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตราที่ขึ้นต้นด้วย “L” สามารถเทียบเคียงได้กับรัฐบัญญัติ มาตราที่ขึ้นต้นด้วยตัว “R” สามารถเทียบเคียงได้กับกฎหมายลำดับรอง เช่นรัฐกฤษฎีกา กฎกระทรวง และมาตราที่ขึ้นต้นด้วยตัว “D” สามารถเทียบเคียงได้กับกฎที่เกี่ยวกับการสั่งการของฝ่ายบริหาร

3.2.1 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ

รัฐกฤษฎีกา ที่ 2006-596 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2006 ได้แบ่งหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพในประเทศฝรั่งเศส ดังนี้

---

[27] สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. .... ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๐๙๖ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สามารถดูรายละเอียดได้จากบันทึก เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับกีฬาอาชีพในต่างประเทศ, น.2.

[28] Legifrance, “Code du sport”, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2561, จาก https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006071318&dateTexte=20090922.

Ref. code: 25605801032136PCI

3.2.1.1 สมาคมกีฬา (Associayion Sportive)

สมาคมกีฬาเป็นการรวมกลุ่มทางกีฬาที่มีสถานะพิเศษ มีการกำหนดความสัมพันธ์โดยทำเป็นสัญญาหรือ “ข้อตกลง” (Convention) ซึ่งมีลักษณะเป็นสัญญาหรือข้อตกลงที่จัดทำขึ้นระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป เพื่อแบ่งปันความรู้และไม่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร สัญญาต้องมีการระบุถึงสารจัดตั้งสมาคม (Status) เพื่อระบุสาระสำคัญของสัญญาจัดตั้งสมาคม โดยสารจัดตั้งของสมาคมกีฬาต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานภายในสมาคมที่จะต้องเป็นประชาธิปไตยและมีการบริหารอย่างโปร่งใส บุคคลมีความชอบธรรมที่จะสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบริหารของสมาคมได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งเพศชายหรือหญิง รวมถึงการระบุให้สัญญาที่จัดทำขึ้นระหว่างสมาคมกับผู้บริหารสมาคม คู่สมรส หรือบุคคลใกล้ชิดของผู้บริหารจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหาร และต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการรับรองสิทธิในการต่อสู้ข้อกล่าวหาจากบุคคลภายนอกด้วยการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เลือกปฏิบัติหรือเอื้อประโยชน์แก่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยจะต้องดำเนินการไปตามระเบียบของสมาคมที่กำหนดไว้[29] ต่อมาเมื่อมีการตกลงระหว่างคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายสำเร็จแล้ว จะต้องนำสัญญาไปจดทะเบียน ณ ที่ว่าการจังหวัด อย่างไรก็ตาม การจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นเงื่อนไขของการดำรงอยู่ของสมาคมกีฬาแต่อย่างใด[30] นอกจากนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับจดทะเบียนสมาคมมีอำนาจเพิกถอนการจดทะเบียนได้หากพบว่ามีการแก้ไขสารจัดตั้งของสมาคมที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา R 123-3 แห่งประมวลกฎหมายกีฬา มีการละเมิดสารจัดตั้งของสมาคมกีฬาอย่างรุนแรง ทำให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน มีการไม่ปฏิบัติตามกฎเกี่ยวกับความปลอดภัย หรือมีการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ฝึกสอน ผู้สอน ผู้ควบคุม ผู้จัดการประกอบกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพละต้องมีคุณวุฒิตามที่กำหนด[31]

สมาคมกีฬาชนิดใดมีเป้าหมายเพื่อฝึกฝนหรือประกอบกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพละประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท สมาคมนั้นจะต้องอยู่ภายใต้สังกัดของสหพันธ์กีฬาของชนิดกีฬาดังกล่าว แต่หากสมาคมกีฬาชนิดใดมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการกีฬาและกิจกรรมกีฬาเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องการประกอบกิจกรรมกีฬาชนิดใดๆเลย ก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสังกัดของสหพันธ์กีฬาประเภทใดก็ได้[32] นอกจากนี้สมาคมกีฬาใดๆ อาจดำเนินการที่มีลักษณะเชิงพาณิชย์ได้ หากเข้าลักษณะตามที่มาตรา L 110-1 แห่งประมวลกฎหมายพาณิชย์กำหนดไว้ ได้แก่

---

[29] Code du Sport, Article R 121-3.

[30] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26*, น.86.

[31] Code du Sport, Article R 121-5.

[32] *Ibid.,* Article R 121-2.

Ref. code: 25605801032136PCI

การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นโดยสมาคมกีฬาไม่ถือเป็นกิจกรรมทางการค้าตามประมวลกฎหมายพาณิชย์ จึงไม่ต้องมีหน้าที่แสดงบัญชีตามกฎหมาย เว้นแต่สมาคมกีฬาจะได้รับเงินช่วยเหลือจากภาครัฐจำนวนสูงกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด และการดำเนินกิจกรรมของสมาคมกีฬาที่มิใช่เกี่ยวกับการแสวงหากำไรก็ไม่มีกฎหมายบังคับให้ต้องเสียภาษี อย่างไรก็ตาม หากสมาคมกีฬามีบทบาทในขอบเขตของกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาจะต้องจดทะเบียนเป็นบริษัทกีฬา (Société Sportive)[33] ซึ่งจะมีหน้าที่และความรับผิดทางกฎหมายที่แตกต่างออกไปจากสมาคมกีฬา

3.2.1.2 บริษัทกีฬา (Société Sportive)

บริษัทกีฬาหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สโมสรกีฬาอาชีพ (Club Professionnel) ซึ่งเป็นศัพท์ที่เรียกใช้โดยทั่วไป มีสถานะทางกฎหมายเป็นบริษัทตามประมวลกฎหมายพาณิชย์ ดังนั้น เมื่อสมาคมกีฬามีรายได้จากกิจกรรมกีฬามากกว่าหรือเมื่อค่าใช้จ่ายในการจ้างนักกีฬาสูงกว่าจำนวนที่กฎหมายลำดับรองกำหนด สมาคมกีฬาจะเปลี่ยนสถานะทางกฎหมายเป็นบริษัททันที ทำให้สมาคมซึ่งแปลงสภาพเป็นบริษัทมีหน้าที่และความรับผิดตามประมวลกฎหมายพาณิชย์ (Code du Commerce) ทันที นับแต่วันที่ได้รับรายได้นั้นหรือนับแต่วันที่ค่าใช้จ่ายในการจ้างนักกีฬาเกิดขึ้น[34]

3.2.1.3 สหพันธ์นักกีฬา (Fédération Sportive)

สหพันธ์นักกีฬาเป็นหน่วยงานที่จัดให้มีการฝึกซ้อมสำหรับกีฬาประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ก่อตั้งโดยอยู่ในรูปของสมาคม โดยเป็นการรวมตัวของสมาคมกีฬาประเภทต่างๆ บริษัทกีฬา บุคคลธรรมดา หรือองค์กรอื่นๆ ที่มีเป้าหมายในการประกอบกิจกรรมกีฬาก็ได้[35] สหพันธ์นักกีฬาจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้มีการเข้าถึงกิจกรรมกีฬาทุกรูปแบบ สหพันธ์นักกีฬาหรือสมาคมเยาวชนต่างๆ สามารถกำหนดกฎเกณฑ์เรื่องความปลอดภัยของผู้ฝึกกีฬา สหพันธ์นักกีฬาจะต้องได้รับการรับรองจากรัฐ ซึ่งจะอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านกีฬา

นอกจากนี้สหพันธ์นักกีฬายังสามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐ ด้วยการตรวจสอบว่าสัญญาที่ได้จัดทำขึ้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของนักกีฬาและกีฬาประเภทนั้นๆ หรือไม่

---

[33] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26*, น.87.

[34] ปรีชา สร้อยสงวน, “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมกีฬาในประเทศไทย”, (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2559), น. 64-65.

[35] Code du Sport, Article L 222-2.

Ref. code: 25605801032136PCI

ในการนี้สัญญาต่างๆ ที่จัดทำขึ้นจะต้องมีการแจ้งมาที่สหพันธ์นักกีฬา และสหพันธ์นักกีฬาจะต้องออกกคำสั่งห้ามในกรณีที่ไม่แจ้งว่ามีการทำสัญญาดังกล่าว

สหพันธ์นักกีฬาของประเทศฝรั่งเศส สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) สหพันธ์นักกีฬาทั่วไป

สหพันธ์นักกีฬาทั่วไป เป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยอยู่ในรูปของสมาคม โดยการรวมตัวของสมาคมกีฬา บริษัทกีฬา บุคคลธรรมดา หรือองค์กรอื่นๆ ที่มีเป้าหมายในการประกอบกิจกรรมกีฬา มีหน้าที่จัดการประกอบกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬาอย่างเป็นอิสระ และคณะผู้บริหารต้องมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิก (ยกเว้นสหพันธ์นักกีฬาโรงเรียนและมหาวิทยาลัย)[36]

(2) สหพันธ์นักกีฬาที่ได้รับการรับรองจากรัฐ

การที่จะได้เป็นสหพันธ์นักกีฬาที่ได้รับการรับรองจากรัฐได้นั้น สหพันธ์นักกีฬาจะต้องมีสารจัดตั้งซึ่งประกอบไปด้วยบทบัญญัติรับรองการดำเนินการอย่างเป็นประชาธิปไตย มีระบบการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และกำหนดให้บุคคลมีความชอบธรรมที่จะสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบริหารของสมาคมได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งเพศชายหรือหญิง กำหนดกฎทางวินัย (Réglement Disciplinaire) รวมไปถึงกฎทางวินัยที่เกี่ยวกับการต่อต้านการใช้สารต้องห้าม นอกจากนี้สหพันธ์นักกีฬาต้องจัดตั้งขึ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี เว้นแต่จะเป็นสหพันธ์กีฬาที่กลายสภาพมาจากคณะกรรมการพิเศษที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการโอลิมปิกและการกีฬาแห่งชาติประเทศฝรั่งเศสตามมาตรา L 131-19 แห่งประมวลกฎหมายกีฬา หรือกลายสภาพมาจากคณะกรรมการแห่งชาติภายใต้สหพันธ์ที่ได้รับการรับรองแล้ว หรือมาจากการรวมตัวของสหพันธ์นักกีฬาที่รับรองแล้ว[37]

สหพันธ์นักกีฬาที่ได้รับการรับรองจากรัฐ มีอำนาจจัดตั้งลีกอาชีพ (Ligue Professionnelle) ขึ้นได้ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้แทน บริหารจัดการ และประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาอาชีพของสมาคมกีฬาในสังกัดและบริษัทกีฬา ลีกอาชีพมีสถานะเป็นสมาคมและมีสภาพบุคคลทางกฎหมายแยกออกต่างหากจากสหพันธ์ สารจัดตั้งลีกอาชีพต้องสอดคล้องกับสารจัดตั้งสหพันธ์นักกีฬาและต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย นอกจากนี้สหพันธ์นักกีฬาจะต้องจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารทางกฎหมาย และทางการเงินของสมาคมกีฬาและบริษัทกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยลีกอาชีพ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาและก่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา

---

[36] *Ibid.,* Article L 131-1 to 131-3.

[37] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26*, น.109.

Ref. code: 25605801032136PCI

(3) สหพันธ์นักกีฬาตัวแทนของรัฐ

สหพันธ์นักกีฬาตัวแทนของรัฐจะมีเพียงหน่วยงานเดียวสำหรับกีฬาแต่ละชนิด อาจใช้ชื่อว่า “สหพันธ์นักกีฬาแห่งชาติ” หรือ “สหพันธ์นักกีฬาฝรั่งเศส” มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการมอบรางวัลในระดับต่างๆ เช่น ระดับนานาชาติ ระดับภายในประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด เป็นต้น รวมถึงมีอำนาจในการออกกฎระเบียบเกี่ยวกับชนิดกีฬาที่รับผิดชอบเพื่อใช้สำหรับการควบคุมการแข่งขันกีฬาชนิดนั้นๆ หากกีฬาประเภทใดไม่มีสหพันธ์นักกีฬาตัวแทนของรัฐ จะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่แทนไปพรางก่อน ได้แก่ คณะกรรมการพิเศษที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งชาติประเทศฝรั่งเศสภายใต้การอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกระทรวงเยาวชน กีฬาและวิถีชีวิตชุมชน[38]

สหพันธ์นักกีฬาตัวแทนของรัฐต้องเผยแพร่ปฏิทินการแข่งขันที่สหพันธ์นั้นจัดขึ้นหรือที่อนุญาตให้จัดขึ้นก่อนเริ่มต้นฤดูกาลการแข่งขัน และจัดให้มีการตรวจสุขภาพของนักกีฬาที่จะลงทำการแข่งขัน หากมีลีกอาชีพที่จัดตั้งขึ้นต้องจัดทำระเบียบซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของลีกอาชีพ ตลอดจนวิธีการแต่งตั้งสมาชิกซึ่งต้องมีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ซึ่งระเบียบดังกล่าวจะต้องทำเป็นบัญชีท้ายตราสารจัดตั้งสหพันธ์ฯ

สหพันธ์นักกีฬาสามารถมีแหล่งรายได้จากการถ่ายทอดหรือรายได้จากลิขสิทธิ์ในการแข่งขันกีฬาผ่านการประมูลตามกระบวนการและวิธีตามที่กฎหมายกำหนด[39] และหากเป็นกรณีที่เป็นรายการการแข่งขันที่มีความสำคัญมาก สหพันธ์นักกีฬาอาจเลือกช่องทางการถ่ายทอดสดที่ผู้เข้าชมสามารถเข้าถึงได้มากที่สุด

3.2.1.4 ศูนย์การสอนกีฬา (Centre des formations sportives)

ศูนย์การสอนที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาหรือบริษัทกีฬา จะต้องได้รับการรับรองจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกระทรวงเยาวชน กีฬาและวิถีชีวิตชุมชน โดยการเสนอของสมาพันธ์ตัวแทน และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกีฬาระดับสูงแห่งชาติ

3.2.1.5 คณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งประเทศฝรั่งเศส (comité National Olympique et Sportif Français)

คณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งชาติประทศฝรั่งเศส เป็นตัวแทนของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลในเขตประเทศฝรั่งเศส มีหน้าที่เป็นศูนย์รวมของสหพันธ์นักกีฬาต่างๆ ของประเทศฝรั่งเศส และเป็นศูนย์รวมทางอ้อมของสโมสรกีฬาต่างๆ ที่รวมกันขึ้นเป็นสหพันธ์และเป็นตัวแทนของกิจกรรมการกีฬาทั้งปวงในประเทศฝรั่งเศส รวมถึงเป็นผู้ออกประมวลจริยธรรม

---

[38] *เพิ่งอ้าง*, น.88.

[39] Code du Sport, Article L 333-1.

Ref. code: 25605801032136PCI

ด้านกีฬาและเฝ้าระวังให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมดังกล่าว[40] ตลอดจนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งระหว่างสมาคมกีฬา บริษัทกีฬา ผู้แทนนักกีฬา สหพันธ์นักกีฬาที่ได้รับรองต่างๆ ยกเว้นการไกล่เกลี่ยในประเด็นการใช้สารกระตุ้นหรือสารต้องห้าม

3.2.2 การกำกับดูแลกีฬาอาชีพ

3.2.2.1 การกำกับดูแลโดยสหพันธ์นักกีฬา

สหพันธ์นักกีฬาต่างๆ มีอำนาจลงโทษทางวินัยได้ โดยการลงโทษดังกล่าวมีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครองเนื่องจากสหพันธ์นักกีฬาเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐ (Fédération Délégataires) จึงมีอำนาจออกกฎและคำสั่งทางปกครอง (Actes Administratifs) ซึ่งกฎและคำสั่งทางปกครองดังกล่าวอาจถูกเพิกถอนได้โดยศาลปกครอง แต่ผู้เสียหายต้องร้องเรียนต่อคณะกรรมการภายในสหพันธ์นักกีฬาเสียก่อน

การลงโทษทางวินัยของสหพันธ์นักกีฬาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ กรณีการทำผิดกฎเทคนิคหรือการทำผิดตามกติกาการแข่งขัน ที่กำหนดขึ้นโดยสหพันธ์เพื่อให้การแข่งขันสามารถดำเนินไปได้โดยปกติ และกรณีการทำผิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎอื่นๆ ของสหพันธ์นักกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของสโมสรกีฬา การทำงานของนักกีฬา ครูฝึก กรรมการหรือกรณีการผิดต่อจริยธรรมการกีฬา[41] นอกจากนี้สหพันธ์นักกีฬายังมีหน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายกีฬาที่ได้กำหนดไว้ว่า กรรมการและกรรมการตัดสินต้องเป็นอิสระและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง โดยต้องเคารพกฎที่กำหนดขึ้นโดยสหพันธ์นักกีฬา อย่างไรก็ตาม สหพันธ์นักกีฬาไม่มีอำนาจบังคับบัญชาต่อกรรมการและกรรมการตัดสินในลักษณะเดียวกับอำนาจบังคับบัญชาตามประมวลกฎหมายแรงงาน เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการและกรรมการตัดสินถือเป็นบริการสาธารณะ หากผู้ใดทำร้ายกรรมการหรือกรรมการตัดสินในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ เช่น ในระหว่างการแข่งขันกีฬา จะต้องระวางโทษทางอาญาที่สูงกว่ากรณีทำร้ายบุคคลทั่วไป[42]

3.2.2.2 การกำกับดูแลบริษัทกีฬา (Societe Sportive)

ตามที่ประมวลกฎหมายกีฬา ได้กำหนดว่าเมื่อสมาคมกีฬาใด มีรายได้จากกิจกรรมกีฬามากกว่าจำนวน 1.2 ล้านยูโร[43] หรือเมื่อมีค่าใช้จ่ายในการจ้างนักกีฬาสูงกว่า 0.8

---

[40] *Ibid*., Article L 141-3.

[41] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26,* น.99-100.

[42] Code du Sport, Article L 223-3.

[43] *Ibid*., Article R 122-1.

Ref. code: 25605801032136PCI

ล้านยูโร[44] สมาคมกีฬานั้นจะมีสภาพเป็นบริษัทและการจัดตั้งจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายพาณิชย์ ตั้งแต่วันที่ได้รับรายได้นั้นหรือตั้งแต่วันที่ค่าใช้จ่ายในการจ้างนักกีฬานั้นเกิดจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งหากสมาคมกีฬาซึ่งมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวไม่จัดตั้งเป็นบริษัทภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น สมาคมกีฬาดังกล่าวจะไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันใดๆ ที่จัดขึ้นโดยสหพันธ์นักกีฬาที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้

บริษัทกีฬาอาจจะเป็นบริษัทที่มีหุ้นส่วนเพียงคนเดียวหรือเป็นบริษัทที่มีหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิด (Société à Responsabilité Limitée) หรืออาจเป็นบริษัทมหาชนจำกัดที่มีเป้าหมายทางการกีฬา (Société Anonyme à Objet Sportifif) หรืออาจเป็นบริษัทมหาชนกีฬาอาชีพก็ได้[45] นอกจากนี้ถ้าจัดตั้งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างรัฐกับเอกชนก่อนวันที่ 29 ธันวาคม ค.ศ. 1999 ก็สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ โดยทุนของบริษัทจะแบ่งเป็นหุ้นตามมูลค่าจริงหรือจะเพิ่มทุนโดยขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ก็ได้ ผู้บริหารที่ได้รับเลือกตั้งในการบริหารบริษัทจะไม่ได้รับค่าตอบแทนใดๆ แต่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายตามจริงได้ กรณีที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด สมาคมกีฬาเดิมต้องถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งในสามของทั้งหมด และต้องมีสิทธิลงเสียงหนึ่งในสามของสภา ผลกำไรของบริษัทจะถูกจัดเก็บเป็นเงินสำรอง ห้ามปันผลให้แก่สมาชิกเว้นแต่กรณีที่บริษัทเข้าตลาดหลักทรัพย์จะสามารถปันผลกำไรให้แก่สมาชิกได้

ในการจัดตั้งบริษัทกีฬาหรือสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาต้องจัดทำความตกลง (Convention) กับบริษัทกีฬาที่ตนจัดตั้งขึ้น และความตกลงนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่สมาคมกีฬานั้นตั้งอยู่[46] รายละเอียดของความตกลงจะต้องระบุข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมในความรับผิดชอบทั้งในส่วนที่เป็นกีฬาอาชีพและในส่วนที่เป็นกีฬาสมัครเล่นซึ่งสมาคมกีฬาและบริษัทกีฬารับผิดชอบร่วมกัน การจัดแบ่งความรับผิดชอบระหว่างสมาคมกับบริษัท เงื่อนไขการใช้สนามกีฬาและสถานที่โดยสมาคมและโดยบริษัท ความสัมพันธ์กับเจ้าของสถานที่และอุปกรณ์ เงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดแบ่งรายได้จากการใช้สัญลักษณ์ของสมาคม ระยะเวลาใช้บังคับของความตกลง ซึ่งต้องสิ้นสุดเมื่อปิดฤดูกาลการแข่งขันกีฬา และต้องไม่เกิน 5 ปี การส่งนักกีฬาอาชีพเข้าร่วมการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยลีกอาชีพเป็นหน้าที่ของบริษัทกีฬา ตลอดระยะเวลาการใช้ข้อบังคับความตกลงตั้งแต่สหพันธ์นักกีฬาอนุญาตให้บริษัทใช้หมายเลขสมาชิกของสมาคมกีฬาได้ ตำแหน่งของผู้บริหารของสมาคมกีฬากับตำแหน่งผู้บริหารของบริษัทต้องมิใช่บุคคลเดียวกัน ผู้บริหารของสมาคม

---

[44] *Ibid*., Article R 121-1.

[45] *Ibid.,* Article L 122-2.

[46] Code du Sport, Article R 122-8.

Ref. code: 25605801032136PCI

กีฬาไม่สามารถได้รับค่าตอบแทนไม่ว่าจะในรูปแบบใดจากบริษัทกีฬา และผู้บริหารของบริษัทกีฬาไม่สามารถรับค่าตอบแทนในรูปแบบใดจากผู้บริหารของสมาคมกีฬาได้เช่นกัน[47]

หากสมาคมกีฬาใดหรือบริษัทกีฬาใดทำความตกลงเพื่อส่งมอบชื่อ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ของตนหรือเพื่ออนุญาตให้นิติบุคคลเอกชนอื่นใช้ชื่อเครื่องหมายจะต้องแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบก่อน ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมีคำสั่งห้ามการส่งมอบดังกล่าวภายในสามเดือน โดยต้องขอความเห็นจากสหพันธ์นักกีฬาต้นสังกัดของสมาคมกีฬาหรือบริษัทกีฬานั้นก่อน

3.2.2.3 การกำกับดูแลนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพอื่นๆ

(1) นักกีฬาอาชีพ

นักกีฬาอาชีพ หมายถึงนักกีฬาที่แข่งขันเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง อาจเล่นเดี่ยวหรือเล่นเป็นทีมก็ได้ นักกีฬาที่จะอยู่ในเส้นทางกีฬาอาชีพนี้ได้เพียงระยะสั้นๆไม่เกิน 10 ปี[48] นักกีฬาอาชีพจะเริ่มฝึกหัดตั้งแต่อายุ 5-10 ขวบ โดยจะได้รับการกวดขันอย่างเข้มข้นทั้งในเรื่องการฝึกซ้อมกีฬา โภชนาการ และสุขอนามัย

ประมวลกฎหมายกีฬา ได้กำหนดให้ในแต่ละชนิดมีการจัดทำข้อตกลงร่วม (Conventions Collectives) ระหว่างองค์กรกีฬาอาชีพ นายจ้างกับสหภาพแรงงาน[49] โดยข้อตกลงจะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับสัดส่วนของค่าตอบแทนนักกีฬาต้องไม่สูงกว่าร้อยละ 30 ของรายได้ทั้งหมดที่เข้าสู่บริษัทกีฬา หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนของนักกีฬาจะต้องคำนึงถึงรายได้จากภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ของทีม การโฆษณา สปอนเซอร์ และการค้าขาย ตลอดจนรายได้จากการถ่ายทอดการแข่งขันทางวิทยุและโทรทัศน์ เพดานของค่าตอบแทนต้องไม่ต่ำกว่าที่รัฐกฤษฎีกากำหนดไว้ กีฬาชนิดใดไม่มีการจัดทำข้อตกลงร่วมให้ใช้สัดส่วนค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในรัฐกฤษฎีกา[50]

ในปัจจุบัน ได้มีการจัดทำข้อตกลงร่วมแห่งชาติด้านกีฬา (Convention Collective Nationale du Sport หรือ CCNS) มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม ค.ศ. 2005 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 2006 โดยข้อตกลงดังกล่าวมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการปรับกฎหมายแรงงานให้เข้ากับลักษณะของการจ้างงานประเภทอาชีพกีฬาอาชีพ และใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรระหว่างนายจ้างและลูกจ้างของบริษัทที่ประกอบกิจการ

---

[47] *Ibid.,* Article R 122-8.

[48] Cidj, “Cidj”, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2561, จาก http://www.cidj.com/metier.aspx?do cid=797 &cati d=1.

[49] Code du Sport, Article L 222-2.

[50] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26*, น.92.

Ref. code: 25605801032136PCI

ด้านการบริหารจัดการกิจกรรมการกีฬา ด้านการฝึกสอนกีฬา ด้านอุปกรณ์กีฬา และด้านการจัดการแข่งขันกีฬา (ซึ่งรวมถึงการดูแลรักษาความปลอดภัยระหว่างการจัดการแข่งขัน) ยกเว้นกรณีที่อยู่ภายใต้บังคับของข้อตกลงร่วมแห่งชาติด้านกีฬาขี่ม้า

ข้อตกลงร่วมแห่งชาติด้านกีฬา (CCNS) กำหนดมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวกับการจ้างกีฬาอาชีพและการฝึกสอนกีฬาโดยสโมสรต่างๆ เช่น กำหนดให้ครูฝึกสอนกีฬาต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด[51] กำหนดให้นักกีฬามีเวลาพัก และกำหนดเพดานเวลาทำงานเพื่อคุ้มครองสิทธิของนักกีฬาในการดูแลสุขภาพและเพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา[52] กำหนดให้วางแผนการฝึกสอนและฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละคนเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างเหมาะสม[53] และกำหนดให้นักกีฬาได้รับเงินเดือนกรณีการพักอันเนื่องจากอุบัติเหตุจากการแข่งขันและการฝึกซ้อม[54] นอกจากนี้ข้อตกลงร่วมแห่งชาติด้านกีฬายังกำหนดเงื่อนไขการจ้างด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่นักกีฬาลูกจ้างเพื่อปรับให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของธุรกิจด้านกีฬาอาชีพที่นายจ้างต้องรับความเสี่ยง เช่น การกำหนดให้สัญญาจ้างด้านกีฬาเป็นสัญญาจ้างชั่วคราว เนื่องจากการจ้างงานมีลักษณะเป็นอาชีพระยะสั้นและมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับระยะเวลาการเล่นกีฬา ดังนั้นสัญญานักกีฬาจึงมักจะมีสัญญาเป็นฤดูกาลๆ ไป[55]

(2) ตัวแทนนักกีฬา

ตัวแทนนักกีฬา ได้แก่ ผู้ที่มีอาชีพประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพแข่งกีฬาหรือฝึกสอนกีฬา หรือผู้ที่ต้องการทำสัญญาเพื่อแข่งกีฬาหรือฝึกสอนกีฬาโดยได้รับค่าตอบแทน ตัวแทนนักกีฬาจะต้องมีใบอนุญาตตัวแทนนักกีฬา (Licence d'agent sportif) ซึ่งออกโดยคณะกรรมการสหพันธ์ตัวแทนนักกีฬา (La commission des agents sportif de la fédération délégataire) คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้กำกับดูแลกิจกรรมของตัวแทนนักกีฬาและเผยแพร่รายชื่อตัวแทนนักกีฬา โดยคณะกรรมการฯ จะออกใบอนุญาตให้แก่ตัวแทนนักกีฬาซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา[56] สามารถต่ออายุได้โดยอัตโนมัติปีละ 1 ครั้ง และจะต้องยื่นคำร้องใหม่เมื่อครบ 3 ปี ส่วนกฎเกณฑ์การอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยใบอนุญาตที่ออกให้โดยคณะกรรมการฯ จะทำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็นตัวแทนกีฬาประเภท

---

[51] Convention Collective Nationale du Sport, Article 12.3.1.2.

[52] Convention Collective Nationale du Sport, Article 12.7.1.

[53] Convention Collective Nationale du Sport, Article 12.8.

[54] *Ibid.,* Article 12.10.

[55] *Ibid.,* Article 12.3.3.

[56] Code du Sport, Article R222-10.

Ref. code: 25605801032136PCI

ดังกล่าวได้ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตัวแทนนักกีฬาอาจถือใบอนุญาตตัวแทนหลายประเภทได้ โดยการที่จะได้รับใบอนุญาตตัวแทนนักกีฬานั้นจะต้องมีการทดสอบว่าตัวแทนผู้นั้นมีความรู้ความสามารถในกิจการกีฬา โดยเฉพาะกฎหมาย ประกันสังคม กฎหมายภาษี และการทำสัญญามากน้อยเพียงใด[57]

(3) บุคลากรทางกีฬาที่สามารถสอนหรือนำฝึกกิจกรรมกีฬา

บุคลากรทางกีฬาที่สามารถสอนหรือนำฝึกกิจกรรมกีฬาได้ตามกฎหมายต้องมีคุณสมบัติโดยมีประกาศนียบัตร หรือได้รับปริญญาบัตรตามหลักสูตรที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในประมวลกฎหมายกีฬาได้กำหนดว่า บุคคลผู้ที่สามารถสอน (Enseigner) จัด (Animer) หรือควบคุม (Encadrer) การประกอบกิจกรรมพละหรือกิจกรรมกีฬา (Activité Physique ou Sportive) หรือฝึกสอน (Entrainer) ของผู้เล่นกิจกรรมกีฬาโดยได้รับค่าตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นงานหลักหรืองานรอง และไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาประจำฤดูกาลหรือเพียงบางช่วงของฤดูกาล ต้องเป็นผู้ถือใบปริญญา (DiplôMe) วุฒิอาชีพ (Titre à Finalité Professionnelle) หรือประกาศนียบัตรรับรองความสามารถ (Certificat de Qualfication) ที่ (1) รับรองความสามารถของบุคคลนั้นในด้านความปลอดภัยของผู้ประกอบกิจกรรมพละศึกษาหรือกิจกรรมกีฬา ตลอดจนความปลอดภัยของบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและ (2) ปรากฏในรายการรับรองอาชีพแห่งชาติ (Réportoire National des Certifications Professionnells หรือ RNCP) ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 2 มาตรา L 335-6 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา[58]

อย่างไรก็ตาม ประมวลกฎหมายกีฬาได้กำหนดข้อยกเว้นกรณีบุคคลผู้อยู่ในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรเพื่อรับปริญญา วุฒิอาชีพ หรือประกาศนียบัตรดังกล่าว สามารถประกอบอาชีพได้ ภายใต้กฎระเบียบภายในของหลักสูตรนั้น นอกจากนี้บุคคลผู้มีปริญญาต่างชาติอาจขอเทียบวุฒิได้ และบุคคลผู้มีคุณสมบัติครบตามกฎหมายเดิมก่อนที่ประมวลกฎหมายกีฬาประกาศบังคับใช้ก็สามารถคงสถานะเดิมต่อไปได้

3.2.2.4 การกำกับดูแลด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ

ประมวลกฎหมายกีฬา กำหนดให้คณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งประเทศฝรั่งเศส (CNOSF) เป็นผู้ยกกฎบัตรจริยธรรมกีฬาแห่งประเทศฝรั่งเศส โดยมี

---

[57] สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 27*, น.4.

[58] Code du Sport, Article L 212-1.

Ref. code: 25605801032136PCI

คณะกรรมการกีฬาระดับสูงแห่งประเทศฝรั่งเศสให้ความเห็นและให้คณะกรรมการโอลิมปิกฯ เฝ้าระวังให้มีการปฏิบัติตามกฎบัตรจริยธรรมดังกล่าว[59]

กฎบัตรจริยธรรม จิตวิญญาณนักกีฬา และคุณค่าของกีฬา ประกอบด้วยหลักการ 3 ประการ ได้แก่

(1) หลักการมีจิตวิญญาณนักกีฬาทั้งในการเล่นกีฬาและในการดำรงชีวิต

หลักการมีจิตวิญญาณนักกีฬาทั้งในการเล่นกีฬาและในการดำรงชีวิต คือ หลักการที่กำหนดให้ผู้เล่นกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต้องมีการเคารพกฎกติกาการแข่งขัน เคารพตนเอง ผู้อื่น สถาบันการกีฬา และสาธารณชน ซื่อสัตย์ สุจริต ซื่อตรง ตลอดจนเห็นใจผู้อื่น และมีความสามัคคี

(2) หลักคุณค่าพื้นฐานของกีฬา

ได้แก่ การเปิดกว้างให้ทุคนเข้าถึงได้ ไม่ว่าจะเป็นกีฬาชนิดใดหรือประเภทใด การสนับสนุนให้แต่ละคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน การสนับสนุนให้นักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามีสายสัมพันธ์อันดีต่อกัน และละเว้นการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ

(3) หลักการส่งเสริมจิตวิญญาฯของนักกีฬา

หลักการนี้เห็นว่าควรจะต้องมีการส่งเสริมจิตวิญญาณและหลักการพื้นฐานทางกีฬาให้แก่นักกีฬา และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬา รวมถึงการปกป้องและรักษาจิตวิญญาณและหลักการพื้นฐานทางกีฬาให้คงอยู่กับการกีฬาตลอดไป

ในส่วนหมวดจรรยาบรรณ หน้าที่ของบุคลากรทางกีฬา ในส่วนของนักกีฬา กรรมการ ครูฝึก ผู้บริหาร ประกอบด้วย 5 หลักการ ได้แก่ หลักการเล่นอย่างถูกกติกา หลักการเคารพบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมทีม คู่ต่อสู้ กรรมการ ครูฝึก ผู้บริหาร และผู้จัดการแข่งขัน หลักการเคารพตนเอง หลักการเคารพการตัดสินของกรรมการ หลักการละเว้นจากความรุนแรงทุกประเภทและการโกง

ส่วนจรรยาบรรณ หน้าที่ของสโมสร คณะกรรมการระดับจังหวัด ระดับภาคสหพันธ์ และลีกอาชีพ ได้แก่ สถาบันกีฬาต้องรับรองการเข้าถึงกิจกรรมกีฬาต่างๆ โดยอิสระและอย่างเท่าเทียม สถาบันกีฬาต่างๆ ต้องเฝ้าระวังว่ามีการเคารพคุณค่าพื้นฐานด้านการกีฬา ต้องสนับสนุนความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง ผู้จัดการแข่งขันต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยสหพันธ์และลีกอาชีพต้องเป็นอิสระ ด้านผู้จัดการแข่งขันต้องสนับสนุนให้การแข่งขัน

---

[59] Code du Sport Le Comite National Olympique et Sportiffrancaisveille au. Respect de la Deontologie du Sport Etablie par Luispresavis de la Commission National du Sport de Haut Niveau, Seloni' article L 141-3.

Ref. code: 25605801032136PCI

ดำเนินไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรม มีความสามัคคีและเป็นประชาธิปไตย ตรวจสอบสถานะการเงินของสโมสรต่างๆ ว่าสะอาด สม่ำเสมอ ไม่รับเงินสนับสนุนที่มีที่มาอย่างไม่ชัดเจน ปฏิเสธการโกงผลการแข่งขันทุกกรณี และส่งเสริมการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.2.2.5 การกำกับดูแลด้านความปลอดภัย

ประมวลกฎหมายกีฬากำหนดให้การจัดการแข่งขันกีฬาทุกประเภทต้องได้รับอนุญาตจากสหพันธ์กีฬาผู้แทนของรัฐ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับ 15,000 ยูโร[60] กรณีเป็นการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นบนถนนสาธารณะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานในผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน หรือบางกรณีกำหนดให้มีระบบจดแจ้งด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัยสาธารณะ รวมไปถึงการปฏิบัติตามกฎของฝ่ายปกครองและกฎที่กำหนดขึ้นโดยสหพันธ์กีฬาประเภทต่างๆ ด้านความปลอดภัยของกีฬาแต่ละชนิด ได้แก่ กีฬาแข่งรถ กีฬาแข่งรถจักรยานยนต์ และกีฬาจักรยาน

ผู้จัดการแข่งขันกีฬาต้องทำประกันความรับผิดทางแพ่งของผู้จัดการแข่งขันและของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันก่อนทำการแข่งขัน ตามมาตรา L 331-9 นอกจากนี้ผู้จัดการแข่งขันกีฬาต้องเป็นผู้รับผิดชอบความปลอดภัยในระหว่างการแข่งขัน ในกรณีที่มีผู้เข้าชมมากกว่า 300 คน และต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่สอดส่องดูแลทางเข้าและทางออกที่มีคุณสมบัติตามที่ประมวลกฎหมายกีฬากำหนด

มาตรฐานความปลอดภัยส่วนมากจะกำหนดให้เป็นมาตรการทางอาญา เช่น กรณีที่มีกล้องวงจรปิดต้องรับรองว่ากล้องวงจรปิดทำงานได้ดี หากมีข้อผิดพลาดต้องรับโทษปรับจำนวน 15,000 ยูโร การนำเข้าไปซึ่งเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษปรับ 7,500 ยูโร และบุคคลผู้อยู่สภาพมึนเมาทำร้ายผู้อื่นจนอยู่ในสภาพที่ทำงานไม่ได้เป็นเวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 8 วัน ต้องระวางโทษปรับ 15,000 ยูโร และจำคุก 1 ปี การกระตุ้นให้ผู้อื่นมีความรู้สึกเกลียดชังหรือต้องการใช้ความรุนแรงกับกรรมการ กรรมการตัดสินหรือผู้เล่นผู้หนึ่งผู้ใด การแสดงเครื่องหมายหรือป้ายที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เป็นการเลือกปฏิบัติในระหว่างการถ่ายทอดการแข่งขัน ต้องระวางโทษปรับ 15,000 ยูโร และจำคุก 1 ปี[61]

---

[60] Code du Sport, Article L 331-5.

[61] Code du Sport, Article L 332-1 a L 332-21.

Ref. code: 25605801032136PCI

3.2.3 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬา

ภายใต้กฎหมายฝรั่งเศส ศาลยุติธรรมมีเขตอำนาจศาลเหนือคดีที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททางด้านกฎหมายเอกชนทั้งหมด ส่วนศาลปกครองจะมีเขตอำนาจศาลเหนือคดีที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะหรือหน่วยงานทางปกครองหรือสัญญาทางปกครอง ซึ่งกรณีการตัดสินลงโทษของสหพันธ์กีฬาถือเป็นการกระทำทางปกครอง

กระบวนการยุติธรรมทางด้านกีฬาในประเทศฝรั่งเศสปรากฏในรูปแบบของข้อพิพาททางปกครองและข้อพิพาททางแพ่ง ซึ่งการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาสามารถกระทำได้หลายช่องทาง เช่น อนุญาโตตุลาการภายในประเทศ อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ และกระบวนการพิจารณาความผิดทางวินัยแห่งสหพันธ์กีฬานานาชาติ[62]

ทั้งนี้โดยส่วนมาก หากมีข้อพิพาทระหว่างสมาคม บริษัทกีฬา หรือนักกีฬา หน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งคือ คณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งประเทศฝรั่งเศส แต่หากเป็นกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายภายในฝรั่งเศส สหพันธ์กีฬาตัวแทนของรัฐมีอำนาจลงโทษทางวินัยแก่สมาคมหรือบริษัทกีฬาได้เอง โดยถือเป็นคำสั่งทางปกครอง และหากผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยก็สามารถรองเรียนต่อคณะกรรมการภายในสหพันธ์กีฬาตัวแทนของรัฐ และนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองต่อไปได้

ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่ไม่มีศาลกีฬาโดยเฉพาะ เมื่อเกิดกรณีพิพาทที่เกี่ยวกับกีฬาและไม่สามารถยุติได้โดยการไกล่เกลี่ย จะต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลเช่นคดีทั่วไปซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อพิพาทว่าอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง[63]

นอกจากช่องทางการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางศาลแล้ว ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของประเทศฝรั่งเศสได้ให้อำนาจแก่อนุญาโตตุลาการภายในประเทศในการพิจารณาข้อพิพาทที่เกี่ยวกับสิทธิเกี่ยวกับผู้สนับสนุนหรือผู้ดำเนินการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬา รวมถึงให้อำนาจแก่อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในการพิจารณาข้อพิพาทที่เกี่ยวกับสภาวะทางการค้าระหว่างประเทศที่อยู่ในภาวะน่าเป็นห่วง และอาจส่งข้อพิพาททางด้านกีฬาไปยังอนุญาโตตุลาการด้านกีฬาพิจารณาได้[64]

---

[62] Jean-Yves Foucard, Sports Law in France, (Alphen aan den Rijn : Kluwer Law International, 2012), p.30.

[63] Andre- Noel Chaker, Study of National Sports Legislation in Europe, (Bruxxelles : Council of Europe Publishing, 1999).

[64] Jean-Yves Foucard, *supra note 62*, p.34.

Ref. code: 25605801032136PCI

3.3 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในประเทศอังกฤษ

เนื่องจากในประเทศอังกฤษมีแนวความคิดว่า “การแข่งขันเป็นการกำกับที่ดีที่สุด”[65] ทำให้ประเทศอังกฤษไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลหรือการส่งเสริมกีฬาอาชีพ และมีองค์กรที่มีหน้าที่กำกับดูแลด้านกีฬาอย่างกว้างๆ ส่วนภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาอย่างเป็นทางการมีค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ แม้แต่ในกรณีที่รัฐมีหน้าที่สนับสนุนหรือจัดการแข่งขันกีฬาให้มีประสิทธิภาพ ภาครัฐยังคงดำเนินการในเชิงรับ

บทบาทของภาครัฐที่มีต่อการกีฬาในประเทศอังกฤษตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันนั้นเป็นไปในลักษณะของการวางนโยบายทางด้านกีฬา จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนแก่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้นำงบประมาณไปใช้สำหรับจัดทำบริการสาธารณะทางด้านกีฬา[66] ในยุคเริ่มแรกที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการทางด้านกีฬา การดำเนินการของรัฐต่อกีฬามีลักษณะเป็นไปในรูปแบบจำกัด โดยมีลักษณะของการสนับสนุนกีฬาบางชนิด และควบคุมมิให้มีการเล่นกีฬาบางชนิดที่มิใช่ประเภทกีฬาที่รัฐไม่ได้สนับสนุนไปพร้อมกัน เห็นได้จากในช่วงปี ค.ศ. 1541 มีการกำหนดกฎหมายห้ามเล่นกีฬาชนิดต่างๆ รวมถึงมีกฎหมายห้ามคนยากจนเล่นกีฬาแม้ว่าจะเล่นกีฬาในที่ดินตนเองก็ตาม อย่างไรก็ตาม ได้มีกฎหมายที่บังคับให้ประชากรเพศชายทุกคนที่มีสุขภาพแข็งแรงและมีอายุต่ำกว่า 60 ปี จะต้องฝึกฝนการยิงธนู จนกระทั่งเริ่มเกิดแนวคิดในการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุทยานแห่งชาติและการเข้าถึงพื้นที่ในชนบท ส่งผลให้คนยากจนที่เคยถูกจำกัดสิทธิการเล่นกีฬาได้ถูกยอมรับมากขึ้น โดยยอมรับให้คนยากจนมีสิทธิเข้าถึงพื้นที่ชนบทเพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกาย อันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจจากระบบเจ้าของที่ดินมาเป็นระบบอุตสาหกรรม ที่เห็นว่าสุขภาพร่างการของชนชั้นแรงงานมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังก่อให้เกิดการที่รัฐออกกฎหมายอื่นๆ ที่มีผลต่อการสร้างสาธารณูปโภคทางด้านกีฬา เช่น The Bath and Wash House Act 1846 และ the Public Health Act 1875 โดยเป็นกฎหมายที่กำหนดให้ในท้องถิ่นต้องมีการก่อตั้งโรงอาบน้ำสาธารณะที่ถูกสุขอนามัย ซึ่งในการสร้างโรงอาบน้ำดังกล่าว หน่วยงานส่วนท้องถิ่นนิยมจะสร้างสระว่ายน้ำเพิ่มไปด้วย ทำให้กีฬาว่ายน้ำได้กลายมาเป็นกีฬาหลักที่ประชาชนนิยมเล่นเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ[67]

---

[65] สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 27*, น.13.

[66] ปรีชา สร้อยสงวน, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 34*, น.79.

[67] Barrie Houlihan, The Government and Politics of Sport, (London : Routledge, 1991), pp.21-24.

Ref. code: 25605801032136PCI

จุดเปลี่ยนทางนโยบายของภาครัฐที่มีต่อกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในประเทศอังกฤษเกิดขึ้นเมื่อคณะกรรมการกลางว่าด้วยพละศึกษาและนันทนาการ (The Central Council of Physical Recreation หรือ C.C.P.R) ได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อทำการศึกษาบทบาทของกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ และเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมกีฬาต่างๆ ในฐานะส่วนหนึ่งของสวัสดิการสังคม (Welfare of the Community) โดยผลของการศึกษาดังกล่าวได้เสนอว่าควรมีการพัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการเพื่อเป้าหมายในการควบคุมทางสังคม ตลอดจนพัฒนาสุขภาพมวลรวมของประเทศ ประกอบกับแนวคิดที่จะใช้กีฬาเป็นเครื่องมือทางการทูต โดยเล็งเห็นว่าหากรัฐบาลเข้ามาดูแลการกีฬาจะช่วยส่งเสริมคุณภาพของนักกีฬาที่ออกไปแข่งขันในระดับนานาชาติในนามของประเทศอังกฤษได้ทำให้เสริมภาพลักษณ์ที่ดีทางการทูตให้แก่ประเทศได้อีกทาง นอกจากนี้ยังเป็นผลโดยตรงมาจากความต้องการของประชาชนที่เรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามามีส่วนในการเปิดโอกาสในการเล่นกีฬาและกิจกรรมนันทนาการอื่นๆ ทั้งนี้ ผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการจัดตั้ง สภาที่ปรึกษาทางการกีฬา (Advisory Sports Council) ใน ค.ศ. 1965 เพื่อวางแผนและทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในการจัดหาสาธารณูปโภคทางการกีฬา และส่งเสริมให้เกิดการเล่นกีฬาในประชาชนทุกกลุ่ม[68]

3.3.1 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ

3.3.1.1 กระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และกีฬา

กระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และกีฬา (Department for Culture, Media and Sport) เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในวงการกีฬาในประเทศอังกฤษหลายๆ ด้าน ได้แก่การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการกีฬา การให้ความร่วมมือและให้คำแนะนำรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาประเภทต่างๆ และให้การสนับสนุนองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ[69]

3.3.1.2 องค์กรกำกับดูแลแห่งชาติ

องค์กรกำกับดูแลแห่งชาติ (National Governing Body หรือ NGB) เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบของบริษัท และต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยบริษัทของ

---

[68] Barrie Houlihan, The Government and Politics of Sport (London : Routledge, 1991), pp.25-26.

[69] Department for Digital, Culture, Media & Sport, “What We do”, สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https://www.gov.uk/government /organisations/department-for-digital-culture-media-sport.

Ref. code: 25605801032136PCI

ประเทศอังกฤษ โดยองค์กรดังกล่าวอยู่ภายใต้กระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และกีฬา มีหน้าที่ออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของสมาคม เพื่อควบคุมกีฬาแต่ละประเภท และไม่ว่าจะเป็นกีฬาสมัครเล่นหรือกีฬาอาชีพก็ตาม รวมถึงให้การสนับสนุนกฎและข้อบังคับของการแข่งขัน และมีอำนาจลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎ เช่น ลงโทษปรับหรือห้ามทีมหรือสโมสรกีฬาลงทำการแข่งขันรายการใดๆ

ในประเทศอังกฤษไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายกำหนดให้องค์กรที่เข้ามาทำหน้าที่เกี่ยวกับด้านกีฬาหรือสมาคมกีฬามีสถานะทางกฎหมายในลักษณะใด แตกต่างกับบางประเทศ เช่น ประเทศฝรั่งเศส ที่กำหนดสถานะทางกฎหมายของหน่วยงานที่เข้ามาทำหน้าที่เกี่ยวกับด้านกีฬาไว้ ดังนั้น องค์กรด้านกีฬาในระดับประเทศของประเทศอังกฤษจึงสามารถเลือกรูปแบบหรือสถานะทางกฎหมายในการจัดตั้งองค์กรของตนเองได้[70]

กีฬาทุกประเภทในประเทศอังกฤษจะมีองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติทำหน้าที่กำกับดูแล เช่น

(1) กีฬาฟุตบอล

ได้แก่ สมาคมฟุตบอล (The Football Association) พรีเมียร์ลีก (Premier League) และฟุตบอลลีก (Football League)

(2) กีฬาเทนนิส

ได้แก่ สมาคมเทนนิส (Lawn Tennis Association)

(3) กีฬารักบี้

ได้แก่ สหภาพรักบี้ฟุตบอล (Rugby Football Union) และรักบี้ฟุตบอลลีก (Rugby Football League)

(4) กีฬาคริกเก็ต

ได้แก่ คณะกรรมการคริกเก็ตของประเทศอังกฤษและเวลส์ (England and Wales Crick Board)

(5) กีฬาอเมริกันฟุตบอล

ได้แก่ สมาคมกีฬาอเมริกันฟุตบอลประเทศอังกฤษ (British American Football Association)

(6) กีฬาบาสเก็ตบอล

ได้แก่ บาสเก็ตบอลประเทศอังกฤษ (England Basketball)

---

[70] ปรีชา สร้อยสงวน, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 34*, น.87.

Ref. code: 25605801032136PCI

(7) กีฬามวย

ได้แก่ สมาคมกีฬามวยอาชีพ (The Amateur Boxing Association) และคณะกรรมการควบคุมกีฬามวยประเทศอังกฤษ (British Boxing Board of Control)

3.3.1.3 สภากีฬาแห่งประเทศอังกฤษ

สภากีฬาแห่งประเทศอังกฤษ (The United Kingdom Sports Council หรือ UK Sport) เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งโดย Royal Charter ในปี ค.ศ. 1997 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และกีฬา ทำหน้าที่หลักคือสนับสนุนทางการเงินในกีฬาที่มีศักยภาพสูงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จในการแข่งขันของนักกีฬา โดยสภากีฬาแห่งประเทศอังกฤษจะสนับสนุนงบประมาณทางการเงินเป็นจำนวนเงินประมาณ 100 ล้านปอนด์ต่อปี โดยเงินสนับสนุนดังกล่าวเป็นเงินที่ได้รับจาก National Lottery และกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ลำดับรองลงมา เช่น ควบคุมการทดสอบการใช้สารกระตุ้นของนักกีฬา และดูแลควบคุมพัฒนาการกีฬาในประเทศอังกฤษ

3.3.2 องค์กรกำกับดูแลกีฬาอาชีพ

การกำกับดูแลกีฬาอาชีพของประเทศอังกฤษไม่มีกฎหมายกำกับดูแลโดยตรง เนื่องจากมีองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติ (NGB) ของแต่ละชนิดกีฬาทำหน้าที่ควบคุมดูแลกีฬาประเภทนั้นๆ อยู่แล้ว เช่นเดียวกับกีฬาฟุตบอลที่มีองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติด้านกีฬาฟุตบอลโดยตรงจำนวน 3 องค์กรหลักๆ ได้แก่

3.3.2.1 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ (The Football Association หรือ FA) เป็นองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติด้านกีฬาฟุตบอลที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1863 และเป็นสมาคมกีฬาฟุตบอลที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มีเจ้าชายวิลเลียม คยุกแห่งเคมบริดจ์ เป็นองค์ประธานและอยู่ภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระราชินีนาถอลิซาเบธที่ 2 สมาคมกีฬาฟุตบอลมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลทั้งในระดับสมัครเล่นและระดับอาชีพ ด้วยการออกข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ (Rule and Regulations of the Association) ในรูปแบบหนังสือคู่มือของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ (FA Handbook) โดยในคู่มือดังกล่าวได้มีการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในด้านต่างๆ เช่น ข้อบังคับทางด้านวินัย (Disciplinary Procedures) มาตรฐานของสโมสรฟุตบอล (Standard Club Rules) องค์กรระงับข้อพิพาท (Judicial Panel) หน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลด้านกีฬาฟุตบอล (Football Regulatory Authority) เป็นต้น

ในระดับนานาชาติ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษเป็นสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และในระดับทวีป สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษเป็น

Ref. code: 25605801032136PCI

สมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปยุโรป (UEFA) ทำให้ข้อบังคับของสมาคมกีฬาฯและการดำเนินการต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกับข้อบังคับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปยุโรป เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรรมการ (Referee) ข้อบังคับเกี่ยวกับสารกระตุ้น (Anti-Doping) รวมถึงในข้อกำหนดเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทระหว่างตัวแทนและนักกีฬาฟุตบอล (General Provisions relating to Inquiries, Commissions and Appeal Boards และ Regulations for Football Association Appeals) กำหนดให้นำข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของข้อบังคับสมาคม (Riles of the Association) มาใช้บังคับ[71]

3.3.2.2 บริษัทพรีเมียร์ลีก

บริษัทพรีเมียร์ลีก (Premier League Corporation) เป็นองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติด้านกีฬาฟุตบอลอีกประเภทหนึ่ง โดยพรีเมียร์ลีกเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเอกชน จดทะเบียนก่อตั้งเป็นบริษัทเมื่อปี ค.ศ. 1992 มีสมาชิกที่เป็นสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกจำนวน 20 ทีม เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทสโมสรละเท่าๆกัน[72] จึงเห็นได้ว่าความเป็นหุ้นส่วนของบริษัทพรีเมียร์ลีกจะต้องเป็นสโมสรฟุตบอลที่อยู่ในระดับลีกสูงสุดเท่านั้น หากสโมสรฟุตบอลทีมใดตกชั้นไปเล่นในลีกลำดับรอง ทีมนั้นก็จะสิ้นสุดความเป็นหุ้นส่วนของบริษัทพรีเมียร์ลีกไปโดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกับสโมสรฟุตบอลทีมใดเป็นทีมที่แต่เดิมอยู่ในลีกลำดับรองแล้วสามารถขึ้นชั้นมาเล่นในลีกระดับสูงสุดได้ ทีมนั้นก็จะมีสถานะเป็นหุ้นส่วนชองบริษัทพรีเมียร์ลีกโดยอัตโนมัติเช่นกัน

บริษัทพรีเมียร์ลีก มีหน้าที่จัดการสิทธิถ่ายทอดการแข่งขันทางโทรทัศน์แยกจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ และมีหน้าที่จัดการแข่งขันและควบคุมดูแลการแข่งขันฟุตบอลลีกภายในประเทศระดับสูงสุดทีเรียกชื่อว่า “พรีเมียร์ลีก” มีจำนวนสโมสรฟุตบอลจำนวน 20 ทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งจะทำการแข่งขันในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤษภาคมของทุกปี แต่เดิมก่อนปี ค.ศ. 1992 การแข่งขันฟุตบอลลีกระดับสูงสุดใช่ชื่อว่า “ดิวิชั่น 1” (Division 1) ซึ่งจัดการแข่งขันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1888 อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจากรูเพิร์ธ เมอร์ด๊อก (Rupert Murdoch) นักธุรกิจสื่อสารรายใหญ่ เจ้าของเครือข่ายสถานีโทรทัศน์สกาย (BSkyB) พยายามผลักดันให้สโมสรฟุตบอลที่จะลงแข่งขันในดิวิชั่น 1 ประจำฤดูกาล

---

[71] The Football Association, FA Hand Book Season 2017/2018, (London : The Football Association Wembly stadium), 2017, pp.2-3.

[72] Premier League, “About the Premier League”, สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https://www.premierleague.com/about.

Ref. code: 25605801032136PCI

ค.ศ. 1992 – 1993 ถอนตัวออกมาจัดตั้งเป็นพรีเมียร์ลีก ทำให้ฟุตบอลลีกของประเทศอังกฤษที่มีอายุกว่า 104 ปีต้องสิ้นสุดลง[73]

สโมสรฟุตบอลและบริษัทพรีเมียร์ลีกได้จัดให้มีสัญญาระหว่างสโมสรและลีกที่กำหนดโครงสร้างและการดำเนินการแข่งขัน (The Premier League Book) โดยสโมสรที่อยู่ในพรีเมียร์ลีกสามารถเสนอเพิ่มหรือแก้ไขกฎของพรีเมียร์ลีกในการประชุมผู้ถือหุ้น โดยแต่ละสโมสรจะมี 1 เสียง การเพิ่มหรือแก้ไขกฎและการแก้ไขสัญญาเชิงพาณิชย์ต้องมีเสียงที่สนับสนุนและให้ความเห็นชอบจำนวน 14 สโมสร

3.3.2.3 องค์กรฟุตบอลลีก

องค์กรฟุตบอลลีก (English Football League หรือ EFL) เป็นองค์กรกีฬาอาชีพที่ใหญ่ที่สุดในยุโรปและเป็นต้นแบบของการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกสำหรับประเทศทั่วโลก[74] รวมทั้งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1888 โดยวิลเลียม แม็กเกรเกอร์ (William MckGregor) อดีตประธานสโมสรฟุตบอลทีมเบอร์มิงแฮม ซิตี้ ได้เชิญชวนสโมสรฟุตบอลอาชีพชั้นนำในขณะนั้นจำนวน 12 ทีม เพื่อร่วมกันจัดตั้งฟุตบอลลีกเพื่อทำการแข่งกันระหว่างสโมสรฟุตบอล[75] และประสบความสำเร็จในที่สุด จึงได้เริ่มทำการแข่งขันครั้งแรกในปี ค.ศ. 1888 ในช่วงฤดูกาลแรกๆ มีระดับฟุตบอลลีกเพียงดิวิชั่นเดียว ต่อมาในปี ค.ศ. 1891 จึงได้มีการเพิ่มดิวิชั่นสอง (2nd Division) เพิ่มขึ้น และขยายสมาชิกซึ่งเป็นสโมสรฟุตบอลเป็น 18 ทีม จากนั้นเมื่อการจัดฟุตบอลลีกเริ่มมีมาตรฐานจึงได้มีการกำหนดรูปแบบการตกชั้นและการเลื่อนชั้น ด้วยการระบุในระเบียบว่าสโมสรฟุตบอลที่มีคะแนนต่ำสุดจำนวน 2 ทีมในดิวิชั่นหนึ่งจะต้องตกไปอยู่ในดิวิชั่นสองในฤดูกาลถัดไป ส่วนสโมสรฟุตบอลที่ได้คะแนนสูงสุดจำนวน 2 ทีมในดิวิชั่นสองจะได้เลื่อนชั้นขึ้นมาอยู่ในดิวิชั่นหนึ่งในฤดูกาลถัดไป เมื่อการแข่งขันฟุตบอลลีกเริ่มเป็นที่นิยมและประสบความสำเร็จมากขึ้นทำให้ในเวลาต่อมาได้มีการเพิ่มดิวิชั่นสาม (3rd Division) และดิวิชั่นสี่ (4th Division) การแข่งขันรูปแบบดังกล่าวได้ดำเนินการจัดการแข่งขันมาต่อเนื่อง จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงในช่วงปี ค.ศ. 1992 ที่มีการจัดตั้งบริษัทพรีเมียร์ลีกขึ้น ทำให้การแข่งขันฟุตบอลลีกในระดับสูงสุดจากแต่เดิมที่เคยใช้ชื่อว่าดิวิชั่นหนึ่งจึงต้องหยุดไป และใช้ชื่อใหม่ว่า “พรีเมียร์ลีก” แทน ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

---

[73] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26*, น.127.

[74] The EFL, “About the EFL”,สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https://www.efl.com/-more/all-about-the-efl.

[75] BBC NEWS, “Football League founder William McGregor's grave rededicated”, สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www.bbc.com/news/uk-england-birmingham-16247593.

Ref. code: 25605801032136PCI

ในข้อ 4.2.2.2 ส่วนดิวิชั่นลำดับถัดลงไปก็มีการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของการเปลี่ยนชื่อเช่นกัน เช่น การแข่งขันระดับดิวิชั่นสองเดิมได้เปลี่ยนชื่อเป็นดิวิชั่นหนึ่ง หรือการแข่งขันระดับดิวิชั่นสามเดิมได้เปลี่ยนชื่อเป็นดิวิชั่นสอง

ในปัจจุบันองค์กรฟุตบอลลีกมีจำนวนทีมสมาชิกที่เป็นสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลในระดับดิวิชั่นต่างๆที่องค์กรฟุตบอลลีกจัดการแข่งขันจำนวน 72 ทีม องค์กรฟุตบอลลีกจึงมีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกในระดับรองจากระดับ “พรีเมียร์ลีก” ได้แก่ฟุตบอลลีกรายการ “เดอะแชมเปี้ยนชิพ” ซึ่งเป็นลีกรองจากพรีเมียร์ลีก ฟุตบอลลีกรายการ “ลีกหนึ่ง (League One)” ซึ่งเป็นลีกรองจากเดอะแชมเปี้ยนชิพ ฟุตบอลรายการ “ลีกสอง (League Two)” ซึ่งเป็นลีกรองจากลีกหนึ่ง นอกจากนี้ยังรับผิดชอบในการจัดการแข่งขันฟุตบอลถ้วยรายการต่างๆ เช่น รายการคาราบาวคัพ (Carabao Cup) หรือลีกคัพเดิม เป็นต้น นอกจากนี้องค์กรฟุตบอลลีกยังมีหน้าที่ออกระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อควบคุมการแข่งขันฟุตบอลลีกระดับต่างๆที่อยู่ในอำนาจของตน เช่น การกำหนดรูปแบบการแข่งขัน การกำหนดเกี่ยวกับนักกีฬาฟุตบอล การโอนย้ายผู้เล่น ตัวแทน การห้ามการลงทุนของบุคคลที่สาม การขึ้นทะเบียนและการสิ้นสุดการขึ้นทะเบียนของผู้เล่นที่ไม่มีสัญญา เงื่อนไขของสัญญาค่าจ้างขั้นต่ำ ข้อพิพาทและการอุทธรณ์ การถ่ายทอดการแข่งขันและผู้สนับสนุน การกระทำความผิดและการอนุญาโตตุลาการ เป็นต้น[76]

3.3.3 การกำกับดูแลนักกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ

ในกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศอังกฤษ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ (FA) ได้ออกข้อบังคับเกี่ยวกับนักกีฬาฟุตบอลในประเทศอังกฤษ (FA Football Agents Regulations) โดยเป็นข้อบังคับที่จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ที่กำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศต่างๆ ต้องมีข้อบังคับหรือระเบียบที่เกี่ยวกับการควบคุมการกระทำของนักกีฬารวมถึงตัวแทนของนักกีฬา[77] ข้อบังคับดังกล่าวได้กำหนดความหมายและหน้าที่ ความรับผิดที่เกี่ยวกับนักกีฬา ตัวแทนนักกีฬา รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักกีฬาด้านอื่นๆ ดังนี้

[76] The Football League Rule.

[77] FA Football Agents Regulations. Introduction and Interpretation.

Ref. code: 25605801032136PCI

3.3.3.1 นักกีฬาภายใต้สัญญา

นักกีฬาภายใต้สัญญา (Contract Player) คือนักกีฬาที่มีหน้าที่ลงทำการแข่งขันกีฬาภายใต้ที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างที่ทำไว้กับสโมสร โดยนักกีฬาในที่นี้รวมถึงนักกีฬาฝึกหัดและนักกีฬาทุนด้วย[78]

3.3.3.2 นักกีฬาไม่มีสังกัดชัดเจน

นักกีฬาไม่มีสังกัดชัดเจน (Non-Contracts Player) คือนักกีฬาที่มีหน้าที่ลงทำการแข่งขันกีฬาในนามสโมสรฟุตบอลใดก็ได้ โดยไม่ต้องมีการทำสัญญาจ้างระหว่างสโมสรกับนักกีฬาประเภทดังกล่าว[79] ดังนั้น นักกีฬาประเภทนี้สามารลงเล่นให้กับสโมสรใดก็ได้ อย่างไรก็ตาม แม้นักกีฬาจะไม่ได้สังกัดสโมสรใดอย่างชัดเจน ทำให้ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องทำตามกฎระเบียบของสโมสรใดก็ตาม แต่นักกีฬาประเภทนี้ยังต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบของสมาคมกีฬาฟุตบอลเช่นเดียวกันกับนักกีฬาประเภทอื่นๆ

3.3.3.3 นักกีฬาอิสระ

นักกีฬาอิสระ (Out of Contract Player) คือนักกีฬาที่แต่เดิมเคยมีสัญญาจ้างกับสโมสรทีมใดทีมหนึ่ง แต่สัญญาได้สิ้นสุดลงในเวลาต่อมา[80] ทำให้นักกีฬาประเภทนี้มีความเป็นอิสระ และไม่ต้องอยู่ภายใต้ระเบียบของสโมสรใดๆ จนกว่าจะได้ทำสัญญาจ้างกับสโมสรใหม่ ต่างจากแต่เดิมที่ถือว่าถึงแม้ว่านักกีฬาจะสิ้นสุดสัญญากับสโมสรใดแล้วก็ยังถือเป็นนักกีฬาของสโมสรนั้นอยู่ ซึ่งหากนักกีฬาที่หมดสัญญาแล้วต้องการจะย้ายทีมก็จะย้ายได้ต่อเมื่อสโมสรตนเองสามารถเจรจากับสโมสรใหม่ที่สนใจในตัวนักกีฬาได้ ทำให้นักกีฬาไม่มีสิทธิที่จะหาสโมสรใหม่ได้ด้วยตนเอง จนกระทั่งเกิดการฟ้องร้องในคดี Bosman ขึ้น และศาลสหภาพยุโรปในขณะนั้นได้พิพากษาให้นักกีฬาที่หมดสัญญาแล้วสามารถย้ายทีมได้โดยไม่ต้องรอให้สโมสรอดีตต้นสังกัดจะต้องเจรจากับสโมสรอื่นก่อน คำพิพากษาดังกล่าวจึงเป็นบรรทัดฐานกับนักกีฬาที่หมดสัญญาแล้วว่าสามารถหาสโมสรใหม่ได้เองทันทีที่หมดสัญญากับสโมสรเดิม[81]

3.3.3.4 ผู้ควบคุมการแข่งขัน

---

[78] FA Football Agents Regulations, Appendix I: Definitons "Contract Player", p.18.

[79] FA Football Agents Regulations, Appendix I: Definitons "Non-Contract Player", p.18.

[80] FA Football Agents Regulations, Appendix I: Definitons "Out of Contract Player", p.18.

[81] คดี Union des Associations Européennes de Football v. Jean-Marc Bosman C-415/93.

Ref. code: 25605801032136PCI

ผู้ควบคุมการแข่งขัน (Match Official) หมายถึงกรรมการ (Referees) ผู้ช่วยกรรมการ (Assistant Referees) รวมถึงกรรมการสำรอง (Reserve Officials) และกรรมการคนที่สี่ (Fourth Officials)[82] โดยผู้ควบคุมการแข่งขันทุกคนมีหน้าที่สังเกต ตรวจตราการทำผิดกฎกติกาในสนามแข่งขันของนักกีฬา ตัวแทนนักกีฬา และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในสนามแข่งขัน ทั้งนี้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษได้ออกกฎเกี่ยวกับการควบคุมการแข่งขันของผู้ตัดสิน (Match Official Rules & Instructions) สำหรับเป็นเกณฑ์ในการตัดสินในกรณีต่างๆ สำหรับผู้ควบคุมการแข่งขัน เช่น การกำหนดให้ผู้ควบคุมการแข่งขันต้องตรวจความเรียบร้อยของสภาพสนาม อุปกรณ์การแข่งขัน และสิ่งอื่นๆ ก่อนการแข่งขันให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎกำหนดไว้ หรือแก้ปัญหาในกรณีมีเหตุการณ์ฉุกเฉินเฉพาะหน้า เช่น สนามน้ำท่วม รวมถึงการควบคุมการแข่งขันในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้สามารถทำการแข่งขันได้อย่างยุติธรรมกับทุกสโมสร[83]

3.3.3.5 เอเย่นต์

เอเย่นต์ (Agent) คือบุคคลทุกคนที่ดำเนินการหรือพยายามดำเนินการกิจกรรมเป็นเอเย่นต์ของนักกีฬาหรือสโมสร[84] สำหรับหน้าที่ของเอเย่นต์นั้น เอเย่นต์มักจะต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนหรือที่ปรึกษาสโมสรหรือนักกีฬาในทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะต่างๆ เช่น การเจรจา การจัดการ การลงทะเบียน การทำธุรกรรม การทำสัญญา รวมถึงการเป็นทนายความส่วนตัวเพื่อให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำทางกฎหมายที่มีประโยชน์ต่อนักกีฬาหรือสโมสร[85]

นอกจากนี้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ ได้ออกข้อบังคับเกี่ยวกับเอเย่นต์ไว้ในข้องบังคับสำหรับเอเย่นต์ในกีฬาฟุตบอล (FA Football Agents Regulations) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการบริการของเอเย่นต์ ซึ่งเอเย่นต์ที่มีใบอนุญาตและเอเย่นต์ที่ได้ขึ้นทะเบียนจะเรียกว่าเป็น “เอเย่นต์ที่ได้รับใบอนุญาต” (Authorised Agents)[86] และจะมีการเผยแพร่รายชื่อและหมายเลขประจำตัวเอเย่นต์เพื่อให้บุคคลภายนอกตรวจสอบได้

---

[82] FA Hand Book Season 2017/ 2018. Definition and Interpretation “ Match Officail”, p.96.

[83] The Football Association Refereeing department, Match Officials Rules & Instructions Season 2017/2018, (London : Football Federation, 2017).

[84] FA Football Agents Regulations, Appendix I: Definitons "Agent", p.17.

[85] FA Football Agents Regulations, Appendix I: Definitons "Agent activity", p.17.

[86] FA Football Agents Regulations, Appendix I: Definitons "Authorised Agent", p.17.

Ref. code: 25605801032136PCI

ข้อบังคับสำหรับเอเย่นต์ในกีฬาฟุตบอล มีการกำหนดห้ามมิให้นักกีฬาหรือสโมสรใช้บริการจากเอเย่นต์ที่ยังมิได้มีใบอนุญาตอย่างถูกต้อง (Unauthorised Agent) และเมื่อสโมสรหรือนักกีฬาจะทำสัญญาใดๆกับเอเย่นต์ ก่อนที่จะให้เอเย่นต์ดำเนินการใดๆ เอเย่นต์จะต้องแจ้งสโมสรหรือนักกีฬาเป็นหนังสือก่อนว่าจะอนุญาตให้เอเย่นต์ดำเนินการแทนในด้านใดบ้าง เอเย่นต์ไม่สามารถกระทำการใดๆ โดยปราศจากความเห็นชอบของสโมสรหรือนักกีฬา สัญญาเอเย่นต์มีอายุไม่เกิน 2 ปี และในสัญญาต้องประกอบไปด้วยความตกลงเกี่ยวกับกิจกรรมเอเย่นต์ ซึ่งต้องมีเงื่อนไขที่ไม่ต่ำกว่าสัญญาเอเย่นต์มาตรฐาน และการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาต้องได้รับความยินยอมจากสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ก่อน[87]

3.3.4 การกำกับดูแลด้านจริยธรรมของนักกีฬาอาชีพ

ในกีฬาฟุตบอลอาชีพของประเทศอังกฤษ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ (FA) และบริษัทพรีเมียร์ลีก ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาบรรณ (Respect Code of Conduct) ไว้สำหรับนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลประเภทต่างๆ ได้แก่ นักกีฬาที่เป็นผู้ใหญ่ นักกีฬาเยาวชน ผู้ชมการแข่งขันหรือผู้ดูแลการแข่งขัน โค้ช ผู้จัดการทีมและสโมสร และผู้ควบคุมการแข่งขัน โดยในที่นี่จะขอกล่าวถึงประมวลจริยธรรมของนักกีฬาที่เป็นผู้ใหญ่และประมวลจริยธรรมของสโมสร

3.3.4.1 ประมวลจริยธรรมของนักกีฬา

ประมวลจริยธรรมของนักกีฬาที่เป็นผู้ใหญ่ (Respect Code of Conduct : Adult Players) กำหนดให้นักกีฬาที่เป็นผู้ใหญ่ต้องปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน แสดงออกหรือสนับสนุนถึงพฤติกรรมที่มีความเป็นมาตรฐาน สนับสนุนการแข่งกีฬาอย่างยุติธรรม ยอมรับคำตัดสินของผู้ควบคุมการแข่งขัน ห้ามมีส่วนร่วมในการวิจารณ์ผู้ควบคุมการแข่งขันทางสาธารณะ ห้ามกระทำการอันน่ารังเกียจ ดูถูกเหยียดหยาม หรือกล่าวภาษาหรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ห้ามกระทำการกลั่นแกล้ง ข่มขู่หรือล่วงละเมิดต่อผู้อื่น พูดคุยกับเพื่อนร่วมสโมสรฝ่ายตรงข้ามและผู้จัดการทีมหรือโค้ชของตนเองด้วยความสุภาพ จดจำการกระทำที่ผิดพลาด และไม่ว่าจะได้รับผลการแข่งขันแพ้หรือชนะก็ตามต้องแสดงความเคารพกับสโมสรตรงข้ามด้วยการจับมือและจับมือกับกรรมการเมื่อจบการแข่งขันทุกครั้ง

หากนักกีฬาที่เป็นผู้ใหญ่ไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมดังกล่าว จะต้องถูกลงโทษในรูปแบบต่างๆ ตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลฯ กำหนดไว้ เช่น ต้องกล่าวคำขอโทษต่อเพื่อนร่วมสโมสรหรือต่อสโมสรตรงข้ามรวมถึงกรรมการและผู้จัดการทีม ต้องได้รับคำตักเตือนจากโค้ช

---

[87] เบญจวรรณ ธรรมรัตน์, “การพัฒนากฎหมายกำกับดูแลและส่งเสริมกีฬาอาชีพ”, (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2559), น.109-110.

Ref. code: 25605801032136PCI

ต้องได้รับหนังสือเตือนเป็นหนังสือจากสโมสรต้นสังกัด ต้องเข้ารับการอบรมหลักสูตรที่สมาคมกีฬาฟุตบอลฯ กำหนด ต้องถูกพักหรือถูกเปลี่ยนตัว ต้องหยุดการฝึกซ้อมกับสโมสร ไม่ได้รับการเลือกจากสโมสรให้ลงแข่งกีฬา ถูกพักการแข่งขัน ถูกปรับ หรือออกจากสโมสร ทั้งนี้ระดับการลงโทษจะขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการกระทำความผิด นอกจากนี้สมาคมกีฬาฟุตบอลฯ อาจมีอำนาจปรับหรือระงับสโมสรต้นสังกัดนักกีฬาที่กระทำความผิดไม่ให้สามารถทำการแข่งขันได้[88]

3.3.4.2 ประมวลจริยธรรมของสโมสร

ประมวลจริยธรรมของสโมสร (Respect Code of Conduct : Clubs) กำหนดให้การกระทำใดๆ ของสโมสรไม่ว่าจะเป็นอำนาจด้านการพิจารณา การเจรจาต่อรอง และการทำธุรกรรมในการจ้างผู้จัดการทีม แต่ละสโมสรจะต้องกระทำการใดๆ โดยอาศัยอยู่บนหลักสุจริต ห้ามมิให้สโมสรเจรจากับผู้จัดการทีมสโมสรอื่นนอกจากได้รับอนุญาตจากสโมสรนั้น ห้ามมิให้สโมสรดำเนินการใดๆ เพื่อชักชวนให้ผู้จัดการทีมสโมสรอื่นฝ่าฝืนสัญญาจ้างที่มีอยู่ต่อสโมสรนั้น และสโมสรต้องปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างผู้จัดการทีมอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสโมสรมีการกำหนดข้อตกลงใดๆ ที่มีความเป็นไปได้กับผู้จัดการทีม สโมสรต้องจะต้องทำให้แน่ใจว่าสามารถดำเนินการตามที่ตกลงกับผู้จัดการทีมไว้ได้ [89]

3.3.5 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬา

เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศอังกฤษมีแนวความคิดที่เห็นว่ากีฬาเป็นเรื่องของวงการกีฬาเท่านั้น รัฐหรือหน่วยงานของรัฐจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการทางด้านกีฬา ยกเว้นบทบาทเฉพาะการวางนโยบายการพัฒนากีฬา การให้ความสนับสนุนแก่องค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาชนิดต่างๆ ในส่วนที่องค์กรเหล่านั้นไม่อาจจัดหาได้เองเท่านั้น แนวความคิดดังกล่าวส่งผลให้การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาในราชอาณาจักรจะใช้วิธีการไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการหรือคณะบุคคลที่ตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์เฉพาะที่กำหนดไว้ในองค์กรกีฬาชนิดต่างๆ ไว้ ศาลภายในประเทศจึงไม่สามารถเข้ามาแทรกแซงหรือวินิจฉัยข้อพิพาททางด้านกีฬาได้ เว้นแต่เกิดกรณีที่มีการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือขัดต่อหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติ และในกรณีที่มีการ

---

[88] Respect Code of Conduct : Adult Players.

[89] The Football Association Premier League Limited, Premier League Hand Book season 2017/2018 (London : The Football Association Premier League Limited), 2017, p.512.

Ref. code: 25605801032136PCI

กระทำที่ขัดต่อหลักการจำกัดการแข่งขันทางการค้าซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อสาธารณชน เป็นต้น[90] ศาลจึงจะมีบทบาทในการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษกรณีดังกล่าว

การไกล่เกลี่ย (Mediation) เป็นการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษที่องค์กรด้านกีฬาประเภทต่างๆ ในประเทศอังกฤษนิยมใช้ เนื่องจากเห็นว่าการไกล่เกลี่ยเป็นวิธีการระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจที่มีบุคคลที่มีความเป็นกลาง (Neutral Third Party) มาค่อยช่วยไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีทุกฝ่ายให้หาข้อตกลงที่ทุกฝ่ายยอมรับด้วยกันได้โดยมิต้องนำข้อพิพาทไปสู่ชั้นศาล[91] นอกจากนี้ยังเห็นว่าการไกล่เกลี่ยเป็นวิธีการที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคู่กรณี เพราะไม่มีการทำให้ฝ่ายใดเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง ดังนั้น จึงไม่มีฝ่ายที่ทำผิด แต่จะเป็นการพยายามให้คู่กรณีร่วมกันหาแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกันเพื่อทางออกที่ดีสำหรับทั้งสองฝ่าย รวมถึงเห็นว่าการไกล่เกลี่ยเป็นวิธีการที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ ไม่จำเป็นต้องมีแบบแผนหรือแนวทางปฏิบัติที่ใช้มาเป็นประจำตามประเพณีซึ่งบัญญัติไว้ในรูปแบบของกฎหมายหรือระเบียบ มีเพียงรูปแบบการไกล่เกลี่ยที่ไม่เป็นทางการและมีรูปแบบที่มีความเฉพาะสำหรับคู่กรณีแต่ละกรณีไป[92]

สำหรับองค์กรระงับข้อพิพาทที่เป็นที่นิยมในประเทศอังกฤษมี 2 องค์กรใหญ่ๆ ดังนี้

3.3.5.1 Alternative Dispute Resolution

Alternative Dispute Resolution (ADR) เป็นองค์กรระงับข้อพิพาทด้านการค้าที่ใหญ่ที่สุดองค์กรหนึ่ง จัดตั้งขึ้นโดย ADR Group ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1989 ที่เมือง Bristol ประเทศอังกฤษ การระงับข้อพิพาทขององค์กรดังกล่าวมีหลักการว่าในการระงับข้อพิพาทนั้นจะใช้กระบวนการใดๆ ก็ตามที่จะนำไปสู่การระงับข้อพิพาทระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่ายโดยจะไม่ใช้ศาลหรืออนุญาโตตุลาการ[93] ADR ให้บริการการระงับข้อพาทในประเทศอังกฤษเป็นหลักและให้บริการในประเทศอื่นที่มีสาขาของ ADR อยู่ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา เป็นต้น

---

[90] สุนาฏ หาญเพียรพงศ์, “กฎหมายคุ้มครองนักกีฬา”, (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550), น.144.

[91] Simon Gardiner, Sprots Law Third edition, (New South Wales : Cavendish Publishing Pty Ltd, 2006), p.250.

[92] *Ibid,* p.251.

[93] ADR, “ADR Group”, สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www.adrgroupp.co.uk.

Ref. code: 25605801032136PCI

วิธีการระงับข้อพิพาทของ ADR มีหลายประเภท[94] ดังนี้

(1) Conciliation

เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยบุคคลที่มีความเป็นกลาง ด้วยการนำคู่กรณีทั้งสองฝ่ายมาพูดคุยกัน และมีอำนาจตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้น

(2) Mediation

เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจ เป็นกรณีที่บุคคลที่มีความเป็นกลางช่วยคู่กรณีเจรจาต่อรองระงับข้อพิพาทกัน ซึ่งบุคคลที่มีความเป็นกลางในรูปแบบนี้จะมีบทบาทมากกว่ากระบวนการ Conciliation แต่จะไม่มีอำนาจตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้น

(3) Med-Arb

เป็นรูปแบบการระงับข้อพิพาทที่คล้ายกับ Mediation แต่จะมีการกำหนดประเด็นข้อพิพาทก่อนที่จะขึ้นสู่อนุญาโตตุลาการ

(4) The Mini-Trial

เป็นรูปแบบการระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจ ด้วยการกำหนดให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงในชั้นระงับข้อพิพาท และจะมีผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นบุคคลที่มีความเป็นกลางทำหน้าที่ช่วยเหลือคู่กรณีทุกฝ่ายในลักษณะต่างๆ รวมถึงการให้คำแนะนำทางด้านกฎหมายและมุมมองต่างๆ ว่าหากข้อพิพาทในลักษณะใดๆ ขึ้นสู่ศาลแล้วผลการตัดสินจะออกมาในรูปแบบใด

(5) Neutral Evaluation

เป็นรูปแบบการระงับข้อพิพาทที่ใช้บุคคลที่มีความเป็นกลางมาประเมินสถานการณ์ที่เกี่ยวกับข้อพิพาทและให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์แก่คู่กรณีเพื่อระงับข้อพิพาท

3.3.5.2 Sport Resolutions

Sport Resolution (UK) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1997 ภายหลังที่เกิดข้อพิพาทระหว่างนักกีฬาที่ชื่อว่า Dianne Modahl กับสหพันธ์กรีฑาของประเทศอังกฤษ (The British Athletics Federation) ในช่วงแรกใช้ชื่อว่า The Sports Dispute Resolution Panel และเปลี่ยนชื่อเป็น Sport Resolution ในปี ค.ศ. 2008

Sport Resolution เป็นองค์กรระงับข้อพิพาทที่มีความเป็นเอกภาพ ไม่แสวงหากำไร และจัดตั้งขึ้นเพื่อระงับข้อพิพาททางด้านกีฬาของทางรัฐบาล องค์กรที่เกี่ยวกับการค้าและบุคคลทั่วๆไป ไม่ว่าจะเป็นข้อพิพาทเรื่องระเบียบ ข้อบังคับทางการ เงินทุน และข้อพิพาทที่เกี่ยวกับสัญญา โดยใช้กลไกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพที่มีความเป็นธรรม รวดเร็ว และ

---

[94] สุนาฏ หาญเพียรพงศ์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 90*, น.144-145.

Ref. code: 25605801032136PCI

ไม่มีค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไป อย่างไรก็ตาม การที่ Sport Resolution จะสามารถมาดำเนินการระงับข้อพิพาทได้นั้น จะต้องปรากฏว่าคู่กรณีให้ความยินยอมในการให้ Sport Resoution มาทำการไกล่เกลี่ยหรือระงับข้อพิพาทได้ หรือปรากฏว่ามีกฎหรือระเบียบขององค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกีฬาหรือปรากฏในสัญญาของคู่กรณีว่าสามารถให้ Sport Resolution มาทำการระงับข้อพิพาทได้[95]

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน Sport Resolution ได้มีการระงับข้อพิพาททางด้านกีฬาในกว่า 30 ชนิดกีฬา ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 1,000 เรื่อง สำหรับผลงานที่สำคัญของ Sport Resolution คือการระงับข้อพิพาทในเรื่องการแบ่งรายได้ระหว่างนักกีฬาฟุตบอลกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศตรินิแดดและโตเบโกในการแข่งขันรายการ Fifa World cup ปี ค.ศ. 2006[96]

3.4 หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นมี Sport Fundamental Act 2011 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนับสนุนการเล่นกีฬาของประชาชนเป็นการทั่วไปและสนับสนุนนักกีฬาที่มีผลงานการแข่งขันที่ดีเยี่ยมในการแข่งขันระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ นอกจากนี้ประเทศญี่ปุ่นยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการเล่นกีฬาในประเทศ ด้วยการกำหนดให้มีแผนการดำเนินการเพื่อผลักดันให้การกีฬาของประเทศญี่ปุ่นมีการประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับระหว่างประเทศ รวมถึงกำหนดให้มีการคุ้มครองสิทธิต่างๆ ของนักกีฬาทุกคน เช่น การจัดให้มีสวัสดิการพิเศษแก่นักกีฬาที่มีผลการแข่งขันที่ดีเยี่ยมและแก่ผู้ฝึกสอน การจัดให้มีการให้ความรู้การฝึกซ้อม และการจัดหาอุปกรณ์กีฬา การดูแลสุขภาพจิตและจิตวิทยาของนักกีฬา การดูแลร่างกายและวิทยาศาสตร์การกีฬาให้แก่นักกีฬา[97] เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีกฎหมาย The Basic Act on Sport กำหนดให้รัฐมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนที่เข้าค่ายเก็บตัวขององค์การด้านกีฬาเพื่อเตรียมแข่งขันกีฬา

---

[95] Sport Resolutions, “About us”, สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https://www.sportresolutions.co.uk/about-us.

[96] Sport Resolutions, “Our History”, สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https://www.sportresolutions.co.uk/about-us/our-history.

[97] สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 27*, น.19-20.

Ref. code: 25605801032136PCI

ในระดับนานาชาติ หรือการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ[98] และการแนะนำหรือฝึกสอนเยาวชนที่มีความสามารถ รวมทั้งกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือเท่าที่จะเป็นแก่สมาคมกีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่นและสมาคมกีฬาคนพิการซึ่งเป็นผู้จัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ เพื่อให้สมาคมดังกล่าวสามารถจัดการแข่งขันและบริหารจัดการแข่งขันกีฬาได้อย่างเรียบร้อยและราบรื่น[99] กฎหมายดังกล่าวยังกำหนดให้รัฐกำหนดนโยบายที่จำเป็นในการช่วยเหลือการกีฬาในระดับสมัครเล่นและในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นการพัฒนามาตรฐานการแข่งขันและการแพร่หลายของการกีฬา รวมถึงการให้ความช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านงบประมาณสำหรับการจัดการแข่งขันและการบริหารการแข่งขัน ภายใต้ขอบเขตของงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้ ทั้งนี้ภายใต้กฎเกณฑ์ที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา[100]

นอกจากการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนในการช่วยเหลือด้านการเงินแล้ว The Basic Act on Sport ยังกำหนดให้มีการวางระบบเพื่อดึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เช่น การมีลีกฟุตบอลระดับจังหวัดและตั้งชื่อลีกโดยใช้ชื่อจังหวัดนั้นๆ ในระดับสูงขึ้นมาจะเป็นลีกระดับภูมิภาค และตั้งชื่อลีกโดยใช้ชื่อภูมิภาค และในระดับสูงขึ้นมาอีก คือ ลีกเจเอฟแอล (JFL League) ซึ่งเป็นลีกกึ่งอาชีพ สโมสรฟุตบอลที่เล่นอยู่ในลีกดังกล่าวสามารถเลื่อนชั้นมาเล่นในเจลีก (J League) ซึ่งเป็นลีกอาชีพได้ แต่มีเงื่อนไขว่าสโมสรที่จะเลื่อนขึ้นชั้นมาเล่นในเจลีกได้จะต้องเป็นสโมสรที่ได้รับการสนับสนุนจากเมืองและหน่วยงานของเมืองนั้น มิใช่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานเอกชนเพียงอย่างเดียว

3.4.1 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและการกำหนดมาตรฐานต่างๆ ทางด้านกีฬา ประเทศญี่ปุ่นได้จัดให้มีหน่วยงานดังนี้

3.4.1.1 กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology หรือ MEXT) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1871 มีหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับดูแลและส่งเสริมในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านกีฬา ซึ่งด้านกีฬาได้มีการตั้งหน่วยงานที่ชื่อว่า Japan Sports Agency เพื่อทำหน้าที่ในการสนับสนุนด้านกีฬาในด้านต่างๆ ได้แก่

---

[98] The Basic Act on Sport, Section 5.

[99] The Basic Act on Sport, Section 26 (3).

[100] The Basic Act on Sport, Section 38.

Ref. code: 25605801032136PCI

การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในสถานที่ต่างๆ ให้เหมาะสมกับการเล่นกีฬาของประชาชน เสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬาให้เทียบเท่าระดับโลก รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขการสร้างกล้ามเนื้อของนักกีฬาในระดับเยาวชน และส่งเสริมการศึกษาด้านกายภาพในโรงเรียน[101]

3.4.1.2 สภากีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น

สภากีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น (Japan Sport Council) เป็นหน่วยงานที่เป็นองค์กรกลางที่มีความเชี่ยวชาญในกิจกรรมเกี่ยวกับการกีฬา รวมทั้งมีหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพของนักกีฬาในระดับเยาวชนด้วย[102]

3.4.1.3 กองทุนสนับสนุนการกีฬา

กองทุนสนับสนุนการกีฬา (Sport Promotion Fund Subsidies) เป็นกองทุนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและการรับบริจาคจากภาคเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น และใช้สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและระหว่างประเทศ[103] รวมถึงใช้เป็นเงินช่วยเหลือกิจกรรมด้านการกีฬาของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ทั้งนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 เป็นต้นมา ได้มีการโอนอำนาจในการบริหารการเงินเป็นของกระทรวงการคลังของประเทศญี่ปุ่น

3.4.1.4 สมาคมกีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น

สมาคมกีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น (Japan Professional Sport Association หรือ JPSA) เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1990 มีหน้าที่พัฒนามาตรฐานของการกีฬาอาชีพ พัฒนาและเสริมสร้างฐานะทางสังคมของนักกีฬาอาชีพ ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความสนใจทางด้านกีฬา และสนับสนุนการกีฬาของประเทศญี่ปุ่นให้เติบโตก้าวหน้า

นอกจากนี้สมาคมฯ ยังมีบทบาทในการจัดลำดับเพื่อให้รางวัลแก่นักกีฬาอาชีพที่มีผลงานดีเด่นประจำปีในทุกๆ ปี ในชนิดกีฬาประเภทต่างๆ ในส่วนเรื่องกฎระเบียบเกี่ยวกับนักกีฬาอาชีพ สมาคมฯ มิได้มีหน้าที่วางกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาอาชีพ บุคลากรที่เกี่ยวกับ

---

[101] MEXT, “Organization”, สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http:// www.mext.go.jp/en/about/organization/index.htm.

[102] Japan Sport, “About us”, สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https:// www.jpnsport.go.jp/corp/english/about/tabid/384/Default.aspx.

[103] สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 27*, น.20.

Ref. code: 25605801032136PCI

กีฬาอาชีพ หรือมาตรฐานการแข่งขัน เนื่องจากเป็นหน้าที่ขององค์กรหรือสมาคมกีฬาอาชีพในแต่ละชนิดกีฬาเป็นผู้กำหนดเอง

องค์กรหรือสมาคมกีฬา มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสมาคมหรือมูลนิธิที่ประกอบกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ (Act on Authorization of Public Interest Incorporated Associations and Public Interest Incorporated Foundations : Act No.49 of 2006) ที่ระบุว่าการจัดตั้งองค์กรหรือสมาคมกีฬาต้องจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ ต้องจัดตั้งขึ้นโดยได้รับอนุญาตจากหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายกรัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว กล่าวคือ กรณีที่จะต้องขออนุญาตจัดตั้งกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะและเป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้นในเขตพื้นที่ 2 จังหวัด หรือกรณีที่จะต้องขออนุญาตจัดตั้งกิจการที่เกี่ยวข้องกับประเทศ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริการสาธารณะจะต้องได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรีก่อน ส่วนกิจการอื่นที่นอกเหนือจากนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต[104]

3.4.1.5 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศญี่ปุ่น

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศญี่ปุ่น (Japan Football Association หรือ JFA) เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลโดยเฉพาะ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1921 อันเนื่องมาจากการได้รับแรงบันดาลใจจากการนำเสนอให้นำรายการ FA Silver Cup ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษมาแข่งในประเทศญี่ปุ่นเมื่อปี ค.ศ. 1919[105] เดิมมีชื่อในขณะก่อตั้งว่า The Greater Japan Football Association) สมาคมกีฬาฟุตบอลฯ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติ ได้แก่ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) และสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียตะวันออก (EAF) รวมถึงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ Japan Sport Association (LSPO) Japan Olympic Committee (JOC) และ Japan Unibersity Sports Board (JUSB) โดยมีหน้าที่พัฒนาวงการกีฬาฟุตบอลญี่ปุ่นในด้านต่างๆ เช่น จัดการแข่งขันลีกฟุตบอลอาชีพภายในประเทศ ได้แก่ รายการ J-League1 J-League2 J-League3 ลีกฟุตซอลอาชีพ ลีกฟุตบอลอาชีพสตรี ลีกฟุตบอลเยาวชน และลีกฟุตบอลอื่นๆ วางแผนการพัฒนานักกีฬาฟุตบอลตั้งแต่ระดับเยาวชน กำหนดเป้าหมายของทีมฟุตบอลทีมชาติของตัวเองว่าจะต้องประสบความสำเร็จในระดับโลกอย่างไรและกำหนดระยะเวลาในการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่กำหนด

---

[104] กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 26*, น.163.

[105] Japan Football Association, “Origin and History”, สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www.jfa.jp/eng/about_jfa/history/.

Ref. code: 25605801032136PCI

เป้าหมายไว้[106] รวมถึงการกำหนดข้อบังคับเพื่อใช้สำหรับวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในประเทศ (Basic Regulation) โดยมีเนื้อหากำหนดการวางโครงสร้างของสมาคม กลุ่มหรือองค์กรกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดของสมาคม การขึ้นทะเบียนนักกีฬาฟุตบอลรวมทั้งนักกีฬาระดับสมัครเล่นและนักกีฬาอาชีพ การย้ายสังกัด การจัดการแข่งขัน การตัดสินการแข่งขัน ข้อบทบัญญัติที่เกี่ยวกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การทำสัญญาจ้างนักกีฬา เป็นต้น[107]

นอกจากนี้ยังมีการกำหนดกฎการแข่งขันกีฬาฟุตบอล (Laws of the Game) ที่เป็นกฎระเบียบที่ใช้สำหรับการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศญี่ปุ่น ที่นำเอาธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมาใช้ โดยแปลและจัดพิมพ์เป็นภาษาญี่ปุ่น[108] ในส่วนของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในประเทศ สมาคมกีฬาฯ ได้ออกหนังสือที่ชื่อว่า J-League Handbook เพื่อรวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลเจลีก โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของฟุตบอลเจลีก โครงสร้างขององค์กร J-Club การจัดการแข่งขัน การขึ้นทะเบียนนักกีฬาและการย้ายสังกัด ค่าใช้จ่ายของนักกีฬา ผู้ดูแลและผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน จริยธรรม ความปลอดภัยในการจัดการแข่งขัน การดำเนินกิจการอื่นๆ ขององค์กร การระงับข้อพิพาท เป็นต้น[109] ซึ่งกฎระเบียบดังกล่าวจะมีเนื้อหาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎระเบียบขององค์กรหรือสมาคมหลัก หากขัดหรือแย้งจะต้องใช้หลักเกณฑ์ขององค์กรหรือสมาคมหลัก

3.4.2 การกำกับดูแลนักกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ

นักกีฬาอาชีพในประเทศญี่ปุ่นไม่ได้มีการกำหนดคุณสมบัติสำหรับการเป็นนักกีฬาอาชีพไว้เป็นการเฉพาะ แต่ต้องได้รับการรับรองจากองค์กรหรือสมาคมหลักที่รับผิดชอบกีฬาชนิดนั้นๆ สำหรับในประเภทกีฬาฟุตบอลของประเทศญี่ปุ่นได้มีการออกกฎระเบียบพื้นฐานของสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ข้อที่ 85 กำหนดนิยามของ “นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ” ไว้ว่าหมายถึง ผู้ที่มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรกับสโมสรที่ตนสังกัดอยู่ โดยรูปแบบของสัญญาสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ

---

[106] Japan Football Association, “The JFA Ideal, Vision, Value”, สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www. jfa.jp/eng/about_jfa/ideal/.

[107] Japan Football Association, “Term / Regulation”, สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www.jfa.jp/eng/documents/#l1.

[108] The International Football Association Board, Laws of the Game 2017/2018. (Switzerland : The International Football Association Board, 2017).

[109] JLeague, “J.League Handbook 2018”, สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561, จาก https://www.jleague.jp/docs/aboutj/pdf_2018.pdf.

Ref. code: 25605801032136PCI

คือ สัญญา PRO C[110] เป็นสัญญาในระดับเริ่มต้นของการเป็นนักกีฬาอาชีพ มีอายุสัญญา 3 ปี และจะได้ค่าจ้างไม่เกิน 4.8 ล้านเยนต่อปี สัญญาระดับที่สองคือสัญญา PRO B[111] เป็นสัญญาสำหรับนักกีฬาที่ผ่านการทำสัญญา PRO C แล้ว 3 ปี โดยนักกีฬาที่ทำสัญญาระดับนี้จะสามารถทำการแข่งขันเหมือนนักกีฬาที่ทำสัญญา PRO A ได้ และได้นับค่าจ้างไม่เกิน 4.8 ล้านเยนต่อปีเช่นกัน ส่วนสัญญาระดับที่หนึ่งคือสัญญา PRO A [112] เป็นสัญญาหลักสำหรับนักกีฬาอาชีพที่เคยได้ทำสัญญา PRO C มาแล้วอย่างน้อย 3 ปี และนักกีฬาที่ทำสัญญานี้จะได้รับค่าจ้างอย่างน้อย 4.8 ล้านเยนต่อปี โดยในแต่ละสโมสรในระดับ J-League 1 (ดิวิชั่น 1) จะมีนักกีฬาที่มีสัญญา PRO A ได้ไม่เกิน 25 คนต่อสโมสร และขณะเดียวกันสโมสรใน J-League 2 (ดิวิชั่น 2) จะต้องมีอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้นักกีฬาที่ได้ทำสัญญา PRO A จะสามารถลงแข่งขันรายการต่างๆ ภายในประเทศได้ เช่น รายการลีกฟุตบอลภายในประเทศ เจเอฟแอล และรายการฟุตบอลถ้วยพระจักรพรรดิ[113]

กฎระเบียบพื้นฐานของสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ยังได้ระบุถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ด้วยการกำหนดให้ผู้ตัดสินจะต้องขึ้นทะเบียนไว้กับสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ จึงจะสามารถเป็นผู้ตัดสินในการแข่งขันฟุตบอลอย่างเป็นทางการได้ และแบ่งระดับผู้ตัดสินไว้ 9 ระดับ กำหนดให้ผู้ฝึกสอนผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนทั่วไปจะต้องขึ้นทะเบียนไว้กับสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ และแบ่งประเภทใบอนุญาตให้เป็นผู้ฝึกสอนผู้ตัดสินไว้จำนวน 7 ประเภท นอกจากนี้กฎระเบียบพื้นฐานของสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ยังได้กำหนดให้ผู้จัดการทีมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือผู้จัดการทีมระดับ Team Top และผู้จัดการทีมระดับทั่วไป

3.4.3 การกำกับดูแลด้านจริยธรรม

การกำกับดูแลด้านจริยธรรมในกีฬาประเภทฟุตบอลในประเทศญี่ปุ่นได้มีกำหนดไว้ในข้อตกลงเจลีก บทที่ 5 สำหรับนักกีฬา โดยกำหนดให้นักกีฬามีหน้าที่แสดงความจริงใจ เคารพกฎตามหนังสือจัดตั้งสมาคม ข้อตกลงสมาคม และข้อตกลงเจลีก ในขณะเดียวกันต้องเคารพต่อกฎระเบียบอื่นๆ ทุกประเภทของสโมสร และปฏิบัติตามสัญญาที่ทำไว้กับสโมสรด้วยความจริงใจ นักกีฬาจะต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาความสามารถของตนให้มากที่สุด รวมถึงรักษาสภาพร่างกายให้อยู่ในสภาพที่ดี[114] นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ต้องลงทำการแข่งขันฟุตบอลทุกนัดตามที่สโมสร กำหนด เข้าร่วมการฝึกซ้อม เข้าค่ายและ

---

[110] JFA Player Contract (Professional C Contract).

[111] JFA Player Contract (Professional B Contract).

[112] JFA Player Contract (Professional A Contract).

[113] เบญจวรรณ ธรรมรัตน์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 87*, น.127-130.

[114] ข้อ 86 แห่งข้อตกลงเจลีก.

Ref. code: 25605801032136PCI

การฝึกอบรมตามที่สโมสรกำหนด เข้าร่วมประชุมและกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับการเตรียมแข่งขัน ใช้ยูนิฟอร์มและเสื้อผ้าสำหรับการฝึกซ้อมตามที่สโมสร จัดหามาให้ เข้าร่วมการตรวจสุขภาพ การป้องกัน และการรักษาตามที่สโมสรกำหนด เข้าร่วมกิจกรรมโปรโมตแฟนคลับฟุตบอล หรือกิจกรรมสังคมตามที่สโมสรกำหนด เข้ารับการทดสอบเกี่ยวกับการใช้สารกระตุ้น[115] และห้ามนักกีฬานำข้อมูลภายในสโมสร สมาคม และ J League ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันและการฝึกซ้อมไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต[116]

3.4.4 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬา

ข้อตกลงเจลีก (J-League Hand book) ได้กำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาฟุตบอลไว้ ด้วยการกำหนดให้มีอนุญาโตตุลาการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศญี่ปุ่น (**裁定委員会**) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่เกิน 5 คน ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของนายกสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศญี่ปุ่นด้านการระงับข้อพิพาทและการลงโทษที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงเจลีก [117]

ส่วนการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาในระดับประเทศนั้น ประเทศญี่ปุ่นมีหน่วยงานระงับข้อพิพาททางกีฬาโดยเฉพาะ คือ สถาบันอนุญาโตตุลาการทางกีฬา (The Japan Sports Arbitration Agency หรือ JSAA)[118] ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 2003 โดยความร่วมมือขององค์กรทางการกีฬาจำนวน 3 องค์กร ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกญี่ปุ่น (JOC) สมาคมกีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น (JASA) และสมาคมกีฬาสำหรับคนพิการแห่งประเทศญี่ปุ่น (JSAD) มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งขึ้นเพื่อระงับข้อพิพาทระหว่างนักกีฬาและองค์กรทางกีฬาด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยหรือวิธีอนุญาโตตุลาการ เนื่องจากเป็นวิธีที่มีความเหมาะสม สะดวก รวดเร็วในการระงับหรือไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางกีฬามากที่สุด สำหรับประเด็นพิพาทที่สามารถส่งมาให้สถาบันอนุญาโตตุลาการทางกีฬาได้ จะต้องเป็นประเด็นพิพาทที่เกิดจากการร้องเรียนของนักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ทีมแพทย์ เจ้าหน้าที่ๆ เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน หรือทีมกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬา ที่มีต่อสมาคมกีฬาประเภทต่างๆ โดยคำว่าสมาคมกีฬาประเภทต่างๆ ดังกล่าวหมายความรวมถึงคณะกรรมการโอลิมปิกญี่ปุ่น สมาคมกีฬาแห่งประเทศญี่ปุ่น สมาคมกีฬาสำหรับคนพิการแห่งประเทศญี่ปุ่น สมาคมกีฬาในส่วนภูมิภาค และสมาคมกีฬาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ

---

[115] ข้อ 87 แห่งข้อตกลงเจลีก.

[116] ข้อ 89 แห่งข้อตกลงเจลีก.

[117] บทที่ 10 แห่งข้อตกลงเจลีก.

[118] JSAA, “The Japan Sports Arbitration Agency”, สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www.jsaa.jp/sportsrule/arbitration/index.html.

Ref. code: 25605801032136PCI

สมาคมประเภทต่างๆ ข้างต้น อันรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศญี่ปุ่นด้วย[119] ส่วนประเภทคดีพิพาทที่อยู่ในเขตอำนาจของสถาบันอนุญาโตตุลาการทางกีฬานี้จะต้องเป็นคดีพิพาทที่มิใช่คดีพิพาทที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในช่วงระหว่างการแข่งขันกีฬา เนื่องจากหากสถาบันอนุญาโตตุลาการทางกีฬามีอำนาจไปพิจารณาประเด็นพิพาททางกีฬาที่มีการแข่งขันกันอยู่ อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการการแข่งขันที่กำลังดำเนินการอยู่ได้ ฉะนั้น หากคู่กรณีมีความประสงค์ที่จะนำคดีพิพาทให้สถาบันอนุญาโตตุลาการทางกีฬาพิจารณาก็จะต้องรอให้การแข่งขันกีฬาเสร็จสิ้นเสียก่อน

ในแต่ละปีสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ ดังกล่าว จะได้รับเงินทุนจากองค์กรทางการกีฬาทั้ง 3 องค์กรดังกล่าวจำนวนเงินประมาณ 3 ล้านเยน และได้รับเงินบริจาคจากผู้ผลิตกีฬาและบริษัทเอกชนอื่นๆ อีกจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ยังได้รับจากเงินที่ได้รับการระดมทุนจากกองสลากและกระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอีกประมาณ 50 ล้านเยนต่อปี

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยอนุญาโตตุลาการเป็นวิธีการที่รวดเร็วและเหมาะสมกับข้อพิพาททางกีฬา เนื่องจากสถาบันฯ ใช้เวลาในการไกล่เกลี่ยโดยใช้เวลาประมาณ 6 เดือนต่อข้อพิพาทเท่านั้น แต่การนำข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการของอนุญาโตตุลาการทางการกีฬาจะต้องปรากฏว่ามีสัญญาหรือข้อตกลงให้ใช้กระบวนการของอนุญาโตตุลาการฯ ในการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษ และเมื่อสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ มีคำตัดสินเป็นอย่างไรแล้วก็จะต้องผูกพันคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง แต่หากมิได้มีสัญญาหรือข้อตกลงให้ใช้กระบวนการของอนุญาโตตุลาการฯ ในการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษ จะต้องถือว่าเกิดข้อพิพาททางกฎหมายขึ้น ซึ่งสามารถนำข้อพิพาทในกรณีนี้ขึ้นสู่ศาลเพื่อให้วินิจฉัยได้ต่อไป[120]

---

[119] Yokomizo Dai, Sports Arbitration in Japan, Contemporary Asia Arbitration Journal, Vol. 7, No 2, pp. 343-347, (November 28, 2014).

[120] *Ibid.*, pp.341-346.

Ref. code: 25605801032136PCI

บทที่ 4
หลักกฎหมายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลและองค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล และการลงโทษสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีองค์กรหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่นๆ ที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านกีฬาฟุตบอลให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้บทบัญญัติกฎหมายและข้อบังคับฉบับต่างๆ ที่ใช้บังคับกับองค์กรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกีฬาฟุตบอลก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่จะทำให้การดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องประสบความสำเร็จได้เช่นกัน ซึ่งบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลและกระบวนการตรวจสอบคำสั่งลงโทษก็เป็นบทบัญญัติส่วนหนึ่งที่จะทำให้การดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลราบรื่นไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษาจึงควรศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนี้เพื่อนำไปสู่บทวิเคราะห์ปัญหาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต่อไป

4.1 องค์กรและบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

กีฬาสากลประเภทต่างๆ เริ่มเป็นที่นิยมในหมู่คนไทยในช่วงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ทำให้กีฬาสากลในขณะนั้นเป็นที่สนใจของประชาชนควบคู่ไปกับกีฬาพื้นบ้านหรือกีฬาประเพณีที่มีมาแต่โบราณ ความนิยมกีฬาสากลทำให้รัชกาลที่ 5 ทรงตราพระราชกิจจานุเบกษาว่าด้วยการส่งเสริมกีฬาเพื่อเป็นแนวทางการสนับสนุนการแข่งขันกีฬาและเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาช่วยเหลือการกีฬาในประเทศ โดยกำหนดให้กระทรวงธรรมการหรือกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบเป็นผู้ดำเนินการทางด้านกีฬา ส่งผลให้การกีฬาในประเทศไทยในชนิดต่างๆ ได้รับความนิยมแพร่หลายเป็นอย่างมาก มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ภายในประเทศ และก่อให้เกิดนักกีฬาใหม่ๆมากมาย

ในส่วนการแข่งขันกีฬาระดับระหว่างประเทศ สมาคมกีฬาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในระดับระหว่างประเทศเพียงหน่วยงานเดียว ไม่มีหน่วยงานกีฬาอื่นใดของรัฐให้การสนับสนุน ทำให้การเข้าแข่งขันของทีมนักกีฬาไทยมักจะประสบปัญหาทางด้านงบประมาณและผลการแข่งขันที่ไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการกีฬาในสมัยนั้น ประกอบด้วยข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่มีความสนใจทางด้านกีฬาและ

Ref. code: 25605801032136PCI

เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมก่อตั้งสมาคมกีฬา และคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ร่วมกันผลักดันให้มีองค์กรทางการกีฬาระดับประเทศ ซึ่งการผลักดันดังกล่าวเป็นผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. 2507 เมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507 ขึ้น ทำให้มีการจัดตั้ง “องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย” (อ.ส.ก.ท.) โดยเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการด้านการกีฬาของประเทศโดยตรงในด้านต่างๆ เช่น ส่งเสริมกีฬา ช่วยเหลือ แนะนำและร่วมมือในการจัดและดำเนินการกีฬาสมัครเล่น จัดสร้างสถานที่สำหรับเล่นกีฬา ติดต่อร่วมมือกับองค์กรหรือสมาคมสมัครเล่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เสนอแนะหน่วยงานราชการหรือองค์กรของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการกีฬา รวมถึงทำหน้าที่สอดส่องดูแลการดำเนินกิจกรรมกีฬาสมัครเล่น เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายต่อนักกีฬาหรือเกิดความเสียหายต่อประเทศด้วย

เห็นได้ว่าพัฒนาการทางด้านการกีฬาของประเทศไทยมีการพัฒนาอยู่ตลอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในปัจจุบันจึงมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางด้านกีฬาหลายประเภทและหลายระดับ ดังนี้

4.1.1 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism and sports) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545[1] ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2545 มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีส่วนราชการที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรดำเนินงานเฉพาะด้าน[2] ได้แก่

(1) สำนักงานรัฐมนตรี

(2) สำนักงานปลัดกระทรวง

(3) สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

(4) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

---

[1] มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545.

[2] มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545.

Ref. code: 25605801032136PCI

4.1.1.1 สำนักงานรัฐมนตรี

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจเกี่ยวกับราชการทางการเมือง เพื่อสนับสนุนภารกิจของรัฐมนตรี ประสานนโยบายระหว่างกระทรวง และมีอำนาจรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์กลั่นกรองเรื่องเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งเสนอความเห็นประกอบการวินิจฉัยสั่งการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการดำเนินงานทางการเมืองระหว่างรัฐมนตรีฯ คณะรัฐมนตรี รัฐสภา และประชาชน ประสานงานการตอบกระทู้ ชี้แจงญัตติ ร่างพระราชบัญญัติ และกิจการอื่นทางการเมือง ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน หรือร้องขอความช่วยเหลือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมถึงมีอำนาจในการปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรัฐมนตรี หรือตามที่รัฐมนตรีฯ หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

4.1.1.2 สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจเกี่ยวกับการเป็นศูนย์กลางการบริหารของกระทรวง ในการพัฒนายุทธศาสตร์ แปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนปฏิบัติจัดสรรทรัพยากร และบริหารราชการประจำทั่วไปของกระทรวงให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง โดยมีหน้าที่จัดทำและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์อันเป็นแผนแม่บทของกระทรวงในการพัฒนาการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ และตามนโยบายของกระทรวง นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของรัฐมนตรี ประสานแผนปฏิบัติงานและเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการในระดับกระทรวง จัดสรรและบริหารทรัพยากรของกระทรวง ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ตลอดจนผลงานของกระทรวง ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเป็นศูนย์ข้อมูลกลาง เพื่อสนับสนุนการบริหารงานของกระทรวง และให้บริการค้นคว้าแก่หน่วยงานของรัฐและประชาชน ดำเนินการเกี่ยวกับงานความช่วยเหลือและความร่วมมือกับต่างประเทศด้านการท่องเที่ยวการกีฬาและนันทนาการ ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

4.1.1.3 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ศึกษา

Ref. code: 25605801032136PCI

วิเคราะห์ วิจัย ปัญหา และแนวทางการดำเนินการด้านการกีฬาและนันทนาการ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวง จัดทำแผนปฏิบัติงานการกีฬาและนันทนาการ ในส่วนที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬาในระบบการศึกษาและของประชาชน และแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและนันทนาการ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการขององค์กรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

4.1.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sport Authority of Thailand) เรียกชื่อย่อในชื่อภาษาอังกฤษว่า SAT หรือเรียกชื่อย่อในภาษาไทยว่า กกท. จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2528 มีอำนาจหน้าที่หลายประการได้แก่ ส่งเสริมกีฬา ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำโครงการ แผนงานและสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬา ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการจัดและดำเนินการกีฬา สำรวจ จัดสร้าง และบูรณะสถานที่สำหรับการกีฬา ติดต่อและร่วมมือกับองค์กรหรือสมาคมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักร สอดส่องและควบคุมการดำเนินกิจการทางกีฬา และประกอบกิจการอื่นๆ อันเกี่ยวกับประโยชน์ของการกีฬา[3]

ต่อมาภายหลังเมื่อพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2528 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ด้วย ซึ่งมีผลทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีตำแหน่งเป็นประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทยได้โอนไปสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแทนสำนักนายกรัฐมนตรี[4]

---

[3] มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558.

[4] การกีฬาแห่งประเทศไทย, สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2561.,จาก http://www.sat.or.th/index.php/en/2015-06-23-04-48-23/2015-06-25-10-24-07/2015-06-25-10-24-9.

Ref. code: 25605801032136PCI

4.1.3 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (The Football Association of Thailand under The Patronage of His Majesty The King) หรือ FAT ก่อตั้งเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2459 โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ที่ให้ก่อตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอล ภายหลังจากที่พระองค์ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ก่อตั้งสโมสรคณะฟุตบอลสยาม ซึ่งเป็นทีมชาติชุดแรก พร้อมทั้งตราข้อบังคับสมาคมฯ และแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อดำเนินงานของสมาคมฯ ทั้งนี้สมาคมฯมีหน้าที่กำกับดูแลกีฬาฟุตบอลภายในราชอาณาจักรรวมถึงฟุตบอลทีมชาติไทยทุกชุด

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ลำดับที่ 37 ของโลก ตามหนังสือเชิญของจูล ริเมท์ ประธานสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติในขณะนั้นเมื่อปี พ.ศ.2468 และเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย เมื่อปี พ.ศ. 2500

ปัจจุบันสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 จึงมีสถานะเป็นนิติบุคคลและมีหน้าที่ความรับผิดตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนด

ในการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศในระดับต่างๆ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ขึ้นเพื่อดำเนินการให้การแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศสามารถดำเนินการไปได้อย่างเรียบร้อย ซึ่งสำหรับองค์กรที่มีหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับการกระบวนการวินิจฉัยและลงโทษบรรดาสมาชิก นักกีฬา หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอล มีดังนี้

4.1.3.1 คณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 บัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท มีหน้าที่พิจารณาและลงโทษข้อประท้วงของสโมสรฟุตบอลต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพและรายการอื่นๆ ที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบจัดการแข่งขัน พิจารณาและลงโทษเมื่อนักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม องค์กรสมาชิก หรือกองเชียร์ ที่กระทำการผิดวินัย มารยาท ในช่วงก่อน ระหว่าง หรือภายหลังการแข่งขันตามรายงานของเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน หรือรายงานของฝ่ายจัดการแข่งขัน หรือจากการประท้วงของสโมสรต่างๆ กำหนดโทษอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตาม “ระเบียบข้อบังคับการแข่งขัน” หรือ “ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ” ประสานงานกับฝ่ายจัดการแข่งขันเพื่อสร้างเพื่อแจ้งทีมหรือองค์กรสมาชิกที่เข้าร่วมการแข่งขัน

Ref. code: 25605801032136PCI

ในด้านต่างๆ รวมถึงมีอำนาจเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือเพิกถอนโทษ โดยไม่เกี่ยวข้องกับผลการแข่งขันใดๆ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีโทษปรับให้แพ้ และปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่นๆ ตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมอบหมาย

4.1.3.2 คณะกรรมการอุทธรณ์ ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 บัญญัติให้คณะกรรมการอุทธรณ์ ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์ของนักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม หรือองค์กรสมาชิก ที่ไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท โดยมิใช่จากการตัดสินของผู้ตัดสินตามแนวปฏิบัติที่ระบุไว้ใน “ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ” และมีอำนาจพิจารณาเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือเพิกถอนโทษ โดยไม่เกี่ยวข้องกับผลการแข่งขัน เว้นแต่กรณีที่มีโทษปรับให้แพ้ และแจ้งผลการพิจารณาต่อองค์กรสมาชิกที่ยื่นอุทธรณ์ ฝ่ายจัดการแข่งขันและสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อทราบ รวมถึงมีอำนาจพิจารณาเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

4.1.4 บริษัทไทยลีก จำกัด

บริษัทไทยลีก จำกัด (Thai League Company Limited หรือ TL) เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ.2559 มีทุนจดทะเบียนหนึ่งล้านบาท ตามแนวทางของสภากรรมการของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยชุดใหม่ ภายหลังจากที่ พล.ต.อ.สมยศ พุ่มพันธ์ม่วง ได้รับชนะการเลือกตั้งเป็นนายกสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยก่อตั้งแทนบริษัทพรีเมียร์ลีก (ไทยแลนด์) จำกัด เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการเป็นฝ่ายจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพภายในประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์ ปัจจุบันมี พล.ต.อ. สมยศ พุ่มพันธ์ม่วง เป็นประธานบริษัท ซึ่งภายหลังจากได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทไทยลีก จำกัด แล้ว พล.ต.อ. สมยศ พุ่มพันธ์ม่วง ได้โอนหุ้นจำนวน 99.8% ให้กับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีตัวแทนจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และตัวแทนจากสโมสรฟุตบอลอาชีพต่างๆ ร่วมทำงานเพื่อกำกับดูแลและเสนอแนะการจัดการการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพรายการ โตโยต้า ไทยลีก (T1) และ เอ็ม 150 แชมเปี้ยนชิพ (T2), ยูโร่ เค้ก ลีก โปร (T3) และ ยูโร่ เค้ก ลีก (T4)

4.1.5 กฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

4.1.5.1 พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2558 เป็นพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ

Ref. code: 25605801032136PCI

การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 ที่มีการใช้บังคับและปรับปรุงแก้ไขล่าสุดเมื่อปี พ.ศ.2534 เนื่องจากได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติบางประการที่มีความล้าหลังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการกำกับดูแลการดำเนินงานและการกระทำต่างๆของของสมาคมกีฬา เพื่อให้การกำกับดูแลการดำเนินงานของสมาคมกีฬาและการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการบังคับให้สมาคมกีฬาต้องจดทะเบียนจัดตั้งที่การกีฬาแห่งประเทศไทย และกำหนดให้สมาคมกีฬาต้องมีคุณสมบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดครบถ้วน

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 นี้มีเนื้อหาที่เพิ่มจากพระราชบัญญัติฉบับเดิมหลายประการ ได้แก่ การกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนและทุนสำรองของการกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนดให้มีคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการกีฬาในแต่ละจังหวัด รวมถึงการกำหนดให้มีการแบ่งประเภทของสมาคมกีฬาออกเป็น 3 ประเภท คือ สมาคมกีฬาทั่วไป สมาคมกีฬาจังหวัด และสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า“แห่งประเทศไทย” นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับการใช้จ่ายเพื่อการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา คุ้มครอง ช่วยเหลือ และจัดสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทยฯ ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีหลายส่วนด้วยกัน เช่น การกำหนดให้สมาคมกีฬาต้องมีข้อบังคับและจดทะเบียนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้จดทะเบียนแล้วให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล กำหนดให้สมาคมกีฬากำหนดข้อบังคับตามที่พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวกำหนดไว้ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสมาคมกีฬาจะกระทำได้แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่และต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียน กำหนดให้มีคณะกรรมการสมาคมกีฬาเป็นผู้ดำเนินกิจการและเป็นผู้แทนของสมาคมกีฬา และกำหนดข้อห้ามต่างๆ เป็นต้น[5] นอกจากนี้ในส่วนบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติดังกล่าวยังกำหนดให้สมาคมที่ได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 และได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสมาคมกีฬาทั่วไปตามมาตรา 62 (1) แห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ขีดชื่อสมาคมนั้นออกจากทะเบียนสมาคม[6]

---

[5] หมวด 6 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[6] มาตรา 134 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

Ref. code: 25605801032136PCI

4.1.5.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556

พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556 ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2557 โดยมีวัตถุประสงค์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้เพื่อกำหนดมาตรฐานในการประกอยอาชีพด้านกีฬาให้สอดคล้องกับสากล เพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาอาชีพแห่งประเทศไทย และเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ[7] นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการต่างๆ เพื่อดำเนินกิจการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ คณะกรรมการกีฬาอาชีพ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการทั้งสองดังกล่าว โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการกีฬาอาชีพและคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์[8]

4.1.5.3 ข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560

ข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 จัดทำขึ้นโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย อันเป็นหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กำหนดให้ทุกสมาคมกีฬามีหน้าที่ต้องจัดทำข้อบังคับเพื่อใช้บังคับภายในสมาคมกีฬา วัตถุประสงค์หลักของข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อวางระเบียบข้อบังคับและกำกับดูแลกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยให้เป็นไปด้วยความชอบธรรมและเป็นเอกภาพ และเพื่อจัดระบบ ออกระเบียบ ข้อบังคับ และรับรองระเบียบข้อบังคับที่ใช้ในการกำกับดูแลการแข่งขันที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีหน้าที่รับผิดชอบในการแข่งขันระดับนานาชาติและระดับต่างๆ ตามที่ข้อบังคับกำหนด พร้อมทั้งการให้อำนาจและสิทธิจัดการแข่งขัน และออกระเบียบข้อบังคับที่ใช้ในการกำกับดูแลการแข่งขันแก่นิติบุคคลหรือลีกต่างๆ ในสมาคม เช่น การให้อำนาจแก่บริษัทไทยลีก จำกัด เป็นฝ่ายที่ควบคุมดูแลการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการ โตโยต้า ไทยลีก 1 รวมถึงมีวัตถุประสงค์เพื่อยุติความขัดแย้งภายในที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสมาคมกับสมาชิก และระหว่างสมาชิก สโมสร บุคลากรและนักกีฬาในสมาคม ซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าว ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของบุคคลต่างๆ และขั้นตอนการยุติความขัดแย้งภายใน ดังนี้

---

[7] สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556, (กรุงเทพมหานคร : กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2557), น.1.

[8] หมวด 1 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556.

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) อนุญาโตตุลาการ

ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ กำหนดให้เมื่อมีข้อพิพาทขึ้นภายในสมาคม อาจจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้นพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างสมาคม สมาชิก สโมสร นักกีฬา เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบการแข่งขันตลอดจนตัวแทนของผู้เล่น แต่หากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยยังไม่สามารถจัดให้มีคณะอนุญาโตตุลาการได้ หรือหากเกิดข้อพิพาทใดๆ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจขององค์คณะอนุญาโตตุลาการที่สมาคมตั้งขึ้นแล้ว ให้นำคำติดสินชี้ขาดล่าสุดของอนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) เมืองโลซาน ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ มาใช้บังคับ หรือให้อนุญาโตตุลาการกีฬาดำเนินการพิจารณาระงับข้อพิพาทที่อยู่นอกอำนาจของอนุญาโตตุลาการได้ เว้นแต่ต้องห้ามโดยชัดแจ้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย[9]

(2) แนวทางแก้ไขข้อพิพาท

ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ กำหนดว่าสมาคม สมาชิก นักกีฬา เจ้าหน้าที่การแข่งขันและตัวแทนของนักกีฬา บุคลากร จะต้องไม่นำเอากรณีพิพาทต่างๆ ซึ่งต้องเสนอต่ออนุญาโตตุลาการมาฟ้องต่อศาล เว้นแต่มีบทบัญญัติไว้ในข้อบังคับลักษณะการปกครองฉบับนี้และธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ โดยข้อพิพาทต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้จะถูกส่งไปยังสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) หรือสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณาตามอำนาจที่มี กล่าวคือ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีอำนาจวินิจฉัยข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายในสมาคม ส่วนสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียจะมีหน้าที่ตัดสินข้อพิพาทระหว่างประเทศ เช่น ข้อพิพาทระหว่างคณะผู้ทำงานที่มาจากต่างสมาคมหรือสมาพันธ์[10]

(3) คณะอนุญาโตตุลาการด้านกีฬา

ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ กำหนดว่าในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวข้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และได้มีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดแล้ว หากจะมีการอุทธรณ์เพิ่มเติมจะต้องยื่นต่ออนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) ในเมืองโลซาน ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ แต่อนุญาโตตุลาการอาจไม่รับคำอุทธรณ์ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือขัดต่อกฎของการแข่งขันหรือกรณีที่มีการระงับการแข่งขันถึง 4 ครั้ง หรือถึง 3 เดือน หรือคำวินิจฉัยที่เกิดขึ้นจากอนุญาโตตุลาการที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นเอง

---

[9] ข้อ 66 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

[10] ข้อ 67 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

นอกจากนี้ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ได้กำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีหน้าที่กำกับดูแลสมาชิก นักกีฬา เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการแข่งขัน และตัวแทนนักกีฬาให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำวินิจฉัยชี้ขาดของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และอนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) อย่างเคร่งครัด[11]

4.1.5.4 ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นระเบียบอีกฉบับที่จัดทำขึ้นโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย เพื่อใช้ในการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาฟุตบอลของประเทศไทย และเพื่อใช้เป็นประมวลวินัยในการพิจารณาการกระทำความผิด วินัย มารยาท ขององค์กรสมาชิกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลชองประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(1) เขตอำนาจของระเบียบว่าด้วยการลงโทษ มารยาท วินัย และข้อประท้วง พ.ศ.2559

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ มารยาท วินัย และข้อประท้วงฯ ได้กำหนดว่าหากมีการกระทำความผิดของผู้เล่น เจ้าหน้าที่ทีม องค์กรสมาชิก(ทีม) จากการเล่นหรือแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมทั้งในและนอกสนามในวันแข่งขันต่อผู้เล่น หรือเจ้าหน้าที่ทีม หรือกองเชียร์ทีมคู่แข่งขัน หรือเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน หรือสาธารณชน ต้องถูกลงโทษตามระเบียบฯ ดังกล่าว หรือการที่องค์กรสมาชิก (ทีม) ก่อให้เกิดความบกพร่องในสถานที่จัดการแข่งขันหรือไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ก็ต้องได้รับโทษด้วย นอกจากนี้หากมีการกระทำความผิดของกองเชียร์ทีม จากการก่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้การแข่งขันไม่มีความเรียบร้อย องค์กรสมาชิก (ทีม) ต้นสังกัดจะต้องถูกลงโทษเช่นเดียวกัน

(2) ลักษณะโทษ

ก. โทษของนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่ทีม

เมื่อนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ทีมใด ประพฤติฝ่าฝืนระเบียบว่าด้วยการลงโทษ มารยาท วินัย และข้อประท้วง และมีผู้ควบคุมการแข่งขันหรือผู้ตัดสินหรือประจักษ์พยานได้รายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาวินัยมารยาทของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยว่านักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่ทีมใดกระทำผิดตามระเบียบฯ คณะกรรมการพิจารณาวินัยฯ มีอำนาจลงโทษ

---

[11] ข้อ 68 แห่งข้อบังคับลักษณะการปกครอง ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

ตามอัตราโทษดังต่อไปนี้ตามดุลพินิจของตนตามลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด ได้แก่ การเตือน เพิ่มจำนวนใบเหลืองใบแดงสะสม ปรับเงิน พักการเล่นหรือการทำหน้าที่ ไม่อนุญาตให้เข้าไปในห้องพักนักกีฬา ไม่อนุญาตให้นั่งในที่นั่งผู้เล่นสำรอง ไม่อนุญาตให้เข้าสนาม ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขัน และริบเงินรางวัลหรือคืนเงินรางวัล

ข. โทษขององค์กรสมาชิก(ทีม)

เมื่อองค์กรสมาชิก หรือทีมใด ประพฤติฝ่าฝืนระเบียบว่าด้วยการลงโทษ มารยาท วินัย และข้อประท้วง และมีผู้ควบคุมการแข่งขันหรือผู้ตัดสินหรือประจักษ์พยานได้รายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาทของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยว่าองค์กรสมาชิก หรือทีมใด กระทำผิดตามระเบียบฯ คณะกรรมการพิจารณาวินัยฯ มีอำนาจลงโทษตามอัตราโทษดังต่อไปนี้ตามดุลพินิจของตนตามลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด ได้แก่ การเตือน เล่นโดยไม่อนุญาตให้กองเชียร์ของทีมเหย้าเข้าสนาม เล่นในสถานที่จัดการแข่งขันกลางที่คณะกรรมการพิจารณาวินัยฯกำหนด เล่นในสนามที่คณะกรรมการพิจารณา วินัยฯกำหนด ปรับเป็นแพ้ ตัดคะแนน ไม่อนุญาตให้ทำการซื้อหรือขายนักกีฬา ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขัน ลดชั้นลงไปเล่นในลีกที่ต่ำกว่า และริบเงินรางวัลหรือคืนเงินรางวัล

ค. โทษของกองเชียร์ หรือกลุ่มบุคคล หรือบุคคล

เมื่อกองเชียร์ หรือกลุ่มบุคคล หรือบุคคลใด ประพฤติฝ่าฝืนระเบียบว่าด้วยการลงโทษ มารยาท วินัย และข้อประท้วง และมีผู้ควบคุมการแข่งขันหรือผู้ตัดสินหรือประจักษ์พยานได้รายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาวินัยมารยาทของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ว่ากองเชียร์ หรือกลุ่มบุคคล หรือบุคคลใด กระทำผิดตามระเบียบฯ คณะกรรมการพิจารณาวินัยฯ มีอำนาจลงโทษตามอัตราโทษดังต่อไปนี้ตามดุลพินิจของตนตามลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด ได้แก่ การเตือน ปรับเงินองค์กรสมาชิก และห้ามเข้าสถานที่จัดการแข่งขัน

4.2 กระบวนการลงโทษและหลักประกันสิทธิของผู้ลงโทษตาม ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ได้ออกระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560 เพื่อกำหนดบทกำหนดโทษที่ใช้สำหรับการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพและรายการอื่นๆ ที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบจัดการแข่งขัน มีผลทำให้ผู้เล่น เจ้าหน้าที่ทีม องค์กรสมาชิก(ทีม) มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ระเบียบ

Ref. code: 25605801032136PCI

การแข่งขันและระเบียบอื่นๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานหรือโดยการอนุมัติของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

1) การประท้วง

หากมีปัญหาเกี่ยวกับสิทธิและคุณสมบัติของผู้เล่น หรือการอื่นใดอันละเมิดต่อระเบียบการแข่งขัน เว้นแต่การประท้วงผลการแข่งขัน ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาทฯ ได้กำหนดให้สิทธิแก่องค์กรสมาชิกยื่นหนังสือประท้วงหรือร้องเรียนภายหลังการแข่งขันด้วยการแจ้งข้อประท้วงตามแบบที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกำหนดต่อผู้ควบคุมการแข่งขันภายใน 2 ชั่วโมง นับแต่เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง หรือประท้วงเป็นหนังสือ โดยมีข้อเท็จจริง หลักฐานต่างๆ ประกอบการประท้วง และยื่นต่อฝ่ายจัดการแข่งขันภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง โดยการประท้วงจะต้องวางเงินประกันการประท้วงต่อสมาคมภายใน 48 ชั่วโมง นับแต่เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลงเช่นกัน และจะคืนเงินประกันการประท้วงให้เมื่อการประท้วงเป็นผล

เมื่อผู้ประท้วงได้ดำเนินการตามที่ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาทฯ กำหนดแล้ว คณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท จะต้องดำเนินการพิจารณาตัดสินตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยอาจเชิญผู้แทนองค์กรสมาชิกที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือแสดงพยานหลักฐานใดๆ และเมื่อหากคณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท มีคำวินิจฉัยใดว่าการประท้วงไม่เป็นผล ก็ให้ถือคำตัดสินของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นที่สุด ผู้ประท้วงจะต้องถูกริบเงินประกันการประท้วง แต่หากคณะกรรมการดังกล่าววินิจฉัยว่าการประท้วงเป็นผลและผู้ถูกประท้วงไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของคณะกรรมการดังกล่าว ผู้ถูกประท้วงอาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้[12]

2) การอุทรณ์

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาวินัย มารยาท ได้ตัดสินลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งกับองค์กรสมาชิก เจ้าหน้าที่ทีม นักฟุตบอล หรือกองเชียร์ขององค์กรสมาชิก และได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบแล้ว หากองค์กรสมาชิกที่ถูกลงโทษหรือองค์กรสมาชิกคู่กรณีขององค์กรสมาชิกที่ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินนั้น ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ ภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่วันที่ได้แจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งกำหนดประเด็นอุทธรณ์ให้ชัดเจนและแนบพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณา แต่ห้ามนำพยานหลักฐานนอกเหนือสำนวนของคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย มารยาท มายื่นอุทธรณ์ พร้อมกับวางเงินค่าอุทธรณ์ตามที่ระเบียบ

---

[12] บทที่ 2 ข้อ 3 แห่งระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

ว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560 กำหนด

เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ตรวจสำนวนคำอุทธรณ์พร้อมเอกสาร แล้วมีคำสั่งรับหรือไม่รับคำอุทธรณ์ หากรับคำอุทธรณ์ให้นัดวันประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์ให้นัดประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์ เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัยและคำสั่งอุทธรณ์ต้องมีข้อความที่ชัดเจนว่า ยืนตามคณะกรรมการพิจารณาวินัยมารยาท หรือยกโทษ หรือแก้ไขโทษโดยการลดโทษ หรือแก้ไขโดยการเพิ่มโทษ หรือถ้ามีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลแก่ผู้ยื่นอุทธรณ์รับทราบ และให้ถือว่าคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการอุทธรณ์ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯเป็นที่สุด[13]

4.3 การระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยตามระเบียบของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้กำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทในกีฬาฟุตบอล อันเป็นวิธีการที่สมาคมกีฬาฟุตบอลของทุกประเทศต้องปฏิบัติตามตามที่ระบุไว้ในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ โดยแบ่งประเภทของข้อพิพาทออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

4.3.1 ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบด้านวินัยและจริยธรรม

เมื่อมีข้อพิพาทตามที่บัญญัติไว้ในประมวลวินัยแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Disciplinary Code) และประมวลจริยธรรมแห่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Code of Ethics) เกิดขึ้น คณะกรรมการวินัย (The Disciplinary Committee) หรือคณะกรรมการจริยธรรม (The Ethics Committee) จะทำหน้าที่สอบสวน สมาชิก สโมสร เจ้าหน้าที่ผู้เล่น ผู้จัดการแข่งขันที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงและหากพบว่ามีการกระทำผิดจริงจึงจะกำหนดบทลงโทษแก่ผู้นั้น อย่างไรก็ตาม ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้บัญญัติให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดจากคณะกรรมการวินัยหรือคณะกรรมการจริยธรรมที่ไม่พอใจกับบทลงโทษ สามารถอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ (The Appeal Committee) เพื่อให้พิจารณาบทลงโทษใหม่อีกครั้งหนึ่ง หากคณะกรรมการ

---

[13] บทที่ 2 ข้อ 2.3 แห่งระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

วินิจฉัยอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยใดแล้วให้คำวินิจฉัยนั้นไม่สามารถถูกยกเลิกและมีผลบังคับใช้กับคู่ความทุกฝ่ายโดยถือว่าเป็นที่สุดแล้ว แต่หากผู้ถูกลงโทษต้องการที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์จะต้องส่งเรื่องไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬา (The Court of Arbitration for Sport) เท่านั้น

4.3.2 ข้อพิพาทเกี่ยวกับการโอนย้ายนักกีฬาฟุตบอลระหว่างประเทศ

โดยปกติแล้วอำนาจของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่มีเหนือการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายนักกีฬาฟุตบอลนั้น จะมีอำนาจเฉพาะกรณีที่เกิดข้อพิพาทที่มีลักษณะระหว่างประเทศ กล่าวคือ ต้องเป็นข้อพิพาทระหว่างสโมสรฟุตบอลที่สังกัดสมาคมกีฬาฟุตบอลคนละประเทศกัน หรือเป็นข้อพิพาทระหว่างสโมสรฟุตบอลกับนักเตะที่สังกัดสมาคมกีฬาฟุตบอลคนละประเทศกัน โดยคู่กรณีสามารถยื่นคำร้องต่อหน่วยงานของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้ แต่ต้องพิจารณาว่าข้อพิพาทนั้นมีลักษณะใด ซึ่งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการพิจารณาข้อพิพาทดังกล่าว ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาสถานะของผู้เล่น (Players' Status Committee) และสภาระงับข้อพิพาท (Dispute Resolution Chamber) หากหน่วยงานดังกล่าวมีคำวินิจฉัยอย่างใดแล้ว คู่กรณีไม่พอใจในคำวินิจฉัยก็สามารถอุทธรณ์ไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬา(The Court of Arbitration for Sport) ได้ อย่างไรก็ตาม ข้อพิพาทที่มีลักษณะระหว่างประเทศนี้จะต้องไม่ปรากฏว่าได้มีการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการภายในประเทศมาก่อน เพราะหากมีกระบวนอนุญาโตตุลาการภายในประเทศมาก่อนแล้ว ย่อมจะต้องบังคับตามชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้น ทั้งนี้เขตอำนาจของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติไม่ตัดสิทธิคู่กรณีที่จะนำข้อพิพาทดังกล่าวยื่นฟ้องต่อศาลในลักษณะคดีแรงงานทั่วไปได้

4.4 กระบวนการทางศาลเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

เมื่อผู้ที่ได้รับคำสั่งลงโทษจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ หรือข้อบังคับภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแล้ว แต่เห็นว่าผลการอุทธรณ์ไม่เป็นไปตามระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นๆ ย่อมเป็นกรณีที่บุคคลนั้น ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ จึงสามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลได้ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังมีปัญหาการนำคดีพิพาทที่เกี่ยวกับคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยว่าจะนำไปยื่นฟ้องต่อศาลใด เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาได้มีการนำคดีพิพาทประเภทดังกล่าวไปยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมและศาลปกครองสลับกันไป และศาลทั้งสองประเภทก็เห็นว่าคดีพิพาทดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจศาลตนเองด้วย ในส่วนนี้ผู้เขียน

Ref. code: 25605801032136PCI

จึงขออธิบายหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่เกี่ยวกับกระบวนการทางศาลของศาลปกครองและศาลยุติธรรม ดังนี้

4.4.1 การฟ้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลปกครอง

แนวคำสั่งศาลปกครองประเทศไทยในปัจจุบัน ได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยว่าเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามคำนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เนื่องจากศาลปกครองเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองโดยสภาพ เมื่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ออกคำสั่งประเภทใดๆ แก่บรรดาสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย การกระทำดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นการออกคำสั่งทางปกครอง อันมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของบรรดาสมาชิกที่ได้รับคำสั่ง ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร ดังนั้น เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นโดยมีการกล่าวอ้างว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือออกคำสั่งล่าช้าหรือประการอื่นๆ ผู้ฟ้องคดีก็จะต้องยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง โดยกล่าวมาในคำฟ้องว่าการกระทำผิดของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นคดีพิพาทในลักษณะใดดังที่ปรากฏในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ

ในเบื้องต้นผู้เขียนจึงต้องอธิบายเขตอำนาจของศาลปกครองก่อนว่าศาลปกครองมีอำนาจวินิจฉัยคดีพิพาทในกรณีใดบ้าง

4.4.1.1 เขตอำนาจศาลปกครอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครองอันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายหรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเมื่อพิจารณากฎหมายฉบับต่างๆ ที่บัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินพิจารณาคดีของศาลปกครองแล้ว คำว่า “ตามที่กฎหมาย” ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติไว้นั้น ย่อมหมายถึงพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

โดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ ได้แบ่งประเภทคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองได้ 6 ประเภท ดังนี้

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นหรือโดยไม่สุจริตหรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

คดีพิพาทประเภทดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยผู้ฟ้องคดีสามารถมีคำขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วนในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) ได้ตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ

สำหรับคดีพิพาทตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) สามารถจำแนกประเภทของเหตุที่ทำให้การกระทำทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมายสามารถแบ่งออกเป็นเหตุต่างๆ 9 ประการ[14] ดังนี้

1. การกระทำโดยไม่มีอำนาจ หมายถึง กรณีที่ผู้ที่กระทำการไม่มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือกรณีที่ผู้ที่กระทำการมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกต้องตามกฎหมาย แต่ว่าไม่ใช่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจเป็นผู้กระทำการในด้านนั้นๆ เช่น คณะกรรมการควบคุมการเช่านามีมติยับยั้งไม่ให้ผู้ให้เช่าขายที่ดิน ทั้งๆ ที่พระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. 2517 ไม่ได้ให้อำนาจไว้[15]

2. การกระทำนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หมายถึง กรณีหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีกฎหมายให้อำนาจที่จะสามารถดำเนินการด้านใดด้านหนึ่งได้ แต่ได้กระทำการไปนอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ตนมีอยู่

3. การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หมายถึง การกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ถูกต้องตามเนื้อความหรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย เช่น การสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการที่ถูกกล่าวหาว่าดำเนินกิจการขัดต่อ

---

[14] ชาญชัย แสวงศักดิ์, คำอธิบายกฎหมายจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 9, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2558), น.200–203.

[15] คำพิพากษาฎีกาที่ 2623/2531.

Ref. code: 25605801032136PCI

ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งๆ ที่ผู้ประกอบกิจการไม่ได้กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้

4.การกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้นที่หากหน่วยงานทางปกครองไม่ปฏิบัติตามจะกระทบต่อความถูกต้องสมบูรณ์ของการกระทำทางปกครอง เช่น การออกคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งที่มีผลกระทบต่อสิทธิของคู่กรณีโดยไม่ให้โอกาสบุคคลนั้นทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

5. การกระทำโดยไม่สุจริต หมายถึง การบิดเบือนการใช้อำนาจตามกฎหมาย โดยมีเจตนาหรือวัตถุประสงค์อย่างอื่นนอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์ที่กฎหมายให้อำนาจในเรื่องดังกล่าวไว้ เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐมีเจตนากลั่นแกล้งผู้อื่น หรือเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นหรือประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่น

6. การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หมายถึง กรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทางปกครองโดยขัดต่อหลักความเสมอภาค มีความลำเอียง อคติ หรือใช้ความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาเป็นหลักเกณฑ์ในการเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกันแก่บุคคลในสถานะทางกฎหมายและข้อเท็จจริงอย่างเดียวกัน ทั้งๆ ที่ไม่มีกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ อันเป็นการขัดต่อมาตรา 27 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เช่น การปฏิเสธการรับบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งข้าราชการในหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากเห็นว่าบุคคลดังกล่าวมีเพศสภาพที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ

7. การกระทำที่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หมายถึง การจะมีการกระทำทางปกครองอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น หากจะมีขั้นตอนใดที่ต้องปฏิบัติตาม ก็ต้องเป็นขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ถ้าปกรากฏว่าฝ่ายปกครองได้ให้เอกชนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ หรือเป็นขั้นตอนที่ฝ่ายปกครองกำหนดหรือสร้างขึ้นเองโดยไม่จำเป็นแก่การมีการกระทำทางปกครองเช่นนั้น ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

8. การกระทำที่สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น ภาระค่าใช้จ่ายหรือภาระที่ต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

9. การกระทำที่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ โดยคำว่า “ดุลพินิจ” หมายถึง การที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจตัดสินใจอย่างอิสระที่จะเลือกกระทำการหรือไม่กระทำ หรือ

Ref. code: 25605801032136PCI

กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในกรณีที่กฎหมายให้ทางเลือกหลายทาง ซึ่งหากเลือกกระทำการไปในทางใดทางหนึ่งโดยมีเหตุผลอันสมควรแล้วก็ล้วนเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบนั้น อาจเกิดได้จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดุลพินิจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ได้ใช้อำนาจดุลพินิจนั้นไปในทางมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยไม่มีเหตุผลหรือข้อเท็จจริงสนับสนุนตามสมควร เนื่องจากดุลพินิจไม่ใช่เป็นการให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามอำเภอใจหรือโดยไม่มีขอบเขต แต่เป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่จะใช้วิจารณญาณตามหน้าที่ที่ตนพึงมีตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งการให้มีความเหมาะสมกับพฤติการณ์แต่ละกรณีไป[16]

(2) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

คดีพิพาทประเภทดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยผู้ฟ้องคดีสามารถมีคำขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ

จากบทบัญญัติมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ นั้น หมายความว่าคดีประเภทนี้เป็นคดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามแต่ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถมีคำขอคำบังคับให้ศาลปกครองสั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดภายในระยะเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ซึ่งคดีในประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นคดีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยไม่แก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือในคดีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยไม่บังคับตามกฎหมาย เช่น กรณีฟ้องผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้อำนวยการเขตไม่ดำเนินการกับเจ้าของอาคารซึ่งดัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น[17]

---

[16] ฤทัย หงส์สิริ, ศาลปกครองและการดำเนินคดีในศาลปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2553), น.21-22.

[17] คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 118/2549.

Ref. code: 25605801032136PCI

(3) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

คดีพิพาทประเภทดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยผู้ฟ้องคดีสามารถมีคำขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการโดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีฯ

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ จะเห็นได้ว่าคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองจะต้องเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย กฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร เช่น การฟ้องว่ากรมทางหลวงก่อสร้างถนนผ่านที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนและเสียหาย ไม่สามารถใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวได้[18]

(4) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

คดีพิพาทประเภทดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยผู้ฟ้องคดีสามารถมีคำขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการโดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ

ในการพิจารณาว่าสัญญาทางปกครองหมายถึงสัญญารูปแบบใดนั้น มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “สัญญาทางปกครอง” ไว้โดยยกตัวอย่างว่า ให้หมายความรวมถึง สัญญา

---

[18] คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 65/2551.

Ref. code: 25605801032136PCI

ที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนี้ศาลปกครองสูงสุดยังได้กำหนดกรอบแนวทางการพิจารณาลักษณะของสัญญาทางปกครองไว้ตามข้อเสนอของอดีตรองประธานศาลปกครองสูงสุด (นายโภคิน พลกุล) ตามมติของที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ 6/2544 โดยกำหนดว่า “สัญญาใดจะเป็นสัญญาทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ ได้นั้น ประการแรก คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งต้องเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนรัฐ ประการที่สอง สัญญานั้นมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นสัญญาที่หน่วยงานทางปกครองหรือบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐตกลงให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าดำเนินการหรือเข้าร่วมดำเนินการบริการสาธารณะโดยตรงหรือเป็นสัญญาที่มีข้อกำหนดในสัญญาซึ่งมีลักษณะพิเศษซึ่งแสดงถึงเอกสิทธิ์ของรัฐ ทั้งนี้เพื่อให้การใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินกิจการทางปกครองซึ่งก็คือการบริการสาธารณะบรรลุผล ดังนั้น หากสัญญาใดเป็นสัญญาที่หน่วยงานทางปกครองหรือบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐมุ่งผูกพันตนกับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งด้วยใจสมัครบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคและมิได้มีลักษณะเช่นที่กล่าวมาข้างต้น สัญญานั้นย่อมเป็นสัญญาทางแพ่ง”

ตัวอย่างสัญญาที่ศาลปกครองวินิจฉัยว่าเป็นสัญญาทางปกครอง เช่น สัญญาอนุญาตให้ข้าราชการลาศึกษา สัญญาจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ สัญญาฝากเก็บ แปรสภาพและจัดจำหน่ายข้าว สัญญาจ้างให้ดำเนินการเก็บขยะมูลฝอย สัญญาให้บริการทางการแพทย์ สัญญาก่อสร้างถนน เป็นต้น

(5) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด

คดีพิพาทประเภทดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับโดยสั่งให้บุคคลกระทำหรือละเว้นกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ

คดีประเภทนี้ในกฎหมายปัจจุบันไม่ค่อยพบเห็นแล้ว เนื่องจากคดีประเภทนี้เป็นข้อยกเว้นของหลักกฎหมายทั่วไปในปัจจุบัน เนื่องจาก โดยหลักแล้วเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ออกคำสั่งทางปกครองไปแล้ว หากผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่ก็มีอำนาจ

Ref. code: 25605801032136PCI

ใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่างๆ ตามที่จำเป็นเพื่อบังคับให้เป็นไปตามสั่งของตนได้โดยไม่ต้องฟ้องต่อศาลก่อน

(6) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง

คดีพิพาทประเภทดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นคดีที่มิใช่คดีปกครอง แต่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง เช่น มาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ที่กำหนดให้สิทธิเจ้าของที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ หรือผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว สามารถยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน

4.4.1.2 ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 กำหนดให้บุคคลที่จะมีสิทธิฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองได้นั้น จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา 9[19] ซึ่งสามารถสรุปองค์ประกอบของการเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองไว้ 3 ประการ ดังนี้

(1) ผู้ฟ้องคดีต้องเป็นผู้ซึ่ง “ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้” ในเรื่องที่นำมาฟ้อง โดยการพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ฯ หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากลักษณะของคดีปกครองเป็นสำคัญ เช่น ในกรณีที่เป็นคดีที่เกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครองฝ่ายเดียวหรือเป็นคดีเกี่ยวกับการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของฝ่ายปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) และ (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ นั้น ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จะต้องพิจารณาจาก “ประโยชน์เกี่ยวข้องหรือส่วนได้เสีย” ในเรื่องที่นำมาฟ้อง หากพบว่าการกระทำทางปกครองใดส่งผลกระทบต่อประโยชน์ที่เกี่ยวข้องและเป็นการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นย่อมมีสิทธิฟ้องคดีปกครองได้ โดยประโยชน์ที่เกี่ยวข้องหรือส่วนได้เสียนั้น

[19] มาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542.

Ref. code: 25605801032136PCI

จะต้องมีลักษณะโดยตรงและเฉพาะเจาะจงและต้องเกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนและดำรงได้อยู่โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ในกรณีที่เป็นคดีเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของฝ่ายปกครองหรือเป็นคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตาม มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จะต้องเป็นผู้ที่ถูก “โต้แย้งสิทธิ” เท่านั้น เพราะต้องเป็น “ผู้ทรงสิทธิ” โดยสภาพและสิทธิถูกโต้แย้งด้วยการกระทำละเมิดหรือการไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือจากความรับผิดอย่างอื่นของฝ่ายปกครอง ทั้งนี้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีปกครองอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือคณะบุคคลก็ได้

(2) ความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับต้องเกิดจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำดังกล่าวจะต้องเป็นการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ[20]

(3) การแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับนั้น ศาลปกครองมีอำนาจออกคำบังคับในลักษณะต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 72 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ ได้ และคำขอที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองออกคำบังคับให้นั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และมีผลเป็นการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับโดยตรง

4.4.1.3 เงื่อนไขการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

กรณีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา 9 ประสงค์จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง จะต้องพิจารณาก่อนว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะหรือไม่

หากเป็นกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการโต้แย้งคัดค้านการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้โดยเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนที่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยไล่ออกจากราชการ ถ้าไม่เห็นด้วย ก็ต้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนภายใน

---

[20] ชาญชัย แสวงศักดิ์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่14*, น.348-352.

Ref. code: 25605801032136PCI

เวลาที่กำหนดเสียก่อน” ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครองของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เป็นการภายในก่อนตามที่กฎหมายเฉาะกำหนดขั้นตอนไว้ เช่น จะต้องดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งต่อองค์กรที่มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยการกระทำทางวินัยเสียก่อน หากภายหลังอุทธรณ์คำสั่งต่อหน่วยงานดังกล่าวแล้วยังได้รับคำสั่งที่ตนเองเห็นว่าเป็นคำสั่งที่มิชอบด้วยกฎหมายอยู่ ก็จึงจะมีสิทธินำข้อพิพาทมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้

ส่วนกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการโต้แย้งคัดค้านการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้โดยเฉพาะ ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งอนุญาต คำวินิจฉัยอุทธรณ์ จะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นภายใน 15 วันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งนั้นเสียก่อน อันเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 44 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 จากนั้นจึงจะมีสิทธินำข้อพิพาทยื่นให้ศาลปกครองมีคำสั่งใดๆ ได้ อย่างไรก็ตาม มีคำสั่งทางปกครองอยู่ 2 รูปแบบ คือ คำสั่งทางปกครองของคณะรัฐมนตรี และคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการที่แม้จะมิได้มีกฎหมายเฉพาะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งเอาไว้ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้กำหนดให้ต้องอุทธรณ์เสียก่อน จึงจะสามารถนำคดีไปสู่การพิจารณาของศาลปกครองได้แต่อย่างใด[21]

4.4.2 การฟ้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลยุติธรรม

เนื่องจากพบว่ายังมีบางกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งลงโทษจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้นำข้อพิพาทไปยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมให้เพิกถอนหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ ผู้เขียนจึงเห็นว่าควรอธิบายหลักเกณฑ์พื้นฐานเกี่ยวกับการยื่นคำฟ้องที่เกี่ยวกับคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลยุติธรรม และเขตอำนาจของศาลยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดีต่างๆ ดังนี้

4.4.2.1 เขตอำนาจศาลยุติธรรม

มาตรา 4 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่การเสนอคำฟ้องและคำร้องขอ อันเป็นกระบวนการพิจารณาเริ่มต้นของคดีตามมาตรา 1(2) แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว โดยคำฟ้องเป็นการเสนอข้อหาอย่างมีข้อพิพาท คือมีโจทก์และจำเลยเป็นคู่ความ ส่วนคำร้องเป็นการเสนอข้อหาอย่างคดีไม่มีข้อพิพาท คือมีผู้ร้องเป็นผู้ริเริ่มคดีเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงกรณีการยื่นคำฟ้องเท่านั้น

---

[21] มาตรา 44 และมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539.

Ref. code: 25605801032136PCI

(1) เขตอำนาจศาลในการรับคำฟ้องกรณีทั่วไป

มาตรา 3 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้กำหนดว่า หากเป็นกรณีที่มูลคดีเกิดขึ้นในเรือไทยหรืออากาศยานไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักร โจทก์สามารถยื่นคำฟ้องในกรณีดังกล่าวต่อศาลแพ่งได้ หรือกรณีที่จำเลยไม่มีภูมิลำเนา ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าหากพบว่าจำเลยเคยมีภูมิลำเนาอยู่ ณ ที่ใดในราชอาณาจักรภายในกำหนดสองปีก่อนวันที่มีการเสนอคำฟ้อง ให้สามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลที่เคยเป็นภูมิลำเนาของจำเลยดังกล่าวได้ หรือหากพบว่าจำเลยประกอบกิจการหรือเคยประกอบกิจการทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในราชอาณาจักรไม่ว่าโดยตนเองหรือตัวแทน หรือโดยมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ติดต่อในการประกอบกิจการนั้นในราชอาณาจักร ให้สามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในสถานที่ที่ใช้หรือเคยใช้ประกอบกิจการหรือติดต่อ หรือศาลที่มีเขตอำนาจในสถานที่อันเป็นที่อยู่ของตัวแทนหรือของผู้ติดต่อในวันที่มีการเสนอคำฟ้องหรือภายในกำหนดสองปีก่อนนั้น[22]

ส่วนมาตรา 4 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในการยื่นคำฟ้องต่อศาล โดยกำหนดให้โจทก์จะต้องเสนอคำฟ้องต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือศาลที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล ไม่ว่าจำเลยจะมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ โดยคำฟ้องตามมาตรา 4(1) นี้ หมายถึงคำฟ้องอันเกี่ยวด้วยหนี้เหนือบุคคล ไม่ว่าหนี้นั้นจะเกิดจากนิติเหตุหรือนิติกรรมก็ตาม ซึ่งคำฟ้องอันเกี่ยวด้วยหนี้เหนือบุคคลอาจเป็นหนี้กระทำการ งดเว้นกระทำการ โอนหรือส่งมอบทรัพย์สินอันเป็นสังหาริมทรัพย์ หนี้เหนือตัวทรัพย์อันเป็นอสังหาริมทรัพย์ เช่น คำฟ้องบังคับจำนำหรือสิทธิยึดหน่วงสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้คำฟ้องที่เสนอตามมาตรานี้ไม่จำต้องคำนึงถึงสัญชาติของคู่ความไม่ว่าจะเป็นโจทก์หรือจำเลย

(2) เขตอำนาจศาลในการรับคำฟ้องที่เกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์

การเสนอคำฟ้องอันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ จะต้องถือเอาสถานที่ที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์นั้นและภูมิลำเนาของจำเลยที่อยู่ในเขตศาลเป็นหลักในการกำหนดศาลที่มีเขตอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 4 ทวิ

เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า “อสังหาริมทรัพย์” หมายถึง ที่ดินและทรัพย์อันติดอยู่กับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพยสิทธิอันเกี่ยวกับที่ดินหรือทรัพย์อันติดอยู่กับที่ดินหรือประกอบเป็น

---

[22] มาตรา 3 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง.

Ref. code: 25605801032136PCI

อันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย[23] แต่ไม่รวมถึงอสังหาริมทรัพย์พิเศษประเภทที่การซื้อขายจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 446 วรรคหนึ่ง ซึ่งได้แก่ เรือที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ และสัตว์พาหนะตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะฯ

จึงสามารถสรุปได้ว่าคำฟ้องที่เกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง คำฟ้องที่บ่งถึงการที่จะบังคับเอาแก่ตัวอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่คำนึงว่าคำฟ้องนั้นจะอาศัยข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาในลักษณะบุคคลสิทธิหรือทรัพยสิทธิ เช่น คำฟ้องเพิกถอนสัญญาซื้อขายที่ดินและเรียกที่ดินคืน คำฟ้องให้บังคับจำเลยแบ่งกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินพิพาท เป็นต้น ส่วนคำฟ้องที่เกี่ยวด้วยสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง คำฟ้องที่บ่งถึงการจะบังคับเอาแก่สิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ เช่น คำฟ้องขอให้บังคับจำเลยผู้เช่าชำระค่าเช่าที่ดิน ซึ่งถือว่าค่าเช่าเป็นประโยชน์อันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ที่ให้เช่า คำฟ้องขอให้เปิดทางจำเป็น เป็นต้น โดยศาลที่จะเสนอคำฟ้องเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว โจทก์สามารถเลือกเสนอคำฟ้องต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาล ไม่ว่าจำเลยจะมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือไม่ หรือเสนอคำฟ้องต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลได้ตามที่โจทก์สะดวกได้

(3) เขตอำนาจศาลในการรับคำฟ้องซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

เนื่องจากคำฟ้องคดีมีข้อพิพาทใช้หลักสถานที่ที่เป็นภูมิลำเนาของจำเลยหรือมูลคดีเกิดเป็นตัวกำหนดศาลที่มีเขตอำนาจ จึงอาจเกิดปัญหาในบางกรณีที่จำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ทำให้โจทก์ไม่สามารถฟ้องจำเลยในราชอาณาจักรได้ จึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่โจทก์ซึ่งมีสัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยให้มีโอกาสฟ้องจำเลยในราชอาณาจักรได้

มาตรา 4 ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้กำหนดว่า กรณีที่มิใช่การยื่นคำฟ้องอันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวด้วยอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าโจทก์เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร โจทก์สามารถเสนอคำฟ้องต่อศาลแพ่งหรือต่อศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลได้ นอกจากนี้ยังกำหนดให้กรณีที่ถ้าพบว่าจำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดีได้อยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร โจทก์สามารถเสนอคำฟ้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตศาลก็ได้เช่นกัน

---

[23] มาตรา 139 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

มีข้อสังเกตว่าการที่กฎหมายกำหนดให้สามารถเสนอคำฟ้องต่อศาลแพ่งได้นั้นไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงจำนวนทุนทรัพย์หรือราคาทรัพย์สินที่พิพาทแต่ประการใด

จากการพิจารณาเรื่องเขตอำนาจศาลที่จะรับคำฟ้องตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หมวด 1 ว่าด้วยเขตอำนาจศาลนั้น สามารถสรุปได้ว่าการพิจารณาเรื่องเขตอำนาจศาลจะต้องอาศัยหลักสถานที่ในประเภทต่างๆ ดังนี้

ก. สถานที่ที่มูลคดีเกิดขึ้น

คำว่า “มูลคดี” มีคำพิพากษาศาลฎีกาหลายฉบับได้อธิบายไว้ว่าหมายถึง ต้นเหตุอันเป็นที่มาแห่งการโต้แย้งสิทธิอันจะทำให้เกิดอำนาจฟ้อง[24] ฉะนั้น ศาลที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล จึงหมายถึง สถานที่ที่จำเลยกระทำการอันเป็นต้นเหตุที่มาแห่งข้อโต้แย้งสิทธิหรือหน้าที่ตามคำฟ้องของโจทก์เกิดขึ้นในเขตศาลใด ถือว่าศาลนั้นเป็นศาลที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล ทั้งนี้ มูลคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใดอาจเกิดขึ้นในเขตศาลได้มากกว่าหนึ่งศาล

ตัวอย่างกรณีการฟ้องขอให้บังคับตามนิติกรรมสัญญา สถานที่ที่ทำสัญญาอยู่ในเขตศาลใดก็ย่อมถือว่ามูลคดีเกิดขึ้นในศาลนั้น เช่น โจทก์ฟ้องขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้เงินกู้ยืม สถานที่ที่จำเลยทำสัญญากู้ยืมเงินไปจากโจทก์อยู่ในเขตอำนาจของศาลใด มูลคดีก็เกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลนั้น

ข. สถานที่ที่เป็นภูมิลำเนา

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติความหมายของคำว่า “ภูมิลำเนา” ของบุคคลสองประเภทเอาไว้ ได้แก่ ภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดา และภูมิลำเนาของนิติบุคคล สำหรับภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดา หมายถึงถิ่นอันบุคคลนั้นมาสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญ[25] ส่วนภูมิลำเนาของนิติบุคคล หมายถึงถิ่นอันเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือถิ่นอันเป็นที่ตั้งที่ทำการ หรือถิ่นที่ได้เลือกเอาเป็นภูมิลำเนาเฉพาะการตามข้อบังคับหรือตราสารจัดตั้ง[26] และในกรณีที่นิติบุคคลมีที่ตั้งที่ทำการหลายแห่งหรือมีสำนักงานสาขา ให้ถือว่าถิ่นอันเป็นที่ตั้งของที่ทำการหรือของสำนักงานสาขาเป็นภูมิลำเนาในส่วนกิจการอันได้กระทำ ณ ที่นั้นด้วย[27]

ค. สถานที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่

คำว่า “ทรัพย์สินตั้งอยู่ในเขตศาล” มิได้จำกัดว่าทรัพย์สินนั้นจะต้องเป็นทรัพย์สินที่พิพาทตามมาตรา 4 ทวิแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเท่านั้น

---

[24] คำพิพากษาฎีกาที่ 4896/2543, 7788/2546 (ประชุมใหญ่) และ 6580/2557.

[25] มาตรา 37 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[26] มาตรา 68 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[27] มาตรา 69 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

ซึ่งคดีพิพาทกันด้วยหนี้เหนือบุคคลหรือสิทธิเรียกร้องแม้มีวัตถุแห่งหนี้เป็นเงินซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร แต่หากทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดีได้ตั้งอยู่ในเขตอำนาจศาลใด กฎหมายก็กำหนดให้ศาลซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ เช่นกรณีมาตรา 4 ตรี วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

4.4.2.2 เงื่อนไขการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

การพิจารณาในเรื่องผู้มีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลแพ่งจะต้องพิจารณาบทบัญญัติมาตรา 55 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ที่บัญญัติว่า “เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลใดตามกฎหมายแพ่ง หรือบุคคลใดจะต้องใช้สิทธิทางศาล บุคคลนั้นชอบที่จะเสนอคดีของตนต่อศาลส่วนแพ่งที่มีเขตอำนาจได้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้”

จากบทบัญญัติดังกล่าวสามารถแบ่งการเสนอคดีต่อศาลหรือการเป็นคู่ความในคดีตามลักษณะของคดีได้เป็น 2 ประเภท คือ คดีมีข้อพิพาท และคดีไม่มีข้อพิพาท

คดีมีข้อพิพาทเป็นคดีที่มีคู่ความสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นโจทก์อีกฝ่ายหนึ่งเป็นจำเลย โดยโจทก์เป็นผู้เสนอคดีต่อศาลโดยทำเป็นรูปคำฟ้อง เนื่องจากโจทก์ถูกจำเลยโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายแพ่งและศาลต้องชี้ขาดตัดสินโดยทำเป็นคำพิพากษา ส่วนคดีไม่มีข้อพิพาทเป็นคดีที่มีคู่ความฝ่ายเดียวเป็นผู้ร้องขอ เนื่องจากบุคคลนั้นเป็นผู้ที่จะต้องใช้สิทธิทางศาลและศาลต้องชี้ขาดตัดสินคดีโดยทำเป็นคำสั่ง[28]

การที่จะเสนอคดีต่อศาลเป็นคดีมีข้อพิพาทโดยทำเป็นคำฟ้องหรือเป็นคู่ความในคดีมีข้อพิพาทได้ตามมาตรา 55 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) โจทก์และจำเลยเป็นบุคคลตามกฎหมาย

ผู้ที่จะเป็นโจทก์และจำเลยซึ่งเป็นคู่ความในศาลได้จะต้องเป็นผู้ที่มีสภาพบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้แก่ บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยต้องมีสภาพบุคคลอยู่ในขณะที่ยื่นฟ้อง

(2) มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายแพ่ง

การที่จะถือว่ามีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายแพ่งต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

ก. มีสิทธิหรือหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายแพ่ง

---

[28] ไพโรจน์ วายุภาพ, คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 1 บททั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร : กรุงสยาม พับลิชชิ่ง, 2559), น.281–283.

Ref. code: 25605801032136PCI

คำว่า “สิทธิ” ในที่นี้หมายถึง ประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้ ซึ่งสามารถขยายความได้ว่า เป็นประโยชน์ที่กฎหมายรับรองว่ามีอยู่และเป็นประโยชน์ที่กฎหมายคุ้มครองมิให้มีการละเมิดสิทธิ รวมทั้งบังคับให้เป็นไปตามสิทธิในกรณีที่มีการละเมิดด้วยการฟ้องคดีแพ่งซึ่งเป็นการใช้สิทธิทางศาลจึงดำเนินไปเพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของโจทก์ที่มีอยู่และถูกโต้แย้งแล้วในขณะที่ยื่นฟ้อง

สิทธิตามกฎหมายแพ่งอาจเป็นสิทธิที่เกี่ยวกับบุคคล สิทธิเรียกร้องหรือหนี้ สิทธิเกี่ยวกับครอบครัวหรือสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามกฎหมายอื่น โดยบุคคลใดจะมีสิทธิหรือทรงสิทธิได้ก็ต่อเมื่อได้เกิดสิทธิของบุคคลนั้นขึ้นแล้ว ส่วนการเกิดสิทธินั้นอาจมีที่มาได้หลายรูปแบบ เช่น อาจเป็นการเกิดสิทธิมาแต่กำเนิด หรือได้รับโอนหรือรับตกทอดมาจากผู้อื่นที่เป็นเจ้าของสิทธิอีกทอดหนึ่งก็ได้ เป็นต้น

ส่วนคำว่า “หน้าที่” นั้น เมื่อบุคคลหนึ่งมีประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้แล้ว บุคคลอีกคนหนึ่งหรือหลายคนก็มีหน้าที่ที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามประโยชน์นั้นๆ เช่น ผู้ขายมีสิทธิได้รับชำระเงินจากผู้ซื้อ ส่วนผู้ซื้อก็มีหน้าที่ชำระเงินให้ผู้ขาย ทั้งนี้ คำว่าหน้าที่มีความหมายความรวมถึงความรับผิดด้วย

ข. โจทก์เป็นผู้ที่มีสิทธิหรือหน้าที่

เมื่อมีกฎหมายแพ่งรับรองสิทธิหรือหน้าที่แล้วมิใช่ว่าหากมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล แล้วบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีได้เสมอ แต่จะต้องปรากฏว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีสิทธิหรือหน้าที่นั้นด้วยจึงชอบที่จะมีสิทธิฟ้องคดีได้ โดยพิจารณาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าผู้ใดเป็นผู้ทรงสิทธิหรือมีหน้าที่นั้น ซึ่งอาจเป็นเจ้าของสิทธิในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้ เป็นคู่สัญญา เป็นผู้ที่ถูกกระทำละเมิด หรือเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง เป็นต้น นอกจากนี้ในบางกรณีมีบทบัญญัติยกเว้นให้คณะบุคคลเป็นโจทก์ฟ้องคดีเพื่อประโยชน์แก่สมาชิกได้ แม้ว่าสมาชิกจะมิได้เป็นโจทก์ด้วยก็ตาม

ค. มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้น

แม้โจทก์จะเป็นผู้ที่มีสิทธิหรือหน้าที่ก็ตามแต่ก็ยังจะไม่มีอำนาจฟ้องจนกว่าจะปรากฏว่ามีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ โจทก์จึงชอบที่จะยื่นฟ้องต่อศาลได้

คำว่า “มีข้อโต้แย้ง” หมายถึงมีการกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือหน้าที่ โดยมีลักษณะเป็นการกระทบกระเทือนชนิดที่กฎหมายแพ่งให้เกิดสิทธิเรียกร้องหรือสิทธิที่จะฟ้องร้องขึ้น[29]

---

[29] *เพิ่งอ้าง*, น.298–299.

Ref. code: 25605801032136PCI

ง. จำเลยผู้เป็นผู้โต้แย้งสิทธิหรือหน้าที่

เมื่อสิทธิและหน้าที่เป็นของคู่กัน ข้อโต้แย้งจึงจะต้องเกิดจากผู้ซึ่งมีหน้าที่ เมื่อเกิดการโต้แย้งสิทธิ โจทก์จึงต้องฟ้องบุคคลที่กระทำการโต้แย้งสิทธิเป็นจำเลย จะฟ้องบุคคลอื่นที่มิใช่ผู้ซึ่งมีหน้าที่หรือมิใช่เป็นผู้โต้แย้งสิทธิหาได้ไม่

Ref. code: 25605801032136PCI

บทที่ 5
วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอลโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

เมื่อได้ศึกษาถึงการดำเนินงาน กระบวนการลงโทษ และกระบวนการตรวจสอบคำสั่งลงโทษขององค์กรที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศแล้ว ย่อมทำให้เราได้ทราบว่าในแต่ละประเทศมีปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอลในรูปแบบใดบ้าง ทำให้มาสู่บทวิเคราะห์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุดกับการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

5.1 ปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในปัจจุบันมีความคลุมเครือและไม่ชัดเจน ส่งผลให้เกิดปัญหาทางกฎหมายในด้านต่างๆตามมา รวมถึงในกรณีที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกฟ้องต่อศาลด้วย เนื่องจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล สโมสรฟุตบอล นักกฎหมาย ผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงฝ่ายตุลาการ มีมุมมองที่แตกต่างกันออกไป และด้วยมุมมองที่แตกต่างกันนี้จึงทำให้เกิดความสับสนขึ้นว่าแท้ที่จริงแล้วสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยควรมีสถานะทางกฎหมายในรูปแบบใด ผู้เขียนสามารถสรุปมุมมองทางกฎหมายของสถานะของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยหลักๆ ออกได้เป็นสองรูปแบบ คือ มุมมองที่มองว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีสถานะเป็นฝ่ายปกครองและมุมมองที่มองว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นฝ่ายปกครอง

5.1.1 ในกรณีที่พิจารณาว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่เป็นฝ่ายปกครอง

มุมมองที่เห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีสถานะเป็นฝ่ายปกครองเป็นมุมมองที่พิจารณาสถานะทางกฎหมายตั้งแต่ประวัติศาสตร์การก่อตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นต้นมา กล่าวคือ ในช่วงก่อนหน้าที่จะมีการก่อตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยนั้น ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2457 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ได้ทรงมีพระราชดำริว่าเห็นว่าการตั้งสมาคมของประชาชนมีจำนวนมากขึ้น จึงเห็นสมควรจัดให้มีระเบียบการจดทะเบียนของสมาคมต่างๆไว้ให้เป็นการมั่นคงสมควรแก่เวลา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457 ขึ้น มีเนื้อหาที่กำหนดให้สมาคม

Ref. code: 25605801032136PCI

ทุกสมาคมต้องจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมถึงกำหนดให้สมาคมต้องมีองค์ประกอบต่างๆ ที่กฎหมายกำหนด กำหนดสถานะของสมาคม เงื่อนไขการเลิกสมาคม เป็นต้น[1] ภายหลักจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2459 โดยในขณะที่ก่อตั้งใช้ชื่อว่า “สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์” ซึ่งมีความหมายว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ได้ก่อตั้งขึ้นโดยที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ทรงอุปถัมภ์ หรือทรงสนับสนุนการก่อตั้งและการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในขณะนั้น[2] ต่อมาสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในขณะนั้นจึงได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามพระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457 ทำให้สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยขณะนั้นมีสถานะเป็นนิติบุคคล[3] ตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดสถานะไว้ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากเวลาขณะที่ก่อตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแล้ว จะเห็นได้ว่าในช่วงปี พ.ศ.2459 ยังมิได้มีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในประเทศไทย เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับแรกได้ประกาศใช้ในภายหลังเมื่อปี พ.ศ.2466[4] ทำให้ไม่สามารถสรุปสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอย่างชัดเจนว่าจะมีสถานะทางกฎหมายอย่างไร

ต่อมาในปี พ.ศ. 2472 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ที่ได้ตรวจชำระใหม่ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2472 เป็นผลให้ประเทศไทยมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับกับสมาคมเป็นครั้งแรก ซึ่งขณะนั้นเนื้อหาบทบัญญัติของสมาคมอยู่ในบรรพ 3 ว่าด้วยเอกเทศสัญญา ลักษณะ 23 สมาคม มาตรา 1274-1297 มีผลเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457 บางส่วน และในภายหลังจากนั้นได้มีการตราพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจสอบใหม่ พ.ศ. 2535 โดยมีการยกเลิกลักษณะที่ 23 ของบรรพ 3 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิม และนำบทบัญญัติที่เกี่ยวกับ

---

[1] พระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457.

[2] ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546).

[3] มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457.

[4] ประกาศประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 และ 2 แต่วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2466.

Ref. code: 25605801032136PCI

สมาคมมาบัญญัติไว้ในบรรพ 1 หลักทั่วไป ลักษณะ 2 บุคคล ตั้งแต่มาตรา 78 ถึงมาตรา 109[5] การประกาศใช้และการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องของสมาคมดังกล่าว ก่อให้เกิดหน้าที่แก่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในการดำเนินการจดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

แม้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2558 จะได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 ซึ่งมีเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานะสมาคมกีฬาทุกประเภทกีฬาด้วยการกำหนดให้สมาคมกีฬาทุกประเภทมีหน้าที่จดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทยฯ และเมื่อจดทะเบียนแล้วให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล[6] สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจึงต้องดำเนินการจดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดหน้าที่ไว้ และมีหน้าที่ที่จะต้องกระทำการใดๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ที่ตนได้จดทะเบียนต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ เห็นได้ว่าบทบัญญัติที่ให้สมาคมกีฬาทุกประเภทไปจดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาเป็นบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินกิจการของสมาคมกีฬาทุกประเภทที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลังเท่านั้น มิได้มีผลทำให้สมาคมกีฬาทุกประเภทรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเปลี่ยนสถานะทางกฎหมายแต่อย่างใด

ส่วนข้อความในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้บรรดาสมาคมที่ได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทยตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 (ฉบับเดิม) และได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันหมายความรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยด้วย ให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ขีดชื่อสมาคมนั้นออกจากทะเบียนสมาคม[7] มีผลทำให้สมาคมกีฬาไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ต่อไปนั้น เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาในการดำเนินการของสมาคมกีฬาทุกประเภท เนื่องจากแต่เดิมหากสมาคมกีฬาประเภทใดที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ต้องการจะขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงแก้ไข

---

[5] พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจสอบใหม่ พ.ศ. 2535.

[6] มาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

[7] มาตรา 134 แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558.

Ref. code: 25605801032136PCI

เพิ่มเติมข้อบังคับสมาคมกีฬา[8] หรือเปลี่ยนแปลงหรือแต่งตั้งคณะกรรมการของสมาคมกีฬา[9] จะต้องไปขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ภายในกำหนดเวลาตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนด แต่เมื่อมีบทบัญญัติตามบทเฉพาะกาลนี้ใช้บังคับแล้ว มีผลทำให้การขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสมาคมกีฬาเปลี่ยนแปลงหรือแต่งตั้งคณะกรรมการของสมาคมกีฬา จะต้องดำเนินการตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 เท่านั้น จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวมิได้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานะของสมาคมกีฬาทุกประเภท รวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแต่อย่างใด เพียงแต่ทำให้ไม่สามารถกล่าวได้ว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อีกต่อไป เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกขีดชื่อออกจากทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว อย่างไรก็ตาม สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยยังคงมีสถานะตามกฎหมายเป็นนิติบุคคลที่สามารถมีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นในความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจมหาชนที่จะบังคับให้อีกฝ่ายต้องกระทำหรือไม่กระทำการใดเพื่อประโยชน์ของสมาคม จึงมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนเช่นเดิมอละไม่มีสถานะเป็นฝ่ายปกครอง เมื่อเกิดข้อพิพาทใดๆ ขึ้นระหว่างบุคลากรของสโมสรฟุตบอล หรือสโมสรฟุตบอลซึ่งเป็นบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย จะต้องอยู่ภายใต้เขตอำนาจการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรม

แนวความคิดประเภทดังกล่าวสอดคล้องกับแนวความคิดของประเทศอังกฤษที่มองว่าหน่วยงานทางด้านกีฬาเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยมิได้อาศัยอำนาจรัฐมาเกี่ยวข้อง อีกทั้งมีลักษณะการดำเนินงานในลักษณะเหมือนกับองค์กรเอกชน เห็นได้จากสถานะขององค์กรกำกับดูแลแห่งชาติ (National Governing Body หรือ NGB) เป็นหน่วยงานที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในรูปแบบของนิติบุคคลประเภทบริษัท มีหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่จดทะเบียนไว้ตามกฎหมายบริษัทของประเทศอังกฤษเท่านั้น ส่วนหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ เช่น กระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน และกีฬา (Department for Culture, Media and Sport) จะมีหน้าที่เพียงดูแลและควบคุมการพัฒนาการกีฬาในประเทศอังกฤษ รวมถึงกำหนดนโยบายในการพัฒนาการกีฬาด้านต่างๆ ภายในประเทศเท่านั้น ฉะนั้น สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ (The Football Association หรือ FA) ซึ่งเป็นองค์กรกำกับดูแลแห่งชาติประเภทกีฬาประเภทหนึ่งในประเทศอังกฤษ จึงมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนด้วยเช่นกัน

---

[8] มาตรา 84 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

[9] มาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

Ref. code: 25605801032136PCI

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ของกฎหมายประเทศไทย ประกอบกับบทบัญญัติกฎหมายฉบับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และข้อมูลของหน่วยงานทางด้านกีฬาในประเทศอังกฤษจึงสามารถสรุปอีกครั้งหนึ่งได้ว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีและควรมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน

5.1.2 ในกรณีที่พิจารณาว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายปกครอง

มุมมองที่เห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายมหาชนหรือมีสถานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง เป็นมุมมองที่พิจารณาอำนาจหน้าที่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่ได้รับมอบหมายจากการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยแนวคิดนี้มองว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการกีฬาทุกชนิดและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และมีอำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามที่พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ได้บัญญัติไว้ ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามคำนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ต่อมาเมื่อภารกิจของกระทรวงในด้านการกีฬาและการท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้น ทำให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีความจำเป็นจะต้องมอบอำนาจหน้าที่ในด้านการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการกีฬาในบางเรื่องให้แก่การกีฬาแห่งประเทศไทยอันเป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้ก่อตั้งมาก่อนที่จะมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้รับผิดชอบแทน ทั้งนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีอำนาจหน้าที่ต่างๆตามที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 ได้บัญญัติไว้ ทำให้การกีฬาแห่งประเทศไทยมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการดำเนินการทางด้านกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงกีฬาประเภทฟุตบอลโดยตรงด้วย แนวคิดนี้จึงมีความเห็นว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มอบอำนาจหน้าที่ให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยทำการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล พัฒนากีฬาฟุตบอล ส่งเสริม วางระเบียบข้อบังคับและกำกับดูแลกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย รวมถึงดำเนินการภายใต้การควบคุมด้านอื่นๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย อันมีลักษณะเป็นการมอบอำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในกิจการที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะทางกฎหมายเป็นฝ่ายปกครองหรือหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองพ.ศ. 2542[10] อันสามารถถูกฟ้องต่อศาลปกครองได้

---

[10] พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 มาตรา 3 บัญญัติว่า “หน่วยงานทางปกครอง” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่ เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดย

Ref. code: 25605801032136PCI

สำหรับสถานการณ์ของสถานะสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่าองค์กรตุลาการมีความเห็นและยึดถือแนวความคิดนี้เป็นหลัก โดยเห็นได้จากคำสั่งศาลปกครองกลางในคดีที่มีข้อพิพาทระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยผู้ถูกฟ้องคดีกับสโมสรฟุตบอลผู้ฟ้องคดี ด้วยการมีคำสั่งรับฟ้องคดีที่มีผู้ฟ้องคดีเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนฟ้องให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้รับผิดได้ เนื่องจากศาลปกครองเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะทางกฎหมายเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ คำสั่งศาลปกครองในคดีต่างๆ เหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าองค์กรตุลาการมีความเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยสามารถถูกฟ้องต่อศาลปกครองได้ เช่น ในคดีที่บริษัท สุโขทัยฟุตบอลคลับ จำกัด และบริษัท สโมสรฟุตบอลนครปฐม จำกัด ยื่นฟ้องสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย และบริษัทไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด เป็นผู้ถูกฟ้องคดี[11] หรือ คดีที่บริษัท บีอีซี เทโรศาสน จำกัด ยื่นฟ้องสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย บริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด และคณะอนุกรรมการกลั่นกรองอุทธรณ์โทษ เป็นผู้ถูกฟ้องคดี[12] ซึ่งทั้งสองคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้ โดยเห็นว่าอยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองทั้งสองคดี

นอกจากศาลปกครองที่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกับแนวความคิดประเภทนี้แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลก็มีคำวินิจฉัยในคดีพิพาทระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกับสโมสรฟุตบอล พัทยา จำกัด ไว้ในลักษณะเช่นเดียวกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองในคดีก่อนๆ เช่นกัน กล่าวคือ คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลมีความเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้รับมอบอำนาจทางปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ[13]

พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง.

[11] คำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 1992,2309/2558.

[12] คำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 2073/2558 (โปรดดูคำสั่งศาลปกครองฉบับเต็มที่ ภาคผนวก ก).

[13] คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ 135/2557 (โปรดดูคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลฉบับเต็มที่ภาคผนวก ง).

Ref. code: 25605801032136PCI

เห็นได้ว่าแนวความคิดและมุมมองขององค์กรตุลาการในประเทศไทยมีมุมมองที่คล้ายกับมุมมองของความสัมพันธ์ของหน่วยงานด้านกีฬาในประเทศฝรั่งเศส กล่าวคือ องค์กรตุลาการในประเทศฝรั่งเศสมองว่าสหพันธ์กีฬา (Fédération Sportive) ซึ่งเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยอยู่ในรูปของสมาคมที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งของประเทศฝรั่งเศส และเป็นองค์กรที่มีหน้าที่และที่มาคล้ายกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่ถือว่าได้รับมอบอำนาจทางปกครองในด้านการจัดทำบริการสาธารณะทางด้านกีฬาในประเทศฝรั่งเศส จึงมีสถานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง จึงสามรถถูกฟ้องต่อศาลปกครองประเทศฝรั่งเศสได้

จากเนื้อหาที่ผู้เขียนวิเคราะห์โดยสรุปแนวความเห็นทางกฎหมายที่มีต่อสถานะของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยทั้งสองแนวความความคิดมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวความคิดที่เห็นว่าสถานะของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยควรมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีที่มาจากการจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้ว่าในภายหลังพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 จะบัญญัติให้นายทะเบียนเพิกถอนสถานะความเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของสมาคมกีฬาทุกประเภทก็ตาม แต่ก็ไม่ทำให้สถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเปลี่ยนสถานะจากเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนไปเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนแต่อย่างใด ซึ่งเป็นเหตุผลที่ผู้เขียนวิเคราะห์ไว้ในข้อ 5.1.1 แล้ว

ในส่วนประเด็นที่ศาลปกครองและคณะกรรมวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลได้มีมุมมองว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในกิจการที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล จึงทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเปลี่ยนเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ผู้เขียนเห็นว่าแนวการวินิจฉัยดังกล่าวมีความคลาดเคลื่อนกับหลักทฤษฎีทางกฎหมายมหาชนอยู่ กล่าวคือ ตามที่ทราบมาแล้วว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในราชอาณาจักรรวมถึงเตรียมการแข่งขันสำหรับนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยทุกชุด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2458 เป็นต้นมา ในส่วนของหน้าที่การจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้เขียนพิจารณาเป็นหลักนั้น ผู้เขียนเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกด้วยตนเองมาตั้งแต่อดีต แม้แต่เดิมจะมีลักษณะการแข่งขันในรูปแบบสมัครเล่น จากนั้นค่อยๆ ได้พัฒนามาเป็นรูปแบบกึ่งสมัครเล่น และพัฒนามาเป็นระดับอาชีพเฉกเช่นปัจจุบัน ซึ่งการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศในอดีตมิได้มีความราบรื่นเสมอไป เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในอดีตไม่มีผู้สนับสนุนทางการเงิน และไม่สามารถหารายได้

Ref. code: 25605801032136PCI

ที่มากพอกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆของสมาคม ทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยประสบปัญหาทางด้านงบประมาณการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกภายในประเทศ และไม่สามารถมอบเงินช่วยเหลือแก่สโมสรฟุตบอลต่างๆ ได้ ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2552 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้มีการจัดระบบการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศใหม่ ด้วยกำหนดชื่อลีกฟุตบอลสูงสุดว่า “ไทยพรีเมียร์ลีก” รายการลีกฟุตบอลระดับดิวิชั่น 1 และลีกฟุตบอลภูมิภาคดิวิชั่น 2 และกำหนดรูปแบบการจัดการแข่งขันให้สอดคล้องกับการแข่งขันลีกฟุตบอลในต่างประเทศ โดยนำรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการแข่งขันกีฬาลีกสูงสุดของฟุตบอลของประเทศอังกฤษ (พรีเมียร์ลีก) มาเป็นตัวอย่างในการประยุกต์ใช้กับการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศไทย ประกอบกับการดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ (Vision Asia) ที่ออกโดยสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) อันเป็นระเบียบที่มีเนื้อหากำหนดให้สโมสรฟุตบอลของทุกประเทศทวีปเอเชียจะต้องมีการดำเนินงานเป็นธุรกิจแบบเต็มตัว มีการบริหารการตลาด การเงิน และทุกด้านอย่างเป็นมืออาชีพ เพื่อปรับใช้กับการดำเนินงานและกำหนดโครงสร้างการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย โดยคาดหวังว่าในอนาคตลีกฟุตบอลประเทศไทยจะสามารถพัฒนาและมีความรุ่งเรืองด้านกีฬาฟุตบอลเหมือนกับที่ลีกฟุตบอลของประเทศอังกฤษเป็นอยู่ในปัจจุบัน

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวการที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน ควบคุมดูแลการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจึงเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลเป็นอำนาจโดยแท้ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมิได้รับมอบอำนาจจากหน่วยงานรัฐอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือการกีฬาแห่งประเทศไทยให้ไปจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศแต่อย่างใด ดังนั้น หน้าที่การจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศจึงเป็นหน้าที่ด้านหนึ่งที่อยู่ในวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมาตั้งแต่แรกอยู่แล้ว สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจึงมิใช่หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองในการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศที่จะส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองแต่ประการใดไม่

และแม้จะปรากฏว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยได้เคยมอบเงินสนับสนุนให้กับสโมสรต่างๆทั้งในพรีเมียร์ลีก และลีกระดับรอง[14] รวมถึงสนับสนุนเงินรางวัลแก่สโมสรที่ได้ลำดับต่างๆในลีกฟุตบอลทุกรายการ และยุติการให้เงินสนับสนุนแก่สโมสรฟุตบอลและสมาคมกีฬาฟุตบอล

---

[14] ไทยรัฐ, “กกท.ใจป้ำแจกเงินบำรุงทีม 3 ลีก 89 ล้าน”, สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2561, จาก https://www.thairath.co.th/content/69286.

Ref. code: 25605801032136PCI

แห่งประเทศไทย เนื่องจากเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยสามารถหารายได้ด้วยตนเอง และเห็นว่าสโมสรฟุตบอลต่างๆ มีการดำเนินการที่เป็นอาชีพมากขึ้น สามารถหารายได้ได้เองจากผู้สนับสนุนและจากการขายของที่ระลึกต่างๆ เมื่อปี พ.ศ. 2558 ก็ตาม การกระทำดังกล่าวก็ไม่เป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการมอบหมายให้จัดทำบริการสาธารณะแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นการมอบเงินช่วยเหลือให้แก่บุคคลเพียงบางกลุ่มเท่านั้น กล่าวคือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการมอบเงินสนับสนุนนั้นได้แก่บรรดาสโมสรหรือนิติบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศเท่านั้น ส่วนสโมสรกีฬาฟุตบอลในระดับอื่นๆ ที่มิได้เข้าร่วมการแข่งขันลีกฟุตบอลมิได้รับเงินสนับสนุนแต่ประการใด จึงไม่ส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองอีกเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยยังมีหน้าที่ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬาฟุตบอลหรือการส่งเสริมกีฬาฟุตบอล รวมถึงต้องดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และอยู่ในความควบคุมการดำเนินการของการกีฬาแห่งประเทศไทย เช่น หน้าที่ในการจัดให้ประชาชนมีสถานที่ในการเล่นกีฬาฟุตบอล สร้างศูนย์ฝึกฟุตบอลแห่งชาติ ส่งเสริมให้ประชาชนในทุกภาคส่วนของประเทศได้รับการฝึกฝนในการเล่นกีฬาฟุตบอล พัฒนาบุคลากรด้านกีฬาฟุตบอลในประเทศให้มีความรู้ความสามารถ จัดทำแผนและดำเนินการตามแผนในการพัฒนาทีมฟุตบอลทีมชาติไทยให้ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ เป็นต้น ซึ่งเห็นได้ว่าหน้าที่ต่างๆ เหล่านี้เป็นหน้าที่ที่มีลักษณะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประชาชนทุกคนทุกฝ่าย ไม่แบ่งแยกหรือกำหนดเงื่อนไขว่าบุคคลใดจะต้องมีคุณสมบัติบางประการจึงจะสามารถได้รับการสนับสนุนจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย อันมีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะทางด้านกีฬาประเภทหนึ่ง ดังนั้น หากเป็นกรณีที่เป็นหน้าที่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในลักษณะดังกล่าวที่ได้รับมอบอำนาจจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และหน้าที่นั้นก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนทุกฝ่าย ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองที่เป็นการจัดทำบริการสาธารณะทางด้านกีฬา จึงจะส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองหรือเป็นหน่วยงานทางปกครองตามคำนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เฉพาะการดำเนินการในหน้าที่ลักษณะดังกล่าว เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นย่อมสามารถฟ้องสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อศาลปกครองได้

5.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีสถานะเป็นนิติบุคคลที่สามารถมีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นในความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน และสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจมหาชนที่จะบังคับให้อีกฝ่ายต้องกระทำหรือไม่กระทำการใด

Ref. code: 25605801032136PCI

เพื่อประโยชน์ของสมาคม เปรียบเสมือนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงสามารถออกกฎระเบียบภายในเพื่อบังคับใช้ต่อองค์กรของตนได้ ซึ่งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้มีการกำหนดข้อบังคับลักษณะการปกครองสมาคม พ.ศ. 2560 และระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมป์ พ.ศ. 2559 เพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หากเกิดกรณีพิพาทภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยสามารถนำข้อบังคับต่างๆ ที่สมาคมบัญญัติไว้มาพิจารณาและวินิจฉัยประเด็นปัญหาต่างได้ด้วยตนเอง

5.1.3.1 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาฟุตบอลโดยหน่วยงานภายในขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

ในกรณีเกิดปัญหาข้อพิพาทขึ้นระหว่างนักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีมสโมสร กับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย หากเป็นข้อพิพาทที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเห็นว่านักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม สโมสรใด กระทำการอันใดอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมป์ พ.ศ. 2559 และคณะกรรมการวินัยมารยาทได้สั่งลงโทษผู้ถูกลงโทษที่จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของคณะกรรมการวินัยมารยาทได้ จากนั้นคณะกรรมการอุทธรณ์จะพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัยมารยาทต่อไป ซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยไปในทิศทางใดย่อมเป็นที่สุด ไม่สามารถอุทธรณ์ต่อหน่วยงานอื่นต่อไปได้ อย่างไรก็ตามข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ได้เปิดช่องให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยสามารถตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นเพื่อพิจารณาข้อพิพาทระหว่างผู้ถูกลงโทษกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อหาข้อยุติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายอนุญาโตตุลาการ หรือหากปรากฏว่าไม่สามารถตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้นได้ ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ได้กำหนดให้สามารถนำข้อพิพาทยื่นให้ศาลอนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) ตัดสินชี้ขาดได้ และเมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่ว่าจะเป็นคณะที่สมาคมตั้งขึ้นหรือเป็นศาลอนุญาโตตุลาการกีฬา ได้มีคำตัดสินใดๆ ออกมาแล้ว ห้ามมิให้ผู้ถูกลงโทษนำข้อพิพาทมาฟ้องต่อศาลภายในประเทศอีกเด็ดขาด เว้นแต่มีการบัญญัติยกเว้นในข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ซึ่งผู้เขียนไม่พบว่ามีการบัญญัติข้อยกเว้นไว้แต่อย่างใด การบัญญัติเนื้อหาเรื่องการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษในลักษณะดังกล่าว มีเนื้อหาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดไว้ เนื่องจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีความประสงค์ให้การดำเนินกิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอลควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเท่านั้น และไม่ต้องการให้หน่วยงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลมาเกี่ยวข้องเพราะกังวลว่าสมาคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลถูกแทรกแซงจากการเมืองภายในประเทศหรือ

Ref. code: 25605801032136PCI

จากผู้มีอำนาจภายในประเทศ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้อย่างอิสระ จึงกำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษว่าจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีความรู้ ความเข้าใจ และเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาโดยตรง ได้แก่ สมาคมกีฬาฟุตบอลของแต่ละประเทศ และอนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) โดยไม่ยอมให้บุคลากร สโมสรกีฬา หรือสมาคมกีฬาฟุตบอลแต่ละประเทศนำข้อพิพาทที่เกี่ยวกับผลคำตัดสินของสมาคมกีฬาฟุตบอลไปยื่นฟ้องต่อบุคคลหรือองค์กรภายนอก เช่น ศาลภายในประเทศ หรือหน่วยงานอื่นๆ เช่น รัฐบาลกลาง เด็ดขาด

อย่างไรก็ตามการที่มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ เพื่อพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ ที่ได้รับความไม่เป็นธรรม ทำให้เป็นช่องทางการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางการกีฬาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ระบุไว้ ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2560 ได้มีสโมสรฟุตบอลจำนวน 2 สโมสร ได้แก่ สโมสรฟุตบอลอาร์มี่ ยูไนเต็ด และสโมสรฟุตบอลชัยนาท ฮอร์นบิล ยื่นเรื่องอุทธรณ์คำสั่งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการจัดอันดับผลการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ หรือ “ไทยลีก” ประจำฤดูกาล 2559 การใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพฯ ให้อำนาจให้ จึงเกิดประเด็นปัญหาขึ้นว่าบทบัญญัติมาตรา 13 เป็นบทบัญญัติที่ขัดกับบทบัญญัติของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statutes) ที่กล่าวว่าการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศจะต้องเป็นอิสระและปราศจากการแทรกแซงของบุคคลภายนอกหรือไม่

ในประเด็นปัญหานี้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยมีความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ 449/2560 ว่าการดำเนินการของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เป็นการดำเนินการตามกฎหมาย จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการแทรกแซงโดยบุคคลหรือองค์กรภายนอกแต่อย่างใด[15] แต่ผู้เขียนมีความเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นโดยวินิจฉัยโดยอาศัยบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อหารือแต่เพียงแต่อย่างเดียว โดยมิได้พิจารณาถึงบริบทของอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติอย่างเพียงพอ ซึ่งอาจเป็นเพราะคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมิได้มีสถานะเป็นกฎหมายแต่อย่างใด จึงมิได้พิจารณาถึงธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติด้วย ซึ่งเมื่อได้วิเคราะห์เกี่ยวกับอำนาจบริบทของอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติในหมวดความเป็นอิสระของสมาชิกแล้วจะเห็นว่าหมวดดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในลักษณะที่ห้ามมิให้หน่วยงานภายนอก (บุคคลที่สาม) เข้ามายุ่งเกี่ยวกับ

---

[15] ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ 449/2560 (โปรดดูความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาฉบับเต็มที่ภาคผนวก จ).

Ref. code: 25605801032136PCI

การดำเนินกิจการภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศ เพราะสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเกรงว่าหากให้หน่วยงานภายนอกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการดำเนินกิจการด้านต่างๆ ภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลหน่วยงายภายนอกเหล่านั้นอาจใช้อำนาจต่างๆ ในทางที่ไม่ชอบธรรมที่ตนมี เช่น อำนาจรัฐหรืออำนาจอิทธิพลต่างๆ เข้ามาครอบงำหรือแทรกแซงกิจการด้านกีฬาฟุตบอลให้เป็นไปในทิศทางที่บุคคลเหล่านั้นต้องการได้ ดังที่ปรากฏอยู่ในข่าวสารด้านกีฬาบ่อยครั้ง ว่าสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้จับตามองสถานการณ์ด้านกีฬาฟุตบอลในประเทศบางประเทศที่อาจจะมีบุคคลหรือหน่วยงานทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศหนึ่ง และมีคำเตือนว่าหากบุคคลหรือหน่วยงานทางการเมืองยังไม่หยุดแทรกแซงการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศนั้น ก็จะลงโทษมิให้สมาคมฟุตบอลประเทศนั้นส่งทีมนักกีฬาฟุตบอลเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาระดับชาติได้ เช่น กรณีประเทศอินโดนีเซียที่ได้ถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) มีคำตัดสินให้ทีมชาติอินโดนีเซียทุกชุดห้ามลงแข่งขันในรายการระดับนานาชาติทั้งหมด หลังสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศอินโดนีเซีย (PSSI) ไม่สามารถแก้ปัญหาการละเมิดธรรมนูญฟีฟ่าข้อที่ว่าด้วยการเข้ามาก้าวก่ายกิจการของหน่วยงานรัฐได้ทันตามกำหนดเวลาเมื่อปี ค.ศ. 2015 ที่ผ่านมา[16] จากข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าบทบัญญัติในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 มีบทบัญญัติที่ขัดกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในอนาคตได้ เช่น ถูกสั่งลงโทษจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหากว่าสโมสรฟุตบอลหรือบุคลากรทางด้านกีฬานำข้อพิพาทไปยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือหน่วยงานของรัฐ

---

[16] ธนะ วงษ์มณี, “ฟีฟ่าสั่งแบนอินโดห้ามเล่นคัดบอลโลก”, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2561, จาก

http://www.goal.com/th/news/5438/%E0%B8%9F%E0%B8%B8%E0%B8%95%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B8%A1%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B4/2015/05/30/12227602/%E0%B8%9F%E0%B8%B5%E0%B8%9F%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%94%E0%B8%AB%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%81.

Ref. code: 25605801032136PCI

5.1.3.2 การควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาฟุตบอลโดยองค์กรตุลาการในประเทศไทย

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยควรมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว เมื่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษต่อนักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม สโมสรฟุตบอลแล้ว และบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์แล้วคณะกรรมการอุทธรณ์มีคำสั่งเป็นอย่างไร คำสั่งนั้นย่อมเป็นที่สุด ผู้ถูกลงโทษย่อมต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นๆ อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าแม้ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ จะบัญญัติห้ามมิให้ผู้ถูกลงโทษตามบทบัญญัติของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยนำข้อพิพาทฟ้องคดีต่อศาล แต่ข้อบังคับดังกล่าวก็ไม่มีผลบังคับได้โดยเด็ดขาด เนื่องจากสิทธิทางศาลในการนำคดียื่นฟ้องต่อศาลเป็นสิทธิทางรัฐธรรมนูญที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติคุ้มครองสิทธิดังกล่าวไว้[17] ทำให้ผู้ถูกลงโทษอาจนำข้อพิพาทที่มีต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมายื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศได้ แม้จะเป็นการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ก็ตาม ทั้งนี้หากผู้ถูกลงโทษจะนำข้อพิพาทมายื่นฟ้องต่อศาลจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมเท่านั้น มิใช่นำข้อพิพาทมายื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

การนำข้อพิพาทระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ และขัดต่อบทบัญญัติในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statutes) ซึ่งมีเจตนารมณ์ในลักษณะที่ห้ามมิให้หน่วยงานภายนอก (บุคคลที่สาม) เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการดำเนินกิจการภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้ ซึ่งอาจส่งผลให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในลักษณะต่างๆ ตามที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดไว้ เช่น ระงับการส่งทีมฟุตบอลทีมชาติไทยเข้าทำการแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ ระงับการส่งความช่วยเหลือด้านการพัฒนากีฬาฟุตบอล เป็นต้น อันส่งผลกระทบต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและแผนการพัฒนาทางด้านกีฬาฟุตบอลของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

---

[17] มาตรา 25 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

Ref. code: 25605801032136PCI

5.2 ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ตามที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ปฏิบัติตามธรรมนูญ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และการตัดสินใจของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติตลอดเวลา และปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอนุญาโตตุลาการกีฬาด้วย รวมถึงได้การกำหนดหน้าที่ให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศ สมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลของแต่ละประเทศ ลีกการแข่งขันของแต่ละประเทศ (League) จะต้องให้การยอมรับอนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) ว่าเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีที่เป็นอิสระ ส่วนบรรดาสมาชิก สโมสร เจ้าหน้าที่ ผู้เล่น ผู้จัดการแข่งขัน ก็จะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการกีฬา โดยการส่งเรื่องไปยังศาลภายในประเทศเป็นสิ่งต้องห้ามที่ไม่สามารถกระทำได้ เว้นแต่จะกำหนดไว้โดยเฉพาะในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งจากข้อเท็จจริงพบว่าในปัจจุบันไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ยกเว้นในกรณีดังกล่าวไว้แต่อย่างใด โดยหากพบว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อความที่ระบุไว้ในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ สมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศนั้น อาจถูกลงโทษจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติด้วยมาตรการต่างๆ เช่น ถูกระงับสมาชิกภาพทำให้ไม่สามารถส่งทีมฟุตบอลทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติ ไม่ได้รับเงินอุดหนุนประจำปีจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ รวมถึงไม่สามารถเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับนานาชาติ

จากการพิจารณาอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติโดยการพิจารณาจากลักษณะและสาระสำคัญของบ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศไม่ว่าจะเป็นจารีตประเพณีระหว่างประเทศ สนธิสัญญา หรือหลักกฎหมายทั่วไปแล้ว เห็นว่าธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติไม่มีสถานะทางกฎหมายหรือมีอำนาจบังคับตามหลักของกฎหมายระหว่างประเทศแต่อย่างใด ส่วนอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่กำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลที่เป็นสมาชิกของแต่ละประเทศจะต้องปฏิบัติตามนั้น เกิดจากการที่สมาคมกีฬาฟุตบอลของแต่ละประเทศทำความตกลงเป็นหนังสือเพื่อขอเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และตกลงที่จะผูกพันกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติอย่างสมัครใจ เพราะสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่มีสถานะเป็นสมาคมตามกฎหมายเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งของประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ไม่ได้บังคับว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลของแต่ละประเทศจะต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนด้วยกันที่มีฐานะเท่าเทียมกัน จึงสามารถตีความได้ว่าอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีสถานะเป็นสัญญาทางแพ่ง อันมีผลบังคับทางกฎหมายเฉพาะในเรื่องทางแพ่งเท่านั้น เช่น การเรียกค่าเสียหายจาก

Ref. code: 25605801032136PCI

การที่สมาคมกีฬาฟุตบอลไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติทำให้เกิดความเสียหายอันคำนวณเป็นเงินได้ โดยไม่สามารถมีผลบังคับทางกฎหมายในเรื่องทางปกครองหรือทางอาญาแต่ประการใด

นอกจากนี้การที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีอำนาจบังคับให้สมาคมกีฬาฟุตบอลที่เป็นสมาชิกทุกสมาคมต้องปฏิบัติตามนั้น ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจึงมีสถานะเป็นอำนาจทางสังคมหรือเรียกอีกอย่างว่าอำนาจโดยพฤตินัย (De facto) ด้วย เนื่องจากหากเกิดกรณีที่สมาคมกีฬาฟุตบอลใดไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนาชาติ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจะมีมาตรการลงโทษแก่สมาคมกีฬาฟุตบอลที่ฝ่าฝืน และสมาคมนั้นไม่สามารถที่จะขัดขืนหรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามการลงโทษนั้นได้ เพราะสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นองค์กรทางสังคมที่มีองค์กรเอกชนต่างๆทั่วโลก สมาคมกีฬาฟุตบอลของเกือบทุกประเทศในโลก หรือแม้กระทั่งอนุญาโตตุลาการกีฬาระหว่างประเทศให้การยอมรับ ซึ่งหากสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศใดไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่มีฐานะเป็นกฎระเบียบที่องค์กรต่างๆให้การยอมรับ ย่อมจะต้องถูกขับออกจากสังคมในกีฬาฟุตบอลโดยองค์กรทางด้านกีฬาฟุตบอลต่างๆ รวมถึงอาจถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติขับออกจากการเป็นสมาชิกหรือทำการลงโทษทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลในรายการที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นผู้จัดการแข่งขันได้

เป็นที่น่าสังเกตว่าในปัจจุบันได้มีอำนาจทางสังคมหรืออำนาจโดยพฤตินัยรูปแบบใหม่ที่ทำให้อำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีสภาพบังคับที่เข้มข้นขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในปัจจุบันแล้วจะเห็นได้ว่ากีฬาฟุตบอลกับการประกอบธุรกิจเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป ต่างจากในอดีตที่การแข่งขันกีฬาฟุตบอลมักมีวัตถุประสงค์เพื่อการออกกำลังกายหรือกระชับความสัมพันธ์ระหว่างทีมหรือระหว่างประเทศเท่านั้น เนื่องจากในปัจจุบันกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่คนทั่วโลกให้ความสนใจมากขึ้นและเป็นประเภทกีฬาผู้คนให้ความสนใจมากกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ ในหลายประเทศ การลงทำการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในแต่ละการแข่งขันจึงเป็นที่สนใจของผู้ประกอบธุรกิจต่างๆที่จะหารายได้จากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในรูปแบบต่างๆ เช่น การโฆษณา ค่าลิขสิทธิ์จากการถ่ายทอดสดการแข่งขัน การจำหน่ายบัตรผ่านประตู ค่าเสื้อหรือของที่ระลึกของทีมชาติหรือสโมสร เป็นต้น ทำให้เกิดเม็ดเงินจำนวนมหาศาลแก่ผู้ประกอบธุรกิจรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลต่างๆ ที่ทำหน้าที่จัดการแข่งขัน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าสภาพทางธุรกิจที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเป็นอำนาจทางสังคมรูปแบบใหม่ที่จะช่วยทำให้อำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีผลบังคับใช้ที่เข้มแข็งมากขึ้นไปด้วย เพราะหากสมาคมกีฬาฟุตบอลใดถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติขับออกจากการเป็นสมาชิกหรือลงโทษห้ามเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นผู้จัดการแข่งขัน ย่อมส่งผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อรายได้

Ref. code: 25605801032136PCI

ของสมาคมกีฬาฟุตบอลนั้น และอาจส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลนั้นไม่มีเงินในการปฏิบัติงานทางด้านกีฬาฟุตบอลภายในประเทศนั้นอีกต่อไป

ในส่วนของสถานการณ์การการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในปัจจุบันพบว่าตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2556 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้มีสโมสรฟุตบอลหลายสโมสรได้พยายามนำคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่สโมสรเหล่านั้นเห็นว่ามีความไม่ชอบธรรมไปยื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครอง ด้วยการยื่นฟ้องสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ถูกฟ้อง เป็นเหตุให้สมาพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต้องส่งหนังสือตักเตือนสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยมีเนื้อหาในหนังสือในลักษณะที่อธิบายว่าธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้บัญญัติให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศต้องดำเนินกิจกรรมทางกีฬาฟุตบอลอย่างอิสระ และปราศจากการยุ่งเกี่ยวจากบุคคลที่สาม ซึ่งคำว่าบุคคลที่สามนี้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติตีความว่าหมายถึงศาลภายในประเทศด้วย และสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้ระบุให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยดำเนินการให้สโมสรฟุตบอลเหล่านั้นถอนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มิฉะนั้นสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจะนำเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการฉุกเฉินของสมาพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเพื่อพิจารณาบทลงโทษต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ซึ่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกล่าวเพิ่มเติมว่าการลงโทษนั้นอาจเป็นการลงโทษระงับสภาพสมาชิกโดยทันที โดยหากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกระงับสภาพสมาชิกก็จะทำให้ทีมชาติไทยและสโมสรฟุตบอลของประเทศไทยหมดสิทธิ์ลงแข่งขันเกมการแข่งขันระดับนานาชาติที่ทำสัญญาหรือเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรือสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย และบรรดาสมาชิก เจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการอบรมโปรแกรม หลักสูตรหรือการฝึกสอนด้านกีฬาฟุตบอลที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรือสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียเป็นฝ่ายจัดการอบรมจะต้องยุติการอบรมในทันที[18] ทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยต้องออกประกาศสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยมีคำสั่งให้สโมสรที่นำเรื่องไปยื่นฟ้องต่อศาลปกครองต้องดำเนินการยื่นคำร้องถอนฟ้องต่อศาล ตามที่หนังสือตักเตือนของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติระบุไว้[19] เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเกรงว่าหากไม่ปฏิบัติตามสมาคมฯ อาจถูกระงับสิทธิการเป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่จะส่งผลกระทบต่อวงการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม การที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศในลักษณะ

---

[18] จดหมายตอบกลับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ลงวันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 2013 (โปรดดูจดหมายตอบกลับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติฉบับเต็มที่ ภาคผนวก ค).

[19] ประกาศสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์ ที่ ฟ.001/2559. (โปรดดูประกาศสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฉบับเต็มที่ ภาคผนวก ข).

Ref. code: 25605801032136PCI

ดังกล่าวออกมาย่อมเห็นได้ว่า สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมองว่าผลของการไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจะมีผลลงโทษที่ร้ายแรงมากกว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศ เนื่องจากการออกคำสั่งให้บุคคลใดถอนฟ้องต่อศาลภายในประเทศอันเป็นสิทธิที่ประชาชนทุกคนพึงมีตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องด้วยรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทยและกฎหมายภายในประเทศ

Ref. code: 25605801032136PCI

บทที่ 6
บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

นับตั้งแต่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ริเริ่มจัดระบบการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศใหม่ ให้มีลักษณะเป็นการแข่งขันในรูปแบบของลีกฟุตบอลอาชีพ และกำหนดให้มีรูปแบบการแข่งขันที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) เพื่อให้สโมสรฟุตบอลที่ทำการแข่งขันในลีกฟุตบอลภายในประเทศได้รับการรับรอง ในปี พ.ศ. 2549 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้เป็นฝ่ายควบคุมดูแลและจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศทุกๆ ปี จนถึงปัจจุบัน โดยในช่วงเริ่มต้นของการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศ การแข่งขันของแต่ละสโมสรยังไม่มีความเข้มข้นมากนัก เนื่องจากในขณะนั้นแต่ละสโมสรมักประสบปัญหางบประมาณในการทำทีม ทำให้แต่ละสโมสรไม่สามารถหางบประมาณจ้างนักฟุตบอลที่มีฝีเท้าดีและมีชื่อเสียงได้ เว้นแต่จะเป็นสโมสรที่มีเงินทุนจากเจ้าของทีมหรือมีผู้สนับสนุนหลายคนซึ่งมีจำนวนน้อยมาก รวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่ไม่สามารถจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลอย่างเพียงพอ เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้การแข่งขันลีกฟุตบอลในช่วงปีแรกๆ ไม่ประสบความสำเร็จตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยวางแผนไว้ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้เห็นถึงปัญหาการขาดงบประมาณของสโมสรฟุตบอล จึงได้ประกาศมอบเงินสนับสนุนแก่สโมสรฟุตบอลและสนับสนุนเงินรางวัลแก่ทีมที่เป็นแชมป์ รองแชมป์ และลำดับรองลงมาตามที่กำหนดไว้ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2558 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ประกาศหยุดการให้เงินสนับสนุนแก่สโมสรฟุตบอลและสนับสนุนเงินรางวัลในการแข่งขันลีกฟุตบอล เนื่องจากเห็นว่าสโมสรฟุตบอลในระดับต่างๆ ของลีกในประเทศสามารถหารายได้ด้วยตนเองจากผู้สนับสนุนรายต่างๆ ที่เริ่มเห็นว่ากีฬาฟุตบอลในประเทศไทยเป็นที่สนใจและน่าลงทุนมากยิ่งขึ้น รวมถึงการที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้จัดประมูลลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดฟุตบอลลีกในประเทศและได้ผู้ชนะการประมูลโดยมีมูลค่าลิขสิทธิ์สูงถึง 4,200 ล้านบาท ส่งผลให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีรายได้ที่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลได้ด้วยตนเองแล้ว

ในช่วงหลังจากปี พ.ศ. 2558 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการเชิงรุกเพื่อพัฒนาการแข่งขันลีกฟุตบอลให้มีมาตรฐานสากลในทุกด้าน เป็นที่ยอมรับของคนในประเทศและต่างประเทศมากยิ่งขึ้น สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจึงได้เร่งดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย (AFC) กำหนด ด้วยการจัดให้

Ref. code: 25605801032136PCI

สโมสรฟุตบอลทุกสโมสรโดยเฉพาะในลีกระดับสูงสุดจะต้องมีคลับไลเซนซิ่ง (Club Licensing) จึงจะสามารถทำการแข่งขันฟุตบอลลีกสูงสุดภายในประเทศได้

คลับไลเซนซิ่ง (Club Licensing) คือใบอนุญาตหรือเอกสารยืนยันการเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ได้มาตรฐานตามหลักเกณฑ์ที่สหพันธ์ฟุตบอลในทีปนั้นๆ เป็นผู้กำกับดูแล ซึ่งสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียได้มีข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งคลับไลเซนซิ่ง ว่าสโมสรฟุตบอลจะต้องดำเนินการให้มีองค์ประกอบต่างๆ ตามที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติและสหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชียกำหนดไว้ ซึ่งมีทั้งหมด 5 ลักษณะ[1] ดังนี้

(1) หลักเกณฑ์ด้านกีฬา (Sporting Criteria)

เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้เล่นของทีมว่ามีสัญญานักกีฬาอาชีพชัดเจน มีโครงการพัฒนาผู้เล่นเยาวชน และดูแลนักเตะในสโมสรให้ได้ตามมาตรฐาน

(2) หลักเกณฑ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Criteria)

เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่สโมสรฟุตบอลอาชีพจำเป็นต้องมี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสนามซ้อมและสนามที่ใช้สำหรับแข่งขัน สิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสโมสรฟุตบอลที่มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย

(3) หลักเกณฑ์ด้านการบริหารและงานบุคคล (Personnel & Administrative Criteria)

เป็นข้อกำหนดที่กำหนดให้สโมสรฟุตบอลมีที่ทำการและฝ่ายธุรการของสโมสรมีผังองค์กรที่ชัดเจน ทั้งในส่วนธุรกิจและส่วนของกีฬา รวมถึงต้องมีบุคลากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของสโมสรฟุตบอล เช่น ผู้ฝึกสอน แพทย์ประจำทีม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นต้น

(4) หลักเกณฑ์ด้านกฎหมาย (Legal Criteria)

เป็นข้อกำหนดที่กำหนดให้สโมสรฟุตบอลลงนามในเงื่อนไขการเข้าร่วมการแข่งขันของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย และข้อบังคับลักษณะการปกครองสมาคม พ.ศ. 2560 รวมถึงแสดงสถานภาพของเจ้าของสโมสรและยืนยันการมีอยู่ของสโมสรตามกฎหมาย สัญญานักเตะและรายชื่อนักเตะ และกำหนดข้อบังคับ บทลงโทษ และการพิจารณาบทลงโทษเจ้าหน้าที่และนักเตะของสโมสร

(5) หลักเกณฑ์ด้านการเงิน (Finance Criteria)

เป็นข้อกำหนดที่กำหนดให้สโมสรฟุตบอลจะต้องแจ้งข้อมูลทางด้านการเงินและมีการรับรองงบการเงินจากผู้ตรวจสอบบัญชี โดยสโมสรต้องมีการประมาณการงบประมาณล่วงหน้า

---

[1] AFC Club Licensing Regulations.

Ref. code: 25605801032136PCI

จำนวน 1 ปี และคาดการณ์ผลกระทบด้านการเงินในอนาคต และเปรียบเทียบกับงบประมาณที่คาดการณ์กับการใช้จ่ายจริง และกำหนดให้สโมสรต้องไม่ค้างค่าจ้างและค่าตัวนักเตะเกินที่กำหนดในสัญญา

ผลการบังคับให้สโมสรฟุตบอลต้องมีองค์ประกอบครบตามที่กำหนดไว้ในคลับไลเซนซิ่ง ทำให้สโมสรฟุตบอลมีแผนการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานในทุกๆ ด้าน คล้ายกับการจัดโครงสร้างการบริหารงานของบริษัทเอกชน เมื่อสโมสรได้รับคลับไลเซนซิ่ง จึงไม่มีความจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือหรือเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในด้านงบประมาณหรือด้านอื่นๆอีก ก่อให้เจ้าของสโมสรฟุตบอลแต่ละสโมสรเริ่มมีมุมมองในการทำทีมสโมสรฟุตบอลในเชิงธุรกิจมากขึ้น แต่ละสโมสรเริ่มมีเม็ดเงินลงทุนในแต่ละฤดูกาลเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน เพื่อใช้ในการซื้อขายนักกีฬาที่มีชื่อเสียงและมีฝีมือ รวมถึงใช้จ่ายค่าจ้างแก่นักเตะและใช้จ่ายในด้านต่างๆ โดยมีเป้าหมายหลักคือสโมสรฟุตบอลของตนเองจะต้องประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และผลตอบแทนที่เป็นกำไร

การแข่งขันลีกฟุตบอลจึงมีความเข้มข้นขึ้นในแต่ละฤดูกาล ตั้งแต่การแข่งขันภายในสนามรวมไปถึงภายนอกสนาม และเมื่อมีปัญหาข้อพิพาทใดๆ ระหว่างสโมสรฟุตบอลใดๆ กับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย แต่ละสโมสรก็จะไม่ต้องการให้สโมสรตนเองเสียเปรียบ เพราะอาจส่งผลกระทบถึงลำดับการแข่งขันในลีกฟุตบอล และผลประกอบการของสโมสรซึ่งเป็นหัวใจหลักของสโมสรได้ แต่ละสโมสรจึงต้องหาหนทางต่อสู้คดีในทุกช่องทางที่มีอยู่ให้ถึงที่สุด ต่างจากในอดีตที่แม้ว่าจะเกิดข้อพิพาทขึ้นแต่สโมสรฟุตบอลมักไม่พยายามหาหนทางให้ฝ่ายตนเองชนะอีกฝ่ายทุกครั้ง เพราะการต่อสู้แต่ละครั้งต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และมองว่าผลแพ้ชนะคดีไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสโมสรเหมือนเช่นปัจจุบันมากนัก

ปัจจุบันการนำข้อพิพาทระหว่างสโมสรฟุตบอลกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยยื่นฟ้องหรือเสนอต่อศาลภายในประเทศ จึงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายหลายประการอันเป็นที่มาของการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้เขียนจึงต้องวินิจฉัยประเด็นทางกฎหมายในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลเพื่อให้เกิดความชัดเจนทางด้านกฎหมาย โดยสรุปได้ดังนี้

6.1.1 บทสรุปสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นสมาคมที่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2459 หรือในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) จนถึงปัจจุบันสมาคมดังกล่าวมีอายุมากกว่า 100 ปี สถานะของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจึงมีสถานะทางกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปตามบทบัญญัติกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในแต่ละช่วงเวลา โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลาหลักๆ กล่าวคือ ระยะเริ่มต้นซึ่งเป็นช่วงตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

Ref. code: 25605801032136PCI

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามพระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457 ทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในช่วงขณะก่อตั้งมีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคล ตามที่พระราชบัญญัติสมาคมฯ บัญญัติไว้ อย่างไรก็ตามในช่วงปี พ.ศ. 2457 ยังไม่มีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงไม่สามารถสรุปสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลได้อย่างชัดเจนว่ามีสถานะอย่างไร แต่หากพิจารณาถึงอำนาจและหน้าที่ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในขณะนั้น อาจสรุปได้ว่ามีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจเหนือ หรืออำนาจในการบังคับบัญชาให้หน่วยงานใดปฏิบัติตามสมาคมของตน และไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้หน่วยงานรัฐใดมอบอำนาจให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยปฏิบัติตาม โดยสมาคมฯ ขณะนั้นมีเพียงหน้าที่ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลถ้วยใหญ่ (ถ้วยพระราชทาน ก) และฟุตบอลถ้วยน้อย (ถ้วยพระราชทาน ข) อันเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลในประเทศไทย

ในระยะที่สองเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่ประเทศไทยมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีการบัญญัติเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดตั้งสมาคม การดำเนินงานและการเลิกการเป็นสมาคม ครั้งแรกในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2472 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องสมาคมอีกครั้งในปี พ.ศ. 2535 ผลของการบัญญัติเรื่องเกี่ยวกับสมาคมไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก่อให้เกิดหน้าที่แก่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในการดำเนินการจดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การจดทะเบียนดังกล่าวจึงส่งผลชัดเจนต่อสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นครั้งแรก เนื่องจากทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายเอกชนนับแต่นั้นเป็นต้นมา

ส่วนระยะที่สามเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่ประเทศไทยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ซึ่งมีเนื้อหากำหนดให้สมาคมกีฬาทุกประเภทมีหน้าที่จดทะเบียนเป็นสมาคมกีฬาตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทยฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินกิจการของสมาคมกีฬาทุกประเภทให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลังเท่านั้น รวมถึงพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติที่มีเนื้อหากำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจะต้องอยู่ในการควบคุมของการกีฬาแห่งประเทศไทยและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดแต่อย่างใด เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีข้อบังคับที่กำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสมาคมตนเองอยู่แล้ว การบัญญัติในลักษณะดังกล่าวจึงมิได้มีผลทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้อำนาจปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยยังคงมีสถานะทางกฎหมายเช่นเดิม กล่าวคือ

Ref. code: 25605801032136PCI

มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายเอกชนเช่นเดิม อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติดังกล่าวมีบทบัญญัติในบทเฉพาะกาลที่กำหนดให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ขีดชื่อสมาคมกีฬาประเภทต่างๆ ซึ่งรวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยออกจากการเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงมีผลทำให้สมาคมกีฬาไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ต่อไป แต่ผลของบทบัญญัติดังกล่าวก็มิได้ทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีนิติสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างใดไม่ เพราะสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยยังมีสถานะเป็นนิติบุคคลที่สามารถมีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นในความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน โดยไม่มีอำนาจมหาชนหรืออำนาจเหนือที่จะบังคับให้อีกฝ่ายต้องกระทำหรือไม่กระทำการใดเพื่อประโยชน์ของสมาคม จึงสรุปได้ว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยยังคงมีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนเช่นเดิม

6.1.2 บทสรุปกระบวนการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาฟุตบอล

ปัจจุบันการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาฟุตบอล แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักๆ ประเภทที่หนึ่งคือการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษในลักษณะที่กำหนดไว้ในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statutes) ซึ่งกำหนดไว้ว่าเมื่อมีข้อพิพาทวินัยในการกีฬาฟุตบอลขึ้น และคณะกรรมการวินัยหรือคณะกรรมการจริยธรรมกำหนดบทลงโทษในกรณีนั้นๆ ไว้แล้ว หากมีการอุทธรณ์โต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัยหรือคณะกรรมการจริยธรรม คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์โต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการทั้งสองดังกล่าว และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยใดแล้วให้ถือว่าเป็นที่สุด คำวินิจฉัยนั้นไม่สามารถถูกยกเลิกได้ และมีผลบังคับใช้กับคู่ความทุกฝ่ายทันที หากคู่ความต้องการที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์จะต้องส่งเรื่องไปยังอนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) เท่านั้น และเมื่อธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศที่เป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต้องปฏิบัติตามธรรมนูญ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง การตัดสินใจของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติตลอดเวลา รวมถึงต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการกีฬาด้วย และกำหนดให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศต้องดำเนินการด้วยความเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซงใดๆ จากบุคคลที่สาม

การที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติบัญญัติข้อความในลักษณะดังกล่าวมีผลทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่เป็นสมาชิกประเทศหนึ่งของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ต้องปฏิบัติตามด้วยการบัญญัติลักษณะการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษไว้ในข้อบังคับลักษณะปกครอง พ.ศ. 2560 และระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2559 ในรูปแบบที่มีลักษณะสอดคล้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

Ref. code: 25605801032136PCI

ด้วยการกำหนดให้นักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม สโมสรฟุตบอลใด สามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ และเมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยไปในทิศทางใดย่อมเป็นที่สุด ไม่สามารถอุทธรณ์ต่อหน่วยงานอื่นต่อไปได้ แต่ก็เปิดช่องให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยอาจตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นเพื่อพิจารณาข้อพิพาทระหว่างผู้ถูกลงโทษกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อหาข้อยุติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายอนุญาโตตุลาการ หรือหากไม่สามารถตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้นได้ ข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ ได้กำหนดให้สามารถนำข้อพิพาทยื่นให้อนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) ตัดสินชี้ขาดได้

ประเภทที่สองคือการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาฟุตบอลตามกฎหมายฉบับอื่นที่ใช้บังคับในประเทศไทย ในปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาทุกประเภทในชื่อว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ 2556 โดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ ที่ได้รับความไม่เป็นธรรม การบัญญัติในลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดทางเลือกเพิ่มขึ้นในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาทุกประเภทรวมถึงคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยด้วย ผลของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพฯ จึงอาจเป็นกรณีที่มีผลทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยดำเนินการด้วยความไม่เป็นอิสระ อันขัดต่อบทบัญญัติของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้ ที่มองว่าไม่ควรมีหน่วยงานภายนอกหรือบุคคลที่สามสามารถเจ้าแทรกแซงการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ เพราะหน่วยงานดังกล่าวอาจใช้อำนาจในทางไม่ชอบธรรม เช่นอำนาจรัฐหรืออำนาจอิทธิพลต่างๆ เข้ามาครอบงำหรือแทรกแซงกิจการด้านกีฬาฟุตบอลให้เป็นไปในทิศทางที่บุคคลเหล่านั้นต้องการได้

ช่องทางการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาที่เป็นที่นิยมในประเทศไทยอีกช่องทางหนึ่งคือการยื่นข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรม เนื่องจากสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน เมื่อสมาคมฯ มีคำสั่งลงโทษนักกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ทีม สโมสรฟุตบอลแล้ว และผู้ถูกลงโทษได้ดำเนินการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแล้ว แต่คณะกรรมการดังกล่าวยืนยันคำสั่งลงโทษ ผู้ถูกลงโทษเหล่านี้อาจนำข้อพิพาทยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมตามข้อหาที่พิพาทได้ เนื่องจากสิทธิทางศาลในการนำคดียื่นฟ้องต่อศาลเป็นสิทธิทางรัฐธรรมนูญที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติคุ้มครองสิทธิดังกล่าวไว้ แม้ว่าข้อบังคับลักษณะการปกครอง พ.ศ.2560 จะบัญญัติห้ามนำคดีพิพาทเสนอต่อบุคคลที่สามซึ่งหมายความรวมถึงศาลภายในประเทศด้วยก็ตาม อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันศาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าใจสถานะของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวกับอำนาจจัดการแข่งขันลีกฟุตบอลภายในประเทศผิดไป ทำให้มีการยื่นฟ้องข้อพิพาทที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลดังกล่าว

Ref. code: 25605801032136PCI

ต่อศาลปกครอง เพราะศาลและหน่วยงานทางปกครองเห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบให้ใช้อำนาจปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ อันเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในกรณีนี้

การนำข้อพิพาทระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อข้อบังคับลักษณะการปกครองฯ และขัดต่อบทบัญญัติในธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statutes) ซึ่งอาจส่งผลให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในลักษณะต่างๆ ตามที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดไว้ เช่น ถูกระงับการส่งทีมฟุตบอลทีมชาติไทยเข้าทำการแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ ถูกระงับการส่งความช่วยเหลือด้านการพัฒนากีฬาฟุตบอล เป็นต้น

ในส่วนวิธีการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาในต่างประเทศ ผู้เขียนสามารถสรุปได้ว่าในประเทศฝรั่งเศสมีหน่วยงานที่ชื่อว่าคณะกรรมการโอลิมปิกและกีฬาแห่งประเทศฝรั่งเศส ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททางด้านกีฬาระหว่างสหพันธ์กีฬา สมาคม บริษัทกีฬา นักกีฬา หรือผู้แทนนักกีฬา แต่หากคณะกรรมการโอลิมปิกไม่สามารถไกล่เกลี่ยได้ ก็สามารถนำข้อพิพาทขึ้นสู่การพิจารณาของศาลภายในประเทศ ซึ่งต้องพิจารณาว่าข้อพิพาทอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง

ในประเทศฝรั่งเศสมีแนวความคิดที่สอดคล้องกับแนวความคิดของศาลปกครองในประเทศไทย กล่าวคือ เห็นว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศฝรั่งเศสสามารถถูกฟ้องต่อศาลปกครองได้ เนื่องจากเป็นองค์กรที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้อำนาจปกครอง จึงมีสถานะเป็นฝ่ายปกครองหรือหน่วยงานทางปกครอง และในประเทศฝรั่งเศสไม่มีบทบัญญัติห้ามมิให้สมาคมกีฬาต่างๆ รวมถึงกีฬาฟุตบอลที่ห้ามนำข้อพิพาทยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ดังนั้น หากมีข้อพิพาทระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศฝรั่งเศสกับสโมสรฟุตบอล ก็สามารถนำเรื่องยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อวินิจฉัยข้อพิพาทได้

ส่วนการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาในประเทศอังกฤษ หากเป็นข้อพิพาทที่เกิดจากสโมสรฟุตบอลในลีกฟุตบอลอาชีพกับฝ่ายจัดการแข่งขัน เช่น สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษ บริษัทพรีเมียร์ลีก หรือองค์กรฟุตบอลลีก จะต้องนำข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์ (Appeal Regulations 2017-2018) ที่เป็นบทบัญญัติที่ออกโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษมาใช้บังคับ ฉะนั้น สโมสรฟุตบอล นักกีฬาฟุตบอล หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องถูกลงโทษในรูปแบบใดๆ ตามที่คณะกรรมการอุทธรณ์ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศอังกฤษกำหนด คำสั่งนั่นย่อมเป็นที่สิ้นสุด ไม่สามารถนำข้อพิพาทไปยื่นอุทธรณ์ต่อหน่วยงานใดได้อีก แม้กระทั่งศาลภายในประเทศ แต่สโมสรฟุตบอล นักกีฬาฟุตบอล หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีสิทธิจะนำข้อพิพาท

Ref. code: 25605801032136PCI

ยื่นอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการกีฬา (CAS) เท่านั้น นอกจากนี้สโมสรกีฬาฟุตบอลในประเทศอังกฤษมักจะใช้ช่องทางการระงับข้อพิพาทด้านอื่นๆ ได้แก่ การให้องค์กรระงับข้อพิพาทที่ชื่อว่า Alternative Dispute Resolution (ADR) หรือ Sport Resolution ระงับหรือไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณี

สำหรับในประเทศญี่ปุ่นนั้นมีการจัดตั้งหน่วยงานควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาไว้โดยเฉพาะ ได้แก่ สถาบันอนุญาโตตุลาการกีฬาที่ใช้ชื่อว่า The Japan Sport Arbitration Agency (JSAA) ฉะนั้น เมื่อเกิดข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลขึ้น คู่กรณีจึงต้องนำข้อพิพาทยื่นต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการดังกล่าว เพื่อระงับข้อพิพาทระหว่างนักกีฬาและองค์กรทางกีฬา

6.1.3 บทสรุปอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Statutes) เป็นบทบัญญัติที่จัดทำขึ้นโดยสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (International Federation of Association Football หรือ FIFA) สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นหน่วยงานที่จดทะเบียนเป็นสมาคมตามกฎหมายแพ่งของประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ด้วยการร่วมมือจากนานาประเทศร่วมกันก่อตั้งขึ้นมาเมื่อปี ค.ศ. 1904 โดยปัจจุบันมีสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่เป็นสมาคมกีฬาฟุตบอลของประเทศต่างๆ จำนวน 209 ประเทศ รวมถึงสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อปี พ.ศ. 2468 ความสัมพันธ์ระหว่างสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยจึงมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ตามกฎหมายเอกชน ที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายมีสถานะเท่าเทียมกัน เพียงแต่จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งของคนละประเทศเท่านั้น และคู่สัญญาต้องผูกพันกับข้อตกลงที่ตกลงกันไว้ เช่น สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยตกลงจะปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติตกลงจะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย เช่น มอบเงินอุดหนุนประจำปี เป็นต้น

ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีเนื้อหากำหนดระเบียบการดำเนินงานทุกขั้นตอนที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเพื่อให้สมาคมกีฬาฟุตบอลทุกประเทศสมาชิกและสมาพันธ์ฟุตบอลแต่ละทวีปนำไปยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติฉบับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันคือธรรมนูญ ฉบับปี ค.ศ.2016 มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติไว้หลายประการ ได้แก่ พัฒนากีฬาฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นสากลของกีฬาฟุตบอลทั้งในด้านของความเป็นปึกแผ่น การศึกษา คุณค่าทางวัฒนธรรมและมนุษยธรรมโดยผ่านทางการพัฒนาเยาวชน การออกกฎระเบียบเพื่อบังคับให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การควบคุมสมาคมกีฬาฟุตบอลที่เป็นสมาชิกเพื่อมิให้มีการกระทำการอันเป็นการละเมิดต่อธรรมนูญหรือระเบียบหรือคำวินิจฉัยใดๆ ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

Ref. code: 25605801032136PCI

รวมถึงกติกาในเกมฟุตบอลโดยเฉพาะ ป้องกันการดำเนินการหรือกระทำการใดๆ ที่อาจเป็นภัยต่อความเรียบร้อยของการแข่งขันนัดใดหรือรายการใด หรืออาจก่อให้เกิดการกระทำที่เป็นละเมิดโดยสมาคมฟุตบอล และสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติยังมีหน้าที่ในการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติการที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

ในแง่ของอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ เมื่อนำหลักกฎหมายระหว่างประเทศมาพิจารณาประกอบเพื่อหาอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติอย่างชัดเจนแล้ว เห็นได้ว่าธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติไม่มีสถานะทางกฎหมายหรือมีอำนาจบังคับตามหลักของกฎหมายระหว่างประเทศแต่อย่างใด แต่การที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีอำนาจบังคับให้สมาคมกีฬาฟุตบอลที่เป็นสมาชิกทุกสมาคมต้องปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจึงมีสถานะเป็นอำนาจทางสังคมหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอำนาจโดยพฤตินัย (De facto) กล่าวคือ หากเกิดกรณีที่สมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศใดไม่ยอมปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนาชาติ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติสามารถมีมาตรการลงโทษแก่สมาคมกีฬาฟุตบอลที่ฝ่าฝืน และสมาคมที่ฝ่าฝืนนั้นไม่สามารถที่จะขัดขืนหรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามการลงโทษนั้นได้ตามสัญญาที่ตกลงกันไว้ในขณะขอเข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ อีกทั้งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นองค์กรทางสังคมที่มีองค์กรเอกชนหรือสมาคมกีฬาฟุตบอลในประเทศต่างๆทั่วโลก ซึ่งสมาคมกีฬาฟุตบอลของเกือบทุกประเทศในโลก หรือแม้กระทั่งอนุญาโตตุลาการกีฬาระหว่างประเทศให้การยอมรับ ดังนั้น หากสมาคมกีฬาฟุตบอลประเทศใดไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่มีฐานะเป็นกฎระเบียบที่องค์กรต่างๆให้การยอมรับ ย่อมจะต้องถูกขับออกจากสังคมในกีฬาฟุตบอลโดยองค์กรทางด้านกีฬาฟุตบอลต่างๆ รวมถึงอาจถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติขับออกจากการเป็นสมาชิกหรือทำการลงโทษทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลในรายการที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเป็นผู้จัดการแข่งขันได้

สำหรับผลบังคับใช้ของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติที่ปรากฏในประเทศไทย ประเทศอังกฤษ และประเทศญี่ปุ่นนั้น สมาคมกีฬาฟุตบอลของประเทศเหล่านี้ได้นำธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมาใช้ประกอบกับการบัญญัติไว้ในข้อบังคับ หรือระเบียบเพื่อใช้บังคับภายในสมาคมกีฬาฟุตบอลของประเทศนั้นๆ ทำให้ข้อบังคับหรือระเบียบของสมาคมกีฬาฟุตบอลในประเทศดังกล่าวมีข้อกำหนดที่สอดคล้องกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ เช่น ในข้อบังคับลักษณะการปกครอง สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 กำหนดให้สมาคม สมาชิก นักกีฬา เจ้าหน้าที่ การแข่งขันและตัวแทนของนักกีฬา บุคลากรต้องไม่นำเอากรณีพิพาทต่างๆ ซึ่งต้องเสนอต่ออนุญาโตตุลาการมาฟ้องต่อศาล เว้นแต่มีการบัญญัติไว้ในข้อบังคับลักษณะการปกครองฉบับนี้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้บัญญัติเนื้อหาในลักษณะดังกล่าวในข้อบังคับฯ ของสมาคมกีฬาฟุตบอล

Ref. code: 25605801032136PCI

แห่งประเทศไทย ย่อมเห็นได้ว่าสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมองว่าผลของการไม่ปฏิบัติตามธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจะมีผลลงโทษที่ร้ายแรงมากกว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศ เนื่องจากการออกคำสั่งให้บุคคลใดถอนฟ้องต่อศาลภายในประเทศอันเป็นสิทธิที่ประชาชนทุกคนพึงมีตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายภายในประเทศ

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาด้านต่างๆ ที่ผู้เขียนได้นำเสนอและสรุปไปในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้แก่ ปัญหาด้านสถานะทางกฎหมายของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ปัญหาการอำนาจบังคับของธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติต่อการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย และปัญหาการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษด้านกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวทางการแก้ปัญหาทั้งสามประเด็นดังกล่าว ดังนี้

ประเด็นการแก้ไขปัญหาการนำข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศ ผู้เขียนเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในข้อบังคับลักษณะการปกครองสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 ในข้อ 67.1 แนวทางแก้ไขข้อพิพาท โดยเพิ่มข้อ 67.3 ในข้อบังคับลักษณะปกครองฯ ให้มีเนื้อหาว่า **“หากสมาคม สมาชิก นักกีฬา ตัวแทนของนักกีฬา เจ้าหน้าที่การแข่งขัน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลฝ่าฝืนข้อ 67.1 และไม่มีบทบัญญัติยกเว้นไว้ในข้อบังคับลักษณะการปกครองฉบับนี้ สมาคม สมาชิก นักกีฬา ตัวแทนของนักกีฬา เจ้าหน้าที่การแข่งขัน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลที่กระทำการฝ่าฝืนจะต้องถูกระงับการเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าห้าปี”** เนื่องจากผู้เขียนเห็นว่าแต่เดิมในข้อบังคับลักษณะปกครองฯ มีเพียงบทบัญญัติที่มีเนื้อหากำหนดให้สมาคม สมาชิก นักกีฬา ตัวแทนของนักกีฬา เจ้าหน้าที่การแข่งขัน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ห้ามนำกรณีพิพาทต่างๆ ที่ต้องเสนอต่ออนุญาโตตุลาการมาฟ้องต่อศาลภายในประเทศเท่านั้น แต่ไม่มีบทบัญญัติกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืน ส่งผลให้บรรดาสโมสรฟุตบอลต่างๆ มักจะนำข้อพิพาทเกี่ยวกับบทลงโทษของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยมายื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศ เพราะเห็นว่าไม่มีบทลงโทษแม้ว่าได้กระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะปกครองฯ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนอกจากจะเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะปกครองฯ อันเป็นการกระทำที่ขัดต่อระเบียบของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแล้ว ยังอาจทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกลงโทษจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติในรูปแบบต่างๆ ตามที่ธรรมนูญ

Ref. code: 25605801032136PCI

สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดไว้ ดังนั้น หากมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติตามที่ผู้เขียนเสนอ จะทำให้สโมสรฟุตบอลหรือบุคลากรของสโมสรฟุตบอลไม่กล้านำข้อพิพาทยื่นฟ้องต่อศาลในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การกำหนดห้ามมิให้นำข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลไปยื่นฟ้องต่อศาลภายในประเทศอาจเป็นการกำหนดข้อบังคับที่มีลักษณะที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากสิทธิทางศาลในการนำคดียื่นฟ้องต่อศาลเป็นสิทธิประเภทหนึ่งที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรับรองให้ทุกคนมีสิทธิดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอว่าควรมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติในข้อบังคับลักษณะการปกครอง สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560 โดยเพิ่มข้อ 67.4 ในข้อบังคับลักษณะปกครองฯ ให้มีเนื้อหาว่า **“หากสโมสร นักกีฬา หรือตัวแทนยังยืนยันที่จะนำข้อพิพาททางด้านกีฬาขึ้นสู่ศาล จะต้องออกจากการเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เสียก่อน”** ทั้งนี้ การบัญญัติในลักษณะดังกล่าวจะทำให้บรรดาสโมสรฟุตบอลที่ประสงค์จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ทราบก่อนว่าหากตนได้เข้ามาเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยแล้วจะไม่สามารถนำข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไปยื่นฟ้องต่อศาลได้เนื่องจากจะทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยถูกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติลงโทษ ทำให้สโมสรฟุตบอลต้องตัดสินใจก่อนที่จะเข้าเป็นสมาชิกว่าตนเองยอมรับข้อตกลงดังกล่าวได้หรือไม่ อันเป็นลักษณะของการทำสัญญาทางแพ่งที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจะต้องยินยอมข้อตกลงของคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่อกันเสียก่อนจึงจะเกิดนิติสัมพันธ์ทางกฎหมายขึ้นได้

นอกจากนี้ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการด้านกีฬาเป็นการเฉพาะในประเทศไทย เพื่อให้มีองค์กรเฉพาะด้านเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบคำสั่งลงโทษทางด้านกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงกีฬาฟุตบอลให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เนื่องจากการมีอนุญาโตตุลาการด้านกีฬาจะสามารถระงับข้อพิพาทโดยผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านกีฬาประเภทนั้นๆ เป็นการเฉพาะ และสามารถเจรจาหาแนวทางระงับข้อพิพาทที่มีความเหมาะสมกับคู่พิพาททั้งสองฝ่าย โดยพยายามจะไม่ทำให้ฝ่ายใดเป็นฝ่ายที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือถูกต้องไปทั้งหมด ซึ่งต่างจากผลคำพิพากษาของศาลที่จะต้องมีฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดหรือถูกเพียงฝ่ายเดียว

ส่วนในประเด็นการแก้ไขปัญหาการนำข้อพิพาททางด้านกีฬาฟุตบอลไปยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ที่อาจทำให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเช่นกันนั้น ผู้เขียนจึงเสนอให้แก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 โดยเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ให้มีเนื้อหาว่า **“ในกรณีที่สมาคมกีฬาอาชีพมีหน้าที่ต้องกระทำตามข้อตกลงของสมาคมกีฬาอาชีพระหว่างประเทศ และข้อตกลง**

Ref. code: 25605801032136PCI

ของสมาคมกีฬาอาชีพระหว่างประเทศมีเนื้อหาที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งอาจทำให้สมาคมกีฬาอาชีพถูกลงโทษจากสมาคมกีฬาอาชีพระหว่างประเทศ อันอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาด้านกีฬาประเภทนั้นๆ ให้จัดให้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสมาคมกีฬาอาชีพกับคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพื่อหาทางออกร่วมกัน" เนื่องจากผู้เขียนเห็นว่าหากให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เข้ามามีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการวินิจฉัยข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยกับสโมสรฟุตบอลหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพฯ อาจทำให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเห็นว่าการดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยไม่มีความเป็นอิสระ เพราะถูกแทรกแซงการทำงานจากบุคคลที่สาม และลงโทษสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยตามที่ธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติกำหนดไว้ได้ ซึ่งการตั้งคณะกรรมการร่วมกันอาจทำให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์สามารถหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ไม่ขัดกับธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้ และบทบัญญัติที่ผู้เขียนเสนอยังสามารถใช้กับสมาคมกีฬาอาชีพประเภทอื่นๆ ที่อาจมีกรณีพิพาทเช่นเดียวกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในอนาคตได้

Ref. code: 25605801032136PCI

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. .... พร้อมทั้งยกร่างกฎหมายลำดับรอง. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสถาบันวิจัยทางกฎหมาย, 2557.

จันตรี สินศุภฤกษ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยห้างหุ้นส่วนและบริษัท. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2556.

ชาญชัย แสวงศักดิ์. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 26. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2560.

นันทวัฒน์ บรมานันท์. หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2560.

_____ บริการสาธารณะในระบบกฎหมายปกครองฝรั่งเศส. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, 2541.

ประยูร กาญจนดุล. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

มานิตย์ จุมปา. คำอธิบายกฎหมายปกครอง เล่ม 1 ว่าด้วยหลักทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.

รชฎ เจริญฉ่ำ. หลักกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล สมาคม มูลนิธิ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานอัยการสูงสุด, 2540.

รังสฤษฏ์ บุญชะลอ. รวมประวัติ กติกา การเล่นกีฬา (ฉบับเอเซี่ยนเกมส์). พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี : สกายบุ๊ค, 2541.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ , 2546.

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. กฎหมายปกครอง ภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : นิติราษฎร์, 2544.

_____ คำสอนว่าด้วยรัฐและหลักกฎหมายมหาชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2557.

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.2556. กรุงเทพมหานคร : กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2557.

Ref. code: 25605801032136PCI

สุรพล นิติไกรพจน์. มหาวิทยาลัยในรูปแบบองค์การมหาชน : กรณีตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2535.

_____ รายงานการวิจัยเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างทางกฎหมายในการจัดองค์กรในภาคมหาชน : ความเป็นไปได้และแนวทางในการตรากฎหมายจัดตั้งองค์กรของรัฐที่มิใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2541.

วิทยานิพนธ์

เบญจวรรณ ธรรมรัตน์. การพัฒนากฎหมายกำกับดูแลและส่งเสริมกีฬาอาชีพ. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2559.

ปรีชา สร้อยสงวน. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมกีฬาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2559.

สมพล วิธีธรรม. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับสัญญานักกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556.

สุนาฏ หาญเพียรพงศ์. “กฎหมายคุ้มครองนักกีฬาอาชีพ”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

Adminvisa. “ประวัติฟุตบอลไทย ประวัติฟุตบอลในประเทศไทย”. http://www.educatepark.com/story/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%9F%E0%B8%B8%E0%B8%95%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2/, 10 มิถุนายน 2561.

ADR. “ADR Group”. http://www.adrgroup.co.uk, 24 กุมภาพันธ์ 2561.

BBC NEWS. “ Football League founder William McGregor's grave rededicated”. http://www.bbc.com/news/uk-england-birmingham-16247593, 18 กุมภาพันธ์ 2561.

Cidj.com. Cidj. http://www.cidj.com/metier.aspx?do cid=797 &cati d=1, 1 มิถุนายน 2561.

Court of Arbitration for Sport. “History of the CAS”. http://www.tas-cas.org/en/general-information/history-of-the-cas.html, 5 กุมภาพันธ์ 2560.

Ref. code: 25605801032136PCI

Department for Digital. Culture, Media & Sport, “What We do”. https://www.gov.uk/government /organisations/department-for-digital-culture-media-sport, 23 กุมภาพันธ์ 2561.

Japan Football Association. “Origin and History”. http://www.jfa.jp/eng/about_jfa/history/, 20 กุมภาพันธ์ 2561.

_____ “Term / Regulation”. http://www.jfa.jp/eng/documents/#l1, 20 กุมภาพันธ์ 2561.

_____ “The JFA Ideal, Vision, Value”. http://www. jfa.jp/eng/about_jfa/ideal, 20 กุมภาพันธ์ 2561.

Japan Sport. “About us”. https://www.jpnsport.go.jp/corp/english/about/tabid/384/Default.aspx, 22 กุมภาพันธ์ 2561.

JLeague. “J.League Handbook 2018”. https://www.jleague.jp/docs/aboutj/pdf_2018.pdf, 20 กุมภาพันธ์ 2561.

JSAA. “The Japan Sports Arbitration Agency”. http://www.jsaa.jp/sportsrule/arbitration/index.html, 22 กุมภาพันธ์ 2561.

Legifrance. “Code du sport”. https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006071318&dateTexte=20090922, 1 มิถุนายน 2561.

MEXT. “Organization”. http:// www. mext.go.jp/en/about/organization/index.htm, 22 กุมภาพันธ์ 2561.

Pao’o. “ตำนานสโมสรฟุตบอลประเทศไทย”. http://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/56176/-blo-spo-, 12 มิถุนายน 2561.

Premier League. “About the Premier League”. https://www.premierleague.com/about, 17 กุมภาพันธ์ 2561.

Sport Resolutions. “About us”. https: //www.sportresolutions.co.uk/about-us, 24 กุมภาพันธ์ 2561.

_____ “Our History”. https: //www.sportresolutions.co.uk/about-us/our-history, 24 กุมภาพันธ์ 2561.

The EFL. “About the EFL”. https://www.efl.com/-more/all-about-the-efl, 18 กุมภาพันธ์ 2561.

ไทยรัฐ. “กกท.ใจป้ำแจกเงินบำรุงทีม 3 ลีก 89 ล้าน”. https://www.thairath.co.th/content/69286, 10 มีนาคม 2561.

Ref. code: 25605801032136PCI

สโมสรฟุตบอลราชนาวี. “ประวัติสโมสรฟุตบอล”. http://www.navyfootballclub.com/teams, 10 มิถุนายน 2561.

เอกสารอื่นๆ

ข้อบังคับลักษณะการปกครอง สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2560
จดหมายตอบกลับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ลงวันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 2013
ประกาศประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 และ 2
พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545
พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556
พระราชบัญญัติสมาคม พุทธศักราช 2457
พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจสอบใหม่ พ.ศ. 2535
ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559
ระเบียบว่าด้วยการลงโทษ วินัย มารยาท ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2559 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2560
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
สำนักกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. .... ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๐๙๖ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
เอกสารการกีฬาแห่งประเทศไทย. แปลคำพิพากษาระหว่างสมาคมมวยแห่งประเทศไทยกับสหพันธ์มวยนานาชาติ.

BOOKS AND BOOK ARTICLES

Jean Rivero et Jean Waline. Droit administrative. 16^{e} edition. Paris : Dalloz, 1996.
Jean-Marie PONTIER. Les service publics. Paris : HACHETTE, 1996.

Ref. code: 25605801032136PCI

GUGLIELMI. Introduction au droit des services publics. Paris : L.G.D.J, 1994.

Jean- Yves Foucard. Sports Law in France. Alphen aan den Rijn : Kluwer Law International, 2012.

Andre-Noel Chaker. Study of National Sports Legislation in Europe. Bruxxelles : Council of Europe Publishing, 1999.

Barrie Houlihan. The Government and Politics of Sport. London : Routledge, 1991.

Simon Gardiner. Sprots Law Third edition. New South Wales : Cavendish Publishing Pty Ltd, 2006.

The International Football Association Board. Laws of the Game ２０１７/２０１８. Switzerland : The International Football Association Board, 2017.

Dai Yokomizo. Sports Arbitration in Japan. Nagoya : Contemporary Asia Arbitration Journal, 2014.

Jonte van Essen. De Facto Regime in the International Law. Merkourios Utrecht Journal of International and European Law 28:74, 2012.

OTHER MATERIALS

AFC Club Licensing Regulations

Appeal Regulations 2017-2018

Code du Sport

Code du Sport Le Comite National Olympique et Sportiffrancaisveille au. Seloni.

Convention Collective Nationale du Sport

FA Football Agents Regulations

FA Hand Book Season 2017/2018

FIFA Code of Ethics 2012

FIFA Disciplinary Code 2017

FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players

FIFA Statutes 2016 edition

J.League Handbook 2018

JFA Player Contract (Professional A Contract)

JFA Player Contract (Professional B Contract)

Ref. code: 25605801032136PCI

JFA Player Contract (Professional C Contract)

Match Officials Rules & Instructions Season 2017/2018

Premier League Hand Book season 2017/2018

Respect Code of Conduct

Statute of the International Court of Justice

The Basic Act on Sport

The Football League Rule

Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU)

Ref. code: 25605801032136PCI

ภาคผนวก

Ref. code: 25605801032136PCI

ภาคผนวก ก
คำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 2073/2558

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เป็นผู้บริหารและเป็นเจ้าของสโมสรฟุตบอล บีอีซี – เทโร ศาสน เนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ รายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก คู่ที่ ๑๙๘ ระหว่าง สโมสรบีอีซี – เทโร ศาสน กับสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ที่สนามเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษา มีนบุรี ในการแข่งขันนัดดังกล่าว สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ได้ส่งรายชื่อนักเตะต่างชาติ ลงทำการแข่งขันตามใบประกบคู่ คือ (๑) ผู้เล่นหมายเลข ๗Mr. Dragan Boskovic สัญชาติมอนเตเนโกร (๒) ผู้เล่นหมายเลข ๒๑ Mr. Kalifa Cisse สัญชาติฝรั่งเศส (๓) ผู้เล่นหมายเลข ๒๒ Mr. Jaycee John Okwunwanne สัญชาติบาร์เรน (โควต้า AFC) (๔) ผู้เล่นหมายเลข ๓๐ Mr. Leandro Angelo Martins สัญชาติบราซิล ระหว่างการแข่งขันในนาทีที่ ๕๕ ผู้เล่นหมายเลข ๒๑ Mr. Kalifa Cisse ของสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ถูกกรรมการตัดสินให้ใบเหลืองใบที่ ๒ ซึ่งมีผลเป็นใบแดงให้ออกจากการแข่งขัน ต่อมาในนาทีที่ ๗๘ สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ได้ทำการเปลี่ยนตัวผู้เล่นโดยส่งผู้เล่นหมายเลข ๑๔ คือ Mr. Romain Gasmi สัญชาติฝรั่งเศส ลงแทนผู้เล่นหมายเลข ๒๒ คือ Mr. Jaycee John Okwunwanne สัญชาติบาร์เรน ซึ่งเป็นโควต้าเอเชีย (AFC) ออกจากสนาม จากการเปลี่ยนตัวผู้เล่นดังกล่าวส่งผลให้การแข่งขันตั้งแต่นาทีที่ ๗๙ เป็นต้นไป สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด มีผู้เล่นต่างชาติในสนามทั้งหมด ๓ คน เมื่อนับรวมกับผู้เล่นที่โดนใบแดงไล่ออกจากสนามแข่งขันในนาทีที่ ๕๕ แล้ว สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด จะต้องลดจำนวนโควต้าของผู้เล่นต่างชาติในสนามเหลือ ๒ คน กับผู้เล่นอีก ๑ คน สำหรับโควต้าเอเชีย (AFC) ตามข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ บทที่ ๕ ข้อ ๕.๓ (๔) จากกรณีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือประท้วงลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ต่อคณะอนุกรรมการพิจารณามารยาท วินัย และข้อประท้วง ว่าสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด กระทำผิดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ บทที่ ๕ ข้อ ๕.๓ (๔) ที่กำหนดว่า การใช้สิทธิผู้เล่นต่างชาติตามจำนวนในข้อ ๕.๓ (๑) และ ๕.๓ (๒) แล้ว หากคนใดถูกตัดสินให้ออกจากการแข่งขันไป (ได้รับใบแดง) ผู้เล่นต่างชาติในสนามแข่งขันต้องลดจำนวนลงไปตามนั้นไม่สามารถเปลี่ยนตัวผู้เล่นชาวไทยออกและนำผู้เล่นชาวต่างชาติเข้าไปเล่นเพิ่มได้อีก ซึ่งคณะกรรมการพิจารณามารยาท วินัย และ

Ref. code: 25605801032136PCI

ข้อประท้วง ได้มีหนังสือ ที่ ทพล. ๔๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาโทษการแข่งขันว่า สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด มีความผิดตามข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันฯ บทที่ ๕ ข้อ ๕.๓ (๔) ที่กำหนดว่า การใช้สิทธิผู้เล่นต่างชาติตามจำนวนในข้อ ๕.๓ (๑) โดยส่งผู้เล่นเกินโควต้า ทำให้ผู้เล่นที่ถูกเปลี่ยนตัวลงสนามขาดคุณสมบัติ จึงอาศัยอำนาจตามข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันฯ บทที่ ๖ ข้อ ๔ บททั่วไป โดยอาศัยข้อบังคับ AFC Disciplinary Code Article ๕๕.๑ พิจารณาโทษปรับ สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด แพ้ต่อ สโมสรบีอีซี – เทโร ศาสน ๐ ประตูต่อ ๓ และปรับเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนการคาดโทษใบเหลือง ใบแดง ให้คงเดิม หลังทราบผลการพิจารณา สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ได้ยื่นอุทธรณ์ผลการพิจารณาโทษของคณะอนุกรรมการพิจารณามารยาท วินัย และข้อประท้วงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ทพล. ๔๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่าตามข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันฯ บทที่ ๕ ข้อ ๕.๓ กำหนดให้สโมสรไทยในพรีเมียร์ลีกส่งชื่อผู้เล่นต่างชาติลงสนามแข่งขันได้ ๓ คนตลอดการแข่งขันและให้ลงเพิ่มได้อีก ๑ คน ในกรณีที่เป็นผู้เล่นที่มีสัญชาติอยู่ในประเทศสมาชิกของเอเชีย (AFC) สโมสรในไทยพรีเมียร์ลีกจึงส่งผู้เล่นต่างชาติลงสนามได้รวมทั้งสิ้น ๔ คน เมื่อผู้เล่นต่างชาติคนใดถูกตัดสินให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เล่นต่างชาติในสนามแข่งขันต้องลดจำนวนลงไปตามนั้น เมื่อสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ส่งผู้เล่นต่างชาติลงสนามแข่งขันรวมทั้งสิ้น ๔ คน ขณะเริ่มทำการแข่งขัน ต่อมาในนาทีที่ ๕๕ ผู้เล่นหมายเลข ๒๑ Mr. Kalifa Cisse โดนใบเหลืองใบที่ ๒ เป็นใบแดงไล่ออกจากสนามแข่งขัน จำนวนผู้เล่นต่างชาติของสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ต้องลดจำนวนลงจาก ๔ คน เหลือ ๓ คน เมื่อสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด เปลี่ยนผู้เล่นหมายเลข ๑๔ Mr. Romain Gasmi สัญชาติฝรั่งเศส ลงเล่นแทนผู้เล่นหมายเลข ๒๒ Mr. Jaycee John Okwunwanne สัญชาติบาร์เรน ออกจากสนามแข่งขัน จึงเป็นการเปลี่ยนตัวต่างชาติออกและเปลี่ยนตัวต่างชาติเข้า จำนวนผู้เล่นต่างชาติของสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด จึงเท่ากับ ๓ คน เท่าเดิม มิได้เป็นการกระทำผิดตามข้อบังคับฯ ที่กำหนดห้ามเปลี่ยนตัวผู้เล่นชาวไทยออกและนำผู้เล่นต่างชาติไปเล่นเพิ่มได้อีก ถ้าพิจารณาตามลายลักษณ์อักษรแล้วถือว่าไม่ผิดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติยกโทษและให้คงผลการแข่งขันให้สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ชนะสโมสรบีอีซี - เทโร ศาสน ๑ ประตูต่อ ๐ ตามเดิม ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เนื่องจากเป็นการพิจารณาไม่ถูกต้องไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อเท็จจริงตามเจตนารมณ์ของข้อบังคับและระเบียบการแข่งขัน ฯ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย กล่าวคือ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติยกโทษให้กับสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ทำให้ผลคะแนนการจัดลำดับในตารางการแข่งขันของผู้ฟ้องคดีลดลงไป ๓ คะแนน ซึ่งกระทบโดยตรงต่อการแข่งขันในรายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกของปีถัดไป เพราะโปรแกรมการแข่งขันที่เหลืออีกจำนวน ๔ นัด ผลของการแข่งขันแต่ละนัดมีผลต่อการจัดลำดับชั้นของทีมสโมสรของผู้ฟ้องคดีและ

Ref. code: 25605801032136PCI

สโมสรอื่นๆ ที่จัดลำดับอยู่ในตารางคะแนนรวม ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังนี้

(๑) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันเพิกถอนมติยกโทษและให้คงผลการแข่งขันให้สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ชนะสโมสรบีอีซี – เทโร ศาสน ๑ ประตูต่อ ๐

(๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแก้ไขมติใหม่ ให้เป็นไปตามมติของคณะอนุกรรมการพิจารณามารยาท วินัย และข้อประท้วง ที่พิจารณาปรับสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด แพ้ต่อ สโมสรบีอีซี – เทโร ศาสน ๐ ประตูต่อ ๓ และปรับเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนการคาดโทษใบเหลือง ใบแดง ให้คงเดิม

ระหว่างพิจารณาคดีของศาล บริษัท สระบุรี เอฟซี จำกัด ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ขอเข้าเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอดโดยอ้างว่า ผู้ร้องเป็นทีมฟุตบอลที่เข้าแข่งขันในรายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกประจำปี ๒๕๕๘ ผลการแข่งขันหลังจบฤดูกาลผู้ร้องมีคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๕ ของตารางคะแนน ซึ่งเป็นลำดับที่ยังคงได้สิทธิเข้าร่วมแข่งขันในรายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกประจำปี ๒๕๕๙ จากกรณีที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม หากศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดี จะทำให้คะแนนของทีมฟุตบอลที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงและต้องมีการจัดอันดับตารางคะแนนใหม่ การจัดอันดับตารางคะแนนใหม่ดังกล่าวจะทำให้ผู้ร้องต้องตกชั้นไปทำการแข่งขันในรายการยามาฮ่า ลีกวัน แทนผู้ฟ้องคดี กรณีจึงมีความจำเป็นเพื่อให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิที่มีอยู่ตามกฎหมาย จึงขอเข้ามาเป็นคู่ความในคดี โดยยินยอมผูกพันตนตามคำพิพากษาของศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณาคำฟ้องและคำร้องของผู้ร้องสอด ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนคดี และได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า คำร้องของผู้ร้องสอดเป็นคำร้องสอดที่ศาลรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๘ กำหนดว่า บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่กรณีอาจเข้ามาเป็นคู่กรณีได้ด้วยการร้องสอด ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่คู่ความอาจเข้ามาเป็นคู่ความได้ด้วยการร้องสอด (๑) ด้วยความสมัครใจเองเพราะเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา หรือเมื่อตนมีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลที่ออกหมายบังคับคดีนั้น... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันในรายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกประจำปี ๒๕๕๘ ซึ่งผลการแข่งขันตลอดฤดูกาลมีคะแนน

Ref. code: 25605801032136PCI

เท่ากับทีมของผู้ฟ้องคดีคือ ๓๕ คะแนน แต่เมื่อจัดอันดับแล้วทีมของผู้ร้องสอดอยู่ในอันดับที่ ๑๕ ของตารางการแข่งขัน จากทีมที่เข้าแข่งขันทั้งหมด ๑๘ ทีม ซึ่งเป็นอันดับที่ยังคงได้สิทธิทำการแข่งขันในรายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกในฤดูกาลหน้า แต่หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้ว จะส่งผลให้ทีมของผู้ร้องสอดต้องตกชั้นไปแข่งขันในรายการยามาฮ่า ลีกวัน แทนผู้ฟ้องคดี เห็นว่า กรณีนี้หากศาลมีคำพิพากษาตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี คำพิพากษาของศาลมีผลเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้นที่จะต้องถูกบังคับให้ต้องปฏิบัติตามคำพิพากษา โดยเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ทพล. ๔๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่มีมติยกโทษและให้คงผลการแข่งขันให้สโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ชนะสโมสรบีอีซี – เทโร ศาสน ๑ ประตูต่อ ๐ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะอนุกรรมการพิจารณามารยาท วินัย และข้อประท้วง ที่ปรับสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด แพ้ต่อ สโมสรบีอีซี – เทโร ศาสน ๐ ประตูต่อ ๓ และปรับเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ทำให้ผู้ร้องสอดมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดี และแม้ว่าผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าวจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนน ๓ คะแนน จากนัดที่ทำการแข่งขันกับสโมสรแบงค็อก ยูไนเต็ด ซึ่งส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีมีคะแนน ๓๘ คะแนน อยู่ในอันดับที่ ๑๒ ของตารางการแข่งขัน และเป็นทีมที่ยังคงมีสิทธิทำการแข่งขันในรายการโตโยต้าไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกประจำปี ๒๕๕๙ ในขณะที่ทีมของผู้ร้องสอดยังคงมีคะแนน ๓๕ คะแนน อยู่ในอันดับที่ ๑๖ ของจำนวนทีมที่เข้าทำการแข่งขันทั้งหมด ๑๘ ทีม ซึ่งตามข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๘ บทที่ ๒ เรื่อง โครงสร้างการบริหารจัดการการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย ข้อ ๔ สิทธิในการเลื่อนชั้นหรือตกชั้น กำหนดว่า ให้มีการกำหนดแนวทางการพิจารณาเลื่อนชั้นและตกชั้นของฟุตบอลลีกอาชีพตามปกติของไทยไว้ดังนี้ คือ ๔.๑) ให้มีการลดชั้นของทีมที่อยู่ ๓ อันดับสุดท้ายของตารางการแข่งขันเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลของไทยพรีเมียร์ลีก ลงไปเล่นในลีกดิวิชั่น ๑ ในฤดูกาลถัดไป... ดังนั้น หากทีมของผู้ร้องสอดต้องตกชั้นไปทำการแข่งขันในรายการยามาฮ่า ลีกวัน จึงเป็นการตกชั้นเนื่องจากทีมของผู้ร้องสอดเป็นทีมที่มีคะแนนอยู่ในอันดับ ๓ ทีมสุดท้ายของตารางการแข่งขัน ซึ่งเป็นการตกชั้นตามหลักเกณฑ์ปกติของการแข่งขัน ผู้ร้องสอดจึงไม่ใช่ผู้ที่ถูกกระทบหรือถูกบังคับโดยคำพิพากษาในคดีนี้โดยตรง อันจะทำให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนี้ หรือมีกรณีเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิที่มีอยู่ อันจะทำให้ผู้ร้องสอดมีสิทธิร้องสอดเข้ามาในคดีนี้ กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการจำเป็นที่ผู้ร้องสอดต้องเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีนี้ เพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิของผู้ร้องสอดที่มีอยู่ตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบกับ ข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องสอดของผู้ร้องสอดไว้พิจารณา

Ref. code: 25605801032136PCI

ภาคผนวก ข

ประกาศสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์ ที่ ฟ.001/2559

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูถัมภ์
เลขที่ 942/52 อาคารชาญอิสสระ 1
ชั้น 2 ถนนพระราม 4 แขวงสุรวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
เบอร์โทรศัพท์ : 02-266-9226 โทรสาร : 02-266-9223

ที่ ฟ.๐๐๑/๒๕๕๙

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ให้ดำเนินการยื่นคำร้องถอนฟ้องต่อศาลที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

เรียน สโมสร ปัตตานี เอฟซี

อ้างถึง หนังสือเรื่องคำตัดสินของคณะกรรมการฉุกเฉินฟีฟ่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือเรื่องคำตัดสินของคณะกรรมการฉุกเฉินฟีฟ่า กรณีพิจารณาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ของมาร์คุส คัตต์เนอร์ ผู้แทนเลขาธิการฟีฟ่า ฉบับลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ พร้อมคำแปล

ตามที่ท่านได้มอบอำนาจให้นางอนงค์ ล่อใจ เป็นผู้รับมอบอำนาจ ยื่นฟ้องสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้งนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการสมาคม ต่อศาลปกครองจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเหตุให้ฟีฟ่ามีคำสั่งตามหนังสือที่อ้างถึง เพื่อให้สมาคมฯ แจ้งให้ท่านปฏิบัติตามข้อบังคับโดยถอนฟ้องคดีดังกล่าว หากสมาคมไม่สามารถลงโทษสโมสรที่ไม่ถอนฟ้องคดีได้ ฟีฟ่าจะรายงานให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อพิจารณาลงโทษ ความละเอียดปรากฏตามหนังสือและคำแปลที่แนบมาพร้อมนี้

เพื่อป้องกันความเสียหายมิให้เกิดขึ้นแก่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ สโมสรสมาชิกและวงการฟุตบอลของประเทศไทย ซึ่งตามข้อบังคับลักษณะปกครอง ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘ ข้อ ๑๔.๑.๑ และ ๑๔ .๑.๕ ท่านมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และมติของของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (ฟีฟ่า) สหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (เอเอฟซี) และสมาคมอย่างเคร่งครัด และปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อบังคับลักษณะปกครองฯ ที่ระบุว่าภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ข้อพิพาทอื่นระหว่างสมาชิกด้วยกันเอง หรือที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และมติของฟีฟ่า เอเอฟซี และสมาคมหรือลีก จะต้องใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการการกีฬาของฟีฟ่า เอเอฟซี หรือของสมาคม ที่มีอำนาจพิจารณาข้อพิพาทนอกศาล

Ref. code: 25605801032136PCI

สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูถัมภ์
เลขที่ 942/52 อาคารชาญอิสสระ 1
ชั้น 2 ถนนพระราม 4 แขวงสุรวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
เบอร์โทรศัพท์ : 02-266-9226 โทรสาร : 02-266-9223

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามข้อบังคับลักษณะปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ข้าพเจ้าในฐานะเลขาธิการสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ผู้ซึ่งได้รับมติจากสภากรรมการ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จึงขอแจ้งมายังท่านให้ถอนฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวท่านยังฝ่าฝืนข้อบังคับข้างต้น ข้าพเจ้ามีความจำเป็นจะต้องนำเรื่องเสนอต่อสภากรรมการเพื่อระงับสมาชิกภาพของท่านในทันที และห้ามท่านเข้ายุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมฟุตบอล ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕.๒ , ๑๕.๓ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(พิสัณห์ จุลดิลก)

เลขาธิการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

Ref. code: 25605801032136PCI

ภาคผนวก ค

จดหมายตอบกลับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ฉบับลงวันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 2013

FIFA
For the Game. For the World.

FACSIMILE
The Football Association of Thailand
Ong-Arj KOSINKAR
General Secretary
Thailand

Fax no.:

Zurich, 17 June 2013
DSG/tre/jaj

Situation of Football Association of Thailand

Dear General Secretary,

We refer to the Football Association of Thailand (FAT) congress, which was scheduled to take place on 15 June 2013 under the observation of FIFA and AFC. In particular, we refer to an action lodged by an FAT club before an ordinary court of law, which effectively prevented the FAT congress from going ahead.

As you are aware, pursuant to art. 13 par. 1 let. g and art. 17 par. 1 of the FIFA statutes, FAT shall manage their affairs independently and ensure no influence by third parties. Furthermore, pursuant to art. 68 par. 2 and par. 3 of the FIFA statutes, recourse to ordinary courts of law is, as a general rule, prohibited and FAT shall impose sanctions on parties that fail to respect the aforementioned obligation. By pursuing their action before the ordinary court of law, the club's behavior prevents FAT from managing its affairs independently and undermines the competent decision-making bodies of FAT, which is clearly contrary to the above obligations. In this context and given FAT's obligation to ensure its own members comply with the FIFA statutes (cf. art. 13 par. 1 let. d), we respectfully request you to inform us of what steps will be taken to ensure the club's action before the court of law is withdrawn.

Moreover, please take note that should the club's action not be withdrawn by 24 June 2013, the matter will be referred to the FIFA Emergency Committee to take appropriate measures against FAT, which may include immediate and indefinite suspension. Such a suspension would mean that FAT would lose all its membership rights according to art. 12 par. 1 of the FIFA statutes as well as prevent all Thailand teams (national or club) from having international contact and participating in FIFA and AFC competitions. It would also mean that neither FAT nor its members or officials could benefit from any FIFA or AFC development programme, course, or training during the term of the suspension.

Fédération Internationale de Football Association
FIFA-Strasse 20 P.O. Box 8044 Zurich Switzerland Tel.: +41-(0)43-222 7777 Fax: +41-(0)43-222 7878 www.FIFA.com

FIFA
For the Game. For the World.

Finally, please be reminded that in accordance with the decision of the FIFA Associations Committee on 14 February 2013, FAT must adopt revised FAT statutes and only then can the election take place and by no later than 30 September 2013. Failure to respect this decision would again mean the matter would be referred to the competent FIFA body to take appropriate measures.

Yours sincerely,

FÉDÉRATION INTERNATIONALE
DE FOOTBALL ASSOCIATION

Markus Kattner
Deputy Secretary General

CC : AFC

ภาคผนวก ง
คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ 135/2557

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่๑๓๕ /๒๕๕๗

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เขตอำนาจศาลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑)

ศาลแพง

ระหว่าง

ศาลปกครองกลาง

การส่งเรื่องต่อคณะกรรมการ

ศาลแพ่ง โดยสำนักงานศาลยุติธรรมส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) ซึ่งเป็นคู่กรณีคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องคดีโต้แย้งเขตอำนาจศาลที่รับฟ้องคดีและศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีนั้น

ข้อเท็จจริงในคดี

เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ บริษัทสโมสร ฟุตบอล พัทยา จำกัด โจทก์ยื่นฟ้องสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำเลย ต่อศาลแพ่ง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๑๗/๒๕๕๖ ความว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด และเป็นเจ้าของทีมสโมสรฟุตบอลพัทยา เอฟซี หรือสโมสรพัทยาฟุตบอลคลับ สโมสรฟุตบอลของโจทก์เป็นสมาชิกของจำเลยและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการสมาคมในที่ประชุมใหญ่ของจำเลยตามข้อบังคับของจำเลย จำเลยเป็นนิติบุคคลประเภทสมาคม จดทะเบียนต่อนายทะเบียนสมาคมกรมการปกครอง โดยมีสโมสรฟุตบอลในประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิก มีนายกสมาคมเป็น

Ref. code: 25605801032136PCI

ผู้บริหาร และเลขาธิการสมาคมเป็นผู้ดูแลการบริหารงานสมาคมภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการจำเลย เดิมการบริหารงานของจำเลยอยู่ภายใต้ข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลย ฉบับปี ๒๕๔๖ มีนายวรวีร์ มะกูดี เป็นนายกสมาคม ซึ่งครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ และจำเลยจะต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกเพื่อเลือกตั้งนายกสมาคมคนใหม่ตามข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลย แต่นายวรวีร์ มะกูดี ได้มีหนังสือเชิญสมาชิกสามัญเข้าร่วมประชุมใหญ่พิเศษในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลยฉบับปี ๒๕๔๖ เป็นฉบับปี ๒๕๕๖ ซึ่งที่ประชุมมีมติรับรองข้อบังคับฉบับปี ๒๕๕๖ ที่แก้ไขใหม่ดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยได้จัดการประชุมใหญ่พิเศษเพื่อเลือกนายกสมาคม เลือกอุปนายกสมาคมจำนวน ๕ ตำแหน่ง และคณะกรรมการจำนวน ๑๓ ตำแหน่ง โดยฝ่าฝืนต่อข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลยหลายประการ ประการแรก การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการอุทธรณ์โดยมิชอบ ประการที่สอง การออกเสียงโดยบุคคลที่ไม่ใช่ตัวแทนของสโมสรที่มีสิทธิออกเสียง ประการที่สาม การออกเสียงโดยบุคคลที่ไม่ได้อยู่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการทีมสโมสรที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน และประการสุดท้าย การออกเสียงโดยกรรมการของจำเลยที่ทำหน้าที่อยู่ซึ่งต้องห้ามมิให้ออกเสียงลงคะแนน มติที่ประชุมใหญ่พิเศษดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่พิเศษในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ห้ามจำเลยนำมติดังกล่าวไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนให้แก่จำเลย ให้ศาลมีคำพิพากษาให้การประชุมใหญ่พิเศษดังกล่าวตกเป็นโมฆะ และมีคำสั่งให้จำเลยจัดประชุมใหญ่พิเศษเพื่อเลือกนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการสมาคมของจำเลยใหม่ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

จำเลยให้การว่า การที่จำเลยจัดการประชุมใหญ่พิเศษในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นไปโดยชอบตามข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลยและชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยยื่นคำร้องแย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

ศาลแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า โจทก์และจำเลยต่างไม่มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองโดยสภาพ ส่วนที่จำเลยอ้างว่าได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครองตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ จำเลยจึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๕๓ ที่กำหนดว่าการจะจัดตั้งเป็นสมาคมกีฬาต้องได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทยก่อน มาตรา ๕๔ ที่กำหนดว่าสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทยและ

Ref. code: 25605801032136PCI

ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด และมาตรา ๕๗ ที่กำหนดว่ากรรมการสมาคมให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน เป็นเพียงมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินกิจการของจำเลยหรือสมาคมกีฬาอื่นที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นไปโดยเรียบร้อย แต่การดำเนินกิจการที่เป็นเรื่องภายในของจำเลย เช่น การเลือกนายกสมาคม เป็นต้น จำเลยสามารถดำเนินการได้เองภายใต้ข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลย จึงไม่ใช่การมอบหมายให้จำเลยใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ประกอบกับคดีนี้โจทก์ฟ้องว่าการลงมติในที่ประชุมใหญ่พิเศษของจำเลยฝ่าฝืนต่อข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลย และขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่พิเศษดังกล่าว ส่วนจำเลยให้การต่อสู้ว่าการลงมติในการประชุมใหญ่พิเศษเป็นไปโดยชอบตามข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลย คดีจึงมีประเด็นข้อพิพาทว่าการลงมติในที่ประชุมใหญ่พิเศษของจำเลยฝ่าฝืนต่อข้อบังคับลักษณะปกครองของจำเลยหรือไม่ อันเป็นการโต้แย้งสิทธิในทางแพ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๐๐ คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าโจทก์อ้างว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่จำเลยได้จัดให้มีการประชุมใหญ่เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ที่ได้เลือกตั้งนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการของจำเลย อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับลักษณะปกครองของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์ พ.ศ. ๒๕๕๖ กรณีจึงเป็นการอ้างว่าโจทก์ได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการประชุมใหญ่ของจำเลย โดยที่การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรของรัฐจัดตั้งขึ้นและมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการกีฬา และประกอบกิจการอื่นๆ อันเกี่ยวแก่หรือประโยชน์ของการกีฬาตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อจำเลยมีหน้าที่หลักเกี่ยวกับการกีฬาฟุตบอลหรือการส่งเสริมกีฬาฟุตบอลและต้องดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และอยู่ในความควบคุมการดำเนินการของการกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง จำเลยจึงเป็นสมาคมทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ในกิจการเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล จึงมีสถานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง และการเลือกตั้งหรือการสรรหาสภากรรมการของจำเลยตาม

Ref. code: 25605801032136PCI

กระบวนการการเลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ของจำเลยเพื่อให้ได้มาซึ่งนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการของจำเลย อันประกอบเป็นสภากรรมการที่เป็นคณะกรรมการบริหารของจำเลย สภากรรมการของจำเลยจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การเลือกตั้งกรรมการของจำเลยจึงเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ การที่โจทก์และจำเลยมีการโต้แย้งกันว่าการดำเนินการจัดการเลือกตั้งนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการของจำเลยเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตร ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

คำวินิจฉัย

ปัญหาที่ต้องพิจารณา คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า โจทก์ฟ้องวาจำเลยจัดการประชุมใหญ่พิเศษเพื่อเลือกนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการสมาคม โดยฝ่าฝืนต่อข้อบังคับของจำเลย มติที่ประชุมใหญ่จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำสั่งให้การประชุมใหญ่พิเศษเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นโมฆะ เพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่พิเศษดังกล่าว ห้ามจำเลยนำมติดังกล่าวไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนให้แก่จำเลย และให้จำเลยจัดประชุมใหญ่พิเศษเพื่อเลือกนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการสมาคมของจำเลยใหม่ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา จำเลยให้การว่า การประชุมใหญ่พิเศษเป็นไปโดยชอบด้วยข้อบังคับแล้ว ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า จำเลยเป็นสมาคมจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนากีฬาฟุตบอล ส่งเสริม วางระเบียบข้อบังคับและกำกับดูแลกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย จัดระบบการแข่งขันฟุตบอลทุกรูปแบบในระดับชาติ บริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์การกีฬาระหว่างประเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสมาคม เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ ฯลฯ ซึ่งการจัดการกีฬาหรือการส่งเสริมให้มีกีฬาเป็นบริการสาธารณะของรัฐประการหนึ่ง และการที่จำเลยจะจัดตั้งสมาคม ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬาดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ และในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของจำเลยจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อจำเลยได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสมาคมกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยจำเลยจึงเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมาย

Ref. code: 25605801032136PCI

แพ่งและพาณิชย์ที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในกิจกรรมที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตามการจัดประชุมใหญ่พิเศษเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งนายกสมาคม อุปนายกสมาคม และกรรมการสมาคมของจำเลย เป็นเรื่องการบริหารงานภายในสมาคมของจำเลย มิได้ดำเนินกิจการใดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลตามวัตถุประสงค์ของจำเลย จึงยังไม่มีการใช้อำนาจทางปกครองเพื่อดำเนินกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นการจัดการประชุมใหญ่พิเศษเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการบริหารสมาคมจำเลย จึงเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคม ซึ่งกระทำตามข้อบังคับที่ได้จดทะเบียนไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นการดำเนินการในทางแพ่ง ทั้งการร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนมติในการประชุมใหญ่นั้นเป็นไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีตามคำฟ้องของโจทก์ว่าการประชุมใหญ่พิเศษสมาคมจำเลยไม่เป็นไปตามข้อบังคับ จึงเป็นการใช้สิทธิทางศาลในทางแพ่ง อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า คดีระหว่าง บริษัทสโมสร ฟุตบอล พัทยา จำกัด โจทก์ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำเลย อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

Ref. code: 25605801032136PCI

ภาคผนวก จ
ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ 449/2560

เรื่องเสร็จที่ ๔๔๙/๒๕๖๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การร้องทุกข์ของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกีฬาอาชีพ

การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กก ๕๑๑๐/๒๐๐๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ซึ่งคณะกรรมการกีฬาอาชีพแต่งตั้ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกสี่คน คณะกรรมการกีฬาอาชีพจึงมีคำสั่งที่ ๐๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรกีฬาอาชีพ ที่ได้รับความไม่เป็นธรรม คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้รับเรื่องร้องทุกข์จากสโมสรกีฬาฟุตบอลอาชีพ และได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ได้รับเรื่องร้องทุกข์โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ สโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ด มีหนังสือที่ KKUTD ๑๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง ขอร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในการยุบทีมสโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ด

๑.๒ สโมสรฟุตบอลอาร์มี่ ยูไนเต็ด มีหนังสือที่ ๖๖๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขออุทธรณ์ประกาศสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เพื่อให้มีการจัดอันดับผลการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ ประจำปี ๒๕๕๙ ใหม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๖/๗๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

Ref. code: 25605801032136PCI

๑.๓ สโมสรฟุตบอลชัยนาท ฮอร์นบิล มีหนังสือที่ ๐๖๒/๒๐๑๖ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขออุทธรณ์ประกาศสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เพื่อให้มีการจัดอันดับผลการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ ประจำปี ๒๕๕๙ ใหม่

๒. คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้มีการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๑๑๕ อาคาร ๒ รัฐสภา เพื่อสรุปผลการพิจารณาตามข้อ ๑.๑ ถึง ๑.๓ แล้ว และมีคำวินิจฉัยคำร้องทุกข์ ดังนี้

๒.๑ กรณีสโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ด ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการระงับสิทธิสโมสรสมาชิกภาพ มีคำวินิจฉัย ดังนี้

๒.๑.๑ ให้สโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ด มีสิทธิยื่นหนังสืออุทธรณ์การระงับสิทธิต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

๒.๑.๒ ให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ รับหนังสืออุทธรณ์ของสโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ด เรื่องการระงับสิทธิการเป็นสโมสรสมาชิกภาพสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และเสนอสภากรรมการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ พิจารณาการอุทธรณ์ตามระเบียบ ข้อบังคับ และมติสภากรรมการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อเปิดโอกาสให้สโมสรได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงและผลกระทบจากการถูกเพิกถอนสิทธิการเป็นสโมสรสมาชิกภาพ ประกอบกับการแข่งขันฤดูกาล ๒๕๖๐ ที่มีกำหนดเปิดฤดูกาลในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จึงจำเป็นต้องมีความชัดเจนเรื่องการพิจารณาทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ถ้าหากมีความชัดเจนแล้ว ผู้เกี่ยวข้องจะดำเนินการได้ทันตามที่กำหนด

๒.๑.๓ เมื่อสภากรรมการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้ทำการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของสโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ดแล้ว ขอให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ตามที่สภากรรมการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ มีมติ

๒.๒ กรณีสโมสรฟุตบอลอาร์มี่ ยูไนเต็ด และสโมสรฟุตบอลชัยนาท ฮอร์นบิล ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการจัดอันดับผลการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ ประจำฤดูกาล ๒๕๕๙ มีคำวินิจฉัย ดังนี้

๒.๒.๑ กรณียุติการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสภากรรมการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และข้อบังคับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

๒.๒.๒ กรณีการจัดอันดับผลการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ มิได้ถูกระบุอยู่ในข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพรายการ “ไทยลีก” พ.ศ. ๒๕๕๙ และไม่ปรากฏว่าเป็นอำนาจของผู้ใด ทำให้ส่งผลกระทบต่อสโมสรในด้านต่าง ๆ

Ref. code: 25605801032136PCI

๒.๒.๓ เสนอให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้เยียวยาความเสียหายของทั้งสองสโมสรตามที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เห็นสมควร หรือจะพิจารณาตามที่สโมสรเสนอ

๒.๒.๔ ให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ พิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ โดยให้มีการจัดประชุมใหญ่พิเศษเพื่อรับฟังรายละเอียดและพิจารณาข้อเสนอของทั้งสองสโมสร และให้มีการลงมติในที่ประชุมใหญ่พิเศษภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

๒.๒.๕ ขอให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ทราบ เมื่อได้มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วตามที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสนอ

๒.๒.๖ ในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ขอให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ยึดถือข้อบังคับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นแนวทางปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

๓. สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ มีหนังสือถึงคณะกรรมการกีฬาอาชีพ จำนวน ๒ ฉบับ เพื่อขออุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ กรณีการระงับสมาชิกภาพสโมสรฟุตบอลขอนแก่น ยูไนเต็ด และกรณีการจัดอันดับผลการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ ประจำฤดูกาล ๒๕๕๙ ของสโมสรฟุตบอลอาร์มี่ ยูไนเต็ด และสโมสรฟุตบอลชัยนาท ฮอร์นบิล โดยเนื้อหาในหนังสือดังกล่าว สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้อ้างถึงบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ว่า คำร้องทุกข์ของสโมสรฟุตบอลอาชีพต่อสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ขัดต่อมาตรา ๒๕ ที่ว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกรณีที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพอื่นด้วย โดยอนุโลม และมาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นบทเชื่อมโยงที่ว่า นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพซึ่งตนสังกัดหรืออยู่ในความดูแลให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน

๔. คณะกรรมการกีฬาอาชีพได้มีการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อพิจารณาแนวทางคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอย่างเป็นทางการ เพื่อนำความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาใช้ประกอบการพิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

Ref. code: 25605801032136PCI

เพื่อให้เกิดความชัดเจน และเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในกรณีดังกล่าว การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงขอความอนุเคราะห์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณา ประเด็นข้อกฎหมายดังนี้

(๑) กรณีมาตรา ๒๕ ที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กับกรณีสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพอื่น คำว่า “สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพอื่น” มีความหมายเพียงใด และหมายความรวมถึงกรณีของการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพในชนิดกีฬาเดียวกันด้วยหรือไม่

(๒) การที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ขอความร่วมมือสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จัดประชุมใหญ่พิเศษภายในกำหนดเวลา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ถือว่าเป็นการแทรกแซงการทำงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ หรือไม่ โดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้อ้างธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA STATUTES) ข้อ 14 1. i) นั้น จะต้องเป็นอิสระ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของการกีฬาแห่งประเทศไทยดังกล่าวโดยมีผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า โดยที่คณะกรรมการกีฬาอาชีพได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔[1] ประกอบกับมาตรา ๑๑ (๔)[2] แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ออกประกาศคณะกรรมการกีฬาอาชีพ เรื่อง กำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาที่เป็นกีฬาอาชีพ จำนวนสามฉบับ ซึ่งได้

---

[1]มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กีฬาอาชีพ” หมายความว่า กีฬาที่จัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล และมีนักกีฬาอาชีพเข้าร่วมแข่งขันกัน โดยมีรายได้จากการแข่งขัน ตามชนิดหรือประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ฯลฯ ฯลฯ

[2]มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ ฯลฯ

(๔) กำหนดชนิดหรือประเภทกีฬาที่ให้ถือว่าเป็นกีฬาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ ฯลฯ

Ref. code: 25605801032136PCI

กำหนดชนิดกีฬาอาชีพไว้สิบสามชนิด[3] และกีฬาฟุตบอลก็เป็นกีฬาอาชีพชนิดหนึ่งตามประกาศดังกล่าว และเมื่อพิจารณามาตรา ๒๕[4] ประกอบกับมาตรา ๓๔[5] แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว เห็นได้ว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพทุกชนิดกีฬา โดยมาตรการหนึ่งในการคุ้มครอง คือ ให้สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๒๕ ซึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังนั้น คำว่า “สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพอื่น” ตามมาตรา ๒๕ จึงมิได้หมายความเฉพาะต้องเป็นสมาคมกีฬาอาชีพต่างชนิดกันเท่านั้นที่จะมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียนได้ แต่หมายถึงสโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นชนิดกีฬาเดียวกันหรือต่างชนิดกันก็มีสิทธิในการร้องทุกข์ต่อนายทะเบียนได้ด้วย

ประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพฯ บัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ซึ่งคณะกรรมการกีฬาอาชีพแต่งตั้ง

---

[3]กีฬาฟุตบอล กีฬากอล์ฟ กีฬาเจ็ตสกี กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาตะกร้อ กีฬาโบว์ลิ่ง กีฬาแข่งรถจักรยานยนต์ กีฬาจักรยาน กีฬาแข่งรถยนต์ กีฬาสนุกเกอร์ กีฬาแบดมินตัน กีฬาเทนนิส กีฬาบาสเกตบอล

[4]มาตรา ๒๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับกรณีที่สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพใดไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพอื่นด้วย โดยอนุโลม

[5]มาตรา ๓๔ นักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพซึ่งตนสังกัดหรืออยู่ในความดูแล ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน

ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องร้องทุกข์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๓ เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ สโมสรกีฬาอาชีพ หรือสมาคมกีฬาอาชีพ ซึ่งไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคสอง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และวิธีพิจารณาเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

Ref. code: 25605801032136PCI

ตามมาตรา ๑๓[6] แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพฯ มีหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของสโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพอื่นตามที่นายทะเบียนเสนอ ในกรณีนี้ เมื่อสโมสรฟุตบอลอาร์มี่ ยูไนเต็ด และสโมสรฟุตบอลชัยนาท ฮอร์นบิล ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน เพราะไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องมาจากการกระทำของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ และนายทะเบียนได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์จึงมีหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ หรือมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง[7] ประกอบกับข้อ ๑๕[8] แห่งระเบียบคณะกรรมการกีฬาอาชีพ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และวิธีพิจารณาเกี่ยวกับการร้องทุกข์และการอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น การที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์มีมติขอความร่วมมือให้สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จัดประชุมใหญ่พิเศษภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จึงเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย

---

[6]มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกสี่คน โดยในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์โดยอนุโลม

[7]โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

[8]ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำร้องทุกข์แล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการไกล่เกลี่ยให้ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์สามารถตกลงกันได้หรือมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ โดยต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความยุติธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า ไม่อาจดำเนินการไกล่เกลี่ยหรือมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ร้องทุกข์ร้องขอได้ แต่สามารถแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์โดยวิธีการอื่น คณะกรรมการอาจมีมติกำหนดแนวทางในการแก้ไขเยียวยาได้ตามความเหมาะสมเท่าที่สามารถกระทำได้

ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์จากนายทะเบียน

Ref. code: 25605801032136PCI

สำหรับกรณีที่สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ อ้างธรรมนูญสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA STATUTES) ว่า การดำเนินงานของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จะต้องเป็นอิสระและปราศจากการแทรกแซงของบุคคลหรือองค์กรภายนอก นั้น เห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการแทรกแซงโดยบุคคลหรือองค์กรภายนอกแต่อย่างใด

(นายดิสทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๖๐

Ref. code: 25605801032136PCI

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายปองภพ นิลนพรัตน์
วันเดือนปีเกิด	25 กุมภาพันธ์ 2536
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2557: นิติศาสตรบัณฑิต
ตำแหน่ง	นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ผลงานทางวิชาการ

ปองภพ นิลนพรัตน์. “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษสโมสรฟุตบอลโดยสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายมหาชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2560.

ประสบการณ์ทำงาน

2558 - 2561 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต (คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2558 – 2560 ผู้ช่วยวิจัย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2560 – 2561 เจ้าหน้าที่โครงการจัดทำระบบกฎหมายจำแนกตามหัวข้อเรื่อง กองกฎหมายไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

Ref. code: 25605801032136PCI